ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

பகவத்விஷயம்

திருவாய்மொழி

ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படி

இரண்டாம் பத்து

முதல் திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை: ப்ரவேசம்

முதற்பத்தால் பகவத்கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமென்று அறுதியிட்டார்; இரண்டாம் பத்தால் அந்தக்கைங்கர்யத்தில் களையறுத்தார்; மூன்றாம்பத்தால் விரோதிகழிந்த கைங்கர்ய வேஷம் பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார்; நாலாம்பத்தால் இப்படிப் பட்ட கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி ஐச்வர்ய கைவல்ய மென்றார்; அஞ்சாம்பத்தால் அந்த விரோதியைப் போக்குவானும் அவனே யென்றார்; ஆறாம்பத்தால் விரோதிநிரஸநசீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்; ஏழாம்பத்தால் இப்படி பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணப் புக்கவிடத்திலும் தக்தபடந்யாயம்போலே ஸம்ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிற படியைக் கண்டு விஷண்ணராகிறார்; எட்டாம் பத்தால் 'இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தேயும் தக்தபடந்யாயம்போலே நம்மைவிடாதே அநுவர்த்திக்கிறது நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறாத படியாலே' என்று பார்த்து, அவற்றில் ஒருநசையில்லை யென்கிறார்; ஒன்பதாம்பத்தால் 'இப்படி நசையற்றபின்பும் ரக்ஷியாதொழிவானென்?' என்று அதிசங்கைபண்ண, 'நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்து முடிக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே ஆழங்காற்படுகிறார்; பத்தாம் பத்தால் ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக் கண்டு, திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாக வந்துதங்கி, இவர்தமக்கு அர்ச்சிராதிகதியையுங் காட்டி, இவர்தம்முடைய அபேக்ஷிதஸம்விதாநம் பண்ணினபடியை அருளிச்செய்தார்.

கீழில் திருவாய்மொழியிலே * மணியை வானவர்கண்ணனைத் தன்னதோரணியை * என்று - ஸௌலப்யத்தையும், மேன்மையையும், வடிவழகையும் சொல்லிற்று; இவையோரொன்றே போருமிறே மேல்விழப்பண்ணுகைக்கு; இங்ஙனன்றிக்கே இவை மூன்றும் குறைவற்ற விஷயமானால் அநுபவியாதிருக்கப் போகாதிறே; 'இவ்விஷயத்தை இப்போதே அநுபவிக்கவேணும்' என்று பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷை பிறந்தது; அப்போதே நினைத்த பரிமாற்றம் பெறாமையாலே பிறந்த அவஸாதாதிசயத்தை, எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்து ஆற்றாமையாலே நோவுபடுகிறாளொரு பிராட்டி, ஆற்றாமைகைகொடுக்க லீலோத்யாநத்திலே புறப்பட்டு, அங்கேவர்த்திக்கிற பதார்த்தங்களைக்கண்டு, அவையுமெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தான் நோவுபடுகிற பாசுரத்தாலே பேசுகிறார். * அஞ்சிறையமடநாரையிலும் இதுக்கு ஆற்றாமை கரைபுரண்டிருக்கும். அதுக்கு அடியென்? என்னில்; * பெருநிலங் கடந்தநல்லடிப்போதயர்ப்பிலனலற்றுவன் * என்று அவதாரத்திலே அநுபவிக்கக் கோலிப் பெறாததாகையாலே, 'அது ஒருகாலத்திலே, நாம் பிற்பாடராகை' என்று ஆறலாம்; இது அங்ஙனன்றிறே; அவதாரத்தில், பிற்பாடர்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடி முகங்கொடுக்கைக்கு நிற்கிற விடமிறே உகந்தருளின நிலங்கள்; * நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற * என்று உகந்தருளின நிலத்திலே அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுப் பெறாமை

யாலே வந்த ஆற்றாமை யாகையாலே இது கனத்திருக்கும். *அஞ்சிறையமடநாரையில் தூது விடுகைக்குத் தரிப்பு உண்டாயிற்று; இதில் அங்குத் தூதுவிட்டவையும் நோவுபடுகிறனவாக அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடுகிறார். அநுபவிக்கிற இவர் தம்படியாலும் இத்திருவாய் மொழிக்கு ஆற்றாமை கனத்திருக்கும்; பத்துடையடியவர்க்கு முன்பு அவ்விஷயத்தை அநுப வித்துப் பிரிந்தவளவாலுள்ள ஆற்றாமையிறே அதிலுள்ளது; அஞ்சிறையமடநாரைக்குப் பின்பு இவ்வளவும் வர அவனுடைய குணங்களை அநுபவித்துப் பிரிந்த பிரிவாகையாலே ஆற்றாமை மிகவும் கனத்திருக்கும் இதில்; பயிலப்பயிலவிறே இனிதாயிருப்பது இவ்விஷயம்.

நாரையாகில் வெளுத்திருக்கையும், அன்றிலாகில் வாயலகு நெகிழ்த்தவாறே கதறுகை யும், கடலாகில் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி கூப்பிடுகையும், காற்றாகில் ஸததகதியாய்த் திரிகையும், மேகமாகில் நீராய் இற்றிற்றுவிழுகையும், சந்த்ரனாகில் தேய்வது வளருவதாகக் கடவதென்றும், தமஸ்ஸாகில் பதார்த்ததர்சநம் பண்ணவொட்டாதென்றும், கழியாகில் அலைவாய் முகமாய் ஏறுவது வடிவதாகக் கடவதென்றும், விளக்காகில் இற்றிற்று எரியக்கடவதென்றும், இவற்றுக்கு இவை நியதஸ்வபாவமென்று அறியாதே, இவையெல் லாம் தம்மைப் போலே பகவத்விச்லேஷத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறனவாகக் கொண்டு, அவற்றுக் குமாகத் தாம் அநுசோகிக்கிறார்.

இத்திருவாய்மொழியால், இளையபெருமாளிற் காட்டில் இவர்க்கு உண்டான வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்,— மத்ஸ்யத்துக்கு ஜலம் தாரகமாக அறுதியிட் டார் அவர்; இவர் அந்த மத்ஸ்யத்தோடு ஜலத்தோடு தம்மோடு வாசியற பகவத்குணங்களே தாரகமென்றிருக்கிறார். ஆகையாலே, து:கிகளாயிருப்பார் தங்களோடு ஸமது:கிகளைக் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிட்டு ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்குமாபோலே, இவளும் கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்களெல்லாவற்றோடும் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து 'நீபட்டதோ? நான்பட்டதோ?' என்று கூப்பிடுகிறாளா யிருக்கிறது; * அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: * என்னுமாபோலே சேதநாசேதந விபாகமற நோவுபடுத்த வற்றாயிறே இவள் பிரிந்தவிஷயந்தா னிருப்பது. * உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச * என்று ஆறு களோடு சிறுகுழிகளோடு பெருங்குழிகளோடு வாசியற, கரையருகுஞ் சென்று கிட்டவொண் ணாதபடி ராமவிரஹத்தாலே கொதித்ததிறே. * பரிசுஷ்கபலாசாநி வநாந்யுபவநாநிச * என்று - சிறுகாட்டோடு பெருங்காட்டோடு வாசியற, விரஹாக்நி கொளுத்திற்று. பெருமாள் * ஸீதே ம்ருதஸ்தே ச்வசுர: பித்ரா ஹீநோஸி லக்ஷ்மண * என்று ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடுகிறார் இங்கு. - - - - - - - - - - - - *

முதற்பாட்டு—பிரிந்தார் இரங்குவது நெய்தல்நிலத்திலே யாகையாலே, கடற்கரைச்சோ லையைப்பற்ற இவள் பிரிவுக்கிரங்கி யிருக்கச்செய்தே, அங்கே ஆமிஷார்த்தமாக அவதானம்பண் ணிக்கொண்டிருக்கிறதொரு நாரை கண்ணுக்கு இலக்காக, அதினுடம்பில் வெளுப்பைக் கண்டு, அதுவுந் தன்னைப்போலே பிரிவாற்றாமையாலே வந்த வைவர்ண்யத்தோடே யிருக்கிற தாகக்கொண்டு; பாவியேன், நீயும் நான் அகப்பட்ட விஷயத்திலே அகப்பட்டு நெஞ்சு பறி யுண்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

வாயுந்திரையுகளும் கானல்மடநாராய்! *
ஆயுமமருலகும் துஞ்சிலும் நீ துஞ்சாயால் *
நோயும்பயலைமையும் மீதூரவெம்மேபோல் *
நீயுந்திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே. 1

[வாயும்திரையுகளும்] வாய்கை கிட்டுகை. பெரியமலைபோலே வந்து கிட்டுகிற திரைகள் மேலே தாவிப்போகாநின்றாலும் நினைத்தது கைப்புகுருமளவும் சலியாதே யிருக்கு மாயிற்று. பகவத்யாகபரர் இருக்குமாபோலே யிருக்கும். * அலைகடல்நீர்குழம்ப வகடாட வோடி யகல்வானுரிஞ்ச முதுகில் மலைகளைமீதுகொண்டு வருமீனை மறவாதிருப்பார்க்குப்

போலியாயிராநின்றது, அலைகளை மீதுகொண்டு வருமீனை மறவாதிருக்கிற இதுவும். * கிரயோ வர்ஷதாராபிர் ஹந்யமாநா ந விவ்யது: - அபிபூயமாநா வ்யஸநைர் யதாதோக்ஷஜ சேதஸ: * என்று சொல்லக்கடவதிறே. நிரந்தரமாக வர்ஷதாரைகள் விழாநிற்கச் செய்தேயும் மலைகள் சலியாதே நின்றன ; என்போலேயென்றால் - ‘ ஸர்வேச்வரனே ரக்ஷகன் ’ என்றிருப்பார் தாபத்ரயங்களால்வந்த வ்யஸநங்களுக்கு இடையாதேயிருக்குமாபோலே வந்துகிட்டுகிற திரை உகளாநின்றுள்ள கானலிலே - நெய்தல்நிலத்திலே யிருக்கிற மடநாராய் ! யாகங்களும் பண்ணிப் பவித்ரங்களும் முடிந்திட்டு ‘ தார்மிகர் ’ என்னும்படி திரியாநிற்பர்களிறே பரஹிம்ஸை பண்ணாநிற்கச் செய்தே க்ராமணிகள் ; அப்படியே க்ஷுத்ரமத்ஸ்யங்கள் வந்தாலும் அநாதரித்திருக்குமாயிற்று நினைத்தது கைப்புகுருமளவும் ; பற்றிற்று விடாதொழிகையிறே - மடப்பமாவது. [ஆயும்] என்பிறப்பே பிடித்து உறங்காத தாயும் உறங்கிலும். [அமருலகுந்துஞ்சிலும்] தங்கள் ஸத்தையே பிடித்து உறங்காத நித்யஸூரிகள் உறங்கிலும் நீ உறங்குகிறிலை. இவளைப் பெற்ற தாய்க்கு உறக்கமின்றிக்கே யொழிவானென்? என்னில்—முன்பெல்லாம் ‘ இவளுக்கு ஸத்ருசனாயிருப்பானொருவனைப் பெற்றுக் கொடுத்தோமாக வல்லோமே ’ என்று கண்ணுறங்காது, பின்பு நாயகனைப் பிரிந்து இவள் நோவு படுகிற படியைக் கண்டு, அத்தாலே கண்ணுறங்காது ; * பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா, சிந்தார்ணவகத: * என்றாளிறே பிராட்டி. ‘ ஒரு உபக்நத்திலே கொண்டுபோய்ச்சேர்த்து நோக்கில் நோக்கலாய், இல்லையாகில் கிடையாதபடியான பருவமாய் இராநின்றது, இவளுக் கீடாயிருப்பானொருவனைப் பெற்று அவன் கையில் காட்டிக்கொடுத்தோமாக வல்லோமே ’ என்று - எங்களையர் சிந்தார்ணவகதரானா ரென்றாளிறே பிராட்டி. அப்படியேயிறே இவளைப்பெற்ற தாயாரும் கண்ணுறங்காதே படும்படி. அநிமிஷராய் ஸதாதர்சநம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே நித்யஸூரிகளுக்கும்தானே நித்ரை யில்லையே. [நோயும் பயலைமையும்] மாநஸவ்யதையும், அத்தாலேவந்த வைவர்ண்யமும் தன்பக்கலிலே காண்கையாலே அவ்விரண்டும் அதுக்கு உண்டென்றிருக்கிறாள். [மீதூர] விஷமேறினாற்போலே உடம்பிலே பரக்க. [எம்மேபோல்] இப்படி க்லேசப்படுகைக்கு நானொருத்தியு மென்றிருந்தேன் ; நீயும் என்னைப்போலே யாவதே! து:கபரிபவங்களைப் பொறுத்திருக்கையாலும், பற்றிற்று விடாதிருக்கிறபடியாலும், வைவர்ண்யத்தாலும், என்னைப்போலே யிராநின்றாய். [நீயும்] விரஹவ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாத மார்த்தவத்தையுடைய நீயும் ;* தத்தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத் * என்றிருக்கமாட்டாமைக்கு இருவரும் ஒத்தோமோ ? [திருமாலால்நெஞ்சம்கோட்பட்டாயே] மாநஸவ்யதையும் வைவர்ண்யமும் இருந்தபடிகண்டேனுக்கு, நீயும் நான் அகப்பட்டதுறையிலே அகப்பட்டாயாகாதே. * மைந்தனை மலராள்மணவாளனையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது ? [நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே] நெஞ்சு பறியுண்டாயாகாதே. தோற்புரையன்றியே, மறுபாடுருவ வேர்ப்பற்றில் நோவுபட்டாயாகாதே. (1)

இரண்டாம்பாட்டு—இப்படி நாரையைப்பார்த்து வார்த்தை சொல்லாநிற்கச் செய்தே, அருகே நின்ற பனையிலே தங்கின அன்றிலானது வாயலகு நெகிழ்த்த வாறே கூப்பிட்டது ; இதினுடைய ஆர்த்தத்வநியைக் கேட்டு, ‘ பாவிபேன், நீயும் என்னைப்போலே அகப்பட்டாயாகாதே ? ’ என்கிறாள் :

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க் கூர்வாயவன்றிலே ! *
சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதிரங்குதியால் *
ஆட்பட்டவெம்மேபோல் நீயுமரவணையான் *
தாட்பட்டதண்டுழாய்த் தாமங்காமுற்றாயே. 2

[கோட்ப்பட்ட சிந்தையையாய்] அபஹரிக்கப்பட்ட ஹ்ருதயத்தை யுடையையாய் ; ‘ அபஹ்ருதமான மநஸ்ஸு ’ என்று அறிந்தபடி என் ? என்னில் ;—அதினுடைய அடியற்ற த்வநிதான் ‘ நெஞ்சிழந்தது ’ என்றுதோற்ற நின்றதுகாணும் இவளுக்கு. [கூர்வாயவன்றிலே] - தனியரா யிருப்பாரை இருதுண்டமாக இடவல்ல த்வநியாயிற்று. [கூர்வாய] - வாயென்று - வார்த்தை. அன்றியே, கூர்த்த வாயலகையுடைய என்னுதல். [சேட்பட்ட

யாமங்கள்] ராத்ரியாய் நெடுகுகை யன்றிக்கே, யாமங்கள் தோறும் நெடுகாநின்றதாயிற்று. [சேராதிரங்குதியால்] நெடுகுகிற யாமங்களில் படுக்கையிற் சேராதொழிந்தாலும் தரிக்கலாமிறே. அங்ஙனே செய்யாதே சிதிலையாகாநின்றாய். [ஆள்பட்ட எம்மேபோல்] நெஞ்சுபறியுண்டு படுக்கையிலுஞ் சேராதே நோவுபடுகைக்கு என்னைப் போலே நீயும் அவன் திருவடிகளில் தாஸ்யபரிமளத்திலேயாகாதே அகப்பட்டது. [நீயும்] நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்தமாகப் போந்திருக்கிற நீயும். * பதிம் விச்வஸ்ய * யஸ்யாஸ்மி * என்றதொழிதையல்லை. மயர்வற மதிநலம் பெற்றாயில்லை - என்தனைஉட்புகாத நீயும் இப்படியாவதே! [அரவணையான் இத்யாதி] - "திருமாலால்" என்றதிறே கீழே, இருவருமானால் இருப்பது படுக்கையிலேயா யிருக்குமே; 'அவனும் அவளுமாய்த் துகைத்த திருத்துழாய்மாலை பெறவேணும்' என்று அத்தையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? [தாள்பட்ட தண்துழாய்த்தாமம்] * சுடர்முடிமேல் துழாயொழிய, அவர்களிருவருங் கூடத் துகைத்த துழாயையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது? புழுகிலே தோய்த்தெடுத்தாற்போலே பரிமளத்திலே தெரியுமே, கலம்பகன் நாறுமே. "தாளிணை மேலணிதண்ணந்துழாய்" என்றிறே தான் கிடப்பது. தாமம் - ஒளியும், மாலையும். [காமுற்றாயே] ஸங்கத்தளவிலே நின்றிலையாகாதே, பெறில் ஜீவித்தல், பெறாவிடில் முடிதலான அவஸ்த்தையை ப்ராபித்தாயாகாதே. (2)

மூன்றாம்பாட்டு—அன்றிலினுடைய த்வநிக்கு இடைந்திருக்கிறவளவிலே கடலென்றொரு மஹாதத்த்வமாய், அது தன் காம்பீர்யமெல்லாம் இழந்து கரையிலே வருவது கரையேறமாட்டாதே உள்ளேவிழுவதாய், எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுந் தெரியாதபடி ஊமைக்கூறைக் கூப்பிடுவதாகிற படியைக் கண்டு, 'பாவியேன், நீயும் ராமகுணத்தில் அகப்பட்டு நான்பட்டது பட்டாயாகாதே? என்கிறாள்.

காமுற்றகையறவோடு எல்லேயிராப்பகல் *
நீமுற்றக்கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியால் *
தீமுற்றத்தென்னிலங்கை ஊட்டினான் தாள்நயந்த *
யாமுற்றதுற்றாயோ? வாழிகனைகடலே. 3

"காமுற்ற கையறவோடு நெஞ்சுருகி யேங்குதியால்" என்று அந்வயம். [காமுற்றகையறவோடு] ஆசைப்பட்ட பொருளிழவோடே. . . . . ஆசைப்பட்ட பொருள் கைபுகுராமையால் வந்த இழவோடே. காமுறுகையும் இழவும் கடலுக்கின்றிக்கேயிருக்க, த்ருஷ்டாந்தபூதையான தனக்கு உண்டாகையாலே, 'இதுக்குமுண்டு' என்று அநுமித்துச் சொல்லுகிறாள். [எல்லே] இரவோடு பகலோடு வாசியறக் கதறுகிறபடியைக் கண்டு, தன்படிக்குப் போலியாயிருக்கையாலே தோழியை ஸம்போதிக்குமாபோலே ஸம்போதிக்கிறாள் சிறையுறவுபோலே; * ஓதமும் நானு முறங்காதிருந்தேனே என்னக் கடவதிறே. அன்றிக்கே, எல்லே என்றது - என்னே என்று ஆச்சர்யமாதல். [இராப்பகல் நீ முற்றக் கண்துயிலாய்] உறங்கக் கண்ட இரவுக்கும், உறங்காமைக்குக் கண்ட பகலுக்கும் உன்பக்கல் ஒருவாசி கண்டிலோமீ! [நீ] உன் காம்பீர்யமெல்லாம் எங்கே போயிற்று? [நெஞ்சுருகி யேங்குதியால்] உறக்கமின்றிக்கே யொழிந்தால் நெஞ்சுதான் அழியாதிருக்கப்பெற்றதோ? (பேற்றுக்கேற்க) நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றாய். [தீ முற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான்] பாவியேன், பரத்வத்திலே ஆசைப்பட மாட்டிற்றில்லையாகாதே, ப்ரணயிநி விரஹம் பொறுக்க மாட்டாத சக்ரவர்த்தி திருமகனை யாகாதே நீயும் ஆசைப்பட்டது. தென்னிலங்கை முற்றத் தீயூட்டினான். விபீஷண க்ருஹம் லங்கைக்குள் அன்றுபோலே. அவன் அவர்களுக்குக் கூட்டில்லாதாப்போலே, அவனகமும் அவர்களகத்துக்குக் கூட்டில்லைகாணும்; அவனகம் - தாஸோஹமிறே. அன்றிக்கே, [தீமுற்றத் தென்னிலங்கை யூட்டினான்] ராவணபயத்தாலே முன்பு அரைவயிறாக ஜீவித்த அக்நி, "ஒள்ளெரி மண்டியுண்ண" என்கிறபடியே வயிறு நிறைய உண்டு ஜீவிக்கப் பெற்றதாயிற்று பெருமாளை அண்டைகொண்ட பலத்தாலே; "செந்தீயுண்டு தேக்கிட்டதே" என்னக் கடவதிறே. [தாள்நயந்த யாமுற்றதுற்றாயோ] பரம

ப்ரணயியான சக்ரவர்த்திதிருமகன் திருவடிகளை ஆசைப்பட்ட நான் பட்டது பட்டாயா காதே நீயும். தாள்நயந்தாரோடு தோள்நயந்தாரோடு வாசியறவதே க்லேசப்படுகைக்கு; பிராட்டியோடு ஸ்ரீபரதாழ்வானோடு வாசியற்றதிறே. [வாழி] இவ்வவஸாதம் நீங்கி நீ ஜீவித்திடுக. [கனைகடலே] வாய்விட்டுக் கூப்பிடமாட்டாதே, விம்மல்பொருமலாய்ப் படுகிறாயாகாதே. கோஷிக்கிற கடலே! என்னவுமாம். (3)

நாலாம்பாட்டு—காற்றென்று ஒரு வ்யாபகதத்த்வமாய், அதுதான் அபிமத விரஹவ்யஸநத்தாலே இருந்தவிடத்திலிருக்கமாட்டாதே, மடலூருவாரைப்போலே உடம்பிலே புழுதியையேறிட்டுக்கொண்டு வடிவுதெரியாதபடியாய், ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே குளிர்ந்திருந்தது; அத்தைப்பார்த்து, 'நீயும் நான் பட்டது பட்டாயாகாதே' என்கிறாள்.

கடலும்மலையும்விசும்பும் துழாயெம்போல் *
சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால்தண்வாடாய்! *
அடல்கொள்படையாழி அம்மானைக்காண்பான்நீ *
உடலம்நோயுற்றாயோ? ஊழிதோறாழியே. 4

[கடலும் மலையும் விசும்பும் துழாய்] "காரார் திருமேனி காணுமளவும்போய்" என்று க்ஷீராப்தியோடு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியறத் தேடுவார்க்குப் போலியாயிருக்கிறபடி. * ஊராயவெல்லாமொழியாமே தேடுவார்க்குப் போலியா யிருக்கிறபடி. (தேளவநாநி கிரீம்ச்சைவ ஸரிதச்ச ஸராம்ஸிச, நிகிலேந விசிந்வாநேள ஸீதாம் தசரதாத்மஜெள) * என்று தேடித்திரிந்தவர்களுக்குப் போலியாயிராநின்றது. (ஸீதாம்)– "தேடிக்கண்டிலோம்" என்று ஆறியிருக்கலாம் விஷயமன்று. (தசரதாத்மஜெள) தேடப்பிறந்தவர்களல்லர்; அவர்கள் ஜீவிக்கை யென்று ஒரு பொருளுண்டோ? இத்தால் – சென்று அற்றதென்றபடி. [கடல் இத்யாதி] அபரிச்சிந்நமான கடல், நிர்விவரமான மலை, அவகாசப்ரதாநம் பண்ணுகிற ஆகாசம், அன்றியே அச்சமான ஆகாசம். [எம்போல் சுடர்கொளிராப்பகல் துஞ்சாயால் தண்வாடாய்] ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே சென்றற்றாயாகாதே என்னைப்போலே. சுடரென்று – ஆதித்யன். சுடர்கொள்பட்ட தென்றது - ஆதித்யன் அஸ்தமித்த இரவோடு, சுடரையுடைத்தான பகலோடு வாசியற உறங்குகிறிலை; குளிர்ந்த வாடாய்! [அடல்கொள் இத்யாதி] அடலென்று மிடுக்கு. எதிரிகள் மிடுக்கைக்கொள்ளுகை யென்னுதல், தான் மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்குமென்னுதல். (ஏதத் வ்ரதம் மம) என்றவளவன்றிக்கே, ஆச்ரிதார்த்தமாக அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனானவனோரத்தளவும் அகப்பட்டாயாகாதே. பாரதஸமரத்திலே சக்ரோத்தாரணத்தின்று அர்ஜுநன் இளைத்துக் கைவாங்கினவாறே, பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை அழித்துத் திருவாழியைக்கொண்டு ஸ்ரீபீஷ்மரைத் தொடர்ந்தானிறே. (ஏஹ்யேஹி) கெட்டோடுகிறவன் பிற்காலித்து நின்று 'எங்களம்மை நாயனார் மாறிமாறி யிடுகிற அடி யிருக்கிற அழகென்?' என்றான். (புல்லாம்புஜபத்ரநேத்ர) என்றும் ஆணைமறுத்தால் சேதமென்? சீறிச்சிவந்த கண்ணழகைக் காணப் பெற்றால். (ப்ரஸஹ்ய மாம் பாதய) 'ஆயுதமெடேன்' என்ற நீர் ஆயுதமெடுத்தாலும் அடியேன் கையில் ஆயுத மிருக்கில் தோலேன்; ஆயுதத்தைப் போகடச் சொல்லித் தலையறுத்தருளீர். (லோகநாத) உமக்கும் வீரத்துக்கும் தோலேன்; முதன்மைக்குத் தோற்பன். [அடல்கொள்படையாழி] மிடுக்கையுடைத்தான படையாகிற திருவாழி. [ஆழியம்மானை] கையிலே திருவாழியையுடைய ஸர்வேச்வரனையாகாதே நீயும் காண ஆசைப்பட்டது? [நீயுடலம்நோயுற்றாயோ] ப்ரத்யுபகாரநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் நீ, ஸர்வரக்ஷகமான சரீரத்திலே நோவுவரும்படி பட்டாயாகாதே என்கிறாள். ஸஞ்சாரம் இதுக்கு நியதஸ்வபாவமிறே. [ஊழிதோறாழியே] கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும். நோவுபடாநிற்கச்செய்தே தவிராதபடி சரீராந்தமான நோவுகொண்டாயாகாதே. காலம் மாறிவரச்செய்தேயும் நோவு மாறாதே ஏகரூபமாய்ச் செல்லுகிறபடி. (4)

அஞ்சாம்பாட்டு — அவ்வளவிலே ஒரு மேகமா[illegible] கரைந்து நீராய் விழப்புக்கது; நீயும் அவனுடைய விரோதிநிரஸந சீலதையிலே அகப்பட்டாயாகாதே?' என்கிறாள்.

ஊழிதோறூழி உலகுக்குநீர்கொண்டு *
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற *
வாழியவானமே! நீயும் மதுசூதன் *
பாழிமையிற்பட்டு அவன்கண்பாசத்தால்நைவாயே. 5

[ஊழிதோறூழி - நீராய்நெகிழ்கின்ற] கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் நீராய் நெகிழ்கின்ற. [உலகுக்கு நீர்கொண்டு] லோகமடங்க வெள்ளமிடவேண்டும்படி நீரை முகந்து கொண்டு. உனக்கு நல்ல நிதர்சநமுண்டு. [தோழியரும்யாமும்போல்] என் இழவுக்கு * எம்மின்முன் அவனுக்கு மாயும் தோழிமாரையும் என்னையும் போலே. [நீராய்நெகிழ்கின்ற] கரைந்து நீராய்விழுகிற. [வாழிய] ஜகத்துக்கு உபகாரகமாயிருக்கிற நீ உன்னுடைய கண்ணநீர் நீங்கி வாழ்ந்திடுக. [வானமே] மேகத்தைச் சொல்லுதல், ஆகாசத்தைச் சொல்லுதல். அதிஸூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நீரை முகந்துகொண்டு சிதறி உருகி நீராய் விழுகிறதென்று நினைக்கிறாள். வானமென்று மேகத்துக்குப்பேர்: "வான்கலந்தவண்ணன்" என்றதிறே; "வானம் வழங்காதெனின்" என்றானிறே தமிழனும். [நீயும்] லோகோபகாரகமாக வடிவுபடைத்த நீயும். [மதுசூதன் இத்யாதி] விரோதிநிரஸநசீலனானவனுடைய வீரகுணத்திலே அகப்பட்டு, அவன்பக்கலுண்டான நசையாலே ஜீவிக்கவும் மாட்டாதே முடியவும் மாட்டாதே நோவுபடுகிறாயாகாதே. பாழிமை - பலம்; இடமுடைமை யென்றுமாம். [அவன்கண் பாசத்தால்] அவன்பக்கல் நசையாலே. விஷயாநுகூலமாயிறே நசை இருப்பது; எவ்வளவு நசையுண்டு, அவ்வளவும் நைவுஉண்டாமிறே வ்யதிரேகத்தில். [நைவாயே] நைவே பலம். (5)

ஆறும்பாட்டு—மேகத்தினருகே கலாமாத்ரமான சந்த்ரன் தோற்றினான்; அவனைப் பார்த்து 'உன்வடிவில் எழிலிழந்தாயாகாதே' என்கிறாள்.

நைவாயவெம்மேபோல் நாள்மதியே! நீயிந்நாள் *
மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால் *
ஐவாயரவணைமேல் ஆழிப்பெருமானார் *
மெய்வாசகங்கேட்டு உன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றாயே. 6

[நைவாயஎம்மேபோல்] நைவையுடைய எங்களைப்போலே யென்னுதல், நைவுதான் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே யென்னுதல். (* ஸபங்காம் *) பூமியில் நின்றும் தோற்றின போதுபோலே யிருந்தாள். (* அநலங்காராம் *) அத்தையழித்து ஒப்பிக்குமவர் அஸந்நிதியாலே ஒப்பனையழிந்திருந்தாள். (* விபத்மாமிவ பத்மிநீம் *) 'பெருமாள் வந்தாலும் இவ்வாச்ரயத்தை யுண்டாக்க வொண்ணாது' என்னும்படி முதலிலே தாமரைகுடிபோன பொய்கைபோலே யிருந்தாள். (* அவ்யக்தலேகாமிவ சந்த்ரலேகாம் *) போய்த்தேய்ந்தற்றபடிக்கும் வைவர்ண்யத்துக்கும் நிதர்சநமாகச் சொல்லுகிறது. (* பாம்ஸுப்ரதிக்தாமிவ ஹேமலேகாம் *) 'நற்சரக்குக்கு வந்த அழுக்கு' என்று தோற்ற இருந்தாள். (* க்ஷதப்ரரூடாமிவ பாணலேகாம் *) அம்புவாய் உள்ளேகிடக்கப் புறம்பே ஸமாதாநம்பண்ணினாற்போலே 'அகவாயில் இழவுபெரிது' என்று தோற்ற இருந்தாள். (* வாயுப்ரபக்நாமிவ மேகலேகாம் *) பெருங்காற்றாலே சிதற அடியுண்ட மேகசகலம்போலேயிருந்தாள். [நாள்மதியே] நாளால் பூர்ணனான சந்த்ரனே! பண்டு பூர்ணனைக்கண்டுவைக்குமே. [நாள்மதியே] "நாட்பூ" என்னுமாபோலே இளமதி யென்றுமாம். [நீ] தர்சநீயனான நீ [இந்நாள்] இக்காலம். [மைவானிருளகற்றாய்] இப்படி குறையற்றிருக்கக்கடவ நீ இக்காலத்திலே வந்தவாறே ஆகாசத்தில் கறுத்த இருளைப் போக்கமாட்டுகிறிலை யென்னுதல், கறுத்த வலிதான இருளைப் போக்கமாட்டுகிறிலை யென்னுதல். எதிரி எளியனானால் சத்ருக்கள் கூடநின்றாற்றுமாபோலே மேலிடாநின்றது. ஸஹாவஸ்த்தாநம் உண்டாகாநின்றதீ! [மாழாந்துதேம்புதியால்] ஒளிமழுங்கிக் குறைந்திரா

நின்றாய். [ஐவாய் இத்யாதி] அவருடைய பெரும்பொய்யிலே அகப்பட்டா யாகாதே நீ. "தம்பாம்புபோல் நாவுமிரண்டுளவாயிற்று" என்கிறபடியே, தமக்குப் பொய்சொல்ல ஒருவா யுண்டாகில், தம் பரிகரத்துக்கு அஞ்சு வாயுண்டு. அவனுக்குப் பள்ளித்தோழமை பலித்த படி. [ஆழிப்பெருமானார்] அல்லாத பரிகரமோதான் நன்றாயிருக்கிறது! தாம் பகலை இர வாக்க நினைக்கில், அதுக்குப் பெருநிலைநிற்கும் பரிகரம். பேறு அவர்களாலேயானல், இழவிலும் இன்னதாக ப்ராப்தியுண்டென்கை. [பெருமானார்] அவர்களுக்கும் தம்பக்கலிலே பொய்யோத வேண்டும்படி பொய்யால் பெரியவர். "பொய்ந்நம்பி புள்ளுவன் கள்வம் பொதியறை" என்னக்கடவதிறே. "ஆழிப்பெருமானார்மெய்வாசகம்" என்னவே 'பொய்' என்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கும்போலேகாணும். பொய்யென்னுதொழிவானேன்? என்னில்; 'பொய்' என்னில் - நாட்டார் பொய்யோபாதியாமே. அவர் * ஏதத் வ்ரதம் மம * என்ற வார்த்தை கேட்டே நீயும் இப்படி அகப்பட்டது. இப்போது உதவாமையாலே 'பொய்' என்றிருக்கிருளிறே. ராமாவதாரத்தில் மெய்யும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பொய்யுமிறே ஆச்ரிதர்க்குத் தஞ்சம். [உன்மெய்ந்நீர்மை தோற்றாயே] உன்வடிவில் எழில் இழந்தாயாகாதே; தர்சநீயமான தண்ணளியேயாய் லோகோபகாரகமான உன்னுடம்பினொளியையாகாதே இழந்தது. (9)

ஏழாம்பாட்டு—மதிகெட்டவாறே அந்தகாரம் வந்துமேலிட்ட தென்கிறாள். [தோற்றேம் இத்யாதி] கீழும் மேலும் போருகிறபடியொழிய, சப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப் பற்ற எம்பெருமானார் அருளிச்செய்துபோருவ தொன்றுண்டு; அம்மங்கியம்மாளும் அத்தையே நிர்ப்பந்தித்துப்போரும். அதாகிறது தான், பிரிவாற்றுதார் அநேகர் கூடக் கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள் வந்து முகத்தை மறைக்க, அத்தைப்பார்த்து, 'ஆற்றுமைக்குப் போக்கு விட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீ வந்து நலியக்கடவையோ?' என்கிருள்.

"எம்மேபோல்" என்கிற பதார்த்தங்களையெல்லாங் கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறது.

தோற்றேம்மடநெஞ்சம் எம்பெருமான் நாரணற்கு * எம்
ஆற்றுமைசொல்லி அழுவோமைநீநடுவே *
வேற்றோர்வகையில் கொடிதாயெனையூழி *
மாற்றண்மைநிற்றியோ? வாழிகனையிருளே!. 7

[தோற்றேம் மடநெஞ்சம்] பகவத்விஷயமென்றால் விடமாட்டாதபடி சபலமான நெஞ்சையிழந்தோம்; அன்றியே, பவ்யமான நெஞ்சை யிழந்தோ மென்னுதல். [எம்பெருமான் நாரணற்கு] கெடுவாய், வகுத்தவிஷயத்திலேயன்றோ நாங்கள் நெஞ்சிழந்தது? "தன்னுடைமை" என்றால் வத்ஸலனாயிருக்கு மவனுக்கன்றோ இழந்தது; ஸுலபனுக்கு என்றுமாம். [எம்ஆற்றுமைசொல்லி யழுவோமை] ஆற்றுமையுடையார், தந்தாம் ஆற்றுமைசொல்லிக் கூப்பிடக்கடவதன்றோ? நாங்கள் பெறப்புகுகிறதொருப்ரயோஜநமுண்டாய் 'அத்தை விலக்கி நாம் பெறவேணும்' என்றுதான் செய்கிறாயன்றே. அவனைப்பெறவோ? போனநெஞ்சைப் பெறவோ? எங்களாற்றுமையாலே அழப்பெற்றேமோ? [நீநடுவே] அல்லாதவற்றுக்கு உள்ளது அமையாதோ உனக்கு? அவனையொழிந்த நம்மில் நாம் கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு கிடந்து கூப்பிடுகையொழிய பாத்யபாதகபாவமுண்டோ? நலிகைக்கு ஒரு ஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே. [வேற்றோர் வகையில் கொடிதாய்] வேற்றோருண்டு சத்ருக்கள்; வகையுண்டு அவர்கள் நலியும் ப்ரகாரம்; அதிலுங் கொடிதாக நலியாநின்றாய். சத்ருக்களானுலும், நோவுபட்டாரை 'ஐயோ!' என்னவன்றோ அடுப்பது; [எனையூழிமாற்றண்மைநிற்றியோ] காலதத்த்வமுள்ளதனையும் சாத்ரவத்திலே நிற்கக்கடவையோ? ராவணாதிகள் பிரித்தவித்தனை, கூப்பிடப் பொறுத்தார்கள்; நீர்மையுடையார், * ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப: * என்று கண்ணநீரை விழவிட்டார்கள்; நீர்மையுடையார் படியும் கண்டிலோம், சத்ருக்கள்படியும் கண்டிலோம், உன்னது வ்யாவ்ருத்தமாயிருந்ததீ! [வாழி] காதுகரை 'உடன்பிறந்தீர்' என்னுமாபோலே. [கனையிருளே] செறிந்தவிருளே யென்னுதல், கனையிருள் – கனைத்துக் கொண்டு செருக்கி வருகிற இருளே யென்னுதல். அன்றியே, ப்ரகரணத்தோடே சேர்ந்த பொருளாவது—தமஸ்

ஸென்று ஒரு பதார்த்தமாய், 'அதுதான் ஒளிமழுங்கி அடங்கியிருக்கை ஸ்வபாவம்' என்று அறியாதே, அபிமதவிச்லேஷத்தாலே ஒளிமழுங்கி வாய்விட்டுக் கூப்பிடவும்மாட்டாதே நோவு படுகிறபடியைக் கண்டு, 'உன்இழவு கனத்திருந்ததீ !' என்கிறாள். வஸ்துவிஷயத்திலே நாமெல்லாம் நெஞ்சிழந்து கூப்பிடாநிற்க, நீ உன்ஆற்றாமையைக் காட்டி நலியாநின்றாய்; உன் அவஸாதம் நீங்கி நீ ஜீவித்திடுகவென்கிறாள். (7)

எட்டாம்பாட்டு — அவ்விருளுக்கு இருப்பது அங்கேஇங்கே ஸஞ்சரியா நிற்க, இருள் செறிந்தாற்போலே யிருப்பதொரு கழியிலே சென்று இழிந்தாள்; அது மடலெடுப்பாரைப் போலே கெட்டோடாநிற்குமே; பாவியேன், சகடாஸுரநிரஸநம் பண்ணின அச்செயலிலே நீயும் அகப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

இருளின் திணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியே ! போய் *
மருளுற்றிராப்பகல் துஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால் *
உருளுஞ்சகடம் உதைத்தபெருமானார் *
அருளின்பெருநசையால் ஆழாந்துநொந்தாயே. 8

[இருளின் திணிவண்ணம்] அச்சமான இருள். வெளிறான இருளன்றிக்கே, இருளின் புறவிதழை வாங்கி வயிரத்தைச் சேரப்பிடித்தாற்போலே யிராநின்றது. இருளின் திணிபோலே யிருக்கிற நிறத்தை யுடைத்தாய்ப் பெருநீரையு முடைத்தான கழியே ! [போய்மருளுற்று] மிகவும் அறிவுகெட்டு. மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றார் அறிவுகேட்டுக்கும் அவ்வருகேயா யிராநின்றதீ ! உன் அறிவுகேடு! [இராப்பகல் இத்யாதி] காலத்துக்கு ஒரெல்லை காணிலும் உன் ஆற்றாமைக்கு ஒரெல்லை காண்கிறிலோம். [உருளும்சகட முதைத்த] காவலாகவைத்த சகடந்தானே அஸுராவேசத்தாலே ஊர்ந்துவர, தாயுங் கூடஉதவாத ஸமயத்திலே மூலைவரவுதாழ்த்துச் சிறிகிமிர்த்த திருவடிகளாலே முடித்து, 'ஜகத்துக்கு சேஷியைத்தந்த உபகாரகன் ப்ரணயிநிக்கு உதவானோ ?' என்னும் நசையாலே. [அருளின்பெருநசையால்] அருளின் கனத்துக்குத் தக்கபடியிறே நசையின் கனம் இருப்பது. [ஆழாந்துநொந்தாயே] தரைப்பட்டு நோவுபட்டாயாகாதே. (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு— அக்கழிக்கு ஒருகரை காணமாட்டாதே மீண்டுவந்து படுக்கையிலே விழுந்தாள்; அங்கு எரிகிற விளக்கைக் கண்டாள்; அது 'உடம்பில் கைவைக்கவொண்ணாதபடி விரஹஜ்வரம் பற்றி எரியாநின்றது' என்று அத்தைப்பார்த்து நீயும் நோவுபட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

நொந்தாராக்காதல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த *
நந்தாவிளக்கமே ! நீயுமளியத்தாய் *
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான் *
அந்தாமத்தண்துழாய் ஆசையால்வேவாயே. 9

[நொந்து இத்யாதி] 'நோவ' என்று புக்கால், நொந்து தலைக்கட்டக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கிற ப்ரேமவ்யாதியானது, தொட்டார்மேலே தோஷமாம்படி ம்ருதுவாயிருக்கிற ஆத்மாவைக் குருத்துவற்றாக உலர்த்த. [மெல்லாவி] பகவத்குணாநுபவத்தாலே நைந்திருக்கை. காற்றுப்படப் பொறாதிருக்கை. [நந்தாவிளக்கமே] ஜ்வாலாபேதாநுமாநமிருந்து பார்க்கிறாளன்றே. ஸந்தாநவிச்சேதமின்றிக்கே உருவ நோவுபடுகிறாயாகாதே. [நீயும் அளியத்தாய்] நாட்டுக்குக் கண்காட்டியான நீ படும்பாடே இது ! [அளியத்தாய்] அருமந்த நீ; பதார்த்தமான உடம்பிலே உனக்கு நோவுவருவதே ? [செந்தாமரைஇத்யாதி] '* பதிஸம்மாநிதா ஸீதா பர்த்தாரமஸிதேக்ஷணா * என்றபேறு பெறவேணும்' என்றத்தையோ நீயும் ஆசைப்பட்டது ? [செந்தாமரைத் தடங்கண்] முகத்தைப் பார்த்துக் குளிரநோக்கினபோதைத் திருக்கண்களில் செவ்வி சொல்லுகிறது. [செங்கனிவாய்] இன்சொல் சொல்லுகிறபோதைத் திருவதரத்தில்பழுப்பைச் சொல்லுகிறது. [எம்பெருமான் இத்யாதி] 'நோக்காலும் ஸ்மிதத்

தானும் என்னை அநங்யார்ஹையாக்கினவனுடைய அழகிய திருத்துழாய்மாலை பெறவேணும்'. என்னும் ஆசையாலே. [வேவாயே] உக்கக்காலுக்கு உளையக்கடவ உன்னுடம்பே நெருப்பாக வேகிறாயாகாதே. ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு—இவளவஸாதமெல்லாம் தீர வந்து ஸம்ச்லேஷித்த எம்பெருமானைக் குறித்து, 'இனி ஒருநாளும் என்னை விடாதொழியவேணும்' என்கிறார்.

வேவாராவேட்கைநோய் மேல்லாவியுள்ளுலர்த்த.*
ஓவாதிராப்பகல் உன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய் *
மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த *
மூவாமுதல்வா! இனியெம்மைச்சோரேலே. 10

[வேவாராவேட்கைநோய்] 'வேவ' என்று தொடங்கினல், ஒருகால் வெந்து தலைக் கட்டமாட்டாதாயிற்று. அல்லாதவைபோலன்றிக்கே, ப்ரேமவ்யாதிக்கு உள்ளதொன்றாயிற்று இதுதான். [மெல்லாவி] சரீரத்திலுண்டான ஸௌகுமார்யம், ஆத்மாவிலுமுண்டாயிருக்கிறதாயிற்று இவர்க்கு. [உள்ளுலர்த்த] * கூடோக்நிரிவ பாதபம் * என்கிறபடியே, உள்ளேபிடித்துப் புறம்பே வர வேவாநின்றதாயிற்று. அதாஹ்யமாயிருப்பது கேவலாக்நியாகிறே. * மஹதா ஜ்வலதா நித்தியமக்நிநோவாக்நிபர்வத: * என்று வெந்தவிடமே விறகாக வேவாநின்றது. [ஓவாது இராப்பகல்] வேவாராவேட்கைநோய்போலே இராப்பகல் ஓவாதொழிகிறபடி. [உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய்] அகப்பட்டார்க்கு மீளவொண்ணாத உன் பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டாய் என்னுதல்; [உன்பாலே வீழ்த்து] உன் பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டு. [ஒழிந்தாய்] முகங்காட்டாதே கடக்கநின்றாயென்னுதல். [மாவாய் இத்யாதி] கேசிவாயை அநாயாஸேந கிழித்து, யமளார்ஜுநங்களின் நடுவே போய், மஹாபலி அபஹரித்துக்கொண்ட பூமியை எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, இப்படி உபகாரங்களைப் பண்ணி பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதானாய்க் குறைப்பட்டு, இவற்றினுடைய ரக்ஷணத்திலே உத்யுக்தனாயிருக்குமவனே! இப்படியெல்லாம் செய்யச்செய்தேயும் ஒன்றுஞ் செய்யாதாரைப்போலே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணினவனே! [இனியெம்மைச்சோரேலே] கேசிதொடக்கமான விரோதிகளைப் போக்கினாற்போலே தம்விரோதியையும் போக்கி அவன் வந்து முகங்காட்டச் சொல்லுகிறாராதல்; தம்முடைய ஆபத்தின் கனத்தாலே 'வந்து முகங்காட்டும்' என்னும் விச்வாஸத்தாலே சொல்லுகிறாளாதல். [இனி] * புத்த்வா காலமதீதஞ்ச முமோஹ பரமாதுர: * என்னுமாபோலே, முன்புள்ள காலம் இழந்ததாகிலும் இனிமேலுள்ள காலம் இவ்வஸ்தையைக் கைவிடாதொழியவேணும்; 'போனகாலத்தைமீட்கவொண்ணாது' என்று அதுக்கு சோகிக்கிறார். * ந மே து:கம் ப்ரியா தூரே * என்னுடைய ப்ரியையானவள் தூரத்திலே இருக்கிறாளென்று அதுக்கு சோகிக்கிறேனல்லேன்: அது ஒருபயண மெடுத்துவிடத்தீரும். * ந மே து:கம் ஹ்ருதேதி வா * வலிய ரக்ஷஸ்ஸாலே பிரிவுவந்ததென்று அதுக்கு சோகிக்கிறேனல்லேன்: அது அவன் தலையை அறுக்கத் தீரும். * ஏததேவாநுசோசாமி * இதுவொன்றுமே எனக்கு சோகநிமித்தம்: * வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே * போனபருவம் இப்பால் மீட்கவொண்ணாதிறே. ... ... (10)

பதினோராம்பாட்டு—நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், கண்ணால்கண்டதெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து நோவுபடாதே, கண்டாரெல்லாம் பகவல்லாபத்தாலே களித்துவர்த்திக்கும் நாட்டிலே புகப்பெறுவரென்கிறார்.

சோராதவெப்பொருட்கும் ஆதியாஞ்சோதிக்கே *
ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன் *
ஓராயிரஞ்சொன்ன அவற்றுளிவைபத்தும் *
சோரார்விடார்கண்டீர் வைகுந்தம்திண்ணனவே. 11

[சோராத எப்பொருட்குமாதியாஞ்சோதிக்கே] இவ்வளவிலே வந்து இவரோடே கலந்து இவரை உளராக்குகையாலே, ஒன்றொழியாதபடி ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும் ஈச்வரனுமாய்; இவரோடே வந்துகலந்து அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனுமாயிருந்தான். இவர்க்கு வந்து முகங்காட்டுவதற்குமுன்பு ஸர்வேச்வரத்வமும் அழிந்ததுபோலே கிடந்தது; இவரொருத்தரையும் சோரக்கொடுக்கவே ஸர்வேச்வரத்வம் அழியுமிறே. இவரிழவுதீர வந்து முகங்காட்டினபின்பு எல்லாப்பொருட்கும் நிர்வாஹகனானான். [சோதிக்கே] பேறிழவுகள் இவரதன்றிக்கே, 'தன்னது' என்னுமிடம் வடிவில் புகரிலே தோற்றாநின்றது. * க்ருதக்ருத்ய: * என்னும்படியானான். [ஆராதகாதல்] இத்திருவாய்மொழியால் சொல்லிற்றாயிற்று. கண்ணால்கண்ட பதார்த்தங்களுமெல்லாம் பகவதலாபத்தாலே தம்மைப்போலே நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு, அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடும்படியான இவருடைய அபிநிவேசமாயிற்று. [காதல்குருகூர்ச்சடகோபன்] காதலையிட்டாயிற்று இவரை நிரூபிப்பது. தப்படிசொல்லும்போதும் தாமே சொல்லவேணுமே. [சொன்ன] இக்காதலோடேயாயிற்று ஆயிரம் அருளிச்செய்தது. [அவற்றுளிவைபத்தும்] அல்லாதவை ஒருதலையாக, இது ஒருதலையாம்படி அக்காதலை முக்தகண்டமாகச்சொன்ன திருவாய்மொழியாயிற்று இது. [இவைபத்தும் சோரார் விடார்கண்டீர் வைகுந்தம்] இங்கேயிருந்து, கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்களடங்கலும் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக அநுஸந்திக்குமவர்கள், இவ்விருப்பைவிட்டு, கண்ணால்கண்டாரடங்கலும் பகவல்லாபத்தாலே களிக்கும் நித்யவிபூதியை விடாதே நித்யாநுபவம்பண்ணப்பெறுவர்கள். கண்டீரென்று கையெடுத்துக் கூப்பிடுகிறார். [திண்ணனவே] இது ஸுநிச்சிதம். இவ்வருகே சிலரைப்பற்றிச் சொல்லிற்றோரர்த்தமாகிலிறே ஸம்சயவிபர்யயங்களுள்ளது, பகவத்ப்ரபாவத்தைப்பற்றிச் சொன்னதாகையாலே இதுதனக்கு எங்கேனும் சபதம்பண்ணலாம். முதற்பாட்டிலே தொடங்கி, நாரைதொடக்கமாக, அன்றில் கடல் காற்று மேகம் சந்திரன் இருள் கழி விளக்கு இப்பதார்த்தங்களைக் குறித்து அநுசோகித்து மிகவுந்தளர்ந்தவளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்ட 'இனி என்னைவிடாதொழியவேணும்' என்று, இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப் பலத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டினார். ... ... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

வாயுந்திருமால்மறையநிற்க * ஆற்றாமை
போய்விஞ்சிமிக்கபுலம்புதலாய் *—ஆய
அறியாதவற்றோடணைந்தழுதமாறன் *
சேறிவாரைநோக்கும்திணிந்து.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாந் திருவாய்மொழி - திண்ணன்வீடு: ப்ரவேசம்.

கீழில் திருவாய்மொழியில் இவர்க்குப் பிறந்த ஆற்றாமை பேச்சுக்கு நிலமன்றிறே; 'கடல் வெதும்பினால் விளாவ நீரில்லை' என்னுமாபோலே. 'ஆற்றாமையோடே முடிந்துபோமித்தனை' என்றிருந்தார்; அநந்தரம் அவன் வந்து முகங்காட்டினவாறே ஆற்றாமை புக்கவிடங் கண்டிலர்; 'இதுக்கு அடி என்?' என்று பார்த்து ஆராய்ந்தவாறே, இதரவிஷயங்களினுடைய லாபாலாபத்தளவல்லாத விஷயவைலக்ஷண்யமாயிருந்தது; பிரிந்தபோது தன்னையொழிய வேறொன்று தோற்றாதபடியாய், கலந்தபோதும் தன்னையொழிய மற்றொன்று தோற்றாதபடியான விஷயவைலக்ஷண்யமாயிருந்தது; 'இதுக்கு அடி என்?' என்று பார்த்தார், ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாகையாலேயாயிருந்தது; 'இதுதனக்கு அடி என்?' என்று பார்த்தவாறே ஸர்வேச்வரனாகையாலேயாயிருந்தது; * உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் * என்றால், "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றிறே தோற்றுவது; ஆக, இங்ஙனே ப்ராஸங்கிகமாக ப்ரஸ்துதமான ஈச்வரத்வத்தை அநுஸந்தித்து, அத்தை அருளிச்செய்கிறார். கீழே 'மூவாமுதல்வா' என்று காரணத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, 'அந்தக்காரணத்வத்தை உபபாதிக்கிறார்' என்று பணிக்கும் பிள்ளான். முதல் திருவாய்மொழியிலுஞ் சொல்லிற்றில்லையோ ஈச்வரத்வம்? என்னில்;—'ஒருகால்சொன்னோம்' என்று கைவாங்கியிருக்கவல்லரல்லர் இவர்; ஒருகால் சொல்

லிற்றென்று கைவாங்கலாம் விஷயமன்று இது. இனித்தான் பகவத்விஷயத்தில் புநருக்தி தோஷாயவாகாது ; ஒரு குணத்தையே எல்லாக்காலமும் அநுபவிக்கவல்லா ரொருவ ரிவர் ; ஒருகுணந்தன்னையே 'இதுக்குமுன்புஅநுபவிப்பித்தது இக்குணம்' என்றுதோற்றாதபடி க்ஷணந்தோறும் புதுமை பிறப்பித்து அநுபவிப்பிக்கவல்லானொருவன் அவன் ; பயிலாநிற்கச் செய்தேயிறே * பண்டுஇவரைக்கண்டறிவதெவ்வூரில் யாமென்பது; ஆகையிறே, ஏகவிஷயமே நித்யப்ராப்யமாகிறது ; இவர்தாமும், * " எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி யூழிதொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதம் " என்னாநின்றார். ஆனாலும், இதுக்கு வாசியுண்டு ; முதல்திருவாய்மொழியிலே - பரத்வஞ் சொல்லாநிற்கச்செய்தே, அது ஸ்வாநுபவமாயிருக்கும் ; அந்தப்பரத்வந்தன்னை எல்லார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி பிறர் நெஞ்சிலே படுத்துகிறாராகையால் பரோபதேசத்தாலே பரத்வாநுபவம் பண்ணுகிறார் ; அங்கு - அந்வயமுகத்தாலே பரத்வஞ்சொன்னார் ; அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறார் இங்கு ; அங்கு - ச்ருதிச்சாயையாலே சொன்னார் ; இங்கு இதிஹாஸபுராணப்ரக்ரியையாலே சொல்லுகிறார் ; அங்கு பரத்வத்திலே பரத்வம் ; இங்கு - அவதாரத்திலே பரத்வம். ... *

முதற்பாட்டு—இத்திருவாய்மொழியில் சொல்லுகிற பரத்வத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

திண்ணன்வீடு முதல்முழுதுமாய் *
எண்ணின்மீதியன் எம்பெருமான் *
மண்ணும்விண்ணு மெல்லாமுடனுண்ட * நங்
கண்ணன்கண்ணல்லது இல்லையோர்கண்ணே. 1

[திண்ணன்வீடுமுதல்முழுதுமாய்] திண்ணனென்றது திண்ணம் என்றபடி ; அதாவது த்ருட மென்றபடி. த்ருடமான வீடென்று நித்யவிபூதிக்கு விசேஷணமாய், தார்ட்யமாவது ஆவிர்ப்பாவ திரோபாவஜந்மநாச விகல்பங்க ளென்னுமவை யில்லாமையாலே கர்மநிபந்தநமாக வரும் அழிவில்லை யென்கை. ஐச்சமாக வரும் விகாரங்களுண்டானால் தோஷாயவுமன்று, அது அழிவாயுந் தோற்றாதிறே. ஏதேனுமாக ஸம்ஸார விபூதியிற்போலே கர்மநிபந்தநமாக வருமவை யில்லை யென்கை. திண்ணிதான நித்யவிபூதி தொடக்கமான எல்லாவிபூதியையு முடையனாய். அன்றியே, " திண்ணம் " என்கிற இத்தை விட்டுவைத்து, வீடுமுதல் முழுதுமாய் மோக்ஷப்ரப்ருத் யசேஷபுருஷார்த்தப்ரதனா யென்னவுமாம். [எண்ணின்மீதியன்] அஸங்க்யேயமான கல்யாணகுணத்தையுடையவன். கீழ் விபூதிபரமானபோது, எண்ணின் மீதிய னென்றது குணபரமாகிறது ; கீழ் குணபரமானபோது, எண்ணின் மீதிய னென்ற விடம் விபூதிபரமாகிறது. வீடுமுதல் முழுதுமா யென்றபோது மோக்ஷப்ரதத்வத்தையே நினைத்ததாகில், எண்ணின்மீதிய னென்றவிடம் அநுக்தமான குணங்களைச் சொல்லுகிறது. எண்ணின்மீதிய னென்றவிடம் எண்ணுக்கு மேலாயுள்ளா னென்றபடி ; குணங்களாலேயாதல், விபூதியாலேயாதல் வந்த அபரிச்சேத்யஸ்வபாவதையைச் சொல்லுகிறது. [எம்பெருமான்] குணவிபூதிகளை யுடையனாயிருக்கிற இருப்பைக் காட்டி என்னையெழுதிக்கொண்டவன். [மண்ணும்இத்யாதி] இப்படி இவற்றையுடையனாய், உடைமை நோவுபட விட்டிருக்கையன்றிக்கே, ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலேவைத்து நோக்கு மென்கிறார். பூம்யந்தரிக்ஷாதிகளை வெள்ளங்கொள்ளப்புக, எடுத்து வயிற்றிலேவைக்கிறவிடத்தில் ஒன்றும் பிரிகதிர்ப்படாமே, ஏககாலத்திலே வைத்து ரக்ஷித்த நம் கண்ணன். [உடனுண்ட] ரக்ஷணம் அவனுக்கு தாரகமாகையாலே " உண்ட " என்கிறது. இல்லையாகில், காக்கும் என்ன அமையும். க்ருஷ்ணனோ பின்னை ஜகத்தை விழுங்கினான் ? என்னில் ; ஆம், க்ருஷ்ணனே ; * அங்காந்திட வையமேழுங் கண்டாளிறே யசோதை. ஆகையாலே, ஸர்வரக்ஷகனான க்ருஷ்ணனே ஜகத்துக்கு த்ருஷ்டி ; * க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய:, க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே * என்கிற ப்ரமாண ப்ரஸித்தியிருக்கிறபடி. [அல்லதில்லை யோர்கண்ணே] இவ்வர்த்தத்தையொழிய சப்தத்தைக் கொண்டுபோய், " பீலிக்கண் " என்று வ்யவஹரியா நின்றதிறே ; அதுக்குங் கூசவேண்டும் படியிருக்கும். மாலைக் கண்ணென்றிருப்பார்க்கு அல்லாத தெல்லாம் மாலைக்கண்ணாய்த்

தோற்றுமிறே. இது திண்ணம் – த்ருடம். * ஸத்யம் ஸத்யம் * என்னுமாபோலே. நம் கண்ணன் கண் என்கையாலே-அந்வயத்தாலே பரத்வஞ் சொன்னார்; அல்லதில்லை யென்கையாலே வ்யதிரேகத்தாலே பரத்வஞ் சொன்னார். ... ... (1)

இரண்டாம் பாட்டு— "அல்லதில்லை" என்று நீர் சொல்லுவானென்? ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களும் ஈச்வரர்களாக அவர்களுக்கும் சில ப்ரமாணங்க ளுண்டாயன்றோ போருகிறது என்னில், அவர்கள்நிலைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால், தலையறுப்பார் சிலரும், அறுப்புண்டு நிற்பார் சிலரு மாகாநின்றார்கள்; அவர்களாபத்தைப் போக்கி ரக்ஷியாநின்றான் இவன்; அவர்களோ இவனோ ஈச்வரன்? என்கிறார்.

ஏபாவம்பரமே யேழுலகும் *
ஈபாவஞ்செய்து அருளாலளிப்பாரார் ? *
மாபாவம்விட அரற்குப்பிச்சைபெய் *
கோபாலகோளரி யேறன்றியே. 2

ஏ என்றது ஓ என்றபடி: விஷாதாதிசயஸூசக மிருக்கிறபடி. [ஏபாவம்] ரத்ந கரீஷங்களுக்கு வைஷம்யஞ் சொல்லவேண்டுவதே! சேதநர் மந்தமதிகளாய் பகவத் பரத்வம் உபபாதிக்கவேண்டுவதே! என்னும் இன்னாப்பாலே, 'என்னே பாவம்!' என்கிறார். [பரமே] பகவத்குணாநுபவம் பண்ணுகையொழிய இது நமக்கு பரமாவதே! இது நமக்கு ஸாத்யமாய் வந்துவிழுவதே. [ஏழுலகும்] ஏழுலகங்களிலு முண்டான சேதநர் இருந்ததே குடியாகப் பாபங்களைக் கூடுபூரிக்க. [ஈபாவஞ்செய்து] பாபமானது ஈயும்படியாகச் செய்து; அழியும்படியாகப்பண்ணி. இதுதான் சேதநர் அர்த்திக்கச் செய்கையன்றிக்கே; [அருளால்] நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே. [அளிப்பாரார்] இவர்களை ஈரக்கையாலே தடவி ரக்ஷிப்பார் ஆர்? இவர்கள்பண்ணின பாபம் அவனருளாலே போக்கில் போமத்தனையல்லது, தாங்கள் ப்ராயச்சித்தம்பண்ணிப் போக்குகையாவது அவற்றை வர்த்திப்பிக்கையிறே. அளிப்பானிவன் என்னாதே, ஆர்என்கிறது அவர்களுக்கும் ஸத்த்வம் தலையெடுத்தபோது, 'நீர்சொல்லுகிறவனே' என்று இசையவேண்டும் ப்ரஸித்தியாலே; * பாவநஸ்ஸர்வலோகாநம் த்வமேவ * * நஹி பாலநஸாமர்த்த்யம்ருதே * அவன் ஸர்வவிஷயமாகப் பண்ணின ரக்ஷணங் கிடக்கிடீர்; தந்தாம் கால் தாந்தாம் நீட்டி முடக்கவல்லரா யிருக்கிறவர்களும் ஒரோரளவுகளிலே ஆபந்நரானால் அவற்றைப் போக்கி ரக்ஷிக்கும்படியைப் பார்க்கலாகாதோ? என்கிறார். [மாபாவம்விட] ஆனைக்கும் தனக்குத் தக்க வாதமிறே. அல்லாதாரில் ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளாலே ஓராதிக்யமுண்டிறே அவனுக்கு; அவற்றைக்கொண்டு லோககுருவுமாய்த் தனக்குப் பிதாவுமாயிருக்கிறவன் தலையை யறுத்துப் பாதகியாய் நின்றான்; * வாமாங்குஷ்ட்டநகாக்ரேண ச்சிந்நம் தஸ்ய சிரோ மயா * என்கிறபடியே. மஹாபாபமானது விடும்படியாக. [அரற்குப் பிச்சைபெய் கோபாலகோளரியேறு] அவன்தான் ஸம்ஹர்த்தாவான வேஷத்தோடே அதிகாரங்குலையாதே நின்று பாபத்தை விளைத்துக்கொள்ள, இவன் அவனுக்கு நிவர்த்தகனாயிற்று அங்கே இங்கே ஆவிர்ப்பவித்துத் திரிகிறவிடத்திலேயாயிற்று. இவர்கள் எத்தனையேனும் உயர நின்றாலும் அநர்த்தத்தையே சூழ்த்துக்கொள்ளுமித்தனை; அவன் எத்தனையேனுந் தன்னைத் தாழவிட்டாலும் ரக்ஷகனாமென்கையுஞ் சொல்லுகிறது. கோபாலருடைய மிடுக்கை யுடைத்தான ஸிம்ஹபுங்கவ மென்றபடி. [கோபாலகோளரியேறு] கோளென்று மிடுக்காதல், ப்ரதிபக்ஷத்தைக் கொள்ளுமென்னுதல். நித்யஸூரிகளுக்கு நியந்தாவானவன் இடையருக்கு நியாம்யமாகப்பெற்ற மேன்மையிப்பு. கர்மவச்யராய் ஆபந்நரான இவர்களை 'ஈச்வரர்கள்' என்போமோ? ஆபத்துக்களைப் போக்கி ரக்ஷிக்கிற இவனை 'ஈச்வரன்' என்போமோ? ஏறன்றி அருளால் அளிப்பாரா ரென்று அந்வயம் ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு—ஸௌசீல்யத்தாலும், த்ரைவிக்ரமக்ரமணமாகிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறார்.

ஏறனைப்பூவனைப் பூமகள்தன்னை *
வேறின்றிவிண்தொழத் தன்னுள்வைத்து *
மேறன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட *
மாறனின்மிக்குமோர் தேவுமுளதே? 3

[ஏறனை] ஸர்வேச்வரன் ‘கருடவாஹநன்’ என்று இறுமாந்திருக்குமாபோலே, ஒரு எருத்தைத் தேடிக் கைக்கொள்ளாண்டிகளைப்போலே இறுமாந்திருக்கும். [பூவனை] ‘திருநாபி கமலத்திலே அவ்யவதாநேந பிறந்தவனன்றோ’ என்று இறுமாந்திருக்கும் சதுர்முகனை. அதாவது பத்மயோநித்வத்தாலே ‘அஜன்’ என்று அபிமாநித்திருக்கை. [பூமகள்தன்னை] தாமரைப்பூவில் பரிமளம் உபாதாநமாகப் பிறந்தவளாய், போக்யதைகவேஷையாய் “உனக்கேற்கும்” என்னும்படியான ப்ராதாந்யம் தோற்ற இருக்கிறவளை. தன்னை என்று அவர்களில் இவளுக்கு உண்டான ப்ராதாந்யம் இருக்கிறபடி. “ஏறனை, பூவனை” என்கிற அநாதரோக்தியாலும், இவள் ப்ராதாந்யம் தோற்றுகிறது. [விண்தொழ வேறின்றித் தன்னுள் வைத்து] அந்யபரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும், அநந்யையான பெரியபிராட்டியார்க்கும் ஒக்க முகங்கொடுத்துவைக்கிற சீலத்தை அநுஸந்தித்து விண்ணிலுள்ளார் தொழாநிற்பர்கள். ‘ப்ரஹ்மாதிகள் எப்போதும் திருமேனியைப்பற்றி யிருப்பர்களோ’? என்று நஞ்சீயர் பட்டரைக் கேட்க,—‘ஓரோஆபத்துக்களிலே திருமேனியிலே இடங்கொடுக்கிறான்; அந்நீர்மையை விடமாட்டாமையாலே ஆழ்வார்கள் அத்தையே வாய்புலற்றுகிறார்களத்தனையிறே’ என்று அருளிச்செய்தார். [வேறின்றி] “கூறாளுந்தனியுடம்பன்” என்கிறபடியே வ்யவஸ்த்திதமாக உடம்பைக் கொடுக்கை. [விண்தொழ] (மஞ்சா: க்ரோசந்தி) இதிவத். இங்குள்ளார் ‘ஐச்வர்யம்’ என்றிருப்பர்கள்; அங்குள்ளார் ‘சீலம்’ என்று தோற்றிருப்பர்கள். [மேல் தன்னைமீது இத்யாதி] மேல்தன்னை—உபரிதநலோகங்களை, “அப்பால் மிக்கு” என்கிறபடியே விஞ்ச வளர்ந்து பூமிப்பரப்பெல்லாம் திருவடிகளின் கீழே இட்டுக்கொண்ட. [மால்தனில்] இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனிற்காட்டில். [மிக்குமோர்தேவுமுளதே] ஒக்கப்பரிமாறாநிற்க, ‘கட்டக்குடி’ என்று கழிக்கலாந்தெய்வந்தானுண்டோ? எல்லார் தலையிலும் காலைவைத்தவனை ‘ஈச்வரன்’ என்னவோ? இவன்காலிலே துகையுண்டவர்களை ‘ஈச்வரர்கள்’ என்னவோ? ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு—ஸௌகுமார்யத்தாலும் முதன்மையாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார்.

தேவுமெப்பொருளும் படைக்க *
பூவில்நான்முகனைப்படைத்த *
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லால் *
பூவும்பூசனையுந்தகுமே? 4

[தேவும்இத்யாதி] தேவஜாதியையும் ஸகலபதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்காக ஒருபூவிலே நாலுபூப் பூத்தாறபோலே சதுர்முகனை யுண்டாக்கினவன். [தேவன்] சதுர்முக ஸ்ரஷ்டாவாகையால் வந்த த்யுதியைச் சொல்லுதல், இதுதன்னை லீலையாகவுடையவனென்னுதல், ஸௌந்தர்யாதிகளால் வந்த விளக்கமென்னுதல். [எம்பெருமானுக்கல்லால்] ஸ்ருஷ்ட்யாத்யுபகாரத்தாலும், ஸ்ருஷ்டிக்கு உறுப்பான குணங்களாலும் என்னை எழுதிக்கொண்டவனுக் கல்லது. [பூவும் பூசனையுந் தகுமே] சிக்குத்தலையனுக்குப் பூத் தகாது; பிச்சையுண்ணிக்குப் பூசனைதகாது; பூத்தகுவது ஸுகுமாரனுக்கு; பூசனை தகுவது முதன்மையுடையவனுக்கு; இவனையொழிந்தார்க்குத் தகாது என்கிறார். * ஸ ஏஷ ப்ருதுதீர்க்காக்ஷஸ் ஸம்பந்தீ தே ஜநார்தந: * என்று ஸ்ரீபீஷ்மர் நெடும்போது அவனுடைய பரத்வத்தை உபபாதித்துக் கொண்டுபோந்து, ‘ச்ருதிஸித்தமான கண்ணழகையுடையவன்காண் உங்களுக்கு மைத்துனனாய்ப் புகுந்திருக்கிறான்’ என்று பரத்வத்தை அவன் தலையிலே மாட்டெறிந்தார்; * அர்ச்சயமர்ச்சிதுமிச்சாமஸ் ஸர்வே ஸம்மந்துமர்ஹத * என்ற ஸஹதேவன்தலையிலே புஷ்பவ்ருஷ்டியைப் பண்ணினார்களிறே. இத்தால் ஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைராக்யத்துக்கு உண்டான ப்ராதாந்யம் சொல்லுகிறது. ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு—புண்டரீகாக்ஷனுகையாலும் இவனே ஈச்வர னென்கிறூர்.

தகுஞ்சீர்த்தன் தனிமுதலினுள்ளே *
மிகுந்தேவும் எப்பொருளும்படைக்க *
தகுங்கோலத் தாமரைக்கண்ணனெம்மான் *
மிகுஞ்சோதி மேலறிவார்யவரே. 5

[தகும்இத்யாதி] ஸ்ரஷ்ட்ருத்வத்துக்கு உபயோகியான ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளை யுடையனை. [தன்தனிமுதலினுள்ளே] கார்யவர்க்கத்துக்கடையக் காரணமான மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுதல், *பஹு ஸ்யாம்* என்கிற அதுக்குமடியான ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுதல். [தனிமுதல்] ஏககாரணமென்று பரமாணுகாரணவாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. [மிகும் இத்யாதி] தன்னோடு மசக்குப்பரலிடலாம்படியான தேவஜாதியையும். வில்லைவளைத்த போதாக * அதிகம் மேநிரே விஷ்ணும் * என்னும்படியிறே இவர்கள் மிகை. [எப்பொருளும்] 'மற்றுமுண்டான ஸகலபதார்த்தங்களையும் உண்டாக்குகைக்குத் தகுவா னொருவன்' என்னுமிடத்தைத் தெரிவிப்பதாய், ரக்ஷகத்வமில்லையானாலும் தர்சநீயமாய்க் குளிர்ந்திருக்கிற திருக்கண்களையுடையனாய், அக்கண்ணழகாலே என்னை அடிமைகொண்டவனே மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடையான். திருவடிதோற்ற துறையிலே இவருந் தோற்றது ; (* ராம: *) ஸர்வாங்கஸுந்தரராயிருக்கை. (* கமலபத்ராக்ஷ: *) அதிலே ஒருசுழியாயிற்று அமிழ்ந்தவார்க்கு வேண்டுவது. அக்கண்ணழகுக்குஎல்லை யென்? என்னில், (* ஸர்வஸத்த்வமநோஹர: *) திர்யக்ஜாதீயனைப் பணையோடு பணைதத்தித்திரிகிற என்னெஞ்சையும் அபஹரித்ததன்றோ! (* ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்ந:ப்ரஸூத: *) தேஹகுணங்களாலும் ஆத்மகுணங்களாலும் குறையற்றதுதான் ஔத்பத்திகமாயிருக்கும். (* ஜநகாத்மஜே *) 'அறவிஞ்சச் சொன்னாய்: இனி இங்ஙன் சொல்லலாவாருண்டோ? இல்லையோ?' என்று பிராட்டிக்குக் கருத்தாக, * ஜநகாத்மஜே * பின்னை உம்மைச்சொல்லலாம், நீரு முண்டு. [மிகுஞ்சோதி] * பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய *, * நாராயண பரோ ஜ்யோதி: * என்று, நாராயணாநுவாகாதிகளிலே இவனே பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸென்று ஓதப்படுகிறான். [மேலறிவார்யவரே] 'இவனையொழிய நாராயணாநுவாக ஸித்தமாயிருப்பதொரு வஸ்து வுண்டு' என்று அறிவார் ஆரேனு முண்டோ? [யவரே] * வைதிக: க: * என்னுமா போலே. அநந்யபரமான நாராயணாநுவாகாதிகளிலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வைபவத்தை யுடைய உன்பக்கலிலே பொருமைகொண்டாடியிருப்பான் ஒருவைதிகனுண்டோ? உண்டாகில் அவன் அவைதிகனமித்தனை ; * தஸ்யோத்பத்திர் நிரூப்யதாம் *. ... ... (5)

ஆறும்பாட்டு.—ஆபத்ஸகனுகையாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறூர்.

யவரும்யாவையும் எல்லாப்பொருளும் *
கவர்வின்றித் தன்னுளொடுங்கநின்ற *
பவர்கொள்ஞான வெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி *
அவரெம்மாழியம் பள்ளியாரே. 6

[யவரும் இத்யாதி] சேதநவர்க்கத்தையும் அசேதநவர்க்கத்தையும், இப்படி இரண்டு வகையாகச் சொன்னவற்றைக் கூட்டி, இப்படியிருக்கிற ஸகலபதார்த்தங்களும் ப்ரளயாபத்திலே தன் வயிற்றிலே சேரும்படியானபோது. [கவர்வின்றி] கவர்கையாவது - க்ரஹிக்கை. அதாவது - ஹிம்ஸையாய், ஒருவரையொருவர் நெருக்காதபடி. [தன்னுள் ஒடுங்கநின்ற] * ததபச்யமஹம் ஸர்வம் தஸ்ய குக்ஷௌ மஹாத்மந: * என்னக்கடவதிறே. தன்னுள் - தன் ஸங்கல்பைகதேசத்திலே யென்னவுமாம். [பவர்கொள் இத்யாதி] இவர்களை ரக்ஷிக்கைக்கு உறுப்பான பரம்பின ஞானவெள்ளத்தை யுடையனாய், 'இப்படி ரக்ஷிக்கப்பெற்றவிடம் தன் பேறு' என்று தோற்றும்படி யிருக்கிற திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையரான அவர். [எம்ஆழியம் பள்ளியாரே] தாம் ஸம்ஸாரமத்யஸ்த்தரா யிருக்கையாலே எல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு, எங்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து ஏகார்ணவத்தை அழகிய படுக்கையாகவுடையரானார்.

"பாயலும் பள்ளியும் பாழியும் படுக்கை". இப்படி ஆபத்ஸகனை அணியனாகையாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார். ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு.—அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார்.

பள்ளியாலிலை யேழுலகுங்கொள்ளும் *
வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான் *
உள்ளுளாரறிவார் அவன் தன் *
கள்ளமாய மனக்கருத்தே. 7

[பள்ளியாலிலை] படுக்கை, பவனயிருப்பதொரு ஆலந்தளிர். [ஏழுலகுங்கொள்ளும்] இப்படுக்கையிலே ஸப்தலோகங்களையும் வயிற்றிலேவைத்துக் கண்வளரும். [வள்ளல்] புக்க லோகங்களுக்கு அவ்வருகே 'இன்னங்கொண்டுவா' என்னும்படி இடமுடைத்தாயிருக்கை. [வல்வயிற்றுப்பெருமான்] உட்புக்க பதார்த்தங்களுக்கு பயப்ரஸங்கமின்றியேயொழியும்படி மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கை. [பெருமான்] இப்படி ரக்ஷிக்கவேண்டிற்றுஉடையவனாகை. அவனுடைய உள்ளுளாய கள்ளமாய மனக்கருத்தை யார் அறிவார்? கண்டதொன்றைச் சொன்னவித்தனை போக்கி, உள்ளுள் - இன்னம் உள்ளேயுள்ளேயுண்டாய், கள்ளமாய் - ஒருவருக்குந் தெரியாதபடியாய், மாயமாய் - ஜ்ஞாதாம்சம் ஆச்சர்யமாயிருக்கிற அவனுடைய மனக்கருத்து - மநோவ்யாபாரத்தை, ஒருவரால் அறியலாயிருக்கிறதோ? ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு.—ஸ்ருஷ்டியும் பாலநமும் ஸ்வாதீநமாகவுடையவனாகையாலே இவனேயீச்வரனென்கிறார்.

கருத்தில்தேவும் எல்லாப்பொருளும் *
வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி * யாரே
திருத்தித்திண்ணிலை மூவுலகும் * தம்முள்
இருத்திக்காக்கு மியல்வினரே. 8

[கருத்தில் இத்யாதி] தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே தேவஜாதியையும் மற்று முண்டான ஸகலபதார்த்தங்களை, வருத்தித்த—வர்த்திப்பித்த - உண்டாக்கின; ஸ்ருஷ்டித்த. ஆச்சர்யபூதனை ஸர்வேச்வரனையன்றி, மூன்றுலோகங்களையும் திண்ணிதான ஸ்த்திதியை யுடைத்தாம்படியாகத்திருத்தி, தம்முளிருத்தி அவ்வோபதார்த்தங்களுக்கு அநுரூபமான ரக்ஷணங்களையும் திருவுள்ளத்தே வைத்து [காக்கும்] * நஹிபாலநஸாமர்த்யம் * என்கிறபடியே ரக்ஷணத்தைப் பண்ணும். [இயல்வினரே] இத்தை இயல்வாக வுடையவர்—ஸ்வபாவமாக வுடையவர் ஆர்? மாயப்பிரானையன்றி – காக்குமியல்வினர் – ஆர்? என்று அந்வயம். ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு.—ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் ஸ்வாதீநமாம்படியிருக்கையாலும் இவனே ஈச்வரனென்கிறார்.

காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான் *
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே *
வாய்த்ததிசைமுகன் இந்திரன்வானவர் *
ஆக்கினான் தெய்வவுலகுகளே. 9

[காக்குமியல்வினன்] * ந ஸம்பதாம் ஸமாஹாரே * என்கிறபடியே பாலநகர்மத்தை ஸ்வபாவமாகவுடையவன். [கண்ணபெருமான்] ரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்த ஸர்வேச்வரன். [சேர்க்கைசெய்து] ஸம்ஹார காலம் வந்தவாறே கார்யரூப ப்ரபஞ்சமடையத் தன்பக்கலிலே சேர்க்கையாகிற செயலைச் செய்து. [தன் இத்யாதி] தன்னுடைய திருநாபிகமலத்திலே, தான் ஒருகால் ஸ்ருஷ்டி என்று விட்டால் பின்பு தன்னையுங் கேட்கவேண்டாதபடி

ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனான சதுர்முகன் இந்த்ரன் மற்றுமுண்டான தேவர்களோடேகூட, இவர்களுக்கு இருப்பிடமான லோகங்களையும் கட்டளைப்பட உண்டாக்கினான். தன்னுந்தியுள்ளே – ஆக்கினான். ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு.—இவ்வளவும் வர, நான் ப்ரதிபாதித்த பரத்வத்தை நீங்கள் ஆச்ரயணீயராக நினைத்திருக்கிறவர்கள் மேலெழுத்தைக்கொண்டு விச்வஸியுங்கோள் என்கிறார்.

கள்வாஎம்மையும் ஏழுலகும் * நின்
னுள்ளேதோற்றிய இறைவவென்று *
வெள்ளேறன்நான்முகன் இந்திரன் வானவர் *
புள்ளூர்திகழல் பணிந்தேத்துவரே. **10**

[கள்வா] ஸர்வேச்வரன்பக்கலிலே வந்து வரங்கொள்ளுகிற இடத்திலே, 'தேவர் இன்னம் எனக்கு ஒருவரம் தரவேணும்: நீர் தந்த வரம் நிலைநிற்கும்படி என்பக்கலிலே வந்து ஒருவரம் பெற்றுப்போகவேணும்' என்று அர்த்திக்க, 'அப்படியேசெய்கிறோம்' என்றுவிட்டு, 'ருக்மிணிப்பிராட்டிக்கு ஒருபிள்ளை வேணும்' என்று சென்று நின்று *நமோ கண்டாய கர்ணாய* என்றாற்போலே ஏத்த, அவனும் *உமயா ஸார்த்தமீசாந:* என்கிறபடியே புறப்பட்டு, "நீறப்புடுத்துத் தாழ நின்ற நிலையிலே இச்செயலைச் செய்தால் இத்தை நாட்டார் 'மெய்' என்றிருப்பர்களோ? கள்வா? என்பர்கள். தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை மறைத்துப் பரதந்த்ரனாய் நிற்கையிறே - களவாகிறது. கைலாஸயாத்ரையிலே *நமோ கண்டாய கர்ணாய நம: கடகடாயச* என்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணினபடியைக் கேட்ட ப்ராஹ்மணன், 'இதுக்குமுன்பு ஒருவரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணியறியாத வாயானவாறே மீன்துடிக்கிறபடி பாராய்' என்றான். *" நாத்தழும்ப நான்முகனும் மீசனுமாய் முறையாலேத்த" என்கிறபடியே – ஸ்தோத்ரம்பண்ணி நாத்தழும்புபட்டுக் கிடக்கிறதன்றே. 'இவன் தாழநின்ற நிலையும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணின நிலையும் களவு' என்னுமிடத்தை உபபாதிக்கிறது மேல். [எம்மையும் இத்யாதி] நீ இவற்றை மனைகிறபோது, எங்களையும் மனைந்து பின்னையன்றோ திர்யக்ஜாதிகளை உண்டாக்கிற்று. [இறைவ] இறைவ என்னுநிற்பர்கள். இங்ஙனே சொல்லுகிறவர்கள்தான் ஆர்? என்னில், [வெள்ளேறன் இத்யாதி] ராஜஸேவைபண்ணுவார் தந்தாம் அடையாளங்களோடே சட்டையும் பிரம்புமாய் ஸேவிக்குமாபோலே, இவர்களுந் தந்தாம் அடையாளங்களோடேயாயிற்று வந்துஸேவிப்பது. "இரவியர் மணிநெடுந்தேரொடும்" இத்யாதி. [புள்ளூர்திகழல்பணிந்தேத்துவரே] ஸர்வேச்வரன், பெரியபிராட்டியாருந் தானுமாயிருக்கிற இருப்பில் புகப்பெறுமையாலே திருப்பாற்கடலுக்கு இவ்வருகே கூப்பிட்டால், இவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கைக்காகத் திருவடிதிருத்தோளிலே ஏறிப்புறப்படும். ஆட்டத்து வெளியிலே யானைக்காலிலே துகையுண்ணாநிற்பர்கள். ... (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லவர்களுக்கு, தேவதாந்தரங்கள் பக்கல் ஈச்வரத்வபுத்தி பண்ணுகையாகிற ஊனமில்லையென்கிறார்.

ஏத்தவேழுலகும் கொண்டகோலக்
கூத்தனை * குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
வாய்த்தவாயிரத்துள் இவைபத்துடன் *
ஏத்தவல்லவர்க்கு இல்லையோரூனமே. **11**

[ஏத்த ஏழுலகுங் கொண்ட] * ஸங்கைஸ் ஸுராணாம் * என்கிறபடியே ஏத்த, அந்த ஹர்ஷத்தாலே ஸகல லோகங்களையும் திருவடிகளின் கீழே இட்டுக்கொண்ட. [கோலக்கூத்தனை] திருவுலகளந்தருளினபோது வல்லாராடினாற்போலேயாயிற்று இருப்பது. அப்போதை வடிவழகை யநுபவிக்குமதொழிய, இந்த்ரனைப்போலே ராஜ்யசரத்தை இல்லையே இவர்க்கு. [குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்] ஆப்திக்கு 'இன்னார் சொல்லிற்று' என்னக்கடவதிறே. [சடகோபன்] வேதாந்தத்திற்காட்டில் ஆழ்வார்பக்கலிலே பிறந்த ஆபிஜாத்யம். [வாய்த்தவாயிரம்] இத்தனைபோது இவர் ப்ரதிபாதித்த பரவஸ்து நேர்பட்டாற்போலேயாயிற்று இப்ப்ரபந்தமும்

நேர்பட்டபடி. வாச்யத்திற்காட்டில் வாசகம் நேர்பட்டபடி யென்றுமாம்; அதாவது விஷயத்தை உள்ளபடி பேச வற்றாயிருக்கை. [இவை பத்துட னேத்த வல்லவர்க்கு] இத்திருவாய்மொழியை ஸஹ்ருதயமாக ஏத்தவல்லவர்களுக்கு. [இல்லையோருனமே] இவ்வாத்மாவுக்கு ஊனமாவது அபரதேவதைகள்பக்கலிலே பரத்வப்ரதிபத்திபண்ணுகையும், பரதேவதைபக்கல் பரத்வப்ரதிபத்தி பண்ணாமையும். இப்படி வரக்கடவதான ஊனம் இது கற்றார்க்கு இல்லை.

முதற்பாட்டில்—மேல் பரக்க அருளிச்செய்கிற இத்திருவாய்மொழியில்அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார். இரண்டாம்பாட்டு முதல் து:கநிவர்த்தகனுகையாலும், சீலவானுகையாலும், ஸுகுமாரனுகையாலும், புண்டரீகாக்ஷனுகையாலும், ஆபத்ஸகனுகையாலும், அகடிதகடநாஸமர்த்தனுகையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதிகளைப் பண்ணுகையாலும், ஸம்ஹாரமாகிற செயலைச் செய்கையாலும், ஈச்வராபிமாநிகளா யிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதிகளாலும், இப்படி பஹுப்ரகாரங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிச்செய்து, இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினர். ... ... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

திண்ணிதாமாறன் திருமால்பரத்துவத்தை *
நண்ணியவதாரத்தேநன்குரைத்த *—வண்ணமறிந்து
அற்றார்கள்யாவர் அவரடிக்கேயாங்கவர்பால் *
உற்றாரைமேலிடாதுஎன்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றுந்திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்: ப்ரவேசம்.

*வாயுந்திரையுகளிலார்த்திநீர வந்து ஸம்ச்லேஷித்த ஸம்ச்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறது இத்திருவாய்மொழியில். நடுவு ப்ராஸங்கிகமாகப்ரஸ்துதமான வித்தனை ஈச்வரத்வம். தாம்பெற்றபேற்றின் கனத்தைப் பார்த்தார்; அது தாமடியாக வந்ததாகிலிறே அளவுபட்டிருப்பது; ஸர்வேச்வரனடியாக வந்ததாகையாலே கனத்திருக்குமிறே. தாம்அநுபவித்த அநுபவத்துக்குள்ளே எல்லாரஸங்களு முண்டாய், அதுதான் ஸமாப்யதிக வர்ஜிதமுமாயிருந்தது: ‘ இப்படிப்பட்ட பேற்றுக்கு உசாத்துணையாவார் ஆர்? ’ என்று பார்த்தவிடத்தில் ஸம்ஸாரத்தில் ஆளில்லாமையாலே, அவன்தன்னேடொக்க ப்ராப்யருமாய், அவனை நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற்பாருமாய், பகவதநுபவத்துக்கு தேசிகருமாயிருக்கிற நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு *போதயந்த: பரஸ்பரம் பண்ணியநுபவிக்கப் பெறுவது எப்போதோ? என்னும் அநவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார். *வாயுந்திரையுகளில் ஆற்றாமைக்கு அறிவு நடையாடாத திர்யக்குக்களையும் அசேதநங்களையும் சேர்த்தார் அங்கு; இங்கு, ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்த ப்ரீதிக்கு அறிவு நைஸர்க்கிகமான நித்யஸூரிகளைத்தேடுகிறார். (*ராமஸ்து*) பெருமாளும் பிராட்டியும் ஏகதத்த்வமென்னலாம்படி கலந்த கலவியைச் சொல்லுகிறது. ‘ பித்ருசுச்ரூஷணபரானுர், தர்மங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தார்; தேவதாஸமாராதநம் பண்ணினுர் என்றாயிற்று சொல்லிக்கொண்டு போந்தது; இப்படிப்போந்த இவர் இப்போது ‘ வாத்ஸ்யாயநங்கற்றுக் காமதந்த்ரமேயோ நடத்திப்போந்தது?’ என்னும்படி வேறுபட்டார். (*ஸீதயா ஸார்த்தம்*) பரமபதத்தில் செவ்வியோடே வந்தவளும் பிற்பாடையாம்படி போகஸ்ரோதஸ்ஸிலே முற்பாடரானுர். *விஜஹார* இப்படி பரிமாறச்செய்தேயும் போகோபோத்காதத்துக்கு அவ்வருகுபட்டிலர். (*பஹுந் ருதூந்*) ‘பஹூந் ஸம்வத்ஸராந்’ என்னுதே யொழிந்தது ‘ அவ்வோகாலவிசேஷங்களுக்கு அடைத்தபோகோபகரணங்களைக்கொண்டு புஜித்தார் ’ என்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக. (*மநஸ்வீ*) ஸம்ச்லேஷத்தில் பிராட்டிகோலினவளவுக்கு அவ்வருகுபட்டுப் பரிமாறினுர். (*தத்கத:*) தஸ்யாம் கத: - ஜாதிகுணங்கள் த்ரவ்யத்துக்கு ப்ரகாரமாய்ப் பிரிக்க வொண்ணுதபடியா யிருக்குமா போலே

பிரிக்கவொண்ணாதபடி ஒருநீராகக் கலந்தபடி. (* தஸ்யா நித்யம் ஹ்ருதி ஸமர்ப்பித: *) இவருயர்த்தியை யறிந்திருப்பாளொருத்தியாகையாலே 'அப்பெரியவன் இப்படி தாழவிடுவதே' என்று அச்செயலிலே தன்னெஞ்சு துவக்குப்பட்டு 'அது அது' என்று கிடக்குமாயிற்று. அப்படியாயிற்று இங்குக்கலந்த கலவிதான். ... ... *

முதற்பாட்டில்; ராஜ்யத்தையிழந்த ராஜபுத்ரனை ஒருவன் ராஜ்யத்திலே ப்ரவேசிப்பித்தால், 'இவனாலே நாம் இப்பேறு பெற்றோம்' என்று அவனைக்கொண்டாடுமாபோலே, 'கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்துக்கு இட்டுப் பிறந்துவைத்து நெடுநாள் இழந்துகிடக்க இந்நெஞ்சிறே இத்தைத்தந்தது' என்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறார்.

ஊனில்வாழுயிரே! நல்லைபோஉன்னைப்பெற்று *
வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மான் *
தானும்யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம் *
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலுமமுதமொத்தே. 1

[ஊனில்வாழுயிரே] ஊனென்று - சரீரமாய், வாழ்க்கையாவது - வர்த்திக்கையாய், சரீரத்திலே வர்த்திக்கிற உயிரென்னுதல்; சரீரத்தைப்பற்றி அவ்வருகு ஒன்றறியாதே வாழ்ந்துபோன உயிரென்னுதல். மாம்ஸலமான சரீரத்திலே யிருந்துவைத்து வாழ்கிற உயிரே! பரமபதத்தைப்பெற்று அங்கே நாநாபவநத்தோடே அநுபவிக்கிறவிடத்தேயோ நீ உதவிற்று; மாம்ஸாஸ்ருக் பூய விண் மூத்ர ஸ்நாயு மஜ்ஜாஸ்திகளான சரீரத்திலே, நித்யஸூரிகள் அநுபவிக்கும் அநுபவத்தையன்றோ நீ உபகரித்தது? இத்தால் - வாழ்கையாவது அநுபவிக்கையாய், நெடுநாள் ப்ராக்ருதபோகங்களை புஜித்துப்போந்த நீ அப்ராக்ருத போகத்துக்குக் கைதர நிற்பதே! என்றபடி. மநஸ்ஸை 'உயிர்' என்பானென்? என்னில்; ஆத்மாவுக்கு தர்மபூதஜ்ஞாநம் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே, *மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ:* என்று பந்தமோக்ஷங்களுக்கு ஹேது மநஸ்ஸென்கிற ப்ராதாந்யத்தைப் பற்ற 'உயிரே' என்று ஆத்மாவை ஸம்போதிக்குமாபோலே, ஸம்போதிக்கிறார். [நல்லைபோ] நல்லைவா என்றபடி. நல்லைநல்லை என்று கொண்டாடுகிறார். போ என்று ஸம்போதநமாகவுமாம். நல்லைபோவென்று முழுச்சொல்லாய், நல்லை நல்லை யென்னுதல். நடுவே என்னைக்கொண்டாடுகிறதென்? என்ன, [உன்னைப்பெற்று] பந்தஹேதுவாய்ப் போந்த நீ மோக்ஷஹேதுவாகப் பெற்று. ஈச்வரனும் என்றும் உண்டு, தத்ஸம்பந்தமும் அநாதி; அவன் எதிர்சூழல்புக்குத் திரியாநிற்கவும், நீ ஆபிமுக்யம்பண்ணாமையாலேயன்றோ நெடுங்காலம் இழந்தது; இன்று நீ ஆபிமுக்யம்பண்ணியன்றோ இப்பேறு பெற்றது. நீர்பெற்றபேறு எது? என்ன, சொல்லுகிறார் மேல் [வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மான்தானும் யானும்] அயர்வறுமமரர்களபதியாயிருந்து வைத்து அவதரித்து, மதுவாகிற அஸுரனைப் போக்கினாப்போலே என்னோட்டை ஸம்ச்லேஷவிரோதியைப் போக்கி, என்னைத் தோற்பித்துத் தன்பக்கலிலே கைங்கர்யத்திலே மூட்டின தானும், கைங்கர்யத்துக்கு விஷயபூதனான நானும். * வாயுந்திரையுகளில் கண்ணுற்கண்ட பதார்த்தங்களடங்கலும் பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாக நினைத்து விடாய்த்த நானும், நெடுநாள் என்னைப்பெறுகைக்கு எதிர்சூழல்புக்கு விடாய்த்த தானும். க்ருஷி பண்ணின தானும், க்ருஷிக்கு விஷயபூதனான நானும் [எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்] ஆயிரத்திலொன்றும், கடலிற்குளப்படியும் போலே, தானும் நானுமான சேர்த்தியிலே எல்லாரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ச்லேஷித்தோம். [ஒழிந்தோம்] நித்யவிபூதியில் புக்காலும் இப்பேற்றை அசையிட்டிருக்கு மித்தனை; அங்கு ஏற்றமாகச் செய்யலாவதில்லை, இதினுடைய அவிச்சேதமே அங்குள்ளது. இப்படி இங்கே கலந்திருக்க, இனிப் பரமபதத்தேறப்போகத் தேடுகிறது உசாத்துணைக்காகவும், இதுதான் விச்சேதியாமைக்கு மாயிற்று. என்போலே கலந்தது? என்றால் [தேனும்பாலும் இத்யாதி] இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி 'ஏகஜாதீயத்ரவ்யங்கள் தன்னிலே கலந்தாற்போலே' என்று. அதாவது தேனும் தேனுங் கலந்தாற்போலவும், பாலும் பாலுங் கலந்தாற்போலவும்,

நெய்யும் நெய்யுங் கலந்தாற்போலவும், கன்னலும் கன்னலுங் கலந்தாற்போலவும், அமுதும் அமுதுங் கலந்தாற்போலவும் என்று. அங்ஙனன்றியே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும் படி: இவற்றை ரஸவத்பதார்த்தங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாக்கி 'தானும் நானுமான கலவிக்குள்ளே எல்லா ரஸங்களும் பிறக்கும்படி ஸம்ச்லேஷித்தோ மென்கிறார்' என்று. * ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ: * என்கிற வஸ்துவோடேயிறே கலக்கிறது; ஜ்ஞாநாநந்தவஸ்துக்களுடைய சேர்த்தியிலே ஸர்வரஸங்களும் பிறக்கும்படியாயிற்று கலந்தது. இவையெல்லாவற்றையும் சேர்த்துச்சொல்லும்போது, வருவதொரு பரிமாணாதிக்யம் உண்டிறே; அது தானேயிறே த்ரவ்யஸத்பாவத்தில் ப்ரமாணம். ... ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு—இப்பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பார் கோஷ்டியிலே 'இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரதமகுரு ஆர்?' என்று பிறந்ததாய், இருந்த முதலிகளிற் சிலர், 'ஆசார்யனன்றோ' என்றார்கள்; சிலர் 'ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு என்றார்கள்; அங்ஙனன்றுகாண், அவன் இவனை அழைத்தாலும் இவன் 'அல்லேன்' என்னாதபடி * இசைவித்தென்னை * என்கிறபடியே அகவாயிலேயிருந்து இசைவித்த ஸர்வேச்வரன்காண் ப்ரதமகுரு' என்று அருளிச்செய்தார். 'அகன்ற நம்மை அவன் திருவடிகளிலே சேரவிட்டது நெஞ்சிறே' என்று இவர் திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடப் புக்கவாறே, 'நீர் வழி போவாரைக் கொண்டாடுகிறதென் அடியறியாதே?' என்ன, ஆராய்ந்தவாறே, அதுக்கும் அடி அவனாயிருந்தது; 'நடுவே நெஞ்சைக் கொண்டாடினோ மித்தனையாகாதே' என்று, அத்தைவிட்டு 'என்னையும் இசைவித்த ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடீர்' என்ன, தந்திருவுள்ளத்தை விட்டு, ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடுகிறார்.

ஒத்தார்மிக்காரை இலையாயமாமாயா *
ஒத்தாயெப்பொருட்கும் உயிராய்* என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையாய் அறியாதனவறிவித்த *
அத்தா! நீசெய்தன அடியேனறியேனே. 2

[ஒத்தார் மிக்காரை யிலையாய மாமாயா] என்னை இப்படி விஷயீகரித்த நீதான் ஒருகுறைவாளனாய்ச் செய்தாயோ? ச்ரிய:பதிக்கும் தன்னால் கழிக்கவொண்ணாதபடி யிருப்பதொரு தாரித்ர்ய முண்டு: *ந தத் ஸமச்சாப்யதிகச்ச த்ருச்யதே * என்கிறபடியே ஸமாதிகதரித்ரனா யிருக்கும். [மாமாயா] இது என்ன ஆச்சர்யந்தான்! [ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்] நீ யாராய் என்பட்டாய்? ஸமாதிக தரித்ரனா யிருக்கிற நீயே இதரஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரித்தாய். [எப்பொருட்கு மொத்தாய்] ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே விஷ்ணுநாமாவாயும், இந்த்ராநுஜனாயும், ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணியும், திர்யக்குக்களோடொக்க மஹாவராஹமாய், ஸ்தாவரங்களோடொக்க குப்ஜாம்ரமாயும் நிற்கும் நிலை. குப்ஜாம்ரமாய் நின்றதுக்குக் கருத்து 'செவ்வேநின்றால் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் ஏறவொண்ணாது' என்று எல்லார்க்கு மொக்க ஸுலபனாகைக்கு. இப்படி நிற்கிறதென்? என்னில்; மேன்மையோடேவரில் 'கிட்டவொண்ணாது' என்று அகலுவர்கள்; தாழவிட்டுவரில் காற்கடைக்கொள்ளுவர்கள்; ஆகையாலே, ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரிக்கவேணும்; * ப்ரஹ்மேசமத்யகணநா கணநார்க்கபங்க்தாவிந்த்ராநுஜத்வமதிதேஸ் தநயத்வயோகாத், இக்ஷ்வாகுவம்ச யதுவம்சஜநிச்ச ஹந்த ச்லாக்யாந்யமூந்யநுபமஸ்ய பரஸ்ய தாம்ந: * என்னக்கடவதிறே. இப்படி அவதரித்துச் செய்ததென்? என்னில்,—[உயிராய்] இச்சேதநன்தான் தனக்குப் பார்க்கும் ஹிதத்தையும் பார்க்கக்கடவனா யிருக்கை. தாரகனா யென்னவுமாம். [என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய்] தானுண்டாகிலிறே தான் தனக்கு ஹிதம் பார்ப்பது. வளர்த்துக்கொண்ட தாயன்றிக்கே, 'பெறவேணும்' என்று நோன்புநோற்றுத் தன் சரீரத்தை யொறுத்துப்பெற்று, இவன் ப்ரியத்தையே நடத்தக்கடவ தாயாய். [தந்தையாய்] இப்படி நோன்பு நோற்று வருந்தி வரங்கிடந்து பெற்ற தாயும் இட்டுவைக்கைக்கு ஒருபைமாத்ரமாம்படி, இவனுக்கு உத்பாதகனாய் ஹிதம்பார்க்குந் தந்தையாய். அவ்வளவன்றிக்கே, [அறியாதன அறிவித்த] * சரீரமேவ மாதா

பிதரேள ஜநயத :* என்னுமவன்றிக்கே, ஞ்ஜாநவிகாஸத்தைப் பண்ணித்தரும் ஆசார்யனுமாய்; * ஸ ஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்ட்டம் ஜந்ம * என்கிறபடியே. * ஏதத்வ்ரதம் மம *, * மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ * என்னுமவனிறே. [அத்தா] மஹோபகாரகனானவனே ! இவ்வுபகாரங்களை, உடையவனுகையாலே செய்தா னென்கிறார். * மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸச்சரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர்நாராயண : * என்கிறார். * பெற்றதாய் நீயே பிறப்பித்ததந்தை நீ மற்றையாராவாரும் நீ * என்றாரிறே. [நீசெய்தன] ஒன்று இரண்டாகிலிறே ' இன்னது ' என்னலாவது ; ஆகையாலே, ' நீசெய்தன ' என்னுமித்தனை. ஸ்வாமியான நீ சேஷபூதனை என்பக்கல் பண்ணின உபகாரங்கள் அடியேன் அறியேனே ; உபகரித்த நீ அறியில் அறியுமித்தனை ; என்னாற் சொல்லித் தலைக்கட்டப்போமோ அநுபவித்துக் குமிழிநீருண்டுபோமித்தனை யொழிய என்கிறார். ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு—ஆளவந்தார் அளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி :— ' அறிவுநடையாடாத தசையிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்த ஜ்ஞாநத்தை யழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே சொல்லுகிறார் ' என்றும். இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, ' முன்னிற்பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் ப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதி தோற்றச் சொல்லுமது சேராது ; ஆனபின்பு, இங்ஙனேயாமித்தனை-' அறியாமாமாயத்தடியேனை '-அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து - வைத்தாயால் என்கிறார் ' என்று இத்தையும் ஒருவுபகாரமாக்கி அருளிச்செய்தார். * அத்தா நீசெய்தன * என்று நாம்பண்ணின உபகாரங்களைச் சொல்லாநின்றீர் ; அவற்றிலே நீர் மதித்திருப்பதொரு உபகாரத்தைச் சொல்லிக் காணீர் என்ன, அத்தைச் சொல்லுகிறார்.

அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து *
அறியாமாமாயத்தடியேனை வைத்தாயால் *
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலிமூவடியென்று *
அறியாமைவஞ்சித்தாய் எனதாவியுள்கலந்தே. 3

[அறியாக்காலத்துள்ளே] * பால்யாத் ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்த : * என்கிறபடியே, அறிவு நடையாடாத பால்யத்திலே. [அடிமைக்கணன்புசெய்வித்து] அடிமைக்கண் - அடிமையிலே. * அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி * என்கிறபடியே, அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரகந்தரான நித்யஸூரிகளுடைய பரிமாற்றத்திலேயன்றோ என்னை அந்வயிப்பித்தது. [அன்புசெய்வித்து] * வரில் போகடேன், கெடில் தேடேன் * என்றிருக்கையன்றிக்கே, * குருஷ்வ * என்னும்படி பெருவிடில் முடியும்படியன்றோ பண்ணிற்று ? [அறியா இத்யாதி] பிள்ளாய் ! ஊமத்தங்காய் தின்று ப்ரமித்தாரைப்போலே, அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற என்னைக்கிடீர் இப்படி பண்ணிற்று. அறிவுகேட்டைப் பண்ணக்கடவதான ப்ராக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிற அடியேனை,' இது எங்கே சிறைப்பட்டாலும் நல்லது, நம்வஸ்துவன்றோ ' என்று. [வைத்தாயால்] இத்தண்ணீர்ப்பந்தலை வைத்தாயா லென்கிறார். அறியா மாமாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால். இதுக்கு நல்லநிதர்சநமுண்டு. [அறியாமை இத்யாதி] நெஞ்சறியாதபடி கார்யம் செய்வாரைப்போலே, திருமார்விலிருக்கிற நாய்ச்சியாருங்கூட அறியாமே வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து * கொள்வனுன்மாவலி * என்றாப்போலே, *நிலம்மாவலிமூவடியென்று-அநந்விதபாஷணங்களைப்பண்ணி. பண்டும் இரந்து பழக்கமுண்டாகிலிறே அந்விதபாஷணம்பண்ணுவது. [அறியாமைவஞ்சித்தாய்] சுக்ராதிகள் ' இவன் ஸர்வேச்வரன், தேவ கார்யம்செய்ய வந்தான் ; உன்ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரிக்கவந்தான் ' என்றால், அவர்கள்பாசுரஞ் செவிப்படாதபடி தன் பேச்சாலே அவனை அறிவுகெடுத்து வஞ்சித்தானாயிற்று. அப்படியே, [எனதாவியுள்கலந்து] நானிருக்கிற இடத்தளவும் வந்து, என்னோடேகலந்து. அத்யந்தம் அந்யபரனான என் ஆத்மாவிலே புகுந்து உன்குணசேஷ்டிதங்களாலே வசீகரித்த அறியாமைக்குறளாய் நிலம் மாவலி மூவடியென்று அறியாமை வஞ்சித்தாப்போலே, எனதாவியுள்கலந்து - அறியாமாமாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால் என்று அந்வயம். ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு—"வைத்தாயால்" என்று அவன்பண்ணின உபகாரத்தை அநுஸந்தித்து இங்ஙனே கிடந்து நெஞ்சாறல் படாநில்லாதே, ப்ரத்யுபகாரமாக உம்மதாயிருப்பதொரு வஸ்துவைக் கொடுத்து நெஞ்சாறல் தீரமாட்டீரோ? என்ன, 'அப்படியேயிறே செய்வது' என்று அவன் திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்பணத்தைப் பண்ணி அநுசயிக்கிறார்.

எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு *
எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனிமீள்வதென்பதுண்டே? *
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய் *
எனதாவியார்யானார்? * தந்தநீ கொண்டாக்கினையே. 4

[எனதாவியுள்கலந்த] அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே வாஸனை பண்ணிப்போந்த என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவிலேகிடீர் வந்து கலந்தது. [எனதாவி] வஸிஷ்ட்டன் சண்டாலச்ரேணியிலே புகுந்தாற்போலே தம்மைஅநுஸந்திக்கிறார்; "நீசனேன்" என்றிறே தம்மை அநுஸந்திப்பது. [உள்கலந்த] அதுதன்னிலும் கடக்கநின்று சில போகமோக்ஷங்களைத் தந்துபோகையன்றிக்கே, "எல்லாம் தன்னுள்ளே கலந்தொழிந்தோம்" என்னும்படி கலப்பதே! உதவி, நல்லுதவி, பெருநல்லுதவி. உதவியாவது - உபகரிக்கை. நல்லுதவியாவது - பச்சைகொள்ளாதே உபகரிக்கை. பெருநல்லுதவியாவது - தன்பேறாக உபகரிக்கை. இம் மஹோபகாரத்துக்கு, கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக. [எனதாவிதந்தொழிந்தேன்] என்னுடைய ஆத்மவஸ்துவை தேவர்திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தேன். அழகிது, இதுதான் எத்தனைநாளைக்கு நிற்கும்? என்றான் ஈச்வரன். [இனிமீள்வதென்பதுண்டே] * ஸத்யோதசாஹமாகத் தந்தேன். 'அழகிது! நீர்தாம் ஆரதை யாருக்குத் தந்தீரென்று ஆராய்ந்து பார்த்துக்காணும்' என்றான் ஈச்வரன்; ஆராய்ந்தவாறே அவனதை அவனுக்குக் கொடுத்ததாயிருந்தது. [எனதாவியாவியும் நீ] என்னாத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவாய்ப் புகுந்து நிற்கிறாயும் நீயாயிருந்தாய். பகவதீயமான வஸ்துவை நெடுநாள் 'நம்மது' என்றிருந்து, இத்தை இன்று அவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்தோம்; ஸர்வஜ்ஞனவன் என்நினைத்திருக்கும்? என்று, தாம் அத்தையறிந்து அதுக்கு லஜ்ஜிக்கிறார். ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவிடில் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கமாம். ஸமர்ப்பிக்கில் அவனதான வஸ்துவை அவனுக்குக் கொடுத்ததாம்; ஆனால் செய்யவடுப்பதென்? என்னில்; ப்ராந்திஸமயத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவும் வேணும்; தெளிந்தால் 'கொடுத்தோம்' என்று இருக்கக்கடவனல்லன்; * மயா ஸமர்ப்பித: - அதவா கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே * என்றாரிறே. [பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்] ஸ்வாபாவிகமான சேஷித்வங்கொண்டு சொல்லவேணுமோ? ப்ரளயாபத்திலே வயிற்றிலேவைத்து நோக்கினவது போராதோ நீ சேஷியென்கைக்கு? [எந்தாய்] ப்ரளயாபத்திலே நசியாதபடி ஜகத்தை ரக்ஷித்தாப்போலே, பிரிந்துநசியாதபடி என்னோடே கலந்து அடிமைகொண்டவனென்றுமாம். [எனதாவியார் யானார்] ப்ரதேயமான வஸ்து ஆரது? ப்ரதாதா ஆருடையவன்? 'நான் என் ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்தேன்' என்னக்கடவேனோ? [தந்தநீகொண்டாக்கினையே] முதலிலே இத்தையுண்டாக்கின நீயே கொண்டாயானாய். உண்டாக்குகையாவதென் நித்யவஸ்துவை? என்னில், * இச்சாத ஏவ தவ விச்வபதார்த்தஸத்தா * என்று அவனுடைய நித்யேச்சையாலேயிறே இதினுடைய நித்யத்வம். ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு—ஜ்ஞாநலாபமே அமையுமோ? ப்ராப்தி வேண்டாவோ? என்ன, எனக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமும் நீயேயாய், என்னை ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாக்கின வன்றே பெற்றேனேயன்றோ? என்கிறார்.

இனியார்ஞானங்களால் எடுக்கலெழாதவெந்தாய்! *
கனிவார்வீட்டின்பமே! என்கடற்படாவமுதே *
தனியேன்வாழ்முதலே! பொழிலேழுமேனமொன்றாய் *
நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய் உனபாதஞ்சேர்ந்தேனே. 5

[இனி] - மேலே அந்வயம். [ஆர்ஞானங்களால் எடுக்கவெழாதவெந்தாய்] எத்தனையேனும் அதிசயிதஜ்ஞாநரானவர்களுடைய ஜ்ஞாநவிசேஷங்களாலும் ஸ்வயத்நத்தாலே அறியப்பார்க்குமன்று பேர்க்கப்போராதிருக்கிற என்நாயனே! அதாவது - தூர்யோதநனாலே பரிச்சேதித்தல், ராவணனாலே எடுக்கலாயிருத்தல் செய்ய அரிதாயிருக்கை. [கனிவார் வீட்டின்பமே] 'நீ' என்றால் உள்கனிந்து பக்வமாயிருக்குமவர்களுக்கு மோக்ஷஸுகமானவனே! அன்றியே, 'நீ' என்றால் இனியராயிருக்குமவர்களிருப்பிடத்திலே வந்து அவர்களுக்கு ஆநந்தத்தை விளைக்குமவனே! அப்படி எங்கே கண்டோம்? என்னில்; யசோதைப் பிராட்டி, * தொல்லையின்பத்திறுதிகண்டாளிறே. [என்கடற்படாவமுதே] அவ்விரண்டு கோடியிலும் எண்ணவொண்ணாதபடியிருக்கிற எனக்கு அயத்நஸித்த போக்யனானவனே! [தனியேன் வாழ்முதலே] தனியேனான என்னுடைய அநுபவத்துக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமானவனே! ஏகாக்ஷீயேககர்ணிகள் நடுவே யிருந்தாப்போலே பிராட்டி, இவருக்கும் தனியாயிருக்குமிறே ஸம்ஸாரத்திலிருப்பு. [பொழில்இத்யாதி] தனிமையிலே வந்து உதவும்படியைச் சொல்லுகிறது; அத்விதீயமஹாவராஹவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, ப்ரளயங்கொண்ட புவநங்களேழையும் எடுத்து. [நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய்] நுனியென்று - கூர்மை. ஆர்கை - மிகுதி. கூர்மைமிக்க கோட்டிலே வைத்தா யென்றபடி. இத்தால், ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினளவல்லாத ரக்ஷகனுடைய பாரிப்பைச் சொல்லுகிறது. [இனியுனபாதஞ் சேர்ந்தேனே] ப்ரளயங்கொண்ட பூமியை எடுத்தாப்போலே ஸம்ஸாரப்ரளயங்கொண்ட என்னை எடுத்தபோதே, தேவர்திருவடிகளை நான் கிட்டினேனேயன்றோ. * இமையோர் தலைவா - இந்நின்றநீர்மை யினியாமுறாமை * என்னும்படி, அறிவைத் தந்தபோதே உன் திருவடிகளைப் பெற்றேனேயன்றோ? ... ... (5)

ஆறாம்பாட்டு. — "இனியுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே" என்றார்; 'இனி' என்று விசேஷிக்க வேணுமோ? *பொய்ந்நின்றஞானத்திலே நீ விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினபோதே கிட்டிற்றிலேனோ? என்னுதல்; அன்றிக்கே, ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்தவாறே ஸ்வாபாவிகசேஷத்வமேயாய் நிலைநின்றஆகாரம், நடுவுள்ளது வந்தேறியாய்த் தோற்றுகையாலே சொல்லுகிறாராகவுமாம்.

சேர்ந்தார் தீவினைகட்கருநஞ்சைத் திண்மதியை *
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை *
சோர்ந்தேபுகல்கொடாச்சுடரை அரக்கியைமூக்
கீர்ந்தாயை * அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே. 6

சேர்ந்தாருண்டு— * த்விதா பஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயந்து கஸ்யசித் * என்னும் நிர்ப்பந்தமில்லாதவர்கள். [சேர்ந்தார்] கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாற்போலே இவனைக் கிட்டினவர்கள். அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப்போந்த ஆத்மா ஸர்வேச்வரனைக் கிட்டுகையாவது - கரைசேருகையிறே. இக்கரையேறினார்களிறே அவர்கள். [தீவினைகட்கருநஞ்சை] அவர்களுடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தக கர்மங்களுக்குக் காற்றவொண்ணாத நஞ்சானவனை. [திண்மதியை] முன்பே சேர்ந்திருக்குமவர்களுக்குத் திண்ணியதான மதியைக் கொடுக்குமவனை. அம்பரீஷன் தபஸ்ஸு பண்ணுகிற்க, ஸர்வேச்வரன் இந்த்ரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, 'உனக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டிக்கொள்' என்ன, 'நான்உன்னை ஆராதிக்குமவனல்லேன் காண்; என்னை ஸமாதிபங்கம்பண்ணாதே போகவல்லையே, உன்னைக் கும்பிடுகிறேன்' என்றானிறே — * நாஹமாராதயாமி த்வாம் தவ பத்தோயமஞ்ஜலி: * என்று தானே அழிக்கப்பார்க்குமன்றும் அழிக்கவொண்ணாதபடியான திண்ணியமதியைக் கொடுக்குமவனை. [தீர்ந்தார்இத்யாதி] * ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ * என்று தன்னைப்பிரியமாட்டாதே யிருக்குமவர்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகமாட்டாதே, அவர்களுயிர் தன்னைப்பிரிந்து த்ரவீபூதமாய் மங்கிப்போகக்கொடாதே, 'அது தன்பேறு' என்னுமிடம் வடிவிலே தோன்ற இருக்குமவனை தீர்ந்தாருண்டு - உபாயத்தில் துணிவுடையார். அவர்களாகிறார் - 'ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் அவனே' என்றிருக்குமவர்கள். அவர்கள் தன்னைப்பிரிந்து நோவுபடாதபடி அவர்கள் நெஞ்சிலே யிருக்குமவனென்

றுமாம். [அரக்கியைமூக்கீர்ந்தாயை] பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷவிரோதியைப் போக்குமா போலே யாயிற்று, அவர்களுடைய விரோதிகளைப் போக்கும்படியும். ஆனல், இவனே பின்னை அவள்மூக்கறுத்தா னென்னில்; — ஆம், கையாலே யறுக்கவேணுமே, * ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹு:* என்னக்கடவதிறே [அடியேன் இத்யாதி] சேஷபூதனை நான் பண்டே அடைந்தேனேயன்றோ? [அடியேனடைந்தேன் முதன் முன்னமே] அநாதிகாலம் இழந்த இழவை மறக்கும்படி வந்து கலக்கையாலே, இன்றோபெற்றது? இவ்வாத்மாவுள்ளவன்றே பெற்றேனல்லேனோ? என்றுமாம். வாயுந்திரையுகளில் - கீழ் ஸம்ச்லேஷித்த தேற்றம் போய்க் கலங்கி விச்லேஷமேயாய்ச் சென்றாப்போலே, இங்குக் கலவியின்பமிகுதியாலே அத்தை மறந்து முன்பே பெற்றேனல்லேனோ? என்கிறா ரென்றுமாம். முதல்முன்னமே - பழையதாக வென்றபடி. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு—இப்படி தாம்பெற்ற பேற்றின்கனத்தையும் அநுஸந்தித்து, இவ் விஷயத்தினுடைய போக்யதையையும் அநுஸந்தித்து, 'இது இருந்தபடி கண்டோமுக்குத் தொங்காதுபோலே யிருந்தது' என்று அதிசங்கைபண்ணி, 'தேவர் என்னைக் கைவிடில் நான் உளேனாகேன்; என்னைக் கைவிடாதொழியவேணும்' என்கிறார்.

முன்னல்யாழ்பயில்நூல் நரம்பின்முதிர்சுவையே! *
பன்னலார்பயிலும் பரனே! பவித்திரனே! *
கன்னலே! அமுதே! கார்முகிலே! என்கண்ணா! *
நின்னலாலிலேன்காண் என்னைநீகுறிக்கொள்ளே. 7

[முன்னல் இத்யாதி] "முன்னல்" என்கிற ஒற்றைப்போக்கி- முனலாக்கி, முரலாக்கி நிர்வஹிப்பாரு முண்டு. அன்றிக்கே, முன்னலென்றது - உன்னலாய், உன்னல் - நினைத்தலாய், இனிமையாலே 'அது அது' என்று வாய்புலற்றும்படி யிருக்கை. அன்றிக்கே, முன் - சாஸ்த்ரத்தினுடைய பழமையாய், ஆதியிலேயுண்டாய், நல் - அதுதான் நன்றாய் யாழ்பயில் நூல் - யாழ்விஷயமாக அப்யஸிக்கப்படுவதான நூலுண்டு - சாஸ்த்ரம். அந்த சாஸ்த்ரோக்தமானபடியே. [நரம்பின்முதிர்சுவையே] நரம்பிலே தடவப்பட்ட - அதிலேபிறந்த பண் பட்ட ரஸம்போலே போக்யனானவனே! மிடற்றைச் சொல்லாதொழிந்தது - கர்மாநுகுணமாகப் போதுசெய்யுமது உண்டாகையாலே அதுக்கு. இப்படி போக்யதை குறைவற்றால் போக்தாக்கள் வேணுமே, அவர்களைச் சொல்லுகிறது மேல்; [பன்னலார் பயிலும் பரனே] * தெள்ளியார் பலர் கைதொழுந்தேவனார் * என்கிறபடியே - தாங்கள் பலராய், பகவத்குணங்களுக்கு தேசிகராயிருந்துள்ள நித்ய ஸூரிகள் ஸதாநுபவம் பண்ணாநின்றாலும் அநுபூதாம்சம் அளவுபட்டு அநுபாவ்யாம்சமே பெருத்திருக்கை. [பவித்திரனே] நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் நித்யஸித்தரோபாதி உன்னை அநுபவிக்கைக்கு யோக்யராம்படியான சுத்தியைப் பிறப்பிக்குமவனே! அன்றிக்கே, பன்னலாரென்று - முமுக்ஷுக்களை யாக்கி, அவர்கள் எப்போதும் அநுபவியா நின்றாலும் தொலையாத போக்யதையை யுடையையாய், அவர்களுக்கு த்வதநுபவவிரோதியைப்போக்கும் சுத்தியோகத்தையுடையவனே! என்றுமாம். [கன்னலே] எனக்கு நிரதிசயபோக்யனானவனே! [அமுதே] என்னைச் சாவாமல் ஜீவிப்பித்துக் கொண்டு போருகிறவனே! [கார்முகிலே] ஔதார்யத்தைப்பற்ற. [என்கண்ணா] தன்னைக் கொடுத்தபடி. இவ்வளவும் இவருடைய சங்காஹேது. [நின்னலால் இலேன்காண்] உன்னையொழிய அரை க்ஷணம் ஜீவிக்கமாட்டேன். உன்னையொழிய ரக்ஷகரை யுடையேனல்லே னென்றுமாம். [என்னை நீ குறிக்கொள்ளே] என்னைப் பார்த்தருளவேணு மென்னுதல், என்னைத் திருவுள்ளம்பற்ற வேணு மென்னுதல். [என்னை] உன்னையொழிந்தவன்று அசித்ப்ராயனான என்னை. [நீ] இதுக்கு தாரகனான நீ யென்றுமாம். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு—"என்னை நீ குறிக்கொள்ளே" என்றவாறே அவன் குளிரக்கடாக்ஷித்தான்; அத்தாலே ஸகலவ்யஸநங்களும் போய் அவனை அநுபவிக்கிறார்.

குறிக்கோள்ஞானங்களால் எனையூழிசெய்தவமும் *
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான் *
உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணுமம்மான்பின் *
நெறிக்கொண்டநெஞ்சனைப் பிறவித்துயர்கடிந்தே. 8

[குறிக்கொள் ஞானங்களால்] யமநியமாத்யவஹிதராய்க்கொண்டு ஸம்பாதிக்கவேண்டும் ஜ்ஞாநவிசேஷங்களாலே. அவையாவன - வேதந த்யாந உபாஸநாத்யவஸ்த்தாவிசேஷங்கள். [எனையூழிசெய்தவமும்] அநேககல்பங்கள் கூடி ச்ரவணமாய் மநநமாய் த்ருவாநுஸ்ம்ருதியாய், இங்ஙனே வரக்கடவதான தப: பலத்தை. [கிறிக்கொண்டு] ஒருயத்நமின்றிக்கேயிருப்பதொரு விரகைப் பெற்று. அதாவது - அவன் தன்னையே கொண்டு என்றபடி. கிறி என்ன - அவனைக்காட்டுமோ? என்னில்; * "பெருங்கிறியான்" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் எத்தனை ஜந்மங் கூடி யென்னில், [இப்பிறப்பே] இஜ்ஜந்மத்திலே. இஜ்ஜந்மமெல்லாங் கூடியோ? என்னில், [சிலநாளில்] அல்பகாலத்திலே. அழகிது, ப்ராபிக்கக்கடவீராய் நின்றீரோ? என்ன, [எய்தினன்] ப்ராபித்தேன். [யான்] இப்பேற்றுக்கு ஒருயத்நம் பண்ணாத நான். [உறிக்கொண்ட இத்யாதி] * தவமெய்தினன் * என்கிற பலத்தைச் சொல்லுகிறதாதல். * கிறிக்கொண்டு * என்கிற உபாயத்தைச் சொல்லுகிறதாதல். [உறி இத்யாதி] உறிகளிலே சேமித்துக் கள்ளக்கயிறு உருவிவைத்த வெண்ணெயையும் பாலையும் 'தெய்வங்கொண்டதோ' என்னும்படி மறைத்து அமுதுசெய்த அச்செயலாலே ஜகத்தை எழுதிக் கொண்டவனுடைய. [பின்னெறிக்கொண்ட நெஞ்சனைப்] அவன்பின்னே நெறிப்பட்ட நெஞ்சையுடையனைப்; * யேநயேந தாதா கச்சதி தேநதேந ஸஹ கச்சதி * என்கிறபடியே. அன்றியே, பின்னெறிக்கொண்ட என்கிறது, ப்ரபத்தியை. பின்னெறி என்கிறது - பின்னே சொன்ன நெறி யென்றபடி. நெறி-வழி. [பிறவித்துயர்கடிந்தே] பலத்தைச் சொன்ன இடத்திலே விரோதிநிவ்ருத்தியையுஞ் சொல்லிக்கிடந்ததிறே; அத்தைச்சொல்லுகிறது. அன்றியே, [பின்னெறிக்கொண்டநெஞ்சனைப்] பாரதஸமரத்திலே அர்ஜுநனுக்கு ஓரவஸ்த்தையைப் பிறப்பித்திறே உபாயத்தை உபதேசித்தது; இவர் வெண்ணெய்களவுகாணப் போன இடத்திலே அடியொற்றிக் கொண்டுசென்று அவன்புக்க க்ருஹத்திலே படலைத் திருகிவைத்தாயிற்று கேட்டுக்கொண்டது. [பிறவித்துயர்கடிந்தே] * ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி * என்றே வைத்தானிறே. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு—* ஸோச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா * என்கிறபடியே, என்னுடைய ஸகலதுரிதங்களும் போம்படி ஸர்வேச்வரனை அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான் *
படிவானமிறந்த பரமன்பவித்திரன்சீர் *
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி *
அடியேன்வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே. 9

[கடிவார் தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்] பரிமளப்ரசுரமான திருத்துழாய் மாலையையுடைய க்ருஷ்ணனென்னுதல்; மது ஸ்யந்தியாநின்றுள்ள திருத்துழாயையுடையவனென்னுதல். [விண்ணவர்பெருமான்] இவ்வொப்பனையழகாலே எழுதிக்கொள்வது, அநந்தவைநதேயாதிகளை யாயிற்று. [படிவானமிறந்தபரமன்] தன்படிக்கு வானிலுள்ளார் ஒப்பாகாதபடியிருக்கிற பரமன்—பரமஸாம்யாபந்நரான நித்யஸூரிகளும் தன்படிக்குஒப்பாகாதபடியான மேன்மையுடையவனென்னுதல்; தன் திருமேனிக்கு வானமுண்டு - மேகம், அது ஒப்பாகாதபடியிருக்கிறவனென்னுதல். [பவித்திரன்] இவ்வடிவழகை ஸம்ஸாரிகளும் அநுபவிக்கைக்கு யோக்யராம்படி பண்ணும் சுத்தியையுடையவனுடைய சீருண்டு - கல்யாணகுணங்கள் - அவற்றை, அடிகாணவொண்ணாதபடி தூறுமண்டிக்கிடக்கிற ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் போம்படி வந்துகிட்டி, நாலுமூலையும் புக்கு அவகாஹித்து, அநந்யார்ஹனான நான் முழுமிடறு

செய்து அநுபவித்து, யமாதிகள் தலையிலேயும் அடியிட்டுக் களிக்கப்பெற்றேன். படிந்து - கிட்டி. குடைந்து - எங்கும்புக்கு ஆடி - அவகாஹித்து. அடியேன், வாய்மடுத்துப் பருகி - பெருவிடாயோடே அநுபவித்து. [களித்தேனே] இதரவிஷயஸ்பர்சம் து:கமேயானாற்போலே, பகவத்குணாநுபவம் களிப்பேயாகக்கடவது. ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு—' களித்தேனே ' என்று, திரியட்டும் ஸம்ஸாரிகளோடேயிருக்கையன்றியே, இவ்வநுபவத்துக்கு தேசிகரான நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புகுவது எப்போதோ ? என்கிறார்.

களிப்புங்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று *
ஒளிக்கொண்டசோதியமாய் உடன்கூடுவதென்றுகொலோ ? *
துளிக்கின்றவானிந்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி *
அளிக்கின்றமாயப்பிரான் அடியார்கள்குழாங்களையே. 10

[களிப்பும்] இதரவிஷயாநுபவத்தாலே வரும் களிப்பும். [கவர்வும்] அவைபெறாதபோது ஆசைப்பட்டுவரும் க்லேசமும். [அற்று] போய். இவையிரண்டுக்கும் அடியான ஜந்மம், அதுபுக்கவிடத்தே புகக்கடவதான வ்யாதி, அநந்தரம் வரும் ஜரை, ' இத்தோடேயாகிலும் இருந்தாலாகாதோ ? ' என்று நினைத்திருக்கச்செய்தே வரும் நிரந்வயவிநாசம் - இவையடைய அற்று. [ஒளிக்கொண்டசோதியமாய்] ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் கலசின இந்த சரீரம்போலன்றியே, சுத்தஸத்த்வமயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான சரீரத்தையுடையோமாய். [உடன்கூடுவதென்றுகொலோ] - ' நான், எனக்கு ' என்று அகலவேண்டாத இவ்வுடம்புடையார் திரளிலே போய்ப்புக்கு நெருக்கப்பெறுவதுஎன்றோ ? [துளிக்கின்ற இத்யாதி] வர்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடைத்தான ஆகாசம், அத்தாலே விளையக்கடவதான இந்தப்பூமி, இவற்றைக் கடற்கரைவெளியிலே நோக்கினாற்போலே, திவ்யாயுதங்களைத் தரித்து நோக்குகிற ஆச்சர்யபூதன். [சுடராழிசங்கேந்தியளிக்கின்றமாயப்பிரான்] பரமபதத்தில் ஆபரணமாய்க் காட்சிதரும், இங்கு ஆயுதமாயிறே இருப்பது இப்படி ரக்ஷிக்கிறவனுடைய அந்த ரக்ஷணத்திலே தோற்றிருப்பாராய், அவன்தன்னோடொக்க ப்ராப்யருமாய், பகவத்குணங்களுக்கு தேசிகராயிருப்பாருமாய், * போதயந்த:பரஸ்பரத்துக்குத் துணையாயிருக்கிறவர்களுடைய குழாங்களை கலியர் ' கலவரிசிச்சோறுண்ண ' என்னுமாபோலே அத்திரள்களிலே போய்ப்புகப்பெறுவது எப்போதோ ? என்கிறார். ... ... (10)

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழியை, பகவதேகபோகராயிருப்பார் என்னைப்போலே தனிப்படாதே திரளாக அநுபவியுங்கோளென்கிறார்.

குழாங்கொள்பேரரக்கன் குலம்வீயமுனிந்தவனை *
குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த *
குழாங்கொளாயிரத்துள் இவைபத்துமுடன்பாடி *
குழாங்களாய் அடியீருடன்கூடிநின்றாடுமினே. 11

[குழாங்கொள் இத்யாதி] புத்ரபௌத்ராதிகளும் பந்துக்களுமான இவர்களாலே குழாங்கொண்டு, வரபலபுஜபலத்தாலே தழைத்து வேரூன்றின ரக்ஷஸ்ஸினுடைய ஜாதியாகக் கிழங்கெடுத்த சக்ரவர்த்தி திருமகனை (கரிஷ்யே மைதிலீஹேதோரபிசாசமராக்ஷஸம்) என்கிறபடியே. [குழாங்கொள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்] ஜநஸ்த்தாநம் அடியறுப்புண்டபின்பு தண்டகாரண்யம் குடியேறினாற்போலே, ' வாயுந்திரையுகளுக்குத் தப்பின ஆழ்வாரைக் காணவேணும் ' என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களடையத் திரண்டதாயிற்று ; நல்லார்நவில் குருகூரிறே. ஸத்துக்களிருந்த விருந்த இடங்களிலே வாய்புலற்றும்படியான தேசமானால், அத்தேசத்திலுள்ளார் திரளச் சொல்லவேண்டாவிறே. [தெரிந்துரைத்த] உள்ளபடி அநுஸந்தித்துச் சொன்ன. இவைபத்தும் ; திரண்டவர்களுக்கு ஜீவநம்வேணுமே. [குழாங்கொளாயிரம்]

*"தொண்டர்க்கமுதுண்ண" என்கிறபடியே. பத்துப்பாட்டு ஒரு திருவாய்மொழியாய், பத்துத்திருவாய்மொழி ஒருபத்தாய், இப்படி பத்துப்பத்தான ஆயிரம். திரண்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜீவநம் வேணுமே. [இவைபத்தும் உடன்பாடி] ஸாபிப்ராயமாக அப்யஸித்து. [குழாங்களாய்] என்னைப்போலே "பருகிக்களித்தேனே" என்று, குழாந்தேடாதே. முற்படவே திரளாக இழியப் பாருங்கோள். [அடியீருடன் கூடிநின்றாடுமினே] அவன் பக்கலிலே நிக்ஷிப்தபரராயிருக்கிற நீங்கள் நால்வரிருவர் இங்கிருக்கும் நாளுநாளும் த்யாஜ்யமான அர்த்தகாமங்களைப்பற்றி 'சீறு, பாறு' என்னாதே, நம் பெரிய குழாத்திலே போய்ப்புகுமளவும் ஒருமிடறாய் அநுபவிக்கப் பாருங்கோள்.

முதற்பாட்டில் திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடினார்; இரண்டாம்பாட்டில் அத்தையும் இசைவித்த ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடினார்; மூன்றாம்பாட்டில் தம் நெஞ்சிற்பட்டதொரு உபகாரத்தைச் சொன்னார்; நாலாம்பாட்டில் அதுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணி அது தனக்கு அநுசயித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில் எனக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமும் நீயேயானபின்பு உன் திருவடிகளைக் கிட்டினேனேயன்றோவென்றார்; ஆறாம்பாட்டில் இன்றோ கிட்டிற்று? தேவர் எனக்கு விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினவன்றே பெற்றேனேயல்லேனோ? என்றார்; ஏழாம்பாட்டில் அவனுடைய போக்யதையை அநுஸந்தித்து, உன்னைப்பிரியில் தரியேனென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் இப்படி நிரதிசய போக்யனை வுனை எளியதொரு விரகாலே லபிக்கப்பெற்றேனென்றாராதல்; அன்றியே, அநேககாலங்கூடிப் பண்ணி லபிக்கக்கடவ தபஃபலத்தை அவனைப்பின்சென்று எளிதாக லபித்தேனென்னுதல்; ஒன்பதாம்பாட்டில் என்னுடைய ஸகலக்லேசங்களும் போம்படி அநுபவித்துக் களித்தேனென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் இப்படி இவனை யநுபவித்துக் களிப்பார் திரளிலே போய்ப் புகப்பெறுவது எப்போதோ? என்றார்; நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை ஸாபிப்ராயமாக அப்யஸித்து நாளுநாளும் நால்வரிருவருள்ளார் கூடியிருந்து அநுபவிக்கப் பாருங்கோளென்றார். (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

ஊனமறவேவந்துள்கலந்தமாலினிமை
யானது * அனுபவித்தற்காந்துணையா * —வானில்
அடியார்குழாங்கூட ஆசையுற்றமாறன் *
அடியாருடன் நெஞ்சேயாடு. 3

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காந்திருவாய்மொழி—ஆடியாடி : ப்ரவேசம்.

கீழில் திருவாய்மொழியிலே "பருகிக்களித்தேனே" என்று ஹ்ருஷ்டராய், 'அது தன்னை பாகவதர்களோடே உசாவி தரிக்கவேணும்' என்று பாரித்து, அதுக்கு இவ்விபூதியில் ஆளில்லாமையாலே, நித்யவிபூதியிலே நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு * போதயந்தஃ பரஸ்பரம்பண்ணி அநுபவிக்கக்கோலி நினைத்தபோதே அத்திரளிலே போய்ப்புக்கு அநுபவிக்கப்பெறாமையாலே மிகவும் அவஸந்நராய், தம்முடைய தசையை ஸ்வகீயரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எம்பெருமானுக்கு அறிவிக்கிறபடியை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். அஞ்சிறையமடநாரையில் தூதுவிட க்ஷமரானார்; வாயுந்திரையுகளில் கண்ணுற்கண்ட பதார்த்தங்களுடைய பகவதலாபத்தாலே நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு அவற்றுக்குமாக நோவுபட க்ஷமரானார்; அவ்வளவன்றிக்கே ஆற்றாமை கரைபுரண்டு, தாமான தன்மையழிந்து ஒரு பிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய், அது தன்னிலும் தன்தசை தான் வாய்விட்டுப் பேசமாட்டாதே பார்ச்வஸ்த்தர் அறிவிக்கவேண்டும்படியாய், ஸ்த்ரீ கமநசயநாதிகளில் ஒரு நியதியின்றியிலே அரதியாய் நோவுபட, இப்பெண்பிள்ளை தசையை அநுஸந்தித்த திருத்தாயார், 'ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ஆர்த்தரானாரார்த்தியெல்லாம் பரிஹரிக்கக்கடவ ஸ்வபாவரான நீர் உம்மை ஆசைப்பட்ட இவள் நோவுபடப் பார்த்திருப்பதே!' என்று எல்லாவள

விலும் அவனையிட்டுப் பரிஹரித்துக்கொள்ளுங் குடியாகையாலே அவன் திருவடிகளிலே போகட்டு, 'இவளிடையாட்டத்தில் நீர் செய்ய நினைத்திருக்கிறதென்?' என்று கேட்கிற பாசுரத்தாலே தம்முடைய தசையை அருளிச்செய்கிறார். காசையிழந்தவனுக்கும், பொன்னை யிழந்தவனுக்கும், ரத்நத்தையிழந்தவனுக்கும் ஒத்திராதிறே க்லேசம்; அவதாரத்திலே பெரு நிலங்கடந்த நல்லடிப்போதை அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமை - அஞ்சிறைய மடநாரையில், "நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற" என்று அர்ச்சாவதாரத்திலே அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமை - வாயுந்திரையுகளில்; இதில் - அவன் தனக்கும் ப்ராண பூதரான நித்யஸூரிகளை அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே வந்த ஆற்றாமையாகையாலே அவற்றிலும் இதுக்கு ஆற்றாமை விஞ்சியிருக்கும்; நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப் புக்கு அநுபவிக்கப் பெறாமையாலே நோவுபடுகிறதாகில், பின்னை அவர்களைச் சொல்லிக்கூப்பிடாதே அவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடுவானென்? என்னில், - எங்கேனும் ஒரு காட்டிலே ரத்நங்கள் பறியுண்டாலும், நாட்டிலே ராஜாவின் வாசலிலே அவன் பேர்சொல்லியிறே கூப்பிடுவது; அவர்களோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கும் கடவன் அவனாகையாலே அவனைச் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறது. பகவத் விச்லேஷத்திலே உட்புக நின்றாலிறே பாகவதவிச்லேஷந்தான் தெரிவது; * கதா ந்வஹம் ஸமேஷ்யாமி பரதேந மஹாத்மநா, சத்ருக்நேந ச வீரேண த்வயா ச ரகுநந்தந * ஸ்ரீபரதாழ்வானோடும் ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வானோடும் கூடப்பெறாத கிழிக்குறையாலே, கூட நிற்கிற இளையபெருமாளோடும் கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்றில்லையிறே பெருமாளுக்கு; *குஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா* கூடப்போன இளைய பெருமாளோடும் பிராட்டியாரோடும் கூடிற்றாய்த் தோற்றிற்று ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளோடு கூடின பின்பிறே; இப்படியிறே அவன் தனக்கும் அந்வயவ்யதிரேகங்கள் இருக்கும்படி; ததீய ஸம்ச்லேஷத்தை ஆசைப்பட்டுப் பெறாமையாலே வந்த இழவு, பெற்ற பகவத்ஸம்ச்லேஷம் இழந்து அடியே பிடித்துப் ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்படியாய் வந்து விழுந்தது. வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்திதீர வந்து ஸம்ச்லேஷித்த ஸம்ச்லேஷம் முற்றுவதற்கு முன்னே வந்த பிரிவாகையாலும் ஆற்றவொண்ணாதிறே.

முதற்பாட்டில், ஆபத்தே செப்பேடாக ஆச்ரிதன் ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே வந்து உதவும் ஸ்வபாவனானவனைச்சொல்லிக் கூப்பிடாநின்றாளென்கிறாள்.

ஆடியாடி யகங்கரைந்து * இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி * எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்காவென்று *
வாடிவாடும் இவ்வாணுதலே. 1

[ஆடியாடி] ஸ்த்திதிகமநசயநாதிகளில் ஒரு நியதியின்றிக்கே அரதியாலே படுகிற பாடுதான், திருத்தாயார்க்கு ஆகர்ஷகமாயிராநின்றதாயிற்று; ஸ்ரீகௌஸல்யையார் பெருமாளைப் பிரிந்து துடிக்கிற துடிப்பை * ந்ருத்யந்தீமிவ மாதரம் * என்றானிறே; வடிவழகியார் வ்யாபாரங்களெல்லாம் இனிதாயிருக்குமிறே, பிரிந்து அழுகு அழிந்திருக்கிற ஸமயத்திலேயிறே * சுபாம் * என்றது. [ஆடி] முதல் 'ஆடி' என்றதுக்கு அவ்வருகே ஒருநிலையிறே - இரண்டாம்ஆடி. முதலிலே ஸஞ்சாரம் அரிதாம்படியிருக்கச்செய்தே, ஆற்றாமை ப்ரேரிக்க ஸஞ்சரியாநிற்கும்; குணாதிகவிஷயமாகையாலே முடிந்துபிழைக்கவு மொட்டாதே. * ராமாகமநகாங்க்ஷயா * 'இன்னம்ஒருகால் அவர்முகத்திலே விழிக்கலாமாகில் அருமந்தப்ராணனைப்பாழேபோக்குகிறதென்?' என்று ராஜ்யத்தையும் தொட்டுக்கொண்டு கிடந்தானிறே. முதல் 'ஆடி' என்கிறதிற்காட்டில், இருகால்மட்டு 'ஆடி' என்றதில் - அவஸாதத்தின்மிகுதி, தாளங்கொண்டறியுமித்தனை. [அகம் கரைந்து] ஸஞ்சாரம் செல்லாநிற்கச்செய்தே ஸஞ்சாரம் அடியற்றிருக்கும். இவள் வ்யாபாரம் கண்ணுக்கு இலக்கானாப்போலே அகவாயும் இவள்நெஞ்சுக்கு இலக்காயிருக்கிறபடி. மநஸ்தத்வம் நீராயுருகிப்போயிற்று என்கிறாள். [இசை பாடிப்பாடி] * மநஃ பூர்வோ வாகுத்தரஃ * என்கிற க்ரமநியமமில்லை. ஆற்றாமையாலே கூப்பிடுகிற கூப்பீடுதான்

பாட்டாய்த்தலைக்கட்டுகிறவித்தனை ; * பண்ணைவென்ற இன்சொன்மங்கையிறே இவள்தான் ; * மதுரா மதுராலாபா * ஆற்றாமையாலே துடித்த துடிப்பு ஆடலானாற்போலே, ஆற்றாமையாலே கூப்பிட்ட கூப்பீடும் பாட்டாய் விழாநின்றது. முதல்கூப்பீடுபோலன்றிக்கே, இரண்டாங்கூப்பீடு தளர்ந்திருக்குமிறே [கண்ணீர்மல்கி] உருகின மநஸ்தத்வம் இசையாய் ப்ரவஹித்து, மிக்கது கண்ணீராய் ப்ரவஹிக்கிறபடி நெஞ்சொழியப் பாய்கிற கண்ணீரிறே. [மல்கி] மிக்கு. * கிமர்த்தம் தவ நேத்ராப்யாம் வாரி ஸ்ரவதி சோகஜம் * ஆநந்தாச்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களாலே சோகாச்ரு ப்ரவஹிக்கிறது ஆர்குடி வேற' என்றுபட்டர் அருளிச்செய்யும்படி ; அன்றிக்கே பிள்ளான், 'ஆரைச் சேதநராகக்கொண்டு ?' என்று பணிக்கும். * புண்டரீகபலாசாப்யாம் விப்ரகீர்ணமிவோதகம் * பாவியேன், இவ்வரவு உடைய பெருமாள்வரவாய்க்காணப்பெற்றதில்லை. [எங்கும்நாடிநாடி] தன்ஆபத்தே செப்பேடாக, வர ஸம்பாவனையில்லாத திக்கையும் பார்க்கும். *ஸா திர்யகூர்த்வஞ்ச ததாப்யதஸ்தாத் * நினைவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே வாராத் திருநாமம் செவிப்பட்டவாறே விலங்கப்பார்ப்பது மேலே பார்ப்பது கீழேபார்ப்பதானாள். கீழ் பார்த்ததுக்குக் கருத்தென் ? என்னில் ; 'பூமியைப் பிளந்துகொண்டு புறப்பட்டு ஒருவன் திருநாமஞ்சொல்ல ஸம்பாவனையுண்டாகில், அல்லாத திக்குகளிலுமுள்ளது' என்று பார்த்தாள் ; அன்றிக்கே, பாலைஸாபவாஸிகள், 'சோறு' என்றவாறே அலமாக்குமாபோலே பார்த்தாளென்னுதல் ; அங்ஙனன்றிக்கே, சிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தை எங்குமொக்கப் பார்த்தாளென்னுதல். * தமசிந்த்ப்புத்திம் ததர்ச * அவன் வடிவு காண்பதற்குமுன்னே அகவாயையாயிற்று பரிச்சேதித்தது ; 'இந்நிலத்திலே புகுந்து இடங்கொண்டு நாமிருந்தவிடந் துருவி நிலைகுத்தவல்ல நெஞ்சையுடையவனன்றோ' என்று. * பிங்காதிபதேரமாத்யம் * 'இவன் ஸ்வதந்த்ரனல்லன், ராஜகார்யம் இவன் கையிலே யுண்டு' என்று அறிந்தாள். * வாதாத்மஜம் * பெருமாளுக்கு ப்ராணஹேதுவான பிராட்டிக்கு ப்ராணங்களைக் கொடுக்கையாலே 'இவன் ஸர்வர்க்கும் ப்ராணஹேதுவான வாயுபுத்ரன்' என்று தோற்ற இருந்தான். * ஸூர்யமிவோதயஸ்த்தம் * லங்கையிலும் கிழக்குவெளுக்க அடியிட்டது. 'பெருமாளாகிற ஆதித்யோதயத்துக்கு அருணோதயம்' என்னலாம்படி யிருந்தான் ; ஆகையிறே லங்கை நாலுமதிளுக்குநடுவு 'ஹரி ஹரி' என்றபடியே யிருக்கிறது. இப்படி வருகைக்கு ஸம்பாவனையில்லாத திக்கிலுந் தேடுவானென் ? என்னில் ;—ஸம்பாவனையில்லாத விடத்தேயும் வந்து தோற்றுமவனாகையாலே. * பத்துடையடியவர்க்குப் பின்பு அவதாரத்துக்கு அவ்வருகு இவர் போகமாட்டார். [எங்கும்நாடிநாடி] தன்கொய்சகமுட்படப் பாரா நின்றாள் என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. அதுக்குக் கருத்து - "கண்ணனென்னெஞ்சகலையானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேசமாகையாலே. [நரசிங்காவென்று] ப்ரஹ்லாதனைப்போலே ஒருதம்பமில்லாதபடி யிருக்கையாலே வாடும். "* மத்தஸ்ஸர்வமஹம் ஸர்வம் * என்னும் தெளிவுடையவனுக்குத் தோற்றினவன் கலங்கின அபலைக்குத்தோற்றானோ" என்னுமத்தாலே. தமப்பன் பகையானாலோ உதவலாவது, நீர் பகையானால் உதவலாகாதோ ? ஜ்ஞாநநிஷ்டர்க்கோ உதவலாவது ? பக்திநிஷ்டர்க்கு உதவலாகாதோ ? ஆண்களுக்கோ உதவலாவது ? பெண்களுக்கு உதவலாகாதோ ? சேராதவடிவு சேர்த்து உதவிலோ உதவலாவது ? இருந்தபடியே உதவலாவார்க்கு உதவலாகாதோ ? ஒரு அதிகாரிநியதி, ஒரு காலநியதி, ஒரு அங்கநியதி என்கிற நிர்ப்பந்தம் வேணுமோ இவளுக்கு ? இவளுடைய ரக்ஷணத்துக்கும் ஏதேனும் முகம்பண்ணவேணுமோ ? [வாடிவாடும்] கொம்பையிழந்த தளிர்போலே வாடும். 'முதல்வாட்டம் - தளிர்' என்னும்படியிறே அநந்தரத்தில் வாட்டம். [வாடும்] தர்மிலோபம் பிறந்ததில்லை ; 'வாடும்' என்னும் ஆசையாலே முடியப்பெறுகிறிலள். [இவ்வாணுதலே] ஒளியுடன்கூடின நுதலையுடைய இவள். இவ்வழகுக்கு இலக்கானார் படுமத்தை இவள்படுவதே ! இவள் முடிந்தால், உம்முடைய மேன்மையாலே 'இன்னம் இப்படியிருப்பதொரு வ்யக்தியை உண்டாக்கலாம்' என்றிருக்கிறீரோ ? * தாதா யதாபூர்வமகல்பயத் * என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டிக்கலாமென்றிருக்கிறீரோ ? * ஊனில்வாழுயிரில் கலவியாலுண்டான புகர் இன்னம் அழிந்ததில்லைகாணும். அம்புபட்டு முடிந்தாரையும் நீரிலே புக்கு முடிந்தாரையும் முகத்திலே தெரியுமிறே ; குணதிக விஷயவிரஹத்தாலே வந்த இழவென்னுமிடம் முகத்தினொளியிலே தெரியாநின்றதுகாணும். 1

இரண்டாம்பாட்டு—நடுவே வாடுமித்தனையேயோ வேண்டுவது விரோதி கிடக்கச் செய்தே யென்ன, பாணனுடைய பாஹுவநத்திலும் ப்ரபலமோ இவள் விரோதி? என்கிறாள்.

வாணுதலிம்மடவரல் * உம்மைக்
காணுமாசையுள்நைகின்றாள் * விறல்
வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர் * உம்மைக்
காண நீரிரக்கமிலீரே. 2

[வாணுதல்] இவ்வவயவசோபை போகஹேதுவாகை யன்றிக்கே, நைகைக்கு உறுப்பாவதே! பெற்ற எனக்கு ஆகர்ஷணஹேதுவான இது, கைப்பிடித்த உமக்கு அநாதரஹேதுவாவதே. * இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ, ப்ரதீச்ச சைநாம் பத்ரந்தே பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா * [இம்மடவரல்] மடப்பம் வந்திருக்கையாவது - மென்மையையுடையவளாகை. பிரிந்து கலக்கப்பொறாத ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவள். பிராட்டிதசையைக் கண்ட திருவடிக்குப்போலே யிருக்கிறதுகாணும், இப்பெண்பிள்ளை தசையைக் கண்ட திருத்தாயார்க்கு; (* துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமঃ *) இவளைப் பிரிந்து ஸமாதாநப்பண்ணியிருந்த பெருமாள் சாலஅரிதாகச் செய்தார். (* ஹீநோ யதநயா ப்ரபுঃ *) இவளைப் பிரிந்து தேஹத்தைத் தரித்திருந்தா ரென்பது யாதொன்று, அது சாலஅரிதாகச் செய்தார். (* ப்ரபுঃ *) ஆனைகுதிரையேறவும் நாடாளவும் கற்றாரித்தனை; ப்ரணயதாரையில் புதியதுண்டிலர். மால்யவானில் பெருமாள் இருந்தபோது மேகதர்சநத்திலே பட்டபாட்டைக் கண்டு, 'வஸிஷ்டசிஷ்யன் ஒரு ஸ்த்ரீநிமித்தமாக இப்படிபடுவதே' என்று கர்ஹித்துச் சிரித்திருந்தான் விரக்தனாகையாலே; இப்போது 'இவளைப் பிரிந்து தேஹத்தைத் தரித்துக்கொண் டிருப்பதே!' என்கிறானாயிற்று விசேஷஜ்ஞனாகையாலே. (* தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் *) இது ஏதேனும் இரவலுடம்போ சுமந்துகொண் டிருக்கைக்கு. போகாயதநமன்றோ? துঃக்காயதநமோ இது? பிரிந்தால் 'க்ரமத்திலே கூடுகிறோம்' என்று தரித்திருக்கவல்லளல்லளே. [உம்மை] 'இவள்படியன்றோ உமக்கு உபதேசிக்கவேண்டுவது; உம்மை நீர் அறியாமையில்லையே; 'நம்மைப் பிரிந்தார் பிழைபார்கள்' என்று இருக்க வேண்டாவோ? [வாணுதலிம்மடவரலும்மை] * துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம் * என்னும்படிகாணும் இருக்கிறது. [உம்மைக் காணு மாசையுள் நைகின்றாள்] விஷயாநுரூபமாயிறே ஆசையும் இருப்பது. [காணுமாசையுள்] உம்மோடே அணைய ஆசைப்பட்டாளோ? காட்சியிலேயும் அருமைப்படுத்துவீரோ? [நைகின்றாள்] இவளைத் தரிப்பிக்கவேண்டா; அடியில்நிலையிலே நிறுத்த அமையும். [உம்மைக்காணுமாசையுள் நைகின்றாள்] கடலிலே அழுந்தாநின்றாள். * ஆசையென்னுங் கடலிறே. வாடுகைதான் தேட்டமாம்படியாயிற்று [விறல்வாண னாயிரந்தோள் துணித்தீர்] 'நையுமிதுவேயோ வேண்டுவது ப்ரதிபந்தகங் கிடக்க?' என்றிறே நீர் சொல்லுவது; பாணனுடைய பாஹுவநத்தில் பரப்புண்டோ இவளுடைய விரோதிவர்க்கம்? உஷாநிருத்தகடகரன்றோ நீர். பேரனுமாய் ஆணுமாகிலோ உதவலாவது; உம்மோடே கலந்த அபலைக்கு உதவலாகாதோ? [உம்மைக்காண] கருமுகைமாலை தேடுவார் சூடவிறே தேடுவது? சும்மாட்டுக்கொள்ள வல்லவிறே; இவ்வஸ்துவை ஆசைப்படுவார் படுவது காட்சிக்காகவாயிற்று. "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக் காண" "காரார் திருமேனி காணுமளவும்". இவர்தாமும், "கண்களாற்காணவருங்கொலென்று." உம்மை இவள் காண்கைக்கீடாக நீர் இரக்கத்தை யுடையீராகிறிலீர். [நீரிரக்கமிலீரே] * நைவ தம்சாந் * என்கிறபடியே நீர் நோவுபடுகை தவிர்ந்தால், ஸாமாந்யமான இரக்கமும் போகவேணுமோ? 'இவள் நைவு பேற்றுக்கு உபாயமல்ல; அவனிரக்கம் பேற்றுக்கு ஸாதநம் என்று காணும் திருத்தாயார் இருக்கிறது. 'இவள்நைவு அவனிரக்கத்துக்குப் பரிகரம், அவனிரக்கம் பேற்றுக்கு ஸாதநம்' என்றிருக்கிறாள். * தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம் * என்று, தானே காட்டக்காணுமித்தனையிறே ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு—இன்று இச்செயல் செய்யக்கடவதாக நினைத்த நீர் அன்று * உண்ணாது உறங்காது ஒலிகடலை யூடறுத்து அச்செயலை என்றிய செய்தீர் ? என்கிறாள்.

இரக்கமனத்தோடு எரியணை *
அரக்குமெழுகு மோக்குமிவள் *
இரக்கமெழீர் இதற்கென்செய்கேன் *
அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே. 3

[இரக்கம்இத்யாதி.] இரக்கம் நெஞ்சில் நெகிழ்ச்சியாதல், ஈடுபாடாதல், ஈரிப்பாதல். இரங்கின நெஞ்சையுடைய இவள், எரியையணைந்த அரக்கும் மெழுகும்போலே உருகாநின்றாள். அரக்கும் மெழுகும் என்கிற இரண்டையும் - நெஞ்சுக்கு ஒன்றும், இவள் தனக்கு ஒன்றுமாக்கி நிர்வஹிப்பர் பிள்ளை திருநறையூரரையர். நெஞ்சும் இவள் தனக்குக் கையடைப்பாகையாலே இவள் தனக்கே இரண்டையும் ஆக்கி அருளிச்செய்வர் பட்டர் ; * விஷ்ணுநா ஸத்ருசோ வீர்யே * என்கிறபடியே, எல்லாம் இவள் தன்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டும்படியிறே இவள் தன்னிலை ; அக்நிக்குள்ளே புகில் கரிந்துபோம், கடக்க இருக்கில் வலிக்கும், அக்நி ஸகாசத்திலே உருகாநிற்குமிறே ; முடிந்து பிழைக்கவும்பெறாதே, தரித்திருக்கவும்பெறாதே நோவுபடும்படி பண்ணுவீரே ! இவள் தனை இது [இரக்கமெழீர்] – 'நீரும் இவளைப்போலே உருகவேணும்' என்று வளைக்கிறோமோ ? நொந்தார்பக்கல் பண்ணும் க்ருபையும் பண்ணுகிறிலீர். இரக்கமனத்தையுடையளாகாநின்றாள் இவள், நீர் இரக்கமெழுகிறிலீர் ; நீர் இரங்காவிட்டால், உம்மைப்போலே யிருப்பதொரு நெஞ்சை இவளுக்குக் கொடுத்தாலாகாதோ ? [இதற்கென்செய்கேன்] உம்முடைய இரக்கமொழிய ஏதேனும் உபாயாந்தரஸாத்யமோ இப்பேறு ? [என்செய்கேன்] உம்மை இரங்கப் பண்ணவோ ? இவளை இரங்காமற்பண்ணவோ ? அரக்கனிலங்கைசெற்றீருக்கே] உமக்கு இரக்கமின்றியே யொழிந்தால், இவள் இரங்குவதொரு செயலைச் செய்துவைக்கவேணுமோ ? 'ஒரு ப்ரணயிநிக்கு உதவினவன் நமக்கு உதவானோ' என்று ஈடுபடாநின்றாள். புழுக்குறித்தது எழுத்தானாற்போலே ஒன்று வாய்த்ததைக்கொண்டு 'அது அந்யார்த்தம்' என்று இராதே நோவுபடாநின்றாள். அரக்கனிலங்கைசெற்றீருக்கு - இரக்கமனத்தோடு - இவள் - எரியணையரக்கு மெழுகுமொக்கும் ; இரக்கமெழீர் ; இதற்கென்செய்கேன் என்று அந்வயம். ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு—' அரக்கனிலங்கைசெற்றீர் ' என்கிறவிது நியதஸ்வபாவமன்றுகாண், காதாசித்கங்காண் ' என்றாள் திருத்தாயார் ; அதுபொறுக்கமாட்டாமை, அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்.

இலங்கைசெற்றவனேயென்னும் * பின்னும்
வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தாயென்னும் * உள்ளம்
மலங்கவெவ்வுயிர்க்கும் * கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும்நின்றிவளே. 4

[இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்] எனக்குப் பண்டேயுதவி உபகரித்தவனே ! என்னா நின்றாள். முன்பு தனக்கு உதவினவன் இப்போது தனக்கு உதவாதொழிந்தாற்போலே கூப்பிடாநின்றாள் கடலடைத்தல், மலையெடுத்தல், அம்பேற்றல். செய்யவேணுமோ ? என்பக்கல் வரும்போது என்ன ப்ரதிபந்தகமுண்டு ? திருத்தாயார் இவள் விடுகைக்குச் சொன்னதுதானே அவளுக்குப் பற்றுகைக்கு உடலாய்விட்டது. [பின்னும் இத்யாதி] அதுக்குமேலே, விடாயர் இருந்தவிடத்தே சாய்கரகம்போலே உயரவைத்துக்கொண்டுவந்துகாட்டும் பரிகாரமுடையவனே யென்னாநின்றாள். மிடுக்கையுடைய புள்ளை த்வஜமாகவுடையவனென்னுதல் ; அன்றியே, புள்ளாலே வஹிக்கப்பட்டவனென்னுதல். கொண்டுவருகைக்குப் பரிகாரமுண்டாயிருக்கச்செய்தே வாராதொழிகையாலே, மநஸ்தத்த்வம் வேர்பறியும்படி நெடுமூச்செறியாநிற்கும் ; * தஹந்தீமிவ நிச்ச்வாஸைர் வ்ருக்ஷாந் பல்லவதாரிண: * என்னுமாபோலே. [கண்ணீர்மிக] நெடுமூச்சாய்ப் புறப்பட்டு, புறப்படாதது கண்ணீராய்ப் புறப்படாநின்றது. [கலங்கிக்கைதொழும்] தெளிந்திருந்து தொழுமதில்லையிறே ப்ரணயிநி. [இவளே] அவன் தொழும்படியான வேண்டப்பாடுடைய தான் தொழாநின்றாள். .... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு—இவள் இப்படி க்லேசிக்கிற விடத்திலும் வரக்காணாமையாலே, நிர்த்தய ரென்கிறாள்.

இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇ * தன
குவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள் * வண்டு
திவளுந் தண்ணந்துழாய்கொடீர் * என
தவளவண்ணர் தகவுகளே. 5

[இவள் இராப்பகல்வாய்வெரீஇ] * ஸீதேதி மதுராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபுத்யதே * என்று - வாய் வெருவுவான் அவன் கிடீர். * அநித்ரஸ் ஸததம் ராம: * நித்ரையோடே கால க்ஷேபம் பண்ணவேண்டும் செல்வுடையவர், ஸததம் அநித்ரராயிருப்பர். (ஸுப்தோபிச) ஸததமநித்ர: என்று வைத்து, (ஸுப்தோபிச) என்கிறது - பராகர்த்தா நுஸந்தாநாபாவத்தைப் பற்ற. (நரோத்தம:) அபிமதவிச்லேஷத்தில் இங்ஙனே யிருக்கைபோலே - புருஷோத்தமத்வ மாவது. [இராப்பகல்] * பொய்ந்நின்ற ஞானந் தொடங்கி இவ்வளவும் வாய்வெருவின வித்தனை காணும். [வாய்வெரீஇ] வாய்வெருவி அவதாநம் பண்ணிச் சொல்லுகிற தொன்று மில்லை, வாஸனையே உபாத்யாயராகச் சொல்லுகிற வித்தனை. [தனகுவளையொண் கண்ண நீர் கொண்டாள்] [தன] ஆநந்தாச்ரு ப்ரவஹிக்கக்கடவ கண், சோகாச்ரு ப்ரவஹியா நின்றது. இக்கண்ணுக்கு இலக்கானார் கண்ணிலே காணக்கடவ கண்ணீரைத் தன் கண்ணிலே கொண் டாள். தன்னுடையவாய், குவளைப் பூப்போலே யிருக்கிற அழகிய கண்களிலே நீரைக் கொண்டாள். நம்மைச் செய்யச் சொல்லுகிறதென்? என்ன, [வண்டு திவளும் தண்ணந் துழாய் கொடீர்] விரஹஜ்வரத்தாலே வாடின இவள் மார்வில் மாலையை வாங்கி, உம்முடைய மார்வில் செவ்விமாறாத மாலையைக் கொடுக்கிறிலீர். அவ்வண்டுகளுக்கு என்ன கண்ணீரைக் கண்டு கொடுக்கிறீர்? திவளுகை - படிகை, அசைகை, ஒளிவிடுகை; இவை யித்தனையுஞ் சொல்லக்கடவது. [என] இவை என்னென்பின? [தவளவண்ணர்தகவுகளே] 'சுத்தஸ்வபா வரான உம்முடைய தகவுகள் எங்கே போயிற்றின?' என்று எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி. அன்றிக்கே, பட்டர், 'உம்மைப்போலே நாலுசிஷ்டர்கள் அமையுமிறே அபலைகள் குடிகெட' என்றார். ... ... (5)

ஆறும்பாட்டு—இவள் அவஸாதத்தைக் கண்ட திருத்தாயார் 'நிர்த்தயர்' என்றாள்; இவள் அது பொறாதே, 'தகவுடையவனே' என்று அத்தை நிரூபகமாகச் சொல்லா நின்றா ளென்கிறாள்.

தகவுடையவனே யென்னும் * பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரானேன்னும் * என
தகவுயிர்க்கமுதே யென்னும் * உள்ள
முகவுருகி நின் றுள்ளுளே. 6

[தகவுடையவனே யென்னும்] கெடுவாய், ஆகரத்தில் தகவு மறுக்குமோ? நங்குற்றங்கா ணென்று நின்றாள். 'தகவில்லை யென்றவள் வாயைப் புதைத்தாற்போலே வந்து தோற்று வதே' என்று அவன் வந்தால் பண்ணும் விருப்பத்தைப் பண்ணு நிற்கும். [பின்னும் மிக விரும்பும்] பாவநாப்ரகர்ஷம் இருக்கிறபடி. [பிரானென்னும்] பெற்ற தாய்க்கு அவகாசம் வையாதே வந்து தோற்றுவதே! இது என்ன உபகாரந்தா னென்னும். [எனது அகவு யிர்க்கமுதேயென்னும்] என்னுடைய ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு போக்யனானவனே! என்னும். நித்யவஸ்து அழியாமல் நோக்கும் அம்ருதமாயிற்று இது. போகதசையிற் சொல்லுமவை யெல்லாம் சொல்லா நின்றாள். [உள்ள முகவுருகி நின்று] உள்ளென்பது - மேல். உமூர்த்த மானது மூர்த்திபவித்து உருகி த்ரவீபூதமாய் மங்கிப்போகா நின்றது. உள்ள முகவுருகி நின்று தகவுடையவனே யென்னும், பின்னும் மிகவிரும்பும், பிரானென்னும், எனதகவுயிர்க் கமுதே யென்னும்; இது, நாம் பேச்சுக்கொண்டறிந்த அம்சம்; உள்ளோடுகிறது [உள் ளுளே] வாசாமகோசரம். 'உள்ளுளே - உருகி நின்று' என்பாரு முண்டு. ... (6)

ஏழாம்பாட்டு—தன்னெஞ்சிலோடுகிறது பிறரறியாதபடி அடக்கமுடைய இவள், வாய்விட்டுக் கூப்பிடும்படி இவளை வஞ்சித்தானென்கிறாள்.

உள்ளுளாவி உலர்ந்துலர்ந்து * என
வள்ளலே கண்ணனே யென்னும் * பின்னும்
வெள்ளநீர்க்கிடந்தா யென்னும் * என
கள்விதான் பட்டவஞ்சனையே. 7

[உள்ளுளாவி] ஆந்தரமான மநஸ்ஸுக்கு தாரகமான ஆத்மா சருகாய் வருகிறபடி. * அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயமக்லேத்யோசோஷ்ய ஏவச * என்று அசோஷ்யமென்று சொல்லுகிற இதுவும் போயிற்றென்கிறாள். பாவபந்தமடியாக வருகிற நோயாகையாலே அகவாயே பிடித்து வெந்துகொண்டு வருமாயிற்று. விடாயர் கற்பூரநிகரம் வாயிலிடுமாபோலே; [என வள்ளலே கண்ணனே யென்னும்] இவ்வளவான ஆர்த்திகளிலே வந்து உன்னை எனக்குக் கையாளாகத் தருமவனே என்னா நின்றாள். அதுக்கு மேலே, * தாபார்த்தோ ஜலசாயிநம் * என்று, என் விடாய்க்கு உதவத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து சாய்ந்தருளிற்றே யென்னும். இக்கிடை, இவளுக்கு ஒரு படுக்கையிலே சாய்ந்தாற்போலே யிருக்கிறது காணும். [எனகள்வி] தன் ஹ்ருதயத்திலோடுகிறது பிறரறியாதபடி மறைத்துப் பரிமாறக்கடவ இவள் படும்பாடே இது! [தான்பட்ட] * ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி * என்கிற தான் அவிக்ருதனாய், இவள் விக்ருதையாவதே! [வஞ்சனை] அளவுபடைக்குப் பெரும்படைதோற்பது வஞ்சநத்தாலேயிறே. பகலை இரவாக்கியும், 'ஆயுதமெடேன்' என்று எடுத்தும் செய்த செயல்போலே இவளை வஞ்சித்தீரித்தனை. ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு—உம்மை அநுபவித்து ஸுகிக்க வைத்தீரல்லீர், கம்ஸனைப்போலே முடித்துவிட்டீரல்லீர், உம்மை 'ரக்ஷகர்' என்றிருந்த இவள் படும்பாடே இது என்கிறாள்.

வஞ்சனேயென்னும் கைதொழும் * தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும் * விறற்
கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்தீர் * உம்மைத்
தஞ்சமென்று இவள்பட்டனவே. 8

[வஞ்சனேயென்னும்] தாயார், 'வஞ்சித்தான்' என்னப் பொறுத்திலள், 'நானல்லேன்' என்றாலும் தவிரவொண்ணாதபடி வஞ்சித்து உன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொண்ட உபகாரகனே யென்னாநின்றாள்; * தானொட்டிவந்து என்தனிநெஞ்சை வஞ்சித்து ஊனொட்டி நின்று என்னுயிரிற்கலந்தியலுமவனன்றே? இப்படி என்னையும் அறியாதே வஞ்சித்து உன் திருவடிகளிலே சேர்த்த உபகாரகனே யென்னாநின்றாள். [கைதொழும்] வஞ்சித்த உபகாரத்துக்குத் தோற்றுத் தொழும். தாயார் சொன்னகுணஹாநிக்கு ஒரு பரிஹாரம் பண்ணினவாறே ஆற்றாமை போகாதே; தனநெஞ்சம்வேவ நெடுமூச்செறியாநிற்கும்; * ததோ மலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபிஸ் ஸமாவ்ருதாம், உபவாஸக்ருசாம் தீநாம் நிச்வஸந்தீம் புநঃபுநঃ * "உள்ளம் மலங்க" என்று -வெட்டிவிழுந்தபடி சொல்லிற்று; 'உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்து' என்கிறவிடத்திலே - உலர்ந்தபடி சொல்லிற்று; இங்கே, தனநெஞ்சம் வேவ என்கையாலே - நெருப்புக் கொளுந்தினாற்போலே சொல்லுகிறது. [விறற்கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர்] மிடுக்கனான கம்ஸனை அழியச்செய்தீர். உம்மைத்தோற்பிக்க நினைத்தாரை நீர் தோற்பிக்குமவராயிருந்தீர். ஆச்ரிதாநாச்ரிதவிபாகமற உமக்கு இரண்டிடத்திலும் கார்யமொன்றேயோ? [உம்மைத்தஞ்சமென்று] தஞ்சமல்லாதாரை 'தஞ்சம்' என்றிருந்தால் சொல்லுமாபோலே சொல்லுவதே. 'தஞ்சமாகிய தந்தைதாயொடு தானுமாய்' என்னும் ஸர்வரக்ஷகனை, காதகரைச் சொல்லுமாபோலே சொல்லுகிறாளிறே மகள்தசையைப் பார்த்து. [இவள்பட்டனவே] ஒரு மஹாபாரதத்துக்குப் போரும்போலே. ஸம்ஸாரிகளைப்போலே உண்டுஉடுத்துத் திரியவைத்தீரல்லீர், உம்மை நித்யஸூரிகளைப்போலே அநுபவிக்கக் கொடுத்தீரல்லீர், எங்களைப்போலே * தத் தஸ்ய ஸத்ருசம் பவேத் * என்னுமளவில் இருக்கப்பெற்றிலள், கம்ஸனைப்போலே முடித்தீரல்லீர். என் வழிவாராதே உம்மைத் தஞ்சமாகப்பற்றின இவளை எத்தனைபடுத்தவேணும்? (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு—' இவள்பட்டன ' என்கைக்கு என்பட்டாளென்ன ; படுவதெல்லாம் பட்டாளாகிலிவள் இனி என்படுவாள் ? என்கிறாள்.

பட்டபோது எழுபோதறியாள் * விரை
மட்டலர்தண்டுழா யென்னும் * சுடா
வட்டவாய் நுதிநேமியீர் * நும
திட்டமென்கொல்? இவ்வேழைக்கே. 9

[பட்டபோதெழுபோதறியாள்] உதித்ததும் அஸ்தமித்ததும் அறிகிறிலள். இவள் அறிவதும் ஏதேனுமுண்டோ? என்னில் [விரை இத்யாதி] விரை - இதொருபரிமளமே, மட்டு - இதொருதேனே, அலர் - இதொரு பூவே, தண் - இதொருகுளிர்த்தியே, என்று திருத்துழாய் விஷயமாக ஒரு கோடியைச் சொல்லும். உம்முடைய பேருந்தாரு மொழிய அறியா ளென்கிறாள். என்றவாறே, " நம்மை ஆசைப்பட்டு இப்படி படப்பெற்றோமே " என்று அலப்பலாபத்தாலே கையில் திருவாழியை விதிர்த்தான். [சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர்] சுடரையும் வட்டமான வாயையும், கூர்மையையுமுடைய திருவாழியைக் கையிலேயுடையீர். இப்போது " சுடர்வட்டவாய்நுதி " என்கிற விசேஷணமென் ? என்னில் ; - பெண்பிள்ளையைக்காட்டில் திருத்தாயார், கையுந்திருவாழியுமான அழகுக்கு ஈடுபட்டு, விசேஷணங்களிட்டு அநுபவிக்கிறாள். ஆச்ரிதாநாச்ரிதவிபாகமற உமக்குஅழிக்கைக்குப் பரிகரமொன்றேயோ ? " ஆழிப்படையந்தணனை மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே " என்றிறே இவர் தம்முடைய வார்த்தையும். கையுந் திருவாழியுமான அழகைக் கண்டால் நெஞ்சழியுமவர்களிறே. [நுமதிட்டமென்கொல்] ராவணஹிரண்யாதிகளைப்போலே முடிக்க நினைக்கிறீரோ ? நித்யஸூரிகளைப்போலே கையுந் திருவாழியுமான அழகை அநுபவிப்பிக்கிறீரோ ? தன்னையும் மறந்து உம்மையும் மறந்து ஸம்ஸாரிகளைப்போலே உண்டுடுத்துத் திரியவைக்கிறீரோ ? இவள்பேற்றில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென் ? [இவ்வேழைக்கே] அத்யந்தசபலையான இவள் விஷயத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென் ?. ... . (9)

பத்தாம்பாட்டு—இவள், நோக்கொன்றும் ஒழிய அல்லாததெல்லாம் ஒழிந்தாள்; இந்நோக்கொன்றையும் நோக்கிக்கொள்ளீ ரென்கிறாள்.

ஏழைபேதை இராப்பகல் * தன
கேழிலோண்கண்ணநீர்கோண்டாள் * கிளா
வாழ்வைவேவ இலங்கைசேற்றீர் * இவள்
மாழைநோக்கோன்றும் வாட்டேன்மினே. 10

[ஏழை] ' கிடையாது ' என்று ப்ரமாண ப்ரஸித்தமானத்திலே, கிடைக்குமதில் பண்ணும் சாபலத்தைப் பண்ணுகை. [பேதை] ' கிடையாது ' என்று அறிந்து மீளும் பருவமல்ல, நான் ஹிதஞ்சொன்னாலுங் கேளாத பருவம். [இராப்பகல் தனகேழிலொண்கண்ணநீர்கொண்டாள்] ஆநந்தாச்ருவுக்குத் தகுதியாய் ; [கேழில்] கேழ் என்று - ஒப்பாய், இல் என்று - இல்லாமையாய், ஒப்பின்றிக்கே யிருப்பதாய் ; ஒண்கண் - கண்ணநீரில்லாவிடிலும், கண்டார்க்கு ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியான கண், ஸர்வகாலமும் அச்ரு பூர்ணமாயிற்று. தாமரையிலே முத்துப்பட்டாற்போலே இக்கண்ணும் கண்ணநீருமாயிருக்கிற இருப்பைக, காட்டிலெறித்த நிலாவாக்குவதே ! இவ்விருப்புக்கு க்ருஷிபண்ணி, பலவேளையிலே இழப்பதே ; பொன்னும் முத்தும் விளையும்படியிறே க்ருஷிபண்ணிற்று ; இப்போது இவளிழவுக்கன்றியே, அவனிழவுக்காயிற்று இவள் கரைகிறது. [கிளர் இத்யாதி] நடுவே கண்ணீர்விழவிடுமித்தனையோ விரோதிகனத்திருக்கவென்ன, ராவணனிலும் வலிதோ இவளுடைய விரோதிவர்க்கம் ? * உதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய * என்கிறபடியே - தாயும் தமப்பனும் சேரஇருக்கப்பெறாத ஐச்வர்யமிறே. கிளர்ந்த ஐச்வர்யமானது வேம்படி லங்கையை நிரஸித்தீர். ஒன்றை அழிக்க நினைத்தால், முதல்கிடவாமே அழிக்குமவரா யிராநின்றீர். [இவள்மாழை நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே] இவளுடைய முக்தமான நோக்கொன்றும் கிடக்கும்படி கார்யம்பார்க்கவே

ப.—9

ணும். மாழையென்று - இளமை. [நோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே] இவள்தானே முடிந்து போகிறாள். நாங்கள்தானே பிழைக்கிறோம்; ஜீவிக்க விருக்கிற நீர்வேணுமாகில், உம்முடைய ஜீவநத்தை நோக்கிக்கொள்ளப் பாரும். ... ... (10)

நிகமத்தில் — இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லார், இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே நித்யஸூரிகள் திரளிலே போய்ப்புக்கு ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளிலே, சூட்டுநன்மாலைப்படியே திருமாலைசாத்தி அடிமை செய்யப்பெறுவர்களென்கிறார்.

வாட்டமில்புகழ் வாமனனை * இசை
கூட்டி வண்சடகோபன்சொல் * அமை
பாட்டோராயிரத்திப்பத்தால் * அடி
சூட்டலாகு மந்தாமமே. 11

[வாட்டமில்புகழ்வாமனனை] இவ்வளவிலே வந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகில், அவன் புகழுக்கு வாட்டம் வந்ததிறே. [வாமனனை] தன்னுடைமை பெறுகைக்கு இரப்பாளனுமை வனிறே. [இசைகூட்டி] பரிமளத்தோடே பூ அலருமாபோலே, இசையோடே புணர்ப்புண்டாயிற்று. [வண்சடகோபன்சொல்] * உதாரதீர் முநிஃ * என்னுமாபோலே, மாநஸாநுபவமன்றிக்கே வாசிகமாக்கி நாட்டை வாழ்வித்த ஔதார்யம். [அமைபாட்டோராயிரத்து] அமைவு - சமைவாய், சப்தார்த்தங்கள் நிறைந்திருக்கை. [இப்பத்தால் இத்யாதி] இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்குச் செவ்விமாலையைக்கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணப்பெறலாம். "கைங்கர்யம் பண்ணவேணும்" என்று ஆசைப்பட்டு, அது பெறாமையாலே போலேகாணும் இவ்வாற்றாமையெல்லாம் பிறந்தது; பித்ருதநம் புத்ரனுக்கு ப்ராப்தமாமாபோலே, இவ்வாற்றாமையால் வந்த க்லேசம் இது கற்றவர்களுக்கு அநுபவிக்கவேண்டாதே, * அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலோ * என்று ஆசைப்பட்டபடியே அத்திரளிலே போய்ப்புக்கு அநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார்.

முதற்பாட்டில் ஆச்ரிதராபத்தே செப்பேடாக உதவும் ஸ்வபாவனானவன், இவளுடைய ஆபத்துக்கு வந்து உதவுகிறிலனென்றாள்; இரண்டாம்பாட்டில் "விரோதியுண்டே" என்றாநினைவாக, பாணனுடைய பாஹுவநத்திலும் வலிதோ இவள் விரோதி? என்றாள்; மூன்றாம் பாட்டில் இப்படி செய்ய நினைத்த நீர் முன்பு அச்செயலை என்றிய செய்தீர்? என்றாள்; நாலாம் பாட்டில் அது பொறுக்கமாட்டாமல் அதுதன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லாநின்றாளென்றாள்; ஐந்தாம்பாட்டில் அவ்வளவிலும் வாராமையாலே, நிர்த்தயனென்றாள் திருத்தாயார்; ஆறாம்பாட்டில் அது பொறுக்கமாட்டாமல், கெடுவாய் ஆகாத்தில் தகவுமறுக்குமோ? அது நங்குறைகாணனென்கிறாளென்றாள்; ஏழாம்பாட்டில் அவன் குணஹாநிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ்சித்தானென்றாள்; எட்டாம்பாட்டில் உம்மை அபாச்ரயமாகப் பற்றின இவள் படும்பாடே யிது வென்றாள்; ஒன்பதாம்பாட்டில் இவள்பேற்றில் நீர் செய்தருள நினைத்திருக்கிற தென்? என்றாள்; பத்தாம்பாட்டில் சேஷித்தது நோக்கொன்றுமேயாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக்கொள்ளீரென்றாள்; நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

ஆடிமகிழ்வானில்அடியார்குழாங்களுடன் *
கூடியின்பமெய்தாக்குறையதனால் * வாடிமிக
அன்புற்றார்தன்னிலைமையாய்ந்துரைக்க மோகித்துத் *
துன்புற்றான்மாறனந்தோ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு : ப்ரவேசம்.

* கஜ ஆகர்ஷதே தீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே * என்னுமாபோலேயிறே கீழ் ஆடியாடியில் ஆழ்வார்க்குப் பிறந்த வ்யஸநம்; அதெல்லாம் ஆறும்படியாக, * அதந்த்ரிதசமூபதி ப்ரஹிதஹஸ்தம் * என்கிறபடியே பெரியத்வரையோடே ஆயுதாபரணங்களை அக்ரமமாகத் தரித்துக்கொண்டு மடுவின் கரையிலே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து உள்ளேபோய்ப் புக்கு, ஆனையை ஒருகையாலும் முதலையை ஒருகையாலுமாக அணைத்தெடுத்துக்கொண்டு கரையிலேயேறி, * க்ராஹம் சக்ரேண மாதவ: * என்கிறபடியே - ப்ராஜையின்வாயிலே முலையைக்கொடுத்து க்ரந்தியை சிகித்ஸிப்பிக்குமாபோலே, பெரிய பிராட்டியாரும் தானுமாக இரண்டுக்கும் நலிவு வாராமே திருவாழியாலே விடுவித்து சாத்தியருளின திருப்பரிவட்டத்தலையைச் சுருட்டித் திருப்பவளத்திலே வைத்து அதினுடைய புண்வாயை வேதுகொண்டு திருக்கையாலே குளிர ஸ்பர்சித்து நின்றாப்போலே, இவரும் "வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்" என்று கூப்பிட்ட ஆர்த்தநாதம் செவிப்பட்டு, 'அழகிதாக நாம் ஜகந்நிர்வஹணம் பண்ணினோம், நாமாரானோம்' என்று பிற்பாட்டுக்கு லஜ்ஜாபயங்களினாலே விஹ்வலனாய், தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணங்கள் ஒப்பனை, திவ்யாயுதங்கள் சேர்ந்த சேர்த்தி, இவையெல்லாவற்றோடும் வந்து ஸம்ச்லேஷித்து அத்தாலே ஹ்ருஷ்டனாய் க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற இருப்பை அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தாம்பெற்ற பேற்றைப் பேசி யநுபவிக்கிறார்.

"அடியார்கள் குழாங்களை - உடன் கூடுவதென்று கொலோ" என்று இவர் ஆசைப் பட்டபடியே வந்து கலந்தா னென்கிறார்.

அந்தாமத்தன்புசெய்து என்னாவிசேரம்மானுக்கு *
அந்தாமவாழ்முடி சங்கு ஆழிநூலாரமுள *
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *
செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே. 1

[அந்தாமத்தன்புசெய்து] அழகிய தாமத்திலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை என் பக்கலிலே பண்ணி. தாமமென்று-ஸ்த்தாநமாய், * மஞ்சா: க்ரோசந்தி போலே, பரமபதத்திலுள்ளார் பக்கலிலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தை என்பக்கலிலே பண்ணி. ஒரு விபூதியிலுள்ளார் பக்கலிலே பண்ணக்கடவ ஸ்நேஹத்தைக்கிடீர் என்னொருவன் பக்கலிலும் பண்ணிற்று. தாமே அருளிச்செய்தாரிறே "முற்றவும் நின்றனன்" என்று. [என்னாவி] அவன் மேல்விழத் தாம் இராய்த்தமை தோன்றுகிறது. இவர் பூர்வவ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்து இராயா நின்றார்; அதுவே ஹேதுவாக அவன் மேல்விழாநின்றான். கமர்பிளந்த விடத்திலே நீர்பாய்ச்சுவாரைப்போலே, "உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்து!" என்கிற ஆவியிலே காணும் வந்துசேருகிறது. [சேர்] விடாயர் மடுவிலே சேருமாபோலே வந்து சேராநின்றான். இப்படி மேல்விழுகைக்கு ஹேதுவென்? என்னில், [அம்மானுக்கு] வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே. நித்யவிபூதியிலுள்ளாரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் வந்து முகங்காட்டவேண்டும் ப்ராப்தியை யுடையவனுக்கு. இவரைப் பெற்றபின்பாயிற்று அவன் ஸர்வேச்வரனாயிற்று. [அந்தாமம் இத்யாதி] "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே, நித்யஸூரிகளோடே வந்து கலந்தான்' என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. ஆனால், அவர்களை "ஆழி நூலாரம்" என்றோ சொல்லுவதென்னில்; * சிந்மயராயிருக்கச்செய்தே, பாரதந்த்ர்யவஸித்திக்காகத் தங்களை அமைத்துவைக்கிற வித்தனையிறே. அங்ஙனன்றிக்கே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி - 'இவரோடு ஸம்ச்லேஷிப்பதற்கு முன்பு அவனோடொக்க இவையும் அநுஜ்ஜ்வலமாய் அஸத்ஸமமாய், இவரோடு கலந்த பின்பு உஜ்ஜ்வலமாய் ஸத்தைபெற்றபடி சொல்லுகிறது' என்று; கல்பகதரு வாடினால் அதில் பூவும் தளிரும் வாடுமிறே. [அந்தாம வாழ்முடி] அழகியமாலையானது முடிசூடி வாழத்தொடங்கிற்று. அன்றியே "வாண்முடி" என்றாய், வாளென்று - ஒளியாய், நிரவதிகதேஜோரூபமான முடியென்றுமாம். தாமம் -

தேஜஸ்ஸாகவுமாம். தேஜோரூபமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம், தேஜோரூபமான திருவாழி, நூல்-திருயஜ்ஞோபவீதம், ஆரம் - திருவாரம், இவை - நித்யஸூரிகளுக்கு உபலக்ஷணம். [உள] நித்யரான இவர்கள் உளராகையாவதென்? என்னில்;—* ஸ ஏகாகீ ந ரமேத * என்கிற படியே, இவரோடு கலப்பதற்குமுன்பு அந்தவிபூதியும் இல்லையாய்த் தோற்றுகையாலே. [செந்தாமரைத்தடங்கண்] ஆர்த்தியெல்லாந் தீர இவரைப்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிற நிலை. இவரோடேகலந்த பின்பாயிற்று திருக்கண்கள் செவ்விபெற்றதும், விகஸிதமாயிற்றதும். ஏகரூபமானவற்றுக்கெல்லாம் இதொரு விகாரம் பிறக்கிறதிறே. * ஸதைகரூபரூபாய * என்கிறவிடத்தில் - கர்மமடியாக வரும் விகாரமில்லையென்கிற வித்தனையிறே [செங்கனிவாய் செங்கமலம்] சாடுசதங்கள் சொல்லுகிற திருவதரமிருக்கிறபடி. சிவந்துகனிந்த அதரமானது, சிவந்தகமலம்போலே யிராநின்றது. [செந்தாமரையடிக்கள்] நோக்குக்கும் ஸ்மிதத்துக்கும் தோற்றுவிழுந் திருவடிகள். திருவடிகளிலே விழுந்து அநுபவிக்கும் திருமேனி [செம்பொன் திருவுடம்பே] * ருக்மாபம் * என்னும்படியாயிற்று இவரோடு கலந்தபின்பு திருமேனியிற் பிறந்த புகர்தான். ... ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு—தம்மோடே கலந்தபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புகரைச் சொல்லி, தன்னுடம்பைப்பற்றி ப்ரஹ்மேசாநாதிகள் ஸத்தையாம்படி யிருக்கிறவன்தான் என்னுடம்பைப்பற்றித் தன்ஸத்தையாம்படி இராநின்றானென்கிறார்.

திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண்கைகமலம் *
திருவிடமேமார்வம் அயனிடமேகொப்பூழ் *
ஒருவிடமும் எந்தைபெருமாற்கரனேயோ *
ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள்கலந்தானுக்கே. 2

[திருவுடம்புவான்சுடர்] அணைத்தபோதை ஸ்பர்சஸுகங்கொண்டு அருளிச்செய்கிறாரிறே. "ஈச்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை" விபூதியில்லை என்கிறவர்கள் முன்பே, ஆப்ததமமான இவர் 'திருவுடம்புவான்சுடர்' என்னப்பெறுவதே!' ஈச்வரனுக்குவிக்ரஹமில்லை, குணமில்லை' என்கிறவர்கள் பண்ணிவைக்கமாட்டாத பாபமில்லை; அவர்களை அநுவர்த்தித்து அதுகேட்க விராதபடி பெருமாள் நமக்குப்பண்ணின உபகாரமென்?" என்று அருளிச்செய்வர் ஜீயர். மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர் துவக்குண்கிற திருமேனியிறே. * இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ: * என்று தனக்கும் அபிமதமாயிருப்பதொன்றிறே. தான்மதித்தார்க்கு * ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ் து * என்றுகொடுப்பதம் திருமேனியையே. [வான்சுடர்] முதலிலே தேஜோரூபமான திருமேனி மிகவும் ஒளிபெற்றது இவரோட்டைக்கலவியாலே. புறம்பு ஒளியாய் உள்ளும்மண்பற்றியிருக்கை யன்றிக்கே, நெய்திணுங்கினாற்போலே தேஜஸ்தத்வமே யாயிருக்கை. * தேஜஸாம் ராசிமூர்ஜிதம் * என்கிறபடியே. பஞ்சசக்திமயமாயிருக்கச் செய்தே, * ஷாட்குண்யவிக்ரஹன் * என்கிறது குணங்களுக்கு ப்ரகாசகமாகை சுட்டியிறே. [செந்தாமரைகண்] கடாக்ஷத்தாலே வவ்வலிட்டுச்சொல்லுகிற வார்த்தை. [கைகமலம்] * கரேண ம்ருதுநா * என்கிறபடியே அணைத்த கை. இவர் ஒருகால் சொன்னத்தைப் பலகால்சொல்லுவானென்? என்னில்; முத்துக்கோக்கவல்லவன் முகம்மாறிக் கோத்தவாறே விலைபெறுமாபோலே, இவரும் ஓரோமுகபேதத்தாலே மாறிமாறி அநுபவிக்கிறார். [திருவிடமே மார்வம்] அக்கையாலே யணைப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியார்க்கு இருப்பிடம் திருமார்வு. [அயனிடமே கொப்பூழ்] சதுர்தசபுவநஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மா, திருநாபீகமலத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டிருக்கும். [ஒருவிடமுமெந்தைபெருமாற்கரனே] ஓரிடமென்னாதே, ஒருவிடமென்கிறது ஒருவுதல் - நீங்குதலாய், நீங்கினவிடமென்றபடி. என்னுபனை ஸர்வேச்வரனுக்கு நீங்கின இடமும் ருத்ரனுக்கு இருப்பிடமாயிருக்கும். தாமஸதேவதையிருப்பிடமாகையாலே, 'நீங்கினவிடம்' என்று அநாதரோக்தியிருக்கிறபடி [ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள்கலந்தானுக்கே] என்னோடே வந்து கலக்கிறவிடத்தில், நீங்குமிடமொன்றுமின்றிக்கே வந்து கலந்தான். [ஓ] 'அநந்யபரையான பெரியபிராட்டியோடொக்க, அந்யபரரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துவைப்பதே!' என்று இந்த சீலகுணத்தை

அநுஸந்தித்து வித்தராயிருந்தார் முன்பு; இப்போது தமக்கு உடம்பு கொடுத்தபடி கண்டவாறே 'அது பாத்வம்' என்று தோற்றி, இது என்ன சீலாதிசயமோ என்கிறார். ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கு - திருவுடம்பென்றுதொடங்கி, அரனே ஒன்று அந்வயம். ... ... (2)

மூன்றும்பாட்டு—ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களும் தன்னைப்பற்றி உளவாம்படியிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், தான் என்னைப்பற்றி உளனாய் என்னோடேவந்து கலந்தானென்கிறார்.

என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *
மின்னுஞ்சுடர்மலைக்குக் கண்பாதங்கைகமலம் *
மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள *
தன்னுள்கலவாதது எப்பொருளுந்தானில்லையே. 3

[என்னுள்கலந்தவன்] * அகஸ்த்யப்ராதா * என்னுமாபோலே நிரூபகமிருக்கிறபடி. "நாராயணன்" "வாஸுதேவன்" என்னுமாபோலே, "என்னுள்கலந்தவன்" என்று காணும் அவனுக்குத் திருநாமம். [செங்கனிவாய்செங்கமலம்] சிவந்து கனிந்த வாய் செங்கமலம்போலே யிராநின்றது. [மின்னும் சுடர்மலைக்கு] வாட்டமில்புகழ்வாமனன், கலந்த பின்பு வளர்ந்தபடியும், புகர்பெற்றபடியும், தரையிலே கால்பாவித் தரித்தபடியும், திண்மையையுடையனானபடியும் பற்ற, மலையென்கிறார். [கண்பாதம் கைகமலம்] முகமறிந்து கோத்தவாறே முத்து விலைபெறுமாபோலே, இவரும் திவ்யாவயவங்களைச் சேர்த்து அநுபவிக்கிறார். [மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள] ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமான ஸகலலோகங்களும் தன் ஸங்கல்பத்தைப்பற்றிக் கிடக்கிறன. [தன்னுள் இத்யாதி] தன் திருவுள்ளத்தை அபாச்ரயமாக வுடைத்தன்றிக்கேயிருக்கிறவஸ்து யாதொன்று, அது நாஸ்திசப்தத்துக்கு அர்த்தமாகிறது. அப்ரஹ்மாத்மகமாயிருப்பதொரு பதார்த்தந்தானில்லை; * ந ததஸ்தி விநா யத் ஸ்யாத் * என்றானிறே. [தன்னுள் கலவாதது எப்பொருளுந்தானில்லையே] அவை இவனைப் பற்றாதபோது ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கிறது - ஸ்வரூபத்தாலே; இவன் இவரைக்கலவாதபோது ஸத்தையின்றிக்கே யிருக்கிறத-ப்ரணயித்வகுணத்தாலே. ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு—நீர் ஒருகால் சொன்னத்தை ஒன்பதின்கால் சொல்லி இங்ஙனே கிடந்து படுகிறதென்? என்ன; நான் அது தவிர்கிறேன், நீங்கள் அவ்விஷயம் ஒரு காலிருந்தபடியே எப்போதுமிருக்கும்படி பண்ணவல்லிகோளோ? என்கிறார்.

எப்பொருளுந்தானாய் மரதகக்குன்றமொக்கும் *
அப்போழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதங்கைகமலம் *
எப்போழுதும்நாள்திங்கள் ஆண்டூழியூழிதோறும் *
அப்போழுதைக்கப்போழுது என்னாராவமுதமே. 4

[எப்பொருளுந்தானாய்] ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் 'தான்' என்கிற சொல்லுக்குள்ளே ப்ரகாரமாம்படி, தான் ப்ரகாரியாய். ஸ்வாதீநமல்லாததொரு பதார்த்தத்தைப் பெற்றுத்தான் இப்பாடுபடுகிறானோ? [மரதகக்குன்றமொக்கும்] கீழ் - ஜகதாகாரனாய் நிற்கும் நிலைசொல்லிற்று; இங்கு அஸாதாரணவிக்ரஹந்தன்னையே சொல்லுகிறது. கீழ், மின்னும் சுடரென்று தம்மோட்டைக்கலவியால் வந்த புகரைச் சொல்லிற்று; அதுக்கு ஆச்ரயமான அஸாதாரணவிக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது இங்கு. [அப்பொழுதை] 'கீழ் - தாமரையை ஒப்பாகச் சொன்னவிடம் தப்பச்சொன்னோம்' என்று அழித்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகிறார். கேவலம் தாமரையை ஒப்பாகச் சொல்லில், செவ்வியழிந்த ஸமயத்திலும் ஒப்பாகத் தொடங்குமே; அப்போதலர்ந்த செவ்வியையுடைத்தான தாமரை. [கண்பாதம்] கண் - பந்தத்தை விளைக்குங் கண். பாதம் - பந்தமறிந்தால் அநுபவிக்க இழியும் துறை. [கைகமலம்] தம்மோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே செவ்விபெற்றபடி. இவையெல்லாம் அப்போதலர்ந்த கமலம்போலே யிருக்கும். [எப்பொழுதும் இத்யாதி] கலாகாஷ்டாதிகளாலும் பேதிக்க

ப.—10

வொண்ணாத அத்யல்பகாலம் அநுபவிப்பது, ஒரு நாள் அநுபவிப்பது, ஒரு மாஸம் அநுபவிப்பது, ஓராண்டு அநுபவிப்பது, கல்பந்தோறும் கல்பந்தோறும் அநுபவிப்பது, இப்படி காலமெல்லாம் அநுபவியா நின்றாலும், கீழ்ச்சொன்ன அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாரா வமுதமே - பூர்வக்ஷணத்தில் அநுபவம்போலல்லவாயிற்று உத்தரக்ஷணத்திலநுபவம் இருப்பது. தாராவாஹிக விஜ்ஞாநத்தில் காலோபஷ்டம்பாதிகளாலே வருவதொரு பேதமுண்டிறே ஜ்ஞாநத்துக்கு, இங்கு விஷயந்தானே பேதியாநின்றதாயிற்று. ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு—இத்தனைபோதும் தாமரையை சிக்ஷித்து உபமாநமாகச் சொல்லிப்போந்தார்; விஷயத்திலே அவகாஹித்தவாறே நேர்கொடுநேரே உபமாநமாய் நின்றதில்லை; அவற்றைக்கழித்து உபமேயந்தன்னையே சொல்லுகிறார்.

ஆராவமுதமாய் அல்லாவியுள்கலந்த *
காரார்கருமுகில்போல் என்னம்மான் கண்ணனுக்கு *
நேராவாய்செம்பவளம் கண்பாதங்கைகமலம் *
பேராரநீண்முடிநாண் பின்னுமிழைபலவே. 5

[ஆராவமுதமாய்] எப்போது புஜியாநின்றாலும் மேன்மேலென த்ருஷ்ணையை விளைக்கும் அம்ருதம் போலே நிரதிசயபோக்யனாய். [அல்லாவியுள்கலந்த] இப்படிபோக்யம் குறைவற்றால் போக்தாக்களும் அதுக்கு அநுரூபமாகப்பெற்றதோ. [அல்லாவி] ஒருவஸ்துவாக எண்ணவொண்ணாத என்னுடைய ஆவியோடேகிடீர் வந்து கலந்தது. தன்னையும் அறிந்திலன், என்னையும் அறிந்திலன். [அல்லாவி] அசித்திற்காட்டில் தம்மைக் குறைய நினைத்தபடி. அசித்துக்கு இழவில்லையே, தன்ஸ்வரூபத்திலேகிடந்ததே; சேதநனாயிருந்து வைத்து ஜ்ஞாநபலமில்லாமையாலே அசித்திற்காட்டில் தம்மைக் குறையநினைத்திருக்கிறார். [உள்கலந்த] * பெருமக்களுள்ளவரான நித்யஸூரிகளளவில் கலக்குமாபோலேதான் கலந்தானோ? என்னை ஆராவமுதாக நினைத்து என்னளவாகத் தன்னை நினைத்துக்கிடீர் கலந்தது. [உள்கலந்த] * ஏகதத்வம் * என்னலாம்படி கலந்தானாயிற்று. அவன் இப்படி கலந்தமை நீரென்கொண்டு அறிந்ததென்னில்; வடிவிலே தொடைகொண்டேனென்கிறார். [காரார்கருமுகில்போல்] என்னோட்டைக்கலவி 'பெறாப்பேறு' என்னுமிடம் தன்வடிவிலேதோற்ற இராநின்றான். கார்காலத்தில் ஆர்ந்த கருமுகில்போலென்னுதல்; காரென்று - கறுப்பாய், கருமைமிக்க முகிலென்னுதல். இவ்வடிவையுடையவன்கிடீர் என்னோடே வந்துகலந்தானென்கிறார். [என்னம்மான்கண்ணனுக்கு] அவ்வடிவழகாலே என்னையெழுதிக்கொண்ட க்ருஷ்ணனுக்கு. [நேராவாய்செம்பவளம்] பவளமாகிற் சிவந்தன்றோ இருப்பதென்னில்; ப்ரவாளத்தை ஸ்ப்படிகஸ்த்தாநத்திலேயாக்கி அவ்வருகே சிவந்த பவளத்தைக் கற்பித்தால், அப்படி சிவந்த பவளமாயிற்று ஜாதியாகத் திருப்பவளத்துக்கு ஒப்பாகாதது. [கண்பாதம்கைகமலம்நேரா] குளிரநோக்கின கண், நோக்குக்குத்தோற்று விழுந் திருவடிகள், திருவடிகளிலே விழுந்தாரை யெடுத்தணைக்கும் கை; இவற்றுக்குத் தாமரை ஜாதியாக ஒப்பாகா. [பேராரம்] "பெரியவரைமார்பிற்பேராரம்" என்கிறபடியே, திருக்கழுத்துக்கிருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படியான ஆரம். [நீள்முடி] ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகம். [நாண்] விடுநாண். [பின்னுமிழைபலவே] அநுபவித்துப்போமித்தனைபோக்கி, என்னாற் சொல்லித் தலைக்கட்டப்போமோ.? ... . (5)

ஆறும்பாட்டு—தம்முடனே கலந்து ஆற்றானாய் அநேகசரீர பரிக்ரஹம்பண்ணி என்னை அநுபவியாநின்றான்கிடீரென்கிறார்.

பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே *
பலபலவேசோதி வடிவுபண்பெண்ணில் *
பலபலகண்டுண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம் *
பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ ! 6

[பலபலவேயாபரணம்] ஜாதிபேதமும் வ்யக்திபேதமும் இருக்கிறபடி. திருக்கைக்குச் சாத்துமவையென்றால் அநேகம்; அவைதன்னிலே 'இடைச்சரி, கடைச்சரி' என்று அநேகமாயிருக்குமிறே. [பேரும்பலபலவே] அநுபவஸமயத்தில் நாமக்ரஹணத்துக்குஇழிந்தவிடமெல்லாம் துறை; சீலப்பேர், வீரப்பேர் என்று அநேகமாயிருக்குமிறே. [பலபலவேசோதிவடிவு] திருநாமத்வாரா காணும் வடிவுகளும் பல. அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்தாநத்தை இதரஸஜாதீயமாக்குகையாலே எல்லாம் சோதிவடிவாயே யிருக்குமிறே. ஸௌபரியைப்போலே அநேகவடிவு கொண்டாயிற்று இவரை அநுபவிக்கிறது. முக்தன் தன்னையநுபவிக்கும்போது படிமாபோலே, தான்என்னையநுபவிக்கப் பலவடிவுகொள்ளாநின்றான். [பண்பு எண்ணில்] ப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கில். [பலபலஇத்யாதி] கண்டு உண்டு கேட்டு உற்றுமோந்து உண்டாகக்கடவதான ஐந்த்ரியஸுகங்களும் பலபல. த்ருஷ்டிப்ரியமாயிருக்குமவையும், புஜிக்குமவையும், ச்ரவணேந்த்ரிய விஷயமாயிருக்குமவையும், ஸ்பர்சவிஷயமாயிருக்குமவையும், க்ராணேந்த்ரியவிஷயமாயிருக்குமவையுமாய் அநேகமிறே. [பலபலவேஞானமும்] விஷயங்களைச் சொல்லுதல், அவற்றையறிகைக்கு ஸாமக்ரியான ஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லுதல். ஜ்ஞாநமும்பலவுண்டோ என்னில்; விஷயங்கள்தோறும் பேதிக்குமிறே ஜ்ஞாநமும். ஸ்வவ்யதிரிக்தங்களையெல்லாம் விஷயமாகவுடையனாய், அவற்றையெல்லாம் அறியவும்வல்லனாய், அவற்றையெல்லாம் அநுபவித்தால் வரும் ஏற்றத்தையுமுடையனா யிருக்குமிறே. [பாம்பணைமேலாற்கேயோ] இவையெல்லாம் ஒருவிஷயத்திலே யுண்டாய் அநுபவிக்குமென்னுமிடத்துக்கு உதாஹரணங்காட்டுகிறார். ஸ்பர்சேந்த்ரியத்துக்கு உண்டு, க்ராணேந்த்ரியத்துக்கு உண்டு, கண்ணுக்கினிதாயிருக்கும், இவைதொடக்கமானவை யெல்லாம் உண்டிறே. பாம்பணைமேலாற்கு - பண்பெண்ணில் - பலபலவேயாபரணம் இத்யாதிதொடங்கி, ஓ! என்று அந்வயம். ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு—அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து, க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளி, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணிற்றெல்லாம் எனக்காகக்கிடீர் என்கிறார்.

பாம்பணைமேற்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் *
காம்பணைதோள்பின்னைக்காய் ஏறுடனேழ்செற்றதுவும் *
தேம்பணையசோலை மராமரமேழெய்ததுவும் *
பூம்பிணையதண்டுழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே. 7

[பாம்பணை] ஆர்த்தரக்ஷணத்துக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே நீருறுத்தாமைக்கு, சைத்யஸௌகந்த்யஸௌகுமார்யங்களையுடையனை திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளிற்றும். [காம்புஇத்யாதி] சுற்றுடைமைக்கும் செவ்வைக்கும் மூங்கில் போலேயிருந்துள்ள தோளழகையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ருஷபங்களேழையும் ஒருகாலே ஊட்டியாக நெரித்துப் பொகட்டதும். [தேம்பணைய] மஹாராஜர், 'நீர் வாலியைக் கொல்லமாட்டீர்' என்ன, அவரை விச்வஸிப்பிக்கைக்காக; தேனையுடைத்தாய்ப் பணைத்து அடிகண்டு இலக்குக்குறிக்கவொண்ணாதபடியா யிருக்கிற மராமரங்களேழையும் எய்ததும். [பூஇத்யாதி] பூவையுடைத்தாய்த் தொடையுண்டவென்னுதல்; நல்லதொடையை யுடைத்தான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாய், ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய், இவ்வழகுதன்னை நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பித்து அத்தால்வந்தமேன்மைதோற்ற, அழகியதாய் யுத்தோந்முகமான ருஷபம் போலே மேனாணித்திருக்கிற இருப்பு. பொன் முடியம்போரேறு - பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் - பாம்பணைமேலென்று தனித்தனியே க்ரியையாகக்கடவது. இவையெல்லாம் எனக்காகக் கிடீரென்றுமாம். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு—அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து என் தண்மையைப் பாராதே என்னோடேவந்துகலந்த இம்மஹாகுணத்தை என்னால் பேசி முடியாதென்கிறார்.

பொன்முடியம்போரேற்றை எம்மானைநால்தடந்தோள் *
தன்முடிவொன்றில்லாத தண்துழாய்மாலையனை *
என்முடிவுகாணாதே என்னுள்கலந்தானை *
சொல்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதென்சொல்லீரே. 8

[பொன்முடியம்போரேற்றை] உபயவிபூதிக்கும் கவித்தமுடியையுடையனாய் அத்தால் வந்த சேஷித்வவுறைப்புத்தோற்ற இருக்கிறவனை. [எம்மானை] தன்சேஷித்வத்திலெல்லையைக் காட்டி, என்னை சேஷத்வத்தினெல்லையிலே நிறுத்தினவனை. [நால் தடந்தோள் இத்யாதி] நாலாய்ப் பணைத்திருந்துள்ள தோள்களையுடையனாய், தன்னைப்பேசப்புக்கால் வேதங்களும் எல்லைகாணமாட்டாதே * யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே * என்று மீளும்படியிருப்பானாயிருக்கிற தண்துழாய்மாலையனை. எல்லைகாணவொண்ணாத வஸ்துவுக்கு லக்ஷணம்போலே திருத்துழாய்மாலை. [என்முடிவு இத்யாதி] அவன்பக்கல் நன்மைக்கு எல்லை காணவொண்ணாதாப்போலேயாயிற்று இவர்பக்கல் தீமைக்கு எல்லை காணவொண்ணாதா யிருக்கிறபடி. [என்முடிவுகாணாதே] என்னளவுபாராதே. * அவிஜ்ஞாதா * என்கிறபடியே, என்தண்மைபாராதே கண்ணைச் செம்பிளித்துவந்துகலந்தா னென்னுதல்; அன்றிக்கே, * ஆடியாடியில் விச்லேஷித்த வ்யஸநத்தாலே நான் முடியப்புக, அதுகாணமாட்டாதே என்னோடே கலந்தா னென்னுதல். [சொல்முடிவுகாணேன்நான்] என்னோடுவந்துகலந்த ஒருகுணத்தையும் சொல்லில், ஆநந்த குணமொன்றையும் சொல்லப்புக்க வேதம்பட்டது படு மித்தனை. அவன் என்னையநுபவிப்பிக்க, அத்தால் எனக்குப் பிறந்த ரஸம் அநுபவித்துவிடு மத்தனையல்லது பாசுரமிட்டுச் சொல்லி முடியாதென்றுமாம் [சொல்லுவதென்சொல்லீரே] இதரவிஷயங்களை அநுபவித்து அவற்றுக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொன்னிகளாயிருக்கிற நீங்கள்தான் சொல்ல வல்லிகளோ? (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு—"பாசுரமில்லை" என்ன, கைவாங்கமாட்டாரே; ஸம்ஸாரிகளைப் பார்த்து, என்நாயகனை ஸர்வேச்வரனை எல்லாருங் கூடியாகிலும் சொல்லவல்லீர்களோ? என்கிறார்.

சொல்லீரென்னம்மானை யென்னாவியாவிதனை *
எல்லையில்சீர் என்கருமாணிக்கச்சுடரை *
நல்லவமுதம் பெறற்கரியவீடுமாய் *
அல்லிமலர்விரையொத்து ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே. 9

[சொல்லீரென்னம்மானை] க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அநுபவித்து அவற்றுக்குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லியிருக்கிற நீங்களாகிலும் சொல்லவல்லீர்களோ? [என்னம்மானை] தன்குண சேஷ்டிதங்களாலே என்னை முறையிலே நிறுத்தினவனை. [என்னாவியாவிதனை] என்னாத்மாவுக்கு அந்தராத்மாவாயுள்ளவனை. [எல்லை இத்யாதி] திவ்யாத்ம ஸ்வரூப குணங்களுக்கு எல்லைகாணிலும் விக்ரஹ குணங்களுக்கு எல்லையின்றிக்கே யிருக்கிறபடி. அளவிறந்தகல்யாண குணங்களையும், நீலமணிபோலே குளிர்ந்த வடிவழகையும் என்னை யநுபவிப்பித்தவனை. [நல்ல வமுதம்] நித்யமுமாய் போக்யமுமான அம்ருதம். ப்ராக்ருதபோக்யங்களில் தலையான அம்ருதம். [பெறற்கரியவீடுமாய்] ஒருவராலும் ஸ்வயத்நத்தால் ப்ராபிக்கவொண்ணாத மோக்ஷபுருஷார்த்தமுமாய். [அல்லிமலர்விரையொத்து] போக்யதைக்குத் தாமரைப்பூவில் பரிமளத்தோடொத்து. [ஆணல்லன் பெண்ணல்லனே] இதரபுருஷஸஜாதீயனல்லன். பெண்ணல்லனென்றவோபாதி, ஆணல்லனென்று அதுதன்னையும் கழிக்கிறது. இத்தால் உபமாநரஹித னென்றபடி .... (9)

பத்தாம்பாட்டு—என்னோடு கலந்த எம்பெருமான்படி பேசப் பெரிதும் மிறுக்குடைத்து என்கிறார்.

ஆணல்லன்பெண்ணல்லன் அல்லாவலியுமல்லன் *
காணவுமாகான் உளனல்லனில்லையல்லன் *
பேணுங்கால்பேணும் உருவாகுமல்லனுமாம் *
கோணைபெரிதுடைத்து எம்பெம்மானைக்கூறுதலே. 10

[ஆணல்லன் இத்யாதி] நாட்டில்காண்கிற ஆண்களின்படியல்லன், அப்படியே ஸ்த்ரீகளின்படியுமல்லன்; உபயோகயோக்ய மல்லாத நபும்ஸக பதார்த்தத்தின்படியுமல்லன். * நைநம் வாசா ஸ்த்ரியம் ப்ருவந் நைநமஸ்த்ரீ புமாந் ப்ருவந் - புமாம்ஸம் ந ப்ருவந் நைநம் வதந் வததி கச்சந. அ இதி ப்ரஹ்ம * ஆரணத்தில் இரண்டாமோத்து. * ஸ வை ந தேவாஸுரமர்த்யதிர்யங் ந ஸ்த்ரீ ந ஷண்டோ ந புமாந் ந ஜந்து:, நாயங்குண: கர்ம ந ஸந் நசாஸந் நிஷேதசேஷோ ஜயதாதசேஷ: * என்று) இப்படி பட்டர் அருளிச்செய்தவாறே, ஒரு தமிழன், 'ஜீயா, நாட்டில் காண்கிற மூன்றின்படியு மல்லனாகில் சொல்லிற்றாகிற வஸ்து, சூந்யமோ பின்னை' என்றுகேட்க, பட்டரும், "பிள்ளாய்! இயலறிவுக்குப் போந்திருந்ததில்லையீ! ஆணல்ல பெண்ணல்ல அல்லாவலியுமல்ல என்றதில்லையே, அல்லன், அல்லன்" என்கையாலே - 'புருஷோத்தமன்' என்று சப்தந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ?" என்றருளிச்செய்தார். "ஆணல்லன், பெண்ணல்லன்" என்கிற இத்தால் - ஸஜாதீயவிஜாதீய நிஷேதம்பண்ணினபடி. [காணலுமாகான்] ஆண், பெண், அலி என்கிற இவற்றைக்காணும் ப்ரமாணங்களால் காணப்படாதான். இத்தால் - ஏகப்ரமாண கம்யத்வ ஸாம்யமுமில்லையென்கை. [உளனல்லன்] அநாச்ரிதர்க்கு. [இல்லையல்லன்] ஆச்ரிதர்க்கு. அத்தை உபபாதிக்கிறது மேல் [பேணுங்கால் பேணுமுருவாகும்] 'நீ எங்களுக்குப் புத்ரனாய் வந்து பிறக்க வேணும்' என்று சிலர் இரந்தால் அப்படியே வந்துபிறந்து, * ஸபலம் தேவி ஸஞ்ஜாதம் ஜாதோஹம் யத் தவோதராத் * என்று நிற்கும். அன்றியே, பேணுங்கால் - தன்னை அர்த்திக்குங்காட்டில், பேணுமுருவாகும் - தன்னைப்பேணி மறைக்கவேண்டும்படி வந்து அவதரிக்குமென்றுமாம். [அல்லனுமாம்] இப்படி தாழநிற்கச்செய்தே சிசுபாலாதிகளுக்குக்கிட்ட அரிதாம்படியிருக்கும். [கோணைபெரிது இத்யாதி] இவ்வோநிலைகளை எனக்கு அறிவித்த ஸர்வேச்வரன்படிகளைப் பேசவென்றால், சால மிறுக்குடைத்து. ... ... (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் உண்டாகில் அவர்கள் பரமபதத்திலே போய் நித்யாநுபவம்பண்ணப் பெறுவரென்கிறார்.

கூறுதலொன்றுராக் குடக்கூத்தவம்மானை *
கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சடகோபன் *
கூறினவந்தாதி யோராயிரத்துளிப்பத்தும் *
கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவர்வைகுந்தமே. **11**

[கூறுதல் இத்யாதி] தன்படிகளைப் பேசப்புக்கால், ஆநந்தவல்லியிற் சொல்லுகிறபடியே பேசித் தலைக்கட்டவொண்ணாதிருக்கிறவனை. பேசவொண்ணாதொழிகிறது பாரத்வமல்ல, குடக்கூத்தாடின செயலொன்று மாயிற்று. [அம்மானை] குடக்கூத்தாலே என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவனை. * விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர் வஸுதேவாத்மஜஸ்ய *. [கூறுதலேமேவி] 'பேச நிலமன்று' என்று வேதங்கள் மீண்டவிஷயமென்று, தாமும் 'பேசவொண்ணாது' என்று கைவாங்காதே, அழகிதாகப் பேசக்கடவோமென்று அத்யவஸித்தார். 'நான் சொல்லுவதென் சொல்லீரே' என்னா, திரியவும் "சொல்லீரென்னம்மானை" என்று தொடங்குமவரிறே. அத்யவஸித்த இத்தனையோ, கூறிற்றுமுண்டோ? என்னில்—குருகூர்ச்சட கோபனன்றோ, கூறச் சொல்லவேணுமோ? மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்க்குப் பேசத்தட்டுண்டோ? [கூறின அந்தாதி] விஷயத்துக்கு அநுரூபமாகப் பேசித் தலைக்கட்டின அந்தாதி யாயிரத்திலும் இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லா ருண்டாகில். [கூடுவர் வைகுந்தமே] "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோ" என்று ஆசைப்பட்டுப் பெறாதே * அடியாடியாய் வ்யஸநப்படாதே, இப்பாசுர மாத்ரத்தைச் சொல்லவே, நான் ப்ரார்த்தித்துப் பெற்றபேறு பெறுவர்கள். பித்ருதநங்கிடந்தால் புத்ரனழித்து ஜீவிக்குமத்தனையிறே, ஆழ்வார் பட்ட வ்யஸநம்படவேண்டா, இது கற்றார்க்கு இவர்பேற்றிலே அந்வயம்.

முதற்பாட்டில் இவர் ஆசைப்பட்டபடியே அடியார்கள் குழாங்களோடே வந்துகலந்தபடி சொன்னார்; இரண்டாம்பாட்டில் தம்மோடேகலந்தபின்பு அவன் திருமேனியும் திவ்யா

வயவங்களும் திவ்யாயுதங்களும் நிறம் பெற்ற தென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில் தம்மோடே கலந்து தன்ஸத்தைபெறுதல் இல்லையாகில் இல்லையாம்படியாய் வந்து கலந்தா னென்றார்; நாலாம்பாட்டில் கீழ் இவனுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னவை நேர்நில்லாமையாலே, அவற்றை சிக்ஷித்துச்சேர்த்து அனுபவித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில் அதுதானும் உபமாநமாக நேர்நில்லாமையாலே, அவற்றைக்கழித்து உபமேயந்தன்னையே அநுபவித்தார்; ஆறாம்பாட்டில் இப்படி விலக்ஷணனானவன், முக்தன் தன்னை அநுபவிக்குமாபோலே தான் என்னை அநுபவித்தானென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் தமக்காக ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணினானென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் அவனை என்னாற் பேசமுடியா தென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் துணைதேடிக்கொண்டு, திரியவும் பேசுகையிலே உபக்ரமித்தார்; பத்தாம்பாட்டில் 'இப்படிகளால் என்னோடேகலந்த இம்மஹாகுணமொன்றையும் பேச' என்றால் சால மிறுக்குடைத் தென்றார்; நிகமத்தில் இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார். (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

அந்தாமத்தன்பால் அடியார்களோடிறைவன் *
வந்தாரத்தான்கலந்தவண்மையினால்—சந்தாபம்
தீர்ந்தசடகோபன்திருவடிக்கேநெஞ்சமே !
வாய்ந்தவன்பைநாடோறும்வை.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார்திருவடிகளே சரணம். ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்

ஆறாந் திருவாய்மொழி—வைகுந்தா: ப்ரவேசம்

* ஆடியாடியிலார்த்திதீர வந்து ஸம்ச்லேஷித்தபடி சொல்லிற்று - * அந்தாமத்தன்பு; அந்த ஸம்ச்லேஷத்தால் பிறந்த ப்ரீதி அவனதென்னுமிடஞ் சொல்லுகிறது - இத்திருவாய்மொழி. 'ப்ரணயிப்ரீத்யநுஸந்தாநங்காண் இது' என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும்படி. ஆழ்வார்விஷயமாக ஈச்வரனுக்குஉண்டான ப்ரீதிசொல்லுகிறது இதில். * ஊனில்வாழுயிரிலே - ஆழ்வார்தாம் பகவதநுபவம்பண்ணித் தமக்கு அவன்பக்கலிலே யுண்டான ப்ரேமம் அவனளவில் பர்யவஸியாதே, "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று - ததீயரளவும் சென்றபடி சொல்லிற்று; இத்திருவாய்மொழியில் - ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வார்பக்கல் பண்ணின ப்ரேமம் இவரொருவரளவன்றிக்கே, ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் வெள்ளமிடுகிறபடி சொல்லுகிறது. இரண்டுதலைக்கும் ரஸம் அதிசயித்தால் ஸம்பந்திஸம்பந்திகளளவும் செல்லுமிறே; "எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும், விடியாவெந்நரகத்தென்றும் சேர்தல் மாறினர்" என்கிறாரிறே. உபயவிபூதியுக்தனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ணனான தான் தன்படிகளொன்றும் குறையாதபடி வந்து இவரோடே ஸம்ச்லேஷித்து, அந்த ஸம்ச்லேஷந்தான் 'தன்பேறு' என்னுமிடந்தோற்ற ஹ்ருஷ்டனாய், 'அநாதிகாலம் எதிர்சூழல்புக்குத் திரிந்த வஸ்துவை ஒருபடி ப்ராபிக்கப்பெறுமோமே, இவர்தாம் இனி நம்மைவிடிற் செய்வதென்?' என்று அதிசங்கைபண்ணி, அவன் அலமாக்கிறபடியைக் கண்டு, 'நீஇங்ஙன் படவேண்டா' என்று அவன்அதிசங்கையைப் பரிஹரித்து அவனைஉளனாக்குகிறார்; * வைதேஹி ரமஸே கச்சித் சித்ரகூடே மயாஸஹ * என்றாப்போலேயாயிற்று இதில் ரஸமும்; மைதிலி, உன்னைஅறிந்தாயே, நம்மைஅறிந்தாயே, கலக்கிற தேசம்அறிந்தாயே என்றாரிறே பெருமாள்.

முதற்பாட்டில், * அந்தாமத்தன்பிலே ஆழ்வாருடனே வந்து கலந்து தான் பெறாப்பேறு பெற்றானாயிருக்கச்செய்தே, இவர், "அல்லாவியுள்கலந்த" என்றும், "என்முடிவுகாணாதேயென்னுள்கலந்தான்" என்றும் தம்முடைய நைச்யத்தை அநுஸந்தித்தவாறே, * வளவேழுலகு தலையெடுத்து இன்னம் இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்? என்று எம்பெருமானுக்குப் பிறந்த அதிசங்கையை நிவர்த்திப்பிக்கிறார்.

வைகுந்தா ! மணிவண்ணனே ! என்பொல்லாத்திருக்குறளா ! என்னுள் மன்னி *
வைகும்வைகல்தோறும் அமுதாயவானேறே *
செய்குந்தாவருந்தீமை உன்னடியார்க்குத்தீர்த்து அசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தா ! * உன்னை நான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே. 1

[வைகுந்தா] நித்யவிபூதியுக்தன் தம்முடனே வந்து கலந்தான்' என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார் என்னுமிடந் தோற்றுகிறது. அவனுடைய முதற்பேரைச் சொல்லுகிறார். ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் "ஆர்யபுத்ர" என்னுமாபோலேயும், திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் 'க்ருஷ்ண' என்னுமாபோலேயும் "வைகுந்தா" என்கிறார்; போகம் உத்கூலமானால் பரஸ்பரநாமக்ரஹணத்தாலே தரிப்பதென்றென்று உண்டிறே. [மணிவண்ணனே] அணைத்தபோதை ஸ்பர்சத்தாலே திமிர்த்துச்சொல்லுகிறார். நீலரத்னம்போலே குளிர்ந்த வடிவையுடையவனே ! [என்பொல்லாத்திருக்குறளா] மஹாபலிபக்கலிலே இரப்பாளனாய் நின்றாப்போலேகாணும் இவரைப் பெறுகைக்குச் சிறும்பி இரப்பாளனாய் நின்ற நிலை. 'அழகிது' என்னில் - நாட்டொப்பாமென்று, அழகில் விஸஜாதீயதையைச் சொல்லுதல்; கண்ணெச்சில்வாராமைக்குக் கரிபூசுகிறார் என்னுதல். வைகுந்தாவென்று - மேன்மைசொல்லிற்று ; மணிவண்ணனேயென்று - வடிவழகு சொல்லிற்று ; என்பொல்லாத்திருக்குறளா வென்று - ஸௌலப்யஞ் சொல்லிற்று ; இம்மூன்றுங் கூடினதாயிற்று - பாத்வமாவது. [என்னுள்மன்னி] இந்த்ரன் ராஜ்யலாபம் பெற்றுப்போனான். மஹாபலி ஔதார்யலாபம்பெற்றுப்போனான் ; அவ்வடிவழகுக்கு ஊற்றிருந்தது இவர்நெஞ்சிலேயாயிற்று. என்னுடைய ஹ்ருதயத்தே வந்து நித்யவாஸம்பண்ணி. [வைகும்வைகல் தோறும் அமுதாய] கழிகிறகாலந்தோறும் எனக்கு அபூர்வாம்ருதவத் போக்யனானவன். [வானேறே] நித்யஸூரிகளோடே கலந்து அவர்களைத் தோற்பித்து மேனாணித்திருக்குமாபோலேயாயிற்று இவரோடே கலந்து இவரைத் தோற்பித்திருந்த இருப்பு. ஏறென்கிறது - பின்பும்அவனேற்றமே விஞ்சியிருக்கை. தம்முடைய அநுபவவிரோதிகளைப் போக்கினபடி சொல்லுகிறார் [செய்குந்தாவருந்தீமை] செய்யப்பட்டு, குந்தாவாய் - தப்பாவாயிருக்குந் தீமையென்னுதல் ; அன்றிக்கே, செய்தும் செய்யப்பட்டு, தாவரும் தீமை - கடக்க அரிதான தீமையென்னுதல். [உன்னடியார் இத்யாதி] உன்பக்கலிலே ந்க்ஷிப்தபராராயிருப்பார்க்கு வாராதபடி பரிஹரித்து, ஆஸுரப்ரக்ருதிகளின்மேலே போகடும்படியான சுத்தியையுடையவனே ! முன்ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினவர்கள் அநுகூலித்து நாலடிவர நின்றவாறே, பின்னை அவர்கள் சத்ருக்கள்மேலே போகடுமாயிற்று, * த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம் * என்கிறபடியே ; கடலுக்குத் தொடுத்த அம்பை, அவன்முகங்காட்டினவாறே மருகாந்தாரத்திலசுரர்கள்மேலே விட்டாற்போலே அங்ஙன் ஒருபோக்கடி கண்டிலனாகில், * உரஸா தாரயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்சாத்ய மாதவ: * என்றபகதத்தன்விட்டசக்தியை, அர்ஜுநனைத்தள்ளித் தன்அந்த:புரத்திலே ஏற்றாப்போலே, தானேறிட்டுக்கொண்டு அநுபவித்தல் செய்யுமித்தனை. பாபங்களாவன தான் - அசேதநமாயிருப்பன சில க்ரியாவிசேஷங்களாய், அவை, செய்தபோதே நசிக்கும் ; கர்த்தா அஜ்ஞனாகையாலே மறக்கும் ; ஸர்வஜ்ஞன் உணர்ந்திருந்து பலாநுபவம் பண்ணுவிக்க அநுபவிக்குமித்தனையிறே. அவன் மார்விலே ஏற்றுக்கொள்ளுகையாவது - "பொறுத்தேன்" என்னத் தீருமித்தனையிறே. "அபூர்வங்காண், சக்திகாண், பலாநுபவம் பண்ணுவிக்கிறது" என்பதில், ஒரு ஸர்வஜ்ஞன் செய்விக்கிறானென்கை அழகிதிறே. குந்தமென்று - குருந்தமென்றபடியாய், அதன்பூ வெளுத்தாயிற்றிருப்பது, அவ்வழியாலே சுத்தியை நினைக்கிறது. அன்றிக்கே, குந்தாவென்று - திருநாமம் ; * குமுத: குந்தர: குந்த: * என்கிறபடியே. [உன்னை] ஆச்ரிதபக்ஷபாதியான உன்னை. [நான்] * ஆடியாடியில் விடாய்த்த நான். நீ உஜ்ஜீவிப்பிக்க, உன்னாலே உளேனான நான். [பிடித்தேன்கொள்] பிடித்தேனாகவே திருவுள்ளம்பற்று. முன்பும் சொல்லிப்போரும் வார்த்தையன்றோ இது என்ன ; அங்ஙனல்ல, [சிக்கெனவேபிடித்தேன்கொள்] என்னைப் பெறுகைக்குப் பூர்வஜனான நீ விடிலும் விடாதபடி நான் பிடித்தேனாகவே திருவுள்ளம்பற்றவேணும். அவனை * மா சுச: * என்கிறார். (1)

இரண்டாம்பாட்டு—அவன், 'இவர் நம்மை விடிற்செய்வதென்' என்று அதிசங்கை பண்ணபடியைச் சொல்லிற்று கீழ்ப்பாட்டில்; இவர், 'விடேன்' என்ற பின்பு அவனுக்கு வடிவிற் பிறந்த பௌஷ்கல்யம் சொல்லுகிறது இப்பாட்டில்.

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே * உலகுகள்
ஒக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின் *
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்றமுதமாய் * எங்கும்
பக்கநோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே. 2

[சிறிதோரிடமும் புறப்படாத் தன்னுள்ளே உலகுகளொக்கவே விழுங்கிச் சிக்கெனப் புகுந்தான்] 'நாம் ஆழ்வாரை யநுபவிக்கும்போது, செருப்புவைத்துத் திருவடிதொழப்புக்காற் போலேயாகவொண்ணாது' என்றுபார்த்து, ஜகத்ரக்ஷணத்துக்குவேண்டும் ஸம்விதாநமெல்லாம் பண்ணி, அநந்யபரனாய் அநுபவித்து, போகமாட்டாதே யிருந்தான்; ராஜாக்கள் அந்தஃபுரத்திற் புகுவது, நாட்டுக்கணக்கற்றபின்பிறே. அத்யல்பமாயிருப்பதொரு பதார்த்தமும் தன் பக்கல் நின்றும் பிரிகதிர்ப்பட்டு நோவுபடாதபடியாகத் தன்ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்திலே லோகங்களை ஒருகாலேவைத்து, இனிப் போராதபடிபுகுந்தான். [சிக்கெனப்புகுந்தான்] அநந்ய ப்ரயோஜனமாகப் புகுந்தா னென்றுமாம். [புகுந்த இத்யாதி] இவரோடே வந்துகலந்து, அக்கலவியில் அதிசங்கையும் தீர்ந்தபின்பாயிற்று விகஸித ஸஹஜ ஸார்வஜ்ஞ்யனுமாய் விஜ்வரனுமாயிற்றது. தனக்கு நித்யதர்மமான ஜ்ஞாநத்தை யுடைத்தான ஆத்மவஸ்து, கர்மநிபந்தநமாக ஒருதேஹத்தைப் பரிக்ரஹித்து, இந்த்ரியத்வாரத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு ப்ரஸரிக்கவேண்டும்படி போந்தது, ஒருநாள்வரையிலே பகவத்ப்ரஸாதமும் பிறந்து ஜ்ஞாநஸங்கோசமும் கழியக்கடவதாயிருக்குமிறே; அங்ஙனொரு ஹேதுவு மின்றிக்கே யிருக்கிறவனும் இவரோடேவந்து கலப்பதற்குமுன்பு ஸங்குசித ஜ்ஞாநனாய், இவரோடேகலந்தபின்பு விகஸிதமான ஜ்ஞாந வெள்ளத்தையு முடையனானான், திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் புகர்பெற்றது இப்போது. [துளக்கற்று] அடியாடியி லாற்றாமையால் வந்த உள்நடுக்கமுந் தீர்ந்தா யிராநின்றான்; * விஜ்வரஃ * என்னக்கடவதிறே. 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்' என்கிற உள்நடுக்கமும் அற்றது இப்போது. [அமுதமாய்] * ப்ரமுமோத ஹ * என்கிறபடியே. அவன் தம்மை விரும்பி போக்யமாக நினைத்திருக்கிற இருப்பு தமக்கு போக்யமாயிருக்கிறபடி. [எங்கும் பக்கநோக்கறியான்] 'ஆழ்வார்பக்கல் இவனுக்குண்டான அதிமாத்ரப்ராவண்யத்தைத் தவிர்க்க வேணும்' என்று நாய்ச்சிமார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கிலும் அவர்கள்பக்கல் கண்வைக்க மாட்டுகிறிலன். இங்கே, ஆளவந்தார்க்குக் குருகைகாவலப்பன் அருளிச்செய்ததாக அருளிச்செய்யும் வார்த்தை - 'அப்பன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஒருரஹஸ்யவிசேஷமுண்டு' என்று மணக்கால் நம்பி அருளிச்செய்ய, 'அதுகேட்கவேணும்' என்று ஆளவந்தாரும் எழுந்தருள, கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனும் அங்கே ஒருகுட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்க, 'இவரை ஸமாதிபங்கம்பண்ணவொண்ணாது' என்று சுவருக்குப்புறம்பே பின்னே நிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, 'இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரேனும் வந்தாருண்டோ?' என்று கேட்டருள, 'அடியேன்' என்று ஆளவந்தாரும் எழுந்தருளிவந்து கண்டு, 'நாங்கள் பின்னே தெரியாதபடி நிற்க இங்ஙன் அருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவென்?' என்ன, 'நானும் தானுமாக அநுபவியாநின்றால், பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத்தடத்தாலே நெருக்கியணைத்தாலும் அவள் முகங்கூடப்பாராத ஸர்வேச்வரன், என் கழுத்தையமுக்கி நாலுமூன்றுதரம் அங்கே எட்டிப்பார்த்தான்; இப்படி அவன் பார்க்கும்போது சொட்டைக்குடியிலே சிலர் வந்தாருண்டாகவேணும் என்றிருந்தேன் காணும்' என்று அருளிச்செய்தார். [என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே] அடியாடியி லாற்றாமையால் வந்த தாபமுந் தீர்ந்து, திருக்கண்களும் குளிர்ந்தது. ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு—நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகானவன் தன்னை நான் தேசிகனாய் அநுபவிக்கும்படி பண்ணின இதுவும் ஔதார்யமேதா னென்கிறார்.

தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனை * துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணி யெம்பிரானைப் பொன்மலையை *
நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கி நாமகிழ்ந்தாட * நாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்த பான்மையேவள்ளலே. 3

[தாமரைக்கண்ணனை இத்யாதி] ஒருகால் திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கினால், அதிலேதோற்று ஜ்வரஸந்நிபதிதரைப்போலே அடைவுகெட ஏத்தாநிற்பர்களாயிற்று நித்யஸூரிகள். * ச்ருதோயமர்த்தோ ராமஸ்ய ஜாமதக்ந்யஸ்ய ஜல்பதஃ * என்கிறபடியே. [தலைமகனை] இவர்கள் ஏத்தாநின்றாலும், * நிரவத்யஃ பரஃ ப்ராப்தேஃ * என்று அவன் பரனாயிருக்கும். [துழாய் இத்யாதி] நித்யஸூரிகளைக் கண்ணழகாலே தோற்பித்தான், இவரைக் கண்ணியிலே அகப்படுத்தினான். மார்வில் மாலையைக்காட்டி மாலாக்கினான். விரை - பரிமளம். விரையும் பூவும் மருவியிருந்துள்ள துழாய்க்கண்ணி யெம்பிரானை. [பொன்மலையை] என்னோட்டைக்கலவியாலே அபரிச்சிந்நமான அழகையுடையனாய், கால்வாங்கமாட்டாதே யிருக்கிறவனை. நான் ஏத்தப்பெற்றபடியாலே வளர்ந்தபடி யென்னவுமாம். ஆக, இத்தால் - இவரைப்பெற்றபின்பு வளர்ந்து புகர்பெற்றபடி. [நாமருவி] "அருவினையேன்" என்று அகலக்கடவ நாம் கிட்டி. [நன்கேத்தி] நித்யஸூரிகள் ஏத்தக்கடவ விஷயத்தை நன்றாக ஏத்தி; வானவர்சிந்தையுள் வைத்துச்சொல்லும் செல்வனை, எந்தையேயென்பன் என்று அகன்றவரிறே. * யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே * என்று வேதங்களுங்கூட மீண்டவிஷயத்தை மறுபாடுருவ ஏத்தியென்றுமாம். [உள்ளி] "நினைந்து" என்று - அநுஸந்தாநத்துக்குப்ராயச்சித்தம் பண்ணத் தேடாதே அநுஸந்தித்து. [வணங்கி] குணபலாத்க்ருதராய் நிர்மமராய் வணங்கி. "வணங்கினால், உன்பெருமை மாசூணாதோ" என்னும் நாம் வணங்கி. [நாமகிழ்ந்தாட] பகவதநுபவத்தால் வந்த ப்ரீதிதத்வம் கனாக்கண்டறியாத நாம் ஹ்ருஷ்டராய் அதுக்குப் போக்குவிட்டாட. [நாவலர் இத்யாதி] நாட்பூ அலருமாபோலே ஜிஹ்வாக்ரத்திலே விகஸியாநின்றுள்ள சந்தஸ்ஸானது என்பக்கலிலே நிற்கும்படியாகத் தந்த விதுதன்னை ஸ்வபாவமாகவுடையையா யிருக்கிற பரமோதாரனே. [நாவலர்பா] மநஸ்ஸஹகாரமும் வேண்டாதபடியாயிருக்கை. தாமரைக்கண்ணனாய், விண்ணோர் பரவுந் தலைமகனாய் துழாய்விரைப்பூ மருவு கண்ணி யெம்பிரானாய், பொன்மலையாயிருக்கிற தன்னை, நாம் மருவி நன்கேத்தி யுள்ளிவணங்கி நாம் மகிழ்ந்தாடும்படி, நாவலர் பாமருவிநிற்கத் தந்த பான்மையேய்ந்த வள்ளலேயென்று சொல்லுகிறாராகவுமாம். அன்றியே, "தாமரைக்கண்ணனை" என்கிற ஐகாரத்தை அவ்யயமாக்கி, தாமரைக்கண்ணனாய் பொன்மலையாயிருக்கிற நீ, நாமருவி - நாவலர் பாமருவிநிறகத் தந்த பான்மையே - இதுவும் ஒரு ஸ்வபாவமே! வள்ளலே - பரமோதாரனே! என்கிறாராகவுமாம். ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு—"நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளி வணங்கி நாமகிழ்ந்தாட" என்று - தம்முடைய நைச்யத்தை அநுஸந்தித்தவாறே, 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்?' என்று, அவன் அதிசங்கைபண்ண, நிர்ஹேதுகமாக உன்வடிவழகை நீ என்னை யநுபவிப்பிக்க அநுபவித்து அத்தாலேசிதிலனான நான் உன்னைவிட ஸம்பாவனையுண்டோ? என்கிறார்.

வள்ளலே! மதுசூதனா! என்மரதகமலையே! * உனைநினைந்து
எள்கல்தந்தவெந்தாய்! உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்? *
வெள்ளமேபுரைநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துகந்துகந்து *
உள்ளநோய்களெல்லாம்துரந்து உய்ந்துபோந்திருந்தே. 4

[வள்ளலே] நிர்ஹேதுகமாக உன்னை யெனக்குத்தந்த பரமோதாரனே! [மதுசூதனா] நீயுன்னைத்தருமிடத்தில் நான் ஸ்வீகரியாதபடி பண்ணும் விரோதிகளை, மதுவாகிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே நிரஸித்தவனே. [என்மரதகமலையே] உன்னை நீயாக்கும்படி உன்னிலும் சீரியதாய், ச்ரமஹரமாய் அபரிச்சேத்யமான வடிவழகையன்றோ எனக்கு ஔதார்யம் பண்ணிற்று. [உனைநினைந்தெள்கல்தந்தவெந்தாய்] உன்னை யநுஸந்தித்தால், இதரவிஷயங்களை

நான் விடும்படி பண்ணினவனே யென்னுதல்; அன்றிக்கே, எள்கலாவது - ஈடுபாடாய், உன்னை யநுஸந்தித்தால் * "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்கிறபடியே அள்ளியெடுக்க வேண்டும்படி பண்ணித் தந்த என்னையனே! என்னுதல். [உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்] "உதாரனல்லை" என்று விடவோ? "விரோதி நிரஸநனல்லை" என்று விடவோ? "உனக்கு வடிவழகில்லை" என்று விடவோ? உன்விஷயத்திலே இப்படி ஈடுபட்டநான் உன்னைவிட ஸம்பாவனையுண்டோ? என்னுதல்; உன்னை யநுஸந்தித்தால், இதரவிஷயங்களில் விரக்தனை நான் விட ஸம்பாவனை யுண்டோ? என்னுதல். இனி மேலெல்லாம் அவன் அதிசங்கையைத் தீர்க்கிறார். [வெள்ளமே இத்யாதி] கடலோடொத்திருந்துள்ள உன்னுடைய கல்யாண குணங்களை நாலுமூலையும்புக்கு வ்யாபித்து, நான் மறுநனைந்து ப்ரீதிப்ரேரிதனாய்க்கொண்டு பாடி, அத்தாலே செருக்கி மிகவும் ப்ரீதனாய். [உள்ளநோய்களெல்லாம்துரந்து] கர்மநிபந்தநமாக வருமவை, உன்னைப்பிரிந்து படுமவை, "அயோக்யன்" என்று அகன்று வருமவை, இத்யாதிகளெல்லாவற்றையும் ஓட்டி. [உய்ந்து] * ஸந்தமேநம் ததோ விது: * என்கிறபடியே உஜ்ஜீவித்து. [போந்து] ஸம்ஸாரிகளைவிட்டு வ்யாவ்ருத்தனாய் [இருந்து] நிர்ப்பரனாயிருந்து - வள்ளலே மதுசூதனா - உன்னை எங்ஙனம் விடுகேன். ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு—ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான் உன்னைவிட ப்ரஸங்கமுண்டோ? என்கிறார்.

உய்ந்துபோந்தென்னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து * உனது
அந்தமிலடிமையடைந்தேன் விடுவேனோ? *
ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரை *
சிந்தைசெய்தவெந்தாய்! உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே. 5

[உய்ந்துபோந்து] நான் உளேனாய், ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தனாய்ப்போந்து. [என் உலப்பிலாத இத்யாதி] என்னுடைய, முடிவின்றிக்கேயிருந்துள்ள கொடிய பாபங்களை வாஸனையோடே போக்கி, உன் திருவடிகளிலே ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான், இனிவிட ப்ரஸங்கமுண்டோ? [விடுவேனோ] விஷயாந்தரங்களை விரும்பினேனோ விடுகைக்கு? ஸ்வரூபஸித்தியின்றிக்கேயொழிந்து விடுகிறேனோ? தாஸ்யபரிமளத்தில் சுவடறியாமல் விடுகிறேனோ? எனக்குத் தெவிட்டிவிடுகிறேனோ? [ஐந்து இத்யாதி] அடிமையிற்சுவடறிந்த திருவனந்தாழ்வான் உன்னை விடிலன்றோ நான் உன்னை விடுவது. பெருவெள்ளத்துக்குப் பலவாய்த்தலைகள்போலே பகவதநுபவத்தால் வந்த ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாகப் பலதலைகளையுடையனாய், மதுபானமத்தரைப்போலே ஆடாநிற்பானாய், சைத்யஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யங்களை யுடையனான திருவநந்தாழ்வான்மேலே, திருப்பாற்கடலிலே, 'ஸகல ப்ராணிகளும் கரைமரஞ்சேர்ந்ததாம் விரகென்?' என்று யோகநித்ரையிலே திருவுள்ளஞ்செய்த என்னையனானவனே! [யோகநித்திரை] * ஆத்மாநம் வாஸுதேவாக்யம் சிந்தயந் * என்கிறபடியே தன்னை யநுஸந்தித்தல். [எந்தாய்] நீர்மையைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனே! [உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து] நான் நினைக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணின உன்னை நினைத்து வைத்து விட ப்ரஸங்கமுண்டோ? ... ... (5)

ஆறும்பாட்டு—ஆச்ரிதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே தோற்றுவானொருவனை பின்பு எனக்கு ஒரு கர்த்தவ்யாம்ச முண்டோ? என்கிறார்.

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து உன்னெடுமாமொழியிசைபாடியாடி * என்
முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான் *
உன்னைச்சிந்தையினலிகழ்ந்த இரணியனகன்மார்வங்கீண்ட * என்
முன்னைக்கோளரியே! முடியாததென்எனக்கே? 6

[உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து] இனிமையாலே விடவொண்ணாதிருக்கிற உன்னை மாறாதே அநுஸந்தித்து. [உன்னை] போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமான உன்னை. [சிந்தைசெய்து

செய்து] * நிதித்யாஸிதவ்ய: * என்கிற விதிப்ரேரிதனாயன்றிக்கே, போக்யதையாலே விடமாட்டாதே அநவரதபாவனை பண்ணி. [உன்இத்யாதி] நெடுமையும் மஹத்தையும் - மொழிக்கும், இசைக்கும் விசேஷணம். இயலிற்பெருமையும், இசையிற்பெருமையுஞ் சொல்லுகிறது. இயலும் இசையும் கரைகாணவொண்ணாதபடியிருக்கிற மொழியைப் பாடி, அதுஇருந்தவிடத்தில் இருக்கவொட்டாமை ஆடி. [என்இத்யாதி] என்னுடைய ப்ராக்தநமான கர்மங்களை வாஸனையோடே போக்கினேன். முழுவேர் - வேர்முழுக்க என்றபடி ; பக்கவேரோடே என்றபடி. அவன் விரோதியைப் போக்கச்செய்தேயும், பலாந்வயம் தம்மதாகையாலே [அரிந்தனன்யான் என்கிறார்]. [உன்னை இத்யாதி] எனக்குப் பண்டேஉபகரித்தவனே ! [உன்னைச்சிந்தையினால் இகழ்ந்த] உக்திமாத்ரமன்றிக்கே, நெஞ்சாலே இகழ்ந்தானாயிற்று. இத்தால் - அவன் விடுவது, புத்திபூர்வம் ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினானை ; கைக்கொள்ளுகைக்கு மித்ரபாவம் அமையும். [இரணியனகன்மார்வங்கீண்ட] வரபலபுஜபலமூட்டியாக வளர்ந்த சரீரமானது திருவுகிர்க்கு இரைபோராமையாலே, அநாயாஸேந கிழித்துப்போகட்டானாயிற்று. [என்முன்னைக்கோளரியே] நரஸிம்ஹமாயுதவிற்றும் தமக்கென்றிருக்கிறார். கோளரென்று-மிடுக்காதல், தேஜஸ்ஸாதல், * மஹாவிஷ்ணும் * என்கிற மிடுக்காதல், * ஜ்வலந்தம் * என்கிற தேஜஸ்ஸாதல். ஆச்ரிதரிலே ஒருவனுக்குச் செய்ததும் தனக்குச் செய்ததாக நினைத்திராதவன்று பகவத்ஸம்பந்தமில்லையா மித்தனை. [முடியாததென் எனக்கே] நீ ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே வந்து தோற்றுவாயாயிற்ற பின்பு எனக்கு முடியாததுண்டோ ? ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு—என்னளவில் விஷயீகாரம் என்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளளவும் சென்றதுகிடீர் என்கிறார்.

முடியாததென்னெனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டான் * உகந்துவந்து
அடியேனுட்புகுந்தான் அகல்வானுமல்லனினி *
செடியார்நோய்களெல்லாந்துரந்து எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் *
விடியாவெந்நரகத்து என்றுஞ்சேர்தல்மாறினரே. 7

[முடியாததென்னெனக்கேலினி] எனக்காகில் இனி முடியாதது உண்டோ ? எனக்கு இனி முடியாததுண்டோ ? எனக்கினி அநவாப்தமா யிருப்பதொன்றுஉண்டோ ? நீர்இது என்கொண்டு சொல்லுகிறீர் ? என்ன, [முழுஇத்யாதி] ப்ரளயாபத்திலே அகப்பட்ட பூமி, தன் வயிற்றிலே புகாதபோது படும்பாடடங்க தான்என்பக்கல் புகுராதபோதுபடுவானாய் வந்து புகுந்தான் ; எனக்கு இனி முடியாதது உண்டோ ? [அடியேனுட்புகுந்தான்] ஸம்பந்தத்தைப் பார்த்துப் புகுந்தான். [உட்புகுந்தான்] ஒருநீராகக் கலந்தான். தன்பக்கல் ஜகத்துப் புக்காற்போலன்றியே, உகந்து புகுந்தான். இவனுக்கும் ஜகத்துக்கும் செல்லாமை யொக்கும், உகப்பே இவ்விஷயத்தில் தன்னேற்றம். [அகல்வானுமல்லனினி] அந்தபூமிக்கு, ப்ரளயங் கழிந்தவாறே அகலவேணும் ; இவனுக்கு அதுவுமில்லை. முதலிலே பிரிவை ப்ரஸங்கிக்கவொட்டுகிறிலன். சேதநரைப்போலே பாபத்தாலே அகன்று ஒருஸுக்ருதத்தாலே கிட்டுமதில்லையே இவனுக்கு உம்மை அவன் இப்படி விரும்பினானாகில் ; பனைநிழல்போலே உம்மை நோக்கிக்கொண்டு விடவமையுமோ ? என்ன, - [செடியார்இத்யாதி] செடி - பாபம். பாபத்தாலே பூர்ணமான து:கங்கள். தூறுமண்டின நோய்களெல்லாம் துரந்து. விஷயப்ராவண்யத்தாலே வந்த நோய், அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த நோய், பகவதநுபவவிச்லேஷத்தாலே வந்த நோய், இவற்றையெல்லாம் வாஸனையோடேஓட்டி. " உள்ளநோய்களெல்லாம் துரந்து " என்கிறவிடத்திலும் சொல்லிற்றில்லையோ இது என்னில் ; - அங்குச்சொல்லிற்று - தம்மளவு ; இங்கு - தம்ஸம்பந்திஸம்பந்திகள் விஷயமாயிற்று. இப்படி இவர்களோட்டிற்று எத்தாலே யென்னில் ; [எமர்] வேறொன்றாலன்று : என்னோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக. ஸம்பந்தம் எவ்வளவென்னில் - [கீழ்மேலெழுபிறப்பும்] கீழேழுபடிகாலும்மேலேழுபடிகாலும் தம்மோடே ஏழுபடிகாலுமாக இருபத்தொருபடிகால். [விடியாவெந்நரகத்து] ஒருநாள்வரையிலே கர்மக்ஷயம்பிறந்தவாறே விடியுமதிறே யமன் தண்டல். இது விடியாவெந்நரகமிறே. " நரகம் " என்றுபுத்திபிறக்கும் அதில், தண்மை தோற்றாத நரகம்இது. [என்றும்சேர்தல்மாறி

னரே] என்றும் கிட்டக்கடவதான தன்மை தவிர்ந்தார்கள். நானும் ப்ரார்த்திக்கவேண்டிற்றில்லை, அவனும் நினைப்பிடவேண்டிற்றில்லை. எத்தாலேயென்னில் ;—என்பக்கல் அவன் பண்ணின பக்ஷபாதராஜகுலத்தாலே மாறிக்கொண்டு நின்றார்கள். முடியாததுஎன் எனக்கேல் இனி ? என்று அந்வயம். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு—இப்படி கனத்தபேற்றுக்கு நீர் செய்த ஸுக்ருதமென் ? என்ன,— ஒருஸுக்ருதத்தால் வந்ததல்ல, நான்பிறந்து படைத்ததென்கிறார். அதுவுமொன்றுஉண்டு, அந்தாதியாகப்பிறந்து போந்தே னென்கிறார்.

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து அடியையடைந்துள்ளந்தேறி *
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன் *
பாறிப்பாறியசுரர்தம் பல்குழாங்கள்நீறெழ * பாய்பறவையோன்
றேறி வீற்றிருந்தாய் உன்னையென்னுள்நீக்கேலெந்தாய் ! 8

[மாறிமாறி இத்யாதி] ஸபரிகரமாக உம்மை விஷயீகரிக்க, நீர்செய்ததென் ? என்ன ;- கடலுக்குள்ளே கிடந்ததொரு துரும்பு திரைமேல் திரையாகத் தள்ள வந்து கரையிலே சேருமாபோலே, மாறிமாறிப்பிறந்து வாராநிற்க, திருவடிகளிலே கிட்டிக்கொண்டு நிறகக் கண்டேனித்தனை. அநுபவித்து மீளுதல், ப்ராயச்சித்தம்பண்ணி மீளுதல்செய்யக் காலமில்லையாயிற்று [அடியையடைந்து உள்ளந்தேறி] உள்ளந்தேறி அடியை யடைநதவரல்லர், அடியை யடைந்தாயிற்று உள்ளந்தேறிற்று. [உள்ளந்தேறி] நெடுநாள் விஷயவாஸனையாலும் பகவதலாபத்தாலுமுள்ள அந்தஃகரணகாலுஷ்யம்போய் ஹ்ருதயந் தெளிந்து. தெளிந்தவளவேயன்றியே [ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்] முடிவின்றிக்கேயிருக்கிற பெரிய ஆநந்தஸாகரத்திலே அவகாஹித்தேன். திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், இவர்கள் குமிழிநீருண்கிற விஷயத்திலேயிறே நான் அவகாஹிக்கப்பெற்றது. ஆனால் உம்முடைய விரோதிகள் செய்ததென் ? என்ன, - அதுக்குக் கடவாரைக் கேளிகோ ளென்கிறார் [பாறி இத்யாதி] அஸுரவர்க்கத்தினுடைய பலவகைப்பட்ட குழாங்களானவை, பாறிப்பாறி நீறெழுந்துபோம்படியாக ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே பாயாநின்றுள்ள அத்விதீயமான பறவையை மேற்கொண்டு உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இருந்தவனே! பெரிய திருவடிக்கு அத்விதீயத்வம் - அவன் கருத்தறிந்து நடக்கையில் தலைவனுகை. அவன் ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்துக்குப்பண்ணின வ்யாபாரம் பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே போராதே யிருந்தவித்தனை. [உன்னையித்யாதி] ஸ்வாமியான நீ இனியொருகாலமும் உன்னை என்பக்கல் நின்றும் பிரித்துக்கொண்டுபோகாதொழியவேணும். [உன்னை யென்னுள்நீக்கேல்] என்னோடே இப்படி கலந்த உன்னை, உன்னுடைய கலவியால் வந்த ரஸமறிந்த என்பக்கல்நின்றும் நீக்க நினையாதொழியவேணும். தம்முடைய இனிமையாலே அதிசங்கை பண்ணுகிறார். தம் உகப்பு அவனை எதிரிட்டபடி. [எந்தாய்] விரோதியைப்போக்கிக் கலக்கைக்கு அடியான ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறது. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு—முதலிலே உன்னை யறியாதிருக்கிற என்னை, உன்னையும் உன் போக்யதையையும் அறிவித்து உன்னாலல்லது செல்லாதபடியாக்கின நீ இனி என்னை விட்டுப் போகாதொழிய வேணு மென்கிறார்.

எந்தாய்தண்திருவேங்கடத்துள்நின்றாய் இலங்கைசெற்றாய் * மராமரம்
பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளிகோத்தவில்லா ! *
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாயமுதே உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்
மைந்தா * வானேறே ! இனியெங்குப்போகின்றதே ? 9

[எந்தாய்] ச்ரமஹரமான திருமலையிலே வந்து நின்று உன் ஸ்வாமித்வத்தைக்காட்டி என்னை சேஷத்வத்திலே நிறுத்தினவனே ! [இலங்கைசெற்றாய்] பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷ விரோதியைப் போக்கினாப்போலே, என்னுடைய சேஷத்வ விரோதியைப் போக்கினவனே !

[மராமரம் இத்யாதி] ஆச்ரித விஷயத்தில் மழுவேந்திக்கொடுத்துக் கார்யம் செய்யும்படி. பாந்தவடிவை யுடைத்தான மராமரங்களேழும் மறுபாடுருவும்படியாக, பண்டே தொளையுள்ள தொன்றிலே ஓட்டினாற்போலே அம்பைக்கோத்த வில்வலியையுடையவனே! [கொந்தார் தண்ணந்துழாயினாய்] வைத்தவளையத்தோடே நின்றாயிற்று மராமரமெய்தது. அவதாரத்துக் குச்சேர ஏதேனுமொன்றாலே வளையம் வைக்கிலும், திருத்துழாயல்லது தோற்றாது இவருக்கு. கொந்தார்-தழைத்திருக்கை. [அமுதே] மராமரமெய்கிறபோது இலக்குக்குறித்து நின்ற நிலை இவர்க்கு போக்யமாயிருந்தபடி. [உன்னை இத்யாதி] கலக்கிறவிடத்தில் * ஏகதத்வம் * என்னலாம்படி கலந்து, இனி 'போவேன்' என்றால், போகப்போமோ? போகிலும், கூடப்போமித்தனை. [மைந்தா] என்னோடேகலந்த இத்தாலே நவீக்ருதமான யௌவநத்தை யுடையவனே! [வானேறே] தன்போக்யதையை நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பித்து, அத்தாலே வந்த மேன்மை தோற்ற இருக்குமாபோலேயாயிற்று இவரை அநுபவிப்பித்து மேன்மை தோற்ற இருந்தபடி. [இனியெங்குப்போகின்றதே] உன்னாலல்லது செல்லாதபடியான என்னைவிட்டு உன்னையொழியக் காலக்ஷேபம் பண்ணவல்லார் பக்கல் போகவோ? நித்யஸூரிகளை விடிலன்றோ என்னைவிடலாவது. 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்? என்று அவனுக்கு உண்டான அதிசங்கையைப் பரிஹரியா நிற்க, 'நீ என்னைவிட்டுப் போகாதேகொள்' என்கிற இதுக்குக் கருத்தென்? என்னில்;—விலக்ஷணவிஷயம், தானும் காற்கட்டி எதிர்த்தலையையும் காற்கட்டப்பண்ணுமாயிற்று. [எந்தாய்] நீ சேஷியல்லாமற்போகவோ? [தண் திருவேங் கடத்துள் நின்றாய்] தூரஸ்தனாய்ப்போகவோ? [இலங்கை செற்றாய்] விரோதி நிரஸந சீலனல்லாமற் போகவோ? [மராமரம் இத்யாதி] ஆச்ரிதவிஷயத்திலே மழுவேந்திக்கொடுத்துக் கார்யஞ்செய்யுமவனல்லாமற்போகவோ? [கொந்தார் தண்ணந்துழாயினாய்] ஆச்ரிதரக்ஷணத் துக்கு மாலையிட்டிலையாய்ப்போகவோ? [அமுதே] போக்யபூதனல்லாமற்போகவோ? [உன்னை என்னுள்ளே குழைத்த] ஒரு நீராகக் கலந்திலையாய்ப்போகவோ? [எம்மைந்தா] நவீக்ருத ஸ்பாவனல்லாமற்போகவோ? [வானேறே] மேன்மையனல்லாமற்போகவோ? [இனி எங்குப்போகின்றதே] போகிலும் கூடப்போமித்தனை யொழிய, * ஏகதத்த்வம் * என்னலாம் படி கலந்து தனித்துப்போகலாமோ? ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு— நாம் போகாதொழிகிறோம்; நீர் நம்மைவிடாதொழியவேணுமே யென்ன, - நீ பண்ணின உபகாரங்களைக் கண்டுவைத்து விட ஸம்பாவனையுண்டோ? என்கிறார். காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவிதபந்துவுமான உன்னை விட ஸம்பாவனையில்லை யென்கிறார்.

போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள் போகுகாலங்கள் * தாய்தந்தையுயி
ராகின்றாய் உன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனோ? *
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும்நாதனே! பரமா! தண்டவேங்கட
மேகின்றாய்! * தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே. 10

[போகின்ற இத்யாதி] காலத்ரயத்திலும், பரிவுடைய தாய் செய்வதுஞ்செய்து, ஹிதகாமனான தமப்பன் செய்வதுஞ்செய்து, * ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தঃ * என்று - அவர்கள் விடுமளவிலும், தான் தனக்குப்பார்க்கும் ஹிதமும் பார்க்கும்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ப்ராப் தனுமாய், உபகாரகனுமான உன்னை, உபகாரஸ்ம்ருதியையுடைய நான் கிட்டப்பெற்று வைத்து, விட ஸம்பாவனையுண்டோ? [பாகின்ற இத்யாதி] * விதிதঃ * என்கிறபடியே சத்ரு கோஷ்டியிலும் ப்ரஸித்தமாம்படி பரம்பியிருப்பதாய் ஸ்வாபாவிகமான கல்யாண குணங்களை யுடையையாய், த்ரைலோக்யத்துக்கும் நிர்வாஹகனானவனே! [பரமா] குணங்களுக்கும் ரக்ஷணத்துக்கும் உன்னையெண்ணினால் பின்னை எண்ணலாவாரில்லாதபடி ஸர்வாதிகனாயிருக்கு மவனே! இப்படி ஸர்வாதிகனாயிருந்துவைத்து, என்னை அடிமை கொள்ளுகைக்காக, ச்ரம ஹரமான திருமலையிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவனே! உன்னை நான் அடைந்தேன் விடுவேனோ? என்று அந்வயம். [தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே] இவருடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தீரும்படியாக வந்து விஷயீகரித்துத் தன்னை அநுபவிப்பித்து, 'இவர் தன்னைவிடிற் செய்வ தென்' என்கிற அதிசங்கையுந் தீர்ந்து, தோளிலிட்டமாலையும் பரிமளிதமாய், பிடித்துமோந்த இலைத்தொடை மாலையுந் தானுமாய் நின்றபடி. ... ... (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் ஆரேனுமாகவுமாம், அவர்களுக்குக் குலசரணகோத்ராதிகள் அப்ரயோஜகம், இவ்வாகாரத்தாலே அவர்கள் பகவதீயரென்கிறார்.

கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம்பெருங்
கண்ணனை * புகழ்நண்ணித்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்மாறன்சொன்ன *
எண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள் இவையுமோர்பத்திசையோடும் *
பண்ணிற்பாடவல்லாரவர் கேசவன் தமரே. 11

[கண்ணி இத்யாதி] இப்போதாயிற்று வளையம் செவ்விபெற்றதும், முடிநற்றரித்ததும், திருக்கண்கள் விகஸிதமாயிற்றதும். [புகழ்நண்ணி] அவன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹ குணத்திலே அவகாஹித்து. [தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்] ஒன்று திருநாமம், ஒன்று சத்ருவர்க்கத்துக்கு ம்ருத்யுவாயுள்ளவ ரென்கிறது. [எண்ணில் சோர்விலந்தாதி] அவன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹாதிசயத்தை அநுஸந்தித்து, அவற்றில் ஒன்றும் குறையாமே அருளிச்செய்த ஆயிரத்தில் இப்பத்து. [இசையொடும் பண்ணிற்பாடவல்லார்] இதில் அபிநிவேசத்தாலே இசையோடும் பண்ணோடும் பாடவல்லவர்கள். பண்ணாகிறது - ராகம். இசையாகிறது - ஶ்ருத்வ லகுத்வாதிகள் தன்னிலே நெகிழ்ந்து பொருந்துகை. த்வநியிலே - நிறத்திலே யென்றபடி. [அவர்கேசவன்தமரே] அவர்கள் ஆரேனுமாகவுமாம், குலசரண கோத்ராதிகள் அப்ரயோஜகம்; "விண்ணப்பஞ்செய்வார்கள்" என்னுமாபோலே, இவ்வாகாரத்தாலே அவர்கள் பகவதீயர்.

முதற்பாட்டில்—எம்பெருமான் 'இவர் நம்மைவிடிற் செய்வதென்' என்கிற அதிசங்கையைப் போக்கினார்; இரண்டாம்பாட்டில் - அதுபோனபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புதுக் கணிப்பைச் சொன்னார்; மூன்றாம்பாட்டில் - தமக்கு அவன் பண்ணின ஔதார்யத்தை யநுஸந்தித்து வித்தரானார்; நாலாம்பாட்டில் - அவன் உமக்குப்பண்ணின ஔதார்யமேது? என்ன, இதரவிஷய வைராக்யமென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில் - இதரவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக ஆத்மாந்ததாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான் இனி யொருநாளும் விடே னென்றார்; ஆறாம்பாட்டில் - ஆச்ரிதர்க்கு உதவுவாயான பின்பு எனக்கு ஒரு குறையுண்டோ? என்றார்; ஏழாம்பாட்டில் - என்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் ஒரு குறையில்லையென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் - இதுக்குத் தாமநுஷ்டித்த உபாயம் இன்னதென்றார்; ஒன்பதாம் பாட்டில் - "இவாகவாயறியவேணும்" என்று ஓடி போரிற்க, இனிப் போகவொண்ணாதென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் - நாம் போகாதொழிகிறோம், நீர்தாம் போகாதொழியவேணுமே யென்ன, காலத்ரயத்திலும் ஸர்வவிதபந்துவுமான உன்னை விட ஸம்பாவனையில்லை யென்றார்; இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார். ... ... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

வைகுந்தன்வந்துகலந்ததற்பின்வாழ்மாறன் *
செய்கின்றநைச்சியத்தைச்சிந்தித்து—நைகின்ற
தன்மைதனைக்கண்டுன்னைத்தான்விடேனென்றுரைக்க *
வன்மையடைந்தான்கேசவன்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி—கேசவன்தமர்: ப்ரவேசம்.

ஆடியாடியில் "வாடிவாடும்" என்கையாலே ஒரு நீர்ச்சாவியாய் வாடினபடி சொல்லிற்று; அந்த ஒரு நீர்ச்சாவியானது தீரக் காரார்கருமுகில் கலந்து வர்ஷித்தபடி சொல்லிற்று; அந்தாமத்தன்பில்; அப்படி வர்ஷித்தபடியாலே "ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்" என்று வெள்ளமிட்டுப் பெருகினபடி சொல்லிற்று - வைகுந்தா மணிவண்ணனில்; "எமர் கீழ்மேலெழுபிறப்பும் மாசதிரிது பெற்று" என்கையாலே அவ்வெள்ளம் இருகரையும் புரண்டபடி சொல்லுகிறது - கேசவன் தமரில்.

இவர் ஆடியாடியில் பட்ட ஆர்த்திதீர வந்து கலந்தபடி சொல்லிற்று - அந்தாமத்தன்பு; அக்கலவியால் பிறந்த ப்ரீதி அவனதானபடி சொல்லிற்று - வைகுந்தாமணிவண்ணன்; அந்த ப்ரீதிதான் ஆழ்வாரொருவரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடு பாரம்பர்யா ஸம்பந்தமுடையாரளவும் வெள்ளமிட்டுப் பெருகினபடியைச் சொல்லுகிறது - இத்திருவாய்மொழியில். ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரோடேவந்து ஸம்ச்லேஷித்து அத்தால் பிறந்த ப்ரீதி தம்மொருவரளவிலுமன்றிக்கே தம்மோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தமுடையாரளவும் பெருகினபடியைக் கண்டு, "இது இவன் என்பக்கல் பண்ணின பக்ஷபாதாதிசயமிறே" என்று இனியராய், தம்மை விஷயீகரிக்கைக்கு ஈடான குணசேஷ்டிதாதிகளை அநுஸந்தித்து அவற்றுக்கு வாசகமான திருத்வாதசநாமத்தாலே அவனைப்பேசி அநுபவிக்கிறார். ஸர்வேச்வரன் ஒருவனை விஷயீகரித்தால், அது பின்னை அவனளவிலே நில்லாதிறே. [* மரணாந்தாநி வைராணி *] ருஷிகள் குடியிருப்பை யழித்து, மைதிலியைப் பிரித்து, நம்முயிர்நிலையிலே நலிந்தாற்போலே ஸ்ரீஜடாயு மஹாராஜரை நலிந்து, இவையெல்லாம் செய்யமாட்டானே இவன் இனி. [* நிர்வ்ருத்தம் நஃப்ரயோஜநம் *] இவன் ஜீவிக்கிற நாளிலே "நாம் செய்யும் நன்மை இவன் விலக்காதொழிவதுகாண்" என்றிருந்தோம்; அது அந்நாளில் பெற்றிலோம்; நாம் தேடியிருந்தது முந்துறமுன்னம் லபிக்கப்பெற்றோமிறே. [* க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரஃ *] இவன் நாம் செய்யும் நன்மை விலக்காதானனவளவுபிறந்த இன்றும் இழக்கவேணுமோ? வேண்டுவன செய்யப்பாரும். [* மமாப்யேஷ யதா தவ *] நீர் இராய்த்திருந்தீராகில் குடற்றொடக்குடையாரிலே ஒருவன் செய்யுமித்தனையன்றோ? நாம் இவனுக்கு வேண்டுவனசெய்ய, நீர் பின்னைக் கடக்க நில்லீரென்றாரிறே. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்பக்கல் ஓரம் ராவணனளவுஞ் சென்றதிறே. "மஹாராஜர்க்கு சத்ரு" என்று வாலியை நிரஸித்துவைத்து, மஹாராஜர் கண்ணநீர் பொறுக்கமாட்டாதே * ஸஞ்ஜாதபாஷ்பஃ * என்று தாமும் கண்ணநீர் விழவிட்டாரிறே. * தர்மேமநச்ச தே பத்ர * ஸ்ரீமாலாகாரர்பக்கல் விஷயீகாரம் அவர் ஸந்தானத்தளவும் சென்றதிறே. ஸ்ரீகண்டாகர்ணன்பக்கல் பண்ணின விஷயீகாரம் அவன் தம்பியளவுஞ் சென்று, "நீ அவனுக்கு நல்லையாகில் அவன் முன்னாகப்போ" என்று அருளிச்செய்தானிறே. எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால், "ஸ்ரீவைஷ்ணவனானேனென்கிறார்" என்பாராம்: வைஷ்ணவத்வசிஹ்நமிறே திருத்வாதசநாமம். ஆழ்வாருடைய நெடுமாற்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையும் இரண்டாயிற்று நெடுமாற்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமை இத்திருவாய்மொழி.

முதற்பாட்டு—ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகள் பக்கலிலும் எம்பெருமான் அபிநிவிஷ்டனானபடியைக் கண்டு, இதெல்லாம் என்பக்கலுண்டான விஷயீகாராதிசயமிறே என்று ஹ்ருஷ்டராகிறார்

கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும் *
மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா! *
ஈசனென்கருமாணிக்கம் என்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகன் * எம்பிரானெம்மான் நாராயணனாலே. 1

[கேசவன்தமர்] ப்ரசஸ்தகேசனான நிலையிலே தோற்றிருக்குமவர்களென்னுதல்; விரோதி நிரஸநசீலதையிலே தோற்றிருக்குமவர்களென்னுதல்; * தஸ்மாத் கேசவநாமவாந் * என்கிறபடியே, ஸர்வநிர்வாஹகனான நிலையிலே தோற்றிருக்குமவர்களென்னுதல். "ஸர்வேச்வரனுடையார்" என்றாயிற்று, ஆழ்வார் இவர்களை விரும்புகிறது. எமர் என்கிற ஆழ்வாருடைய ஸம்பந்தங்கொண்டாயிற்று, அவன் இவர்களை விரும்புகிறது. இத்தால், ஒரு வைஷ்ணவாபிமாநமே வேண்டுவது அவன் விஷயீகரிக்கைக்கென்றபடி. [கேசவன்தமர்] அவனுடைய அவயவஸௌந்தர்யத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள். [கீழ்மேல் இத்யாதி] எமர் கீழ்மேலெழுபிறப்பும் கேசவன்தமரானார்கள். * ஏகாஹமபி கௌந்தேய பூமிஸ்த்தமுதகம் குரு, குலம் தாரயதே தாத ஸப்த ஸப்த ச ஸப்தச * என்கிறபடியே, * தச பூர்வாந் தசாபராநாத்மாநஞ்ச.* [மாசதிரிதுபெற்று] "விதிசூழ்ந்ததால்" என்கிற ஆகஸ்மிக

பகவத்க்ருபையாதல், "மாதவனென்றதேகொண்டு" என்கிற உக்திமாத்ரத்தையாதல், தாம் பெற்றபேற்றைத் தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரும் பெறும்படியான பேற்றைப் பெற்றேன் னுதல். [மாசதிரிதுபெற்று] பெருஞ்சதிரைப்பெற்று. தடக்கைச்சதுரனைப்பெற்று என்ற படி. தந்தலையாலே வந்ததாகிலிறே ஸாவதியா யிருப்பது. [இதுபெற்று] காணக்காண அவன் சிரஸா வஹிக்கிறபடி. [நம்முடைவாழ்வு வாய்க்கின்றவா] நம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரையும் அவன் இப்படி விஷயீகரிக்கிறது நம்முடைய ஸம்பத்திறே. [நம்முடைவாழ்வு] ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பத்து. [வாய்க்கின்றவா] ஊற்றுமாறுதே மேன்மேலெனப்பெருகி வருகிறபடி. ஏழ்படிகா லென்றதுதான் ஓரளவில்லை, இன்று நம்மளவும் வரச்செல்லுகிறதிறே. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுவென்? என்னில், - [ஈசன்] வகுத்த ஸ்வாமியாகையாலே. [என்கருமாணிக்க மென்செங்கோலக்கண்ணன்] கண்ணழகாலே என்னை அநந்யார்ஹனாக்கி, தன்வடிவழகை என்னை அநுபவிப்பித்தவன். [விண்ணோர்நாயகனெம்பிரானெம்மான்] நித்ய ஸூரிகளைத் தோற்பிக்குமாபோலே என்னை வடிவழகைக்காட்டித் தோற்பித்து, என்னை அவ்வடிவழகையநுபவிப்பித்த உபகாரகன் [நாராயணனுலே] தன்மேன்மையைப் பாராதே உகவாதாரையும் விடமாட்டாதபடி வத்ஸலனாயுள்ளவனாலே. ஸமிதைபாதி ஸாவித்ரீபாதியாக வன்றிக்கே, அவனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே. நாராயணனுலே, எமர் கீழ்மேலெழுபிறப்பும் கேசவன் தமரானார்கள், மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வு வாய்க்கின்றவா! நாராயணனுலே என்றவிடம் மாசதிரினுடைய உபபாதநம். .... (1)

இரண்டாம்பாட்டு—"நாராயணனுலே" என்று நாராயணசப்தம் ப்ரஸ்துதமாயிற்றே; அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்வதாக சப்தத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார்.

நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும்நாதன் வேதமயன் *
காரணம்கிரிசை கருமமிவைமுதல்வனெந்தை *
சீரணங்கமரர்பிறர்பலரும் தொழுதேத்தநின்று *
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான் என்மாதவனே. 2

[நாரணன்] இதுக்கு அர்த்தமென்? என்னில், - [முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்] ஸர்வஸ்வாமி. இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாணமென்? என்னில், - [வேதமயன்] * நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம * இத்யாதிகளாலே "ஸர்வஸ்வாமி" என்று ஓதப்படுகிறவன். [காரணம்கிரிசை கருமமிவை முதல்வன்] தன்விபூதியில், காரணமாயும், கார்யமாயும், உதாஹரணமாகிற பலமாயும் வரக்கடவதான இவற்றுக்கு நியந்தாவாயுள்ளான். க்ரியாஸாதநம், அதடியாக வரும் க்ரியை, தத்ஸாத்யமான கார்யம், இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்குமென்றுமாம். [எந்தை] எனக்கு ஜநகனானவன். [சீரணங்கு] ஸ்ரீயான அணங்கு. அணங்கென்றுதெய்வப் பெண் என்றபடி; பெரியபிராட்டியார். அன்றியே, சீரணங்கமரரென்று நித்யஸூரிகளுக்கு விசேஷணமாகவுமாம். சேஷத்வாநுரூபமான ஆத்மகுணங்களை தரியாநிற்பாராய் அப்ராக்ருத ஸ்வபாவரான நித்யஸூரிகள், இவ்வருகுண்டான ஸம்ஸாரிகள், இப்படி, "சிறியார் பெரியார்" என்று வாசியின்றிக்கே எல்லாரும் எழுத்துவாங்கி ஏத்தும்படியாக நின்று, குவலயாபீடத்தின் கொம்பை அநாயாஸேந முறித்த உபகாரகன். * ந ஸமம் யுத்தமித்யாஹு: * என்னும்படியாக. [என்மாதவனே] நான்தோற்ற துறை. மாதவனை நாராயணன் எந்தை. ஸ்ரீமந்நாராயணன் எனக்கு ஸ்வாமி யென்கிறார். ... ... (2)

மூன்றாம்பாட்டு—கீழே "மாசதிரிதுபெற்று" என்றார்; இந்நன்மைக்கு அடியென்? என்ன; நினைவின்றிக்கேயிருக்க அந்த:புரவாஸிகள் சொல்லும் வார்த்தையைச் சொன்னேனென்கிறார்; * ஜாமாதா தயிதஸ்தவேதி பவதீஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யா ஹரிம் பச்யேம * என்றாரிறே பட்டர்.

மாதவனென்றதேகொண்டு என்னையினியிப்பாற்பட்டது *
யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்று என்னுட்புகுந்திருந்து *
தீதவங்கெடுக்குமமுதம் செந்தாமரைக்கட்குன்றம் *
கோதவமிலென்கன்னற்கட்டி எம்மானென்கோவிந்தனே. 3

[மாதவனென்றதேகொண்டு] நான் “மாதவன்” என்ற உக்திமாத்ரத்தைக்கொண்டு. இத்தையே திருவுள்ளத்திலே குவாலாகக்கொண்டு. “அல்லாத திருநாமங்களுக்கும் இதுக் கும் வாசியறிவதே” என்று இத்தையே குவாலாகக்கொண்டு. [என்னை] அல்லாத திருநாமங் களுக்கும் இதுக்கும் வாசியறியாத என்னை. [இனி] முன்பு கழிந்த காலம் கழிந்தே விட்டதிறே. மேல் அத்யல்பகாலமாய்த் தோற்றுநின்றதாயிற்று ஈச்வரனுக்கு. “பழுதேபலபகலும் போயின” என்று ஈச்வரனைக் கிட்டின சேதநனிருக்கும் இருப்பைத் தான் என் பக்கலிலே இராநின்றான். * புத்த்வா காலமதீதஞ்ச முமோஹ * என்று இராநின்றானாயிற்று. [இப்பாற் பட்டது] அணைக்குக்கிழக்குப்பட்ட நீரோபாதியிறே போனகாலம், இனிமேலுள்ள கால மாகிலும். [யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்று] உன்னை யாதொரு தபஸ்ஸிலும் புக்கு க்லேசிக்கவிடேனென்று. அம்மிதுணையாக ஆறிழிகையிறே இவனைவிட்டு உபாயாந்தரத்தைப் பற்றுகை. அவங்கள் - நரகஹேதுவான அவித்யாதிகள். புறம்பே, சில ப்ரஜோநங்களைக் கொண்டு போகவிடுதல், “அயோக்யன்” என்று அகலவிடுதல், உபாயாந்தர பரிக்ரஹம் பண்ணவிடுதல் செய்யேனென்று. [என்று] * ஏதத் வ்ரதம் மம * என்கிறபடியே ஸங்கல் பித்து. இப்படி ஸங்கல்பித்து நெடுங்கைநீட்டாக இருக்கையன்றிக்கே, என் ஹ்ருதயத்திலே வந்துபுகுந்து. “புகுந்தாலும் போக்குவரத்து உண்டாமாகில், வாலிபோன வழியை அடைத்து மஹாராஜர் குறும்பு செய்தாற்போலேயாம்” என்று ஸ்த்தாவர ப்ரதிஷ்ட்டையாக இருந்து. [புகுந்திருந்து] இவரை வரநிறுத்தவொண்ணாதே இவர்க்குமாகத் தான் புகுந்திருந்தானத் தனை. புகுந்து செய்த க்ருஷியேது? என்னில், [தீதவங்கெடுக்கும்] தீதாவது * பொய்ந்நின்ற ஞானத்துக்கு முன்பு புத்திபூர்வகமாகப் பண்ணிப்போந்த பாபம்; அவமாவது ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு ப்ராமாதிகமாகப் பண்ணினவை. இரண்டாலுமாக பகவத்ப்ராப்திப்ரதிபந்தக கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது. அன்றியே, * கோக்நே சைவ ஸுராபே ச சோரே பக்நவ்ரதே ததா, நிஷ்க்ருதிர்விஹிதா ஸத்பிঃ க்ருதக்நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதிঃ * என்கிறபடியே, நிஷ்க்ருதியுள்ள பாபங்களையும் இல்லாத பாபங்களையும் சொல்லிற்றாகவுமாம். இவற்றைக்கெடுப்பது கஷாய பாநத்தைப் பண்ணுவித்தோ வென்னில், [அமுதம்] தன்னுடைய போக்யதையை அநுபவிப் பித்தாயிற்று. [செந்தாமரைக்கண்குன்றம்] ரஸநேந்த்ரியத்துக்கே யன்றியே கண்ணுக்கும் போக்யமாயிருக்கை. [குன்றம்] இத்தலையில் தீதும் அவமும் போக்கினால் யிருக்கையன் றிக்கே, “தனக்கு உண்டாய்க்கழிந்தது” என்று தோற்றும்படியாயிற்று வடிவிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம்; * வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி துঃகிதঃ * என்றிருக்குமவனிறே. [கோதவமிலென்கன்னற்கட்டி] கோதாவது த்ரவ்யாந்தர ஸம்ஸர்க்கத்தாலே வருமது. அவமாவது பாகத்தாலே வருமது. தார்ஷ்டாந்திகத்தில், கோதும் அவமுமாகிறது ஆந்ருசம்ஸ்யத்துக்காகவாதல், இவனுக்கு உபகாரமாகவாதல் விஷயீகரிக்கை. தனக்குப் புறம்பாயிருப்பதொரு போக்யவஸ்து இல்லாதபடி தான் போக்யனாயிருக்கும். [எம்மான்] நான் “வேறொன்று போக்யம்” என்று இராதபடி என்னைத் தோற்பித்தவன். [என்கோவிந் தனே] க்ருஷ்ணவதாரமும் தமக்கென்று இருக்கிறார்; * ஆட்கொள்ளத்தோன்றிய ஆயர்தங் கோவிறே. ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு—என்னோடு பரம்பரயா ஸம்பந்தமுடையாரையுங்கூட என்னைப்போலே யாக்கினானொருவனுடைய ஸாமர்த்த்யம் இருக்கும்படியே! என்று விஸ்மிதராகிறார்.

கோவிந்தன்குடக்கூத்தன் கோவலனேன்றேன்றேகுனித்து *
தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தி என்னைக்கொண்டு * என்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்து எமரேழேழுபிறப்பும் *
மேவுந்தன்மையமாக்கினான் வல்லனெம்பிரான்விட்டுவே. 4

[கோவிந்தன்] ஸ்ரீவைகுண்டத்திலில்லாததொரு ஸம்பத்திறே இது. கோஸம்ருத்தி யாலுண்டான ஐச்வர்ய முள்ளது இங்கேயிறே. [குடக்கூத்தன்] ப்ராஹ்மணர் ஐச்வர்யம் விஞ்சினால் யாகங்கள் பண்ணுமாபோலே, இடையர் ஐச்வர்யம்மிகுத்தால் செருக்குக்குப் போக்குவிடுவதொன்றாயிற்று, குடக்கூத்தாவது. * அவாக்யநாதரঃ * என்றிருக்கக்கடவ

வஸ்து, தைர்யபங்கம் பிறந்து செருக்குக்குத்தலைச்சாவி வெட்டியாடினபடியிறே. [கோவலன்] இவற்றுக்கு அடியான பிறப்புடையவன். பிறந்து படைத்த ஐச்வர்யமிறே இது. [என்றென்றே குனித்து] இக்குணங்களை மாறாதே சொல்லாநின்றுகொண்டு, உடம்பு இருந்தவிடத்திலிராதே ஆடி. அவனுடைய ஆச்ரித பாரதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்தித்தால் இவர்க்குப் பேசாதிருக்கவொண்ணுதிறே. [தேவும்] தேவுமென்கிறது ஐச்வர்யத்தை. தன்னை யென்கிறது ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை; அதிறே தானான தன்மை; * ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா: * என்றானிறே. * ஆத்மபூதம்பரதம் நாதிவர்த்தேதா: * என்கிறான் என்று சிலர் சொல்லுவர்கள். பட்டர், "நீரானதன்மையாகிறது ஆச்ரித பரதந்த்ரராகை. உம்முடைய தம்பி சொன்ன வார்த்தையை மறுத்து நீரானதன்மையை இழவாதேகொள்ளு மென்கிறான்" என்று. [பாடியாடத்திருத்தி] "என்றென்றே குனித்து" என்கிறவிடத்துக்கும், "பாடியாட" என்கிறவிடத்துக்கும் வாசியென்? என்னில்; கீழ், ஸௌலப்யபரம்; இங்கு, ஐச்வர்யமும் ஸௌலப்யமும் இரண்டுமுண்டு; விஷயபேதத்தாலேசொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, என்றென்று என்கிற விடம், அஹ்ருதயமான உக்திமாத்ரமாய், குனிக்கையாவது உத்யோகத்தளவாய், இங்கு ஸஹ்ருதயமாகப்பாடுவது ஆடுவதான படியாய், என்றென்றே குனித்து, பாடுவதாடுவதாம்படி யென்றதாதல். [திருத்தி] தரிசுகிடந்த தரையைச் செய்காலாம்படி திருத்துவாரைப்போலே, நித்யஸூரிகள் யாத்ரையே யாத்ரையாம்படி திருத்தி. [என்னைக்கொண்டு] "என்னைக் கைக்கொண்டு. ஒருபாயாநுஷ்டாநத்தைப் பண்ணுவித்து" என்னில் இப்போதிவர்க்கு அபஸித்தாந்தமாம்; பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே பெற்றாராகச் சொல்லுமதுக்கும் சேராது. ஆனால் என் சொல்லுகிறது? என்னில்; சேற்றிலே விழுந்த மாணிக்கத்தை யெடுத்துக்கழுவி விநியோகங்கொள்ளுமாபோலே, என்னை ஸ்வீகரித்து, என்னால் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாத பாபங்களையும் உருமாய்ந்துபோம்படி ஓட்டி. [எமர் இத்யாதி] இதுதான் என்னொருவனளவன்றிக்கே, என்னோடு ஸம்பந்தமுடையார் ஏழேழுப் பிறப்பும் தன்னைக்கிட்டுகையே ஸ்வபாவமாகவுடையோமாம்படி பண்ணினான். [எம்பிரான் விட்டு வல்லன்] எனக்கு உபகாரகனான ஸர்வேச்வரன், நினைத்தகார்யஞ்செய்து தலைக்கட்ட வல்லன். ஸர்வசக்தி மாட்டாததுண்டோ? வ்யாப்தியும் தமக்காகவென்றிருக்கிறார். (4)

அஞ்சாம்பாட்டு—திருமாலையாண்டானோடே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழிகேட்டருளுகிற நாளில், பாட்டுக்கள்தோறும் சிலவார்த்தைகளை அருளிச்செய்து "இது அர்த்தமானாலோ" என்றால், "இது விச்வாமித்ரஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான்; ஆண்டான் "இப்பாட்டுக்கு விச்வாமித்ரஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்ததீ!" என்ன, "இப்பாட்டால், தன் அவயவஸௌந்தர்யத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினா னென்கிறார்" என்று அருளிச்செய்தருளினாராம். அதுவுங் கிடக்க, பட்டர் அருளிச்செய்வதொன்று உண்டு: "ஆழ்வாரையும் ஆழ்வார்பரிகரத்தையும் விஷயீகரிக்க, அத்தாலே திருமேனியிற்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று; * விசோதிதஜடஸ்ஸ்நாதச்சித்ரமால்யாநுலேபந:, மஹார்ஹவஸநோ ராமஸ்தஸ்த்தௌ தத்ர ச்ரியா ஜ்வலந் * என்று நின்றாற்போலே.

விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதங்கைகள்கண்கள் *
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர் மலையேதிருவுடம்பு *
விட்டிலங்குமதியஞ்சீர் சங்குசக்கரம்பரிதி *
விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதனன்தனக்கே. 5

[விட்டிலங்கு இத்யாதி] மதகு திறந்தாற்போலே விட்டு விளங்காநின்றுள்ள, சிவந்த ஒளியையுடைத்தான தாமரைபோலே யாயிற்று தாம் தோற்றுவிழும் திருவடிகள், தம்மை அணைத்த கை, குளிரநோக்கின திருக்கண்கள், இவை. உபமேயத்துக்கு உபமாநம் நேராகப் போராமையாலே, அது தன்னையே சிக்ஷித்துச் சொல்லுகிறார். அன்றிக்கே, விட்டுவுக்கு - இலங்கு செஞ்சோதித்தாமரைபாத மென்று அந்வயம். [விட்டிலங்கு இத்யாதி] * சோபயந் தண்டகாரணயம் * என்னுமாபோலே யிராநின்றது வடிவழகு. தம்மையணைத்த போதைக்

குளிர்ந்தவடிவு இருந்தபடி. விட்டிலங்குகிற ப்ரகாசத்தையுடைய சந்த்ரனைப்போலே யாயிற்று ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம். [சீர்சங்கு] பகவத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே வந்த ஐச்வர்யம். * உண்பது சொல்லிலுலகளந்தான் வாயமுதம் கண்படைகொள்ளிற் கடல்வண்ணன் கைத்தலத்தே * ப்ராஸாதத்தைதச்சூடிக் கைப்புடையிலே கிடப்பாரைப்போலே, அவன்வாயாலே ஊட்ட உண்டு, வடிவைப்பாராத் திருக்கையிலே சாயுமித்தனை. [சீர்சங்கு] " உன்செல்வம் சாலஅழகியது " என்னும்படி வாயதுகையதான ஐச்வர்யமிறே. [சக்கரம்பரிதி] கண்டதில் மின்னிற்றொன்றை உபமாநமாகச்சொல்லுமித்தனையிறே; ஆதித்யனைப்போலேயன்றே திருவாழியாழ்வான் இருப்பது. [விட்டிலங்குமுடி] இவையித்தனையும் தன்புகராலே முட்டாக்கிடுமாயிற்று திருவபிஷேகம். [அம்மான்மதுசூதனன்தனக்கே] ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து ஆச்ரித விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனானவனுக்கு. விட்டுவுக்கு - இலங்கு இத்யாதி. என்று முதலாக அந்வயம். (5)

ஆறும்பாட்டு—தன்பக்கல் நான் ப்ரவணனாகைக்கு எம்பெருமான் வருந்திற்றெல்லாம் தன் க்ருபையாலே யென்கிறார்.

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்று எத்தாலுங்கருமமின்றி *
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் பாடியாடநின்றூழியூழிதோறும் *
எதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்பும் எனக்கேயருள்கள்செய்ய *
விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான் திரிவிக்கிரமனையே. 6

[மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்று] விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனானவனையொழிய வேறுசிலரைத் தஞ்சமாகவுடையேனல்லேனென்றாயிற்று இவர் இருப்பது. ஸத்த்வந்தலையெடுத்தபோது ஒருகால் இவ்வார்த்தை சொல்லுமது நமக்கு முள்ளதொன்றிறே; இவர்க்கு வாசியென்? என்னில், [எத்தாலும்கருமமின்றி] அந்த உக்திக்குச்சேர்ந்த அநுஷ்டாநமுண்டாயிருக்கும். ப்ராப்யாபாஸங்களிலும் ப்ராபகாபாஸங்களிலும் நெகிழ்ந்து, அவனையொழிந்த எல்லாவற்றாலும் ஒரு ப்ரயோஜநமின்றிக்கே யிருப்பர். [துதிஇத்யாதி] ஸ்தோத்ராத்மகமான பாடலென்னுதல், ஸ்துத்யகுணங்களை விளாக்கொலை கொள்ளும்படியான பாடல்களென்னுதல். கல்பந்தோறும்கல்பந்தோறும் துதிசூழ்ந்த பாடல்களைக்கொண்டு பாடுவது ஆடுவதாம்படி பண்ணினான். [நின்று] * தேஹி மே * என்று ப்ரயோஜநங்களைப்பற்றியகலுகையன்றிக்கேயிருக்கை. இப்படி அவன் பண்ணுகைக்கு ஹேதுவென்? என்ன, சொல்லுகிறார்: [விதிசூழ்ந்ததால்] எதிர் சூழல்புக்கு ஒருவனைப் பிடிக்க நினைத்தவன் அவன் போம்வரம்புக்கு எதிர்வரம்பே வருமாபோலே, இவர்பிறந்த ஜந்மங்கள்தோறும் தானும் எதிரே பிறந்து வந்தானாயிற்று. இவர் கர்மமடியாகப் பிறக்க, அவன் அநுக்ரஹத்தாலே பிறந்து வந்தவித்தனை. சூழலென்று அவதாரத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே; எனைத்தோர்பிறப்பும் எதிர்சூழல்புக்கு எனக்கே அருள்கள்செய்ய விதிசூழ்ந்ததா லென்கிறார். விதியென்கிறது பகவத்க்ருபையை. பகவத்க்ருபையை விதியென்பானென்? என்னில்; அவனுக்குத் தப்பவொண்ணாததாகையாலே. நாம் நினைத்தவை தலைக்கட்டவொட்டாத கர்மம்போலே, ஈச்வரன் நினைத்த கார்யங்களும் க்ருபாபரதந்த்ரனாய்த் தலைக்கட்டமாட்டான்; * வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த்தঃ க்ருபயா பர்யபாலயத் * - காகுத்ஸ்த்தঃ தங்களிலும் க்ருபையேவிஞ்சி ரக்ஷித்துக்கொண்டு போரும் குடியிலே பிறந்தவர். வதார்ஹமான காகத்துக்கு விட்ட அம்புக்குட்படக் கண்ணழிவுபண்ணுமவரிறே. [எனக்கேல்இத்யாதி] ஸர்வேச்வரனாயிருந்துவைத்து, ஸ்ரீவாமநனாய்வந்தவதரித்து மூன்றடியாலே த்ரைலோக்யத்தையும் திருவடிகளின்கீழே இட்டுக்கொண்டு எல்லாரோடும் பொருந்தின ஸௌலப்யந்தான் பரத்வமென்னும்படி, என்னை விஷயீகரிக்கைக்கு ஒரு விதி சூழ்ந்தது. அம்மான் திரிவிக்கிரமனை எனக்கே அருள்கள்செய்ய, எனக்கென்னவே ஒருவிதி சூழ்ந்தது. ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு—உன்னுடைய குணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக ஸ்துதிப்ரணாமங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு உன்னை அநுபவிக்கும் இதுவே ப்ரயோஜநமாயிருக்கும் மநஸ்ஸை எனக்குத் தந்தா யென்கிறார்.

திரிவிக்கிரமன்சேந்தாமரைக்கணெம்மான் என்சேங்கனிவாய் *
உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தனனென்றென்றுள்ளி *
பரவிப்பணிந்து பல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே *
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லைகாணென்வாமநனே. 7

[திரிவிக்கிரமன்] மூன்றடியாலே ஸகலலோகங்களையும் தன்காற்கீழே இட்டுக்கொண்டவன். [செந்தாமரைக்கணெம்மான்] நோக்காலே என்னைத் தன்காற்கீழே இட்டுக்கொண்டவன். [என்செங்கனிவாய்இத்யாதி] இவர் * ஸ்மிதம் * என்றபின்பு, அவன் ஸ்மிதம் பண்ணினபடி. என்னை அநந்யார்ஹனாக்குகையாலே சிவந்து கனிந்த திருவதரத்தினுருவிலே, அழகிலே, நிறத்திலே, பொலிந்த பரபாகத்தாலே ஸம்ருத்தமாய், பரிசுத்தமான ஸ்ப்படிகம் போலே யிருக்கிற திருமுத்துநிரையினுடைய நிறத்தை யுடையவன். [என்றென்றுள்ளி] இதரவிஷயங்களினுடைய ஸ்மிதத்திலுண்டான ஸ்ம்ருதி, அகவாய்கண்டவாறே விட்டல்லது நிற்கவொண்ணாதா யிருக்குமிறே; இதுமாறாதே அநுஸந்திக்கலாமிறே. [பரவிப்பணிந்து] அக்ரமமாகக் கூப்பிட்டு, நிர்மமனாய்த் திருவடிகளிலே விழுந்து. இப்பேறுதானொருநாளுண்டாய் மற்றைநாள் மறக்கை யன்றிக்கே [பல்லூழியூழி] கல்பந்தோறும், கல்பந்தோறும் பரம போக்யமான உன் திருவடிகளையே அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு தொழும் மநஸ்ஸைத்தந்தாய். விஷயாந்தரங்கள் அஸ்த்திரமாகையாலும் அபோக்யமாகையாலும் ஒன்றையே பற்றி நிற்க விஷயமில்லையாகையாலே, மநஸ்ஸு * சஞ்சலம் ஹி மநঃ * என்று சஞ்சலமாயிறே யிருப்பது; அப்படியன்றியே, நித்யமுமாய் நிரதிசயபோக்யமுமா யிருக்கையாலே மருவித் தொழும் மநஸ்ஸைத் தந்தா யென்றுமாம். பழையநெஞ்சைத் திருத்தினவளவன்றிக்கே, கருவூலத்திலே ஒரு நெஞ்சைத்தந்தாய். * திவ்யம் ததாமி * போலே. "பழையநெஞ்சு இது" என்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணவொண்ணாதபடி இராநின்றது. [என்வாமனனே வல்லை காண்] கொள்கைக்கும் கொடுக்கைக்கும் உனக்கு ஒன்றேயோ பரிகரம். வாமநவேஷத்தைக் காட்டி என்னெஞ்சைத் திருத்தித்தந்தாய்; அவ்வடிவழகாலே, மஹாபலி, "என்னது" என்றிருந்த பூமியை யபஹரித்தாய்; வல்லைகா ணென்று - உகக்கிறார். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு—எம்பெருமான் தந்திறத்திற் பண்ணின உபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகாரங் காணாமல் தடுமாறுகிறார்.

வாமனனேன்மரதகவண்ணன் தாமரைங்கண்ணினன்
காமனைப்பயந்தாய் * என்றென்று உன்கழல்பாடியேபணிந்து *
தூமனத்தனனாய்ப் பிறவித்துழதிநீங்க என்னைத்
தீமனங்கெடுத்தாய் *உனக்கென்செய்கேன்? என்சிரீதரனே! 8

[வாமனன்] வடிவழகைச் சொல்லுகிற தென்னுதல், நன்மைகளைத் தருமவனென்னுதல். [என்மரதகவண்ணன்] ச்ரமஹரமான வடிவழகை என்னை அநுபவிப்பித்தவன். [தாமரைக்கண்ணினன்] வடிவழகேயன்றிக்கே, அகவாயில் தண்ணளிக்கு ப்ரகாசகமான திருக் கண்களை யுடையவன். [காமனைப்பயந்தாய்] வடிவழகாலே நாட்டை வெருட்டித்திரிகிற காமனுக்கு உத்பாதகனானவனே! அநுஸந்தாநத்திலே ஒருவைசத்யம் பிறந்தவாறே முன்னிலை போலே தோற்றும், அப்படியுஞ் சொல்லிக் கூப்பிடுவர்; அதுக்கு மேலே சிலபரிமாற்றங்களை ஆசைப்பட்டு அது கிடையாமையாலே படர்க்கையாகவுஞ் சொல்லிக் கூப்பிடுவர்; இவை யிரண்டுக்கும் அடி அபிநிவேசம். [என்றென்றுஇத்யாதி] இத்திருநாமங்களை இப்படி வாயாலே மாறாதே சொல்லாநிற்கத் திருவடிகளிலே விழுந்து. [தூமனத்தனனாய்] பந்த மோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவான நெஞ்சின்றிக்கே, மோக்ஷத்துக்கே ஏகாந்தமான நெஞ்சை யுடையனாய். பரிசுத்தாந்தঃகரணனாய். அதின்பலமாய் வருமதிறே ஜந்மம் போமது; பிறவித்துழதியுண்டு-தூர்துঃகம், அது நீங்கும்படியாக. [என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்] அம்ருதத்தையும் விஷத்தையுமொக்க விரும்புவாரைப்போலே, உன்னையும் உகந்து க்ஷுத்ரவிஷயங்களையும் உகக்கும் பொல்லாத நெஞ்சைத் தவிர்த்தாய். நல்ல நெஞ்சைத் தந்த வளவன்றிக்கே,

பொல்லாத நெஞ்சைக் கொடுப்பதுஞ் செய்தாய். [உனக்கு இத்யாதி] பண்ணின உபகாரத்தின் கனத்தாலே ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணியல்லது தரிக்கமாட்டுகிறிலேன். அதுக்கு விரகு காண்கிறிலேன். நான் ஒரு உபகாரங் கொள்ளாதொழிதல், நீ குறைவாளனாதல் செய்யப்பெற்றிலேன், புஷ்கலனாயிருக்கிற உனக்கு நான் எத்தைச்செய்வேன் ? ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு—ஆடியாடியிற்பிறந்த வ்யஸநமெல்லாம் நான் மறந்து மிகவும் ப்ரீதனாம்படி பண்ணி, இந்த்ரியங்களைத் தானிட்ட வழக்காக்கினானென்கிறார். பக்திபூர்வகமாக உன்னை அநுபவியா நிற்கச்செய்தே, ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கி நிரதிசய ஹர்ஷமும் பிறக்கும்படி உன்னை என்னுள்ளே வைத்தாயென்று ப்ரீதராகிறாராகவுமாம்.

சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்றென்றிராப்பகல்வாய்
வெரீஇ * அலமர்ந்துகண்கள்நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து *
மரீஇயதீவினைமாள இன்பம்வளரவைகல்வைகல்
இரீஇ * உன்னையென்னுள்வைத்தனை என்னிருடீகேசனே ! 9

[சிரீஇதரன்] பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்விலே யுடையவன். [செய்யமா தரைக்கண்ணன்] நீர்பாய்ந்த பயிர் செவ்வி பெற்றிருக்குமாபோலே, அவள் திருமார்விலே யிருக்கையாலே குளிர்ந்த கண்ணழகை யுடையவன். * வக்ஷஸ்ஸ்தலே ச்ரிய முத்வஹந் விபு: விஸ்தாரிபத்மோத்பல பத்ரலோசந: * என்கிறபடியே. [என்றென்று] இப்படி மாறாதே சொல்லி. [இராப்பகல் இத்யாதி] "இவர் பக்திபாரவசராகையாலே இவருடைய தேஹயாத்ரை யிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அன்றிக்கே, பட்டர் "மரீஇயதீவினைமாள என்கிற விடத்தளவும் - ஆடியாடியில் இவர்க்கு ஓடின தசையாய், இன்பம்வளர என்கிற இது - அந்தாமத்தன்பு தொடங்கி, கேசவன் தமரளவும் வர வுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது" என்று. 'இராப்பகல் வாய்வெரீஇ' என்கிறது - "இவளிராப்பகல் வாய்வெரீஇ" என்றத்தை. 'அலமந்து' என்கிறது - "எங்கும் நாடிநாடி" என்றத்தை. 'கண்கள்நீர்மல்கி' என்கிறது—"தனகுவளையொண் கண்ணநீர்கொண்டாள்" என்றத்தை. 'வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து' என்கிறது - "உள்ளம்மலங்கவெவ்வுயிர்க்கும்" என்றத்தை. [மரீஇ பதீவினைமாள] ஆயிரமாண்டு முதலையின் கையிலே ஆனை இடர்பட்டாற்போலே, ஆடியாடியிலாற்றாமை. இவர்க்கு இப்படி பொருந்தின விச்லேஷவ்யஸநம் ஆறும்படியாக. [இன்பம் வளர] அந்தாமத்தன்பு தொடங்கிப் பிறந்த ப்ரீதி. [வைகல்வைகல்] கழிகிற காலந்தோறும். [உன்னை யென்னுள் இரீஇ வைத்தனை] உன்னை என்னுள்ளே யிருத்திவைத்தனை. [என் இருடீகேசனே] எனக்குப் பரிகரமாய் விரோதித்த இந்த்ரியங்களும் உன்பக்கலிலே படையற்றன. பரமசேஷியைக் கண்டார் த்வாரசேஷிகளளவில் நில்லார்களிறே. ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு—நமக்கு மிகவும் உபகாரகனானவனை நீ ஒருகாலும் விடாதேகிடாயென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டில்.

இருடீகேசனெம்பிரான் இலங்கையரக்கர்குலம் *
முருடுதீர்த்தபிரானெம்மான் அமரர்பெம்மானென்றென்று *
தெருடியாகில்நெஞ்சேவணங்கு திண்ணமறியறிந்து *
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே. 10

[இருடீகேசனெம்பிரான்] தன்னையறிகைக்குப் பரிகரமாகத் தந்த இந்த்ரியங்களைக் கொண்டு சப்தாதிவிஷயங்களை விரும்பி நான் அநர்த்தப்படாமே, தன்னையே யறிகைக்குப் பரிகரமாம்படி பண்ணி யுபகரித்த மஹோபகாரகன். [இலங்கைஇத்யாதி] இவருடைய இந்த்ரியவச்யதையைத் தவிர்த்தபடி, லங்கையில் ராக்ஷஸஜாதியில் விபீஷணாதிகளை வைத்து, முருடரான ராவணாதிகளை நிரஸித்தாற்போலேயாயிற்று. [எம்மான் அமரர்பெம்மான்] இந்த்ரியங்களினுடைய இதரவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்த மாத்ரமன்றிக்கே, நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னை அநுபவிக்கக் கொடுக்குமாபோலே எனக்குத் தன்னை அநுபவிக்கத் தந்தவன். இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு [தெருடியாகில்] தெருளுதியாகில். ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வார

மாகில். [நெஞ்சே வணங்கு] ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களுக்கும் அறிவுக்கும் வாய்த்தலையான ஏற்றம் உனக்குண்டாகில், உபகாரகனானவன் திருவடிகளிலே விழப்பார். [திண்ணமறி] இத்தை "ஓலக்கவார்த்தை" என்றிராதே த்ருடமாகப் புத்திபண்ணு. [அறிந்த] அறிகைதானே போரும் ப்ரயோஜநம். அதுக்குமேலே [மருடியேலும் விடேல்கண்டாய்] உனக்கு ஓருபிச் சுண்டிறே அவன் வைலக்ஷண்யத்தைப் பாராவருவது - 'நாம் இவ்விஷயத்தை தூஷிக்கை யாவதென்?' என்று அயோக்யதாநுஸந்தாநத்தாலே அகலப்பார்ப்பதொன்றுண்டு; அத்தைத் தவிரப்பார்கிடாய். [நம்பிபற்பநாபனையே] கெடுவாய், இவ்விஷயத்தை விட்டுப் புறம்பேபோய் மண்ணை முக்கவோ? அவன் குணபூர்த்தியிருந்தபடி கண்டாயே, வடிவழகு இருந்தபடி கண்டாயே, முன்பு நமக்கு உபகரித்தபடி கண்டாயே. ... ... (10)

பதினோராம்பாட்டு—அத்யந்தவிலக்ஷணனாயிருந்துவைத்து, அத்யந்த ஸுலபனாய் என்னை அடிமைகொண்டவன் என்னையல்லது அறியானென்னென்கிறார்.

பற்பநாபனுயர்வறவுயரும் பெருந்திறலோன் *
எற்பரனென்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம் * என்னமுதம்கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன் * விசும்போர்பிரான் எந்தைதாமோதரனே. **11**

[பற்பநாபன்] ஸகலஜகதுத்பத்திகாரணமான திருநாபிகமலத்தையுடையவன். [உயர்வற இத்யாதி] பேசப்புக்கால் பரிச்சேதித்துப்பேசவொண்ணாதபடியான ஐச்வர்யவீர்யாதி குணப்ரதையையுடையவன். திறல் - பராபிபவநஸாமர்த்த்யம். அல்லாத குணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் இது. காரணத்வப்ரயுக்தமான மேன்மை அது, பராபிபவநஸாமர்த்த்யந் தொடக்கமான குணங்கள் அவை, இப்படியிருக்கிறவன் [எற்பரன்] மதேகசித்தன். [என்னை இத்யாதி] ஔதார்யத்தில் ப்ரஸித்தமாயிருப்பது கல்பகமிறே, அதில் வ்யாவ்ருத்திசொல்லுகிறது. [என்னையாக்கிக்கொண்டு] அர்த்திகளை யுண்டாக்கிக் கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. [எனக்கே] ஒருவனுக்கே குறைவறக் கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. [தன்னைத்தந்த] சில ப்ரயோஜநங்களைக் கொடுக்குமதல்லது தன்னைக்கொடுக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. [என அமுதம்] தான் போக்யமாயிருக்குமதில்லையிறே அதுக்கு. எனக்கு நிரதிசயபோக்யமானவன். [கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்வெற்பன்] இந்த ஔதார்யத்துக்கு அடி திருமலையின் ஸம்பந்தம்; ஸஹ்பம் பற்றின ஔதார்யமிறே, கொடுத்தத்தை நினையாதே கொடுக்கும் மேகம் போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடைய திருமலையைத் தனக்கு வாஸஸ்த்தாநமாக வுடையவன். [விசும்போர்பிரான் இத்யாதி] நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனாயிருந்துவைத்து, ஆச்ரிதரான இடையருக்கும் இடைச்சிகளுக்கும் கட்டவும் அடிக்கவுமாம்படி வந்து அவதரித்து, அச்செயலாலே என்னை அடிமைகொண்டவன். ... ... (11)

பன்னிரண்டாம்பாட்டு—"எற்பரன்" என்கிறபடியே என்னளவில் அவன் செய்தாற்போலே செய்வார்க்கு அவனைக்காணலாமல்லது, 'ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே அறிவோம்' என்பார்க்கு அறியப்போகாதென்கிறார்.

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை *
ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள் *
தாமோதரனுருவாகிய சிவற்குந்திசைமுகற்கும் *
ஆமோதரமறிய எம்மானையென்னாழிவண்ணனையே. **12**

தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றாயிற்று ப்ரஹ்மாதிகள் சொல்லுவது. [தாமோதரனை] அவன் ஆச்ரிதபரதந்த்ரனாய் நிற்கிற நிலையை அறியப்போமோ? [தனிமுதல்வனை] * ஸதேவ ஸௌம்யேதமக்ர ஆஸீத் * என்கிறபடியே த்ரிவிதகாரணமும் தானேயாயிருக்கிற இருப்பை அறியப்போமோ? [ஞாலமுண்டவனை] உண்டாக்கிவிடுகையன்றிக்கே, ஆபத்ஸகனாய்நிற்கும் நிலையை அறியப்போமோ? ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கு? என்னாநிற்பர்கள். தாங்கள் எல்லாம் அறிந்தார்களாக நினைத்து, ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கு என்றே தொழுமவராய், தாமோதரனுருவாகிய ஸர்வேச்வரனுக்கு

சரீரவத் விதேயரான சிவர்க்கும் திசைமுகற்கும் தரமறிய ஆமோ? அல்லாதாரிற்காட்டில் தாங்கள் அறிந்தார்களாக அபிமானித்திருக்கிறவர்களாலே தானறியப்போமோ? ஆரைத்தானென்னில், [எம்மானை என்னாழிவண்ணனை] குளப்படியிலே கடலைமடுத்தாற்போலே, தான் குணார்ணவமா யிருக்கிற இருப்பை எனக்கு அறிவித்தவனை. இப்படி அவன்தானே காட்ட, நான் கண்டாற்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமித்தனையல்லது, ஸ்வயத்நத்தாற் காண்பார்க்கு அறியப்போமோ? எம்மானை யென்னாழிவண்ணனை தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை ஆமோ தரமறிய ஒருவர்க்கென்றே தொழுமவர்களாய், தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும் திசைமுகற்கும் தரமறியவாமோ? என்று அந்வயம். ... ... (12)

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை, இத்திருவாய்மொழிதானே எம்பெருமான் திருவடிகளைச் சேர்த்துவிடு மென்கிறார்.

வண்ணமாமணிச்சோதியை அமரர்தலைமகனை *
கண்ணனைநெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பண்ணியதமிழ்மாலையாயிரத்துள் இவைபன்னிரண்டும் *
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பாட்டு அண்ணல்தாளணைவிக்குமே. 13

[வண்ணம்] அழகிய நிறத்தை யுடைத்தாய்ப் பெருவிலையனான ரத்நம்போலேயிருக்கிற விக்ரஹத்தையுடையவனை. [வண்ணமாமணிச்சோதியை] வண்ணம் - நிறம். [மாமணி] மா- கறுப்பு. கறுத்தமணிபோலே. நீலரத்நம்போன்றவடிவில் தேஜஸ்ஸையுடையவ னென்றுமாம். இவ்வழகைக் கொள்ளைகொள்ளும் போக்தாக்களைச் சொல்லுகிறது. [அமரர்தலைமகனை] ஒருநாடாக அநுபவியாநின்றாலும் தன்னழகைப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதிருக்கிறவனை. [கண்ணனை] அவர்களே அநுபவித்துப்போகாமே, இங்குள்ளாரும் அநுபவிக்கும்படி க்ருஷ்ணனாய்வந்து அவதரித்தவனை. [நெடுமாலை] ஒருவனை விஷயீகரித்தால் அவனளவில் தலைக்கட்டாத வ்யாமோஹத்தையுடையவனை [தென் குருகூர்ச்சடகோபன்பண்ணிய] வேதம்போலே பிறப்பிலியன்று. * அபௌருஷேயம் * என்னுமதிலும் வீறுண்டாயிருக்கிறதாயிற்று வக்த்ருவிசேஷத்தாலே. இவை பண்ணிலேயாயிற்று நடந்தது. [பன்னிருநாமப்பாட்டு] வைஷ்ணவத்வசிஹ்நமான திருநாமங்களைவைத்துப் பாடினவை. இவை செய்வதென்? என்னில், [அண்ணல் தாளணைவிக்கும்] ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளோடே சேர்த்துவிடும். இத்திருவாய்மொழி யோட்டை ஸம்பந்தந்தானே கேசவன் தமராக்கிவிடும்.

முதற்பாட்டில் தம்மோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளுமெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷயீக்ருதரானார்க ளென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில் அதுக்கு அடி நாராயணனுகையாலே என்றும், அந்நாராயண சப்தார்த்தத்தையும் அருளிச்செய்தார்; மூன்றாம்பாட்டில் இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேது சொன்னார்; நாலாம்பாட்டில் ஸர்வகாலமும் தன்னையே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினா னென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில் இப்படி தம்மை யநுபவிப்பித்ததனாலே அவன் வடிவில்புகரைச் சொன்னார்; ஆறாம்பாட்டில் இப்படி என்னை விஷயீகரிக்கைக்கடி நிர்ஹேதுக க்ருபையென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் தன்னையே ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சைத் தந்தா னென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் தந்தவளவன்றிக்கே, விரோதியான நெஞ்சையும் போக்கினா னென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் தன்னுடைய கல்யாண குணங்களையே நான் அநுபவிக்கும்படி என் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தா னென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் அநுபவவிரோதியான இந்த்ரியங்களையும் தன்வழியாக்கிக்கொண்டா னென்றார்; பதினோராம்பாட்டில் ஏவம்பூதனானவன் என்னையல்லது அறியானா னென்றார்; பன்னிரண்டாம்பாட்டில் என்னைப்போலே காண்பார்க்குச் காணலாமதொழிய ஸ்வயத்நத்தால் அறியப்போகா தென்றார்; நிகமத்தில் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார். ... ... (13)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

கேசவனாலெந்தமர்கள் கீழ்மேலெழுபிறப்பும் *
தேசடைந்தாரென்றுசிறந்துரைத்த * வீசுபுகழ்
மாறன் மலரடியேமன்னுயிர்க்கெல்லாமுய்கைக்கு *
ஆறென்று நெஞ்சேயணை.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார்திருவடிகளே சரணம், ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாந்திருவாய்மொழி—அணைவதரவணை : ப்ரவேசம்

ஸர்வேச்வரன் தம்பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹம் தம்மொருவரளவிலுமன்றிக்கே, தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரளவிலும் வெள்ளமிட்டபடியைச் சொன்னார் கீழ்; இத்திருவாய்மொழியில் - "நம்மோட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக அவன் இப்படி விஷயீகரிப்பானான பின்பு ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நம்மோட்டை ஒரு ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கி அவன் க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்" என்று, அவர்களுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார். இத்திருவாய்மொழி தன்னை - 'ஈச்வரத்வஞ் சொல்லுகிறது' என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; 'மோக்ஷப்ரதத்வஞ் சொல்லுகிறது' என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. இவைதான் ஒன்றையொன்று விட்டிராது, ஈச்வரனாயிற்று மோக்ஷப்ரதனாமவன்; மோக்ஷப்ரதனாம்போது ஈச்வரனாகவேணும். இது தன்னிற் செய்ததாகிறது என்? என்னில்; ஆழ்வார்க்கு முதல் தன்னிலே ஸர்வேச்வரன் அத்வேஷத்தைப் பிறப்பித்து ஆபிமுக்யத்தைப் பிறப்பித்து, ருசியையுண்டாக்கி, இவர்விடிலும் தான் விடாதே விரும்பி, இதுதான் இவர்தம்மளவிலன்றிக்கே தம்மோடு ஸம்பந்தமுடையாரள்வும் இப்படியே பெருகிக் கரைபுரளுகிறபடியை அநுஸந்தித்து, "ஸர்வேச்வரன் ஸ்வபாவம் இதுவானபின்பு, நாம் பெற்றபேறு எல்லாரும் பெறும்படி பண்ணுவோம்" என்று, ஸம்ஸாரிகளை யடையப்பார்த்து, அவர்களுக்கு, 'மோக்ஷப்ரதன்' என்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார். இவர், தாம்பெற்றதாய்ப் பிறர்க்கு உபதேசிக்கிற பேறு தான்; பிராட்டி, திருவடி, திருவநந்தாழ்வானைப் பரிகரமாகவுடைத்தாய், எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கும் ஸ்வயத்நத்தாலே ப்ராபிக்க அரிதாய், அவனாலே பெறப்பார்ப்பார்க்கு வருத்தம் அறப்பெறலாய், ஸம்ஸாரத்தில் போகங்கள்போலே அஸ்த்திரமாயிருக்கையன்றிக்கே நித்யமாய், அவிசதமாயிருக்கை யன்றிக்கே, அத்யந்தம் ஸ்புடமாய், து:கமிச்ரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸுகைகதாநமாய், மங்களமாய், உத்தமமாய், அபரிச்சிந்நமாய், இப்படியிருக்கிற முக்தப்ராப்ய போகத்தைத் தமக்கும் தம்பரிகாரத்துக்கும் அவன் கொடுப்பானாகப் பாரிக்கிற படியைக் கண்டு, "ஸம்ஸாரிகளையும் ஈத்ருசபோகிகளாம்படி பண்ணவேணும்" என்று பார்த்து அவர்களைக்குறித்து ஹிதம் அருளிச்செய்ய, அது கேட்டபின்பும் அவர்கள் பழைய நிலையில்நின்றும் குலையாதே, மால்யவான் தொடக்கமானார் ராவணனுக்குச் சொன்ன ஹிதம்போலே அவர்கள் இத்தை அநாதரித்திருக்க, 'நாம் நம்முடைய அநுபவத்தைவிட்டு இவர்களோடே தவக்குண்கிற இதுக்கு ப்ரயோஜநமென்?' என்று, வழி பறிக்கும் நிலத்தில் தம்மைப்பொருள்கொண்டு தப்பினார் ஹ்ருஷ்டராமாபோலே, 'நாம் முந்துறமுன்னம் இவர்களைப்போலே யாகாதொழியப் பெற்றோமிறே' என்று ஸ்வலாபத்தை அநுஸந்தித்து இனியராகிறார்.

முதற்பாட்டு—முக்தப்ராப்யபோகத்தைச்சொல்லுகிறது. முதற்பாட்டுத்தான் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமாய், மேலுள்ளபாட்டுக்களிலே ஒரு பதத்தைப்பற்றிப் போருமவையும்; அது தன்னைப்பற்றி யெழுமவையுமா யிருக்கிறது.

அணைவதரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது * இருவரவர்முதலுந் தானே *
இணைவனாமெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாம் *
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே. 1

[அணைவது அரவணைமேல்] முக்தப்ராப்யபோகந்தான் இருக்கிறபடி. பர்யங்கவித்யையிற் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வேச்வரனும் பிராட்டிமாருங் கூடத் திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே யிருக்கிற இருப்பிலே, இச்சேதநன் முந்தனைச்சென்று கிட்டினால் * அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி * நான் ராஜபுத்ரன், ப்ரஹ்மப்ரகாரபூதன் என்னக்கடவன்; 'ஆகில் இங்ஙனே போராய்' என்றால், அவன் அங்கீகாரம்பெற்று, மாதாபிதாக்களிருந்த படுக்கையிலே ப்ரஜை சென்று ஏறுமாபோலே * தமேவம் வித் பாதேநாத்யாரோஹதி * என்று ஏறக்கடவனாகச் சொல்லுகிற அப்பேற்றைச் சொல்லுகிறது. [அணைவது] தாபத்ரயங்களாலே நொந்த

ஸம்ஸாரிசேதநன், * ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோஸ்மி * என்கிறபடியே - அப்பெரியமடுவிலே விழுந்து தன்தாபமெல்லாம் ஆறுமாபோலேயாயிற்று, முதலிலே இவையில்லாதவன் திருவநந்தாழ்வான்மேலே யணைந்து, இவை உண்டாய்க்கழிந்தாரைப்போலேயிருக்கும்படி. விடாயர் மடுவிலே விழுமாபோலே யாயிற்று அணைவது. [அரவணைமேல்] நாற்றம், குளிர்த்தி மென்மைகளை ஸ்வபாவமாகவுடைய திருவநந்தாழ்வானோடே யணைவது; 'புல்குமணையாம்' என்னக்கடவதிறே அவனை. சேஷபூதன் அடிமை செய்தல்லது தரியாதாப்போலே, சேஷியும் சேஷபூதனோடே அணைந்தல்லது தரியாதானாயிருக்கிறபடி. [பூம்பாவைபாகம்புணர்வது] போக்யதைகவேஷையாய் நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய பெரிய பிராட்டியாரோடே கலந்து வர்த்திப்பது. [ஆகம்புணர்வது] ஆத்ம குணங்கள் குமிழ்நீருண்டுபோமித்தனை. 'அணைவது, புணர்வது' என்கிறதிறே மூவர்க்கும் போகம் ஒத்திருக்கையாலே. * ரம்யமாவஸதம் க்ருத்வா * அறுபதினாயிரமாண்டு மலடுநின்ற சக்ரவர்த்தி தன் ஆதரத்துக்குப் போரும்படி சமைத்த மாளிகைகளிலும், திருவுள்ளத்துக்குப்பொருந்தி அழகியதாயிருந்தது காட்டிலே இளையபெருமாள் சமைத்த ஆச்ரமமாயிற்று. * த்ரயோரமமாணாः * நாயகரான பெருமாள் ரஸமல்லவே பிராட்டியது, பிராட்டிக்குப் பிறக்கும் ரஸமன்றே பெருமாளது, அப்படியே, அச்சேர்த்திகண்டு உகக்குமவரிறே இளையபெருமாள். (வசே) "படைவீடர் காட்டிலே ரமித்தார்கள்" என்று தோற்றுதே, காடர் காட்டிலே வர்த்தித்தாற்போலே பொருந்தியிருந்தபடி. ஆகச் சொல்லிற்றாயிற்று - ஸர்வேச்வரனும் பிராட்டிமாருமாகத் திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே இருக்கக் கண்டு உகந்து அடிமை செய்கை முக்தப்ராப்ய போகமாகிறது. [இருவரவர்முதலுந்தானே] ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குக் காரணபூதனாயிருக்கும். * ஸ ப்ரஹ்மா ஸ சிவः * என்கிற ப்ரஸித்தியாலே 'இருவரவர்' என்கிறார். அவ்விபூதியைச் சொல்லுகிற விடத்திலே 'அணைவது, புணர்வது' - என்கையாலே - அது போகபூமியாய் நித்யமாயிருக்கு மென்னுமிடமும், இங்கு 'முதல்' என்கையாலே - இவ்விபூதியில் கார்யகாரணபாவத்தால் வந்த ஸம்பந்தமும், இதுதான் ஆவது அழிவதாமென்னு மிடமும் சொல்லுகிறது. இத்தால் ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் ஸம்ஸாரபத்தர்களென்னுமிடமும், ஈச்வரனே மோக்ஷப்ரதனை வல்லானென்னு மிடமும் சொல்லுகிறார். ஆக, ஆச்ரயணீயன் அவனே, ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் ஆச்ரயணீயரல்லரென்கை; * ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்த்திதாः ப்ராணிநः கர்மஜநித ஸம்ஸாரவசவர்த்திநः * என்னுநின்றதிறே. இப்படி ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கும் காரணபூதனுகை யாலே வந்த மேன்மையையுடையவன். [எப்பொருட்குமிணைவனும்] தேவாதி ஸகல பதார்த்தங்கள் தோறும் ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரிக்கும். ப்ரஹ்மருத்ரர்கள் நடுவே வந்து அவதரிப்பது, உபேந்த்ரனாவது, சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீவஸுதேவர்களளவிலே அமைத்து வந்து பிறப்பது, மஹாவராஹமாவது, குப்ஜாம்ரமாவதாகாநிற்கும். இப்படி தாழவிட்டுப் பிறக்கிறது எதுக்காக வென்னில், [வீடுமுதலாம்] மோக்ஷப்ரதனைக்காக. அவதரித்த விடங்களிலே, பக்ஷிக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது, பிசாசத்துக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகாநிற்கும். அவன் வந்து அவதரிப்பது மோக்ஷப்ரதனைக்காகவாகில் எல்லாரும் பின்னை முக்தராகவேண்டாவோ? என்னில்,—[பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு - புணைவன்] "ஸம்ஸாரமென்றொரு பெருங்கடல், அது எங்களாற் கடக்கப்போகாது, ப்ரபலனை நீயே கழித்துத்தரவேணும்" என்று இருப்பார்க்கு ப்ரதிபூவாய் நின்று கடத்திக்கொடுக்கும். புணையாமவனென்றபடி - ஸர்வபாநிர்வாஹகனுமவனென்றபடி. * ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்தக்லேசபாஜநம், த்வாமேவ சரணம் ப்ராப்ய * என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக்கொடுக்கும். (புணைவனென்று-தெப்பமாமவனென்னவுமாம்.) * விஷ்ணுபோதம் * என்னக்கடவதிறே. ஏகதேசத்தைப்பற்றி நிற்கையன்றிக்கே, அக்கரையும் இக்கரையுமாய் நிற்கும் ஓடமாயிற்று. ... ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு—என் தனிநாயகன் புணர்ப்பு என்கையாலே எம்பெருமான்தான் வேணுமோ? அவனோடுள்ள ஸம்பந்தமே மோக்ஷப்ரதமென்கிறார்.

நீந்துந்துயர்ப்பிறவியுட்பட மற்றெவ்வெவையும் *
நீந்துந்துயரில்லா வீடுமுதலாம் *
பூந்தண்புனற்பொய்கை யானையிடர்கடிந்த *
பூந்தண் துழாய் என் தனிநாயகன்புணர்ப்பே. 2

[நீந்தும் இத்யாதி] "பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு" என்ற வதினுடைய விவரணமாயிருக்கிறது. நீந்தும் துயர்ப்பிறவியுட்பட மற்றெவ்வெவையும் நீந்தும், துயரில்லா வீடு முதலாமென்று பிரித்து யோஜிக்கவுமாம்; அன்றிக்கே, ஒன்றாக வீட்டுவிசேஷணமாகவுமாம். [நீந்தும் இத்யாதி] 'நீந்தும்' என்கிற வர்த்தமாநநிர்த்தேசத்தாலே - கடக்க அரிதான து:கத்தை விளைப்பதான ஜநநந்தொடக்கமான மற்றுமுண்டான அபக்ஷயவிநாசாதிகளையும் கடத்தும்; [துயரில்லாவீடுமுதலாம்] து:கக்கந்தரஹிதமான மோக்ஷத்துக்கும் ஹேதுவாம். கடக்க அரிதான து:கத்தையுடைத்தான ஜந்மந்தொடக்கமாக நீந்தும் துயரான மற்றெவ்வெவையும் இல்லாத மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவா மென்னுதல். இவர் வீடு என்கிறது - ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி மாத்ரத்தையன்று, ஸுகபாவைகலக்ஷணையான பகவத்ப்ராப்தியை. * முக்திர்மோக்ஷா மஹாநந்த: * என்னக்கடவதிறே. இப்படி து:கத்தைப்போக்கி வீடுமுதலாக எங்கேகண்டோம்? என்னில், - [பூந்தண் இத்யாதி] பரப்புமாறப்பூத்துக் குளிர்ந்த புனலையுடைத்தான பொய்கையிலே போய்புக்கு முதலையாலே இடர்ப்பட்ட ஆனையினுடைய து:கத்தை வாஸனையோடே போக்கினவன். 'பூவிற்செவ்வியழியாமே திருவடிகளிலே யிடவேணும்' என்று நினைத்து அது பெருமையால் வந்த இடரைப் போக்கின. [பூந்தண்டுழாயென்தனிநாயகன்] வைத்த வளையத்தோடேகாணும் மடுவிலேபோய் விழுந்தது. திருத்துழாயிற் பரிமளம்போலேகாணும் ஆனையிடரைக் கடிந்தது. ஆனையிடராவது-"'ஸர்வேச்வரன் ஆபத்ஸகன்' என்றிருந்தோம்; இவன் இப்படி ஆபந்நனை உதவாதொழிவதே; நிர்க்ருணனாயிருந்தானீ! என்று நாட்டிலுள்ளார் நினைக்கிற் செய்வதென்" என்று அத்தாலேவந்த இடராகிலுமாம். [என்தனிநாயகன்] ஆனையிடரைப் போக்குகையன்றிக்கே, தம் இடரைப் பரிஹரித்தாற்போலேயாயிற்று இவர்க்கு இருக்கிறது. [புணர்ப்பு] அவனோட்டை ஸம்பந்தம். அவன் திருவடிகளில் ஸம்பந்தம், து:கநிவ்ருத்தியையும்பண்ணி, * ஸுகபாவைகலக்ஷணம் * என்கிற பேற்றையும் தரும். தனிநாயகன் புணர்ப்பு - வீடுமுதலாம் என்று அந்வயம். ... . (2)

மூன்றாம்பாட்டு—"இருவரவர்முதலுந்தானே" என்ற பதத்தை விவரியாநின்று கொண்டு, ச்ரிய:பதியானவனுடைய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார்.

புணர்க்குமயனும் அழிக்குமரனும் *
புணர்த்ததன்னுந்தியோடு ஆகத்துமன்னி *
புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர் *
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பு எங்கும்புலனே. 3

[புணர்க்கும் அயனும்] இவற்றை ஸ்ருஷ்டிக்கையே தொழிலாயிருக்கிற பிரஹ்மாவுமாம், [அழிக்கும் அரனும்] சுடுதடிபோலே இவற்றையுடைய அழித்துக்கொண்டு நிற்கிற ருத்ரனுமாம். * ததாதர்சிதபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ * * ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய ப்ரஜாபதே * என்கிறபடியே அவன் அந்தராத்மாவாய் நின்று ப்ரவர்த்திப்பிக்க, இவற்றைச் செய்கிறார்கள். [புணர்த்ததன்னுந்தியோடாகத்துமன்னி] புணர்க்கும் அயனும் அழிக்கும் அரனும். இவைதான் இவர்கள் செய்யவல்லராவது அவன் திருமேனியைப்பற்றியிருந்தபோதாயிற்று, ஸ்தநந்தயப்ரஜை, வாயில் முலைவாங்கினால் தரியாதாப்போலே. இத்தால், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அந்தர்யாமித்வஞ் சொல்லிற்று. புணர்த்ததன்னுந்தியென்கையாலே காரணத்வஞ் சொல்லிற்று; ஆகத்து மன்னியென்கையாலே - திருமேனியைப்பற்றி லப்தஸ்வரூபரென்னுமிடஞ் சொல்லிற்று. [புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்வில்] தன் திருமார்வில் நித்யஸம்ச்லிஷ்டையாயிருக்கிற பெரிய பிராட்டியாரையுடையனாய். இது இப்போது சொல்லுகிறதென்? என்னில்; ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு நிர்வாஹகன் என்றவோபாதி, லக்ஷ்மி

ஸம்பந்தமும் ஐச்வர்யத்துக்கு உடலாகையாலே. பெரியபிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தி, நீர்மைக்கும் மேன்மைக்கும் உடலா யிருக்குமிறே. [தான்சேர்புணர்ப்பன்] ஸ்ருஷ்ட்யர்த்தமாக ஏகார்ணவத்திலே சாய்ந்தருளினவ னென்னுதல், தனக்குத்தகுதியான சேஷ்டிதங்களையுடையவனென்னுதல். [பெரும்புணர்ப்பெங்கும்புலனே] ப்ரஹ்மாதிகள் அதிகரித்த கார்யங்களை அவர்கள் வழியாலே நடத்தியும், தான் அதிகரித்த கார்யங்களைத் தானே நடத்தியும் போருகையாலே, தன்னுடைய பெரும் புணர்ப்பு - ஆனைத்தொழில்கள் எங்கும் காணலாயிருக்கும். ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு—அவனுடைய ஈச்வரத்வத்தில் கண்ணழிவற்றிருந்தது, 'இனி இதுக்கு அவ்வருகில்லை' யென்னும் 'நன்மைபெறவேணும்' என்றிருப்பார் அவனைக் கடுக ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோ ளென்கிறார்.

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி *
நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் *
அலமந்துவீய அசுரரைச்செற்றான் *
பலமுந்துசீரில் படிமினோவாதே. 4

[புலன் இத்யாதி] புலனைந்து என்கிறது - விஷயங்களையாய், அவற்றிலே ப்ரவணமாகக் கடவவான பொறியைந்து உண்டு - ச்ரோத்ராதிகள்; அவற்றுக்கு வச்யராகை தவிர்ந்து. சில பதார்த்தங்களை வறைநாற்றத்தைக்காட்டி முடிக்குமாபோலே, சப்தாதிகளிலே மூட்டி நசிப்பிக்கையாலே, இந்த்ரியங்களை - 'பொறி' என்கிறது. இத்தால் பரிச்சிந்நவஸ்துக்ராஹகமான இந்த்ரியவச்யராகை தவிர்ந்து. [நலம் இத்யாதி] நன்மைக்கு முடிவின்றிக்கே யிருக்கிற நாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர்! "ஸ்வவிநாசங்காண் மோக்ஷம்" என்கையன்றிக்கே, ஆப்ததமரான இவர் நன்மைக்கு முடிவில்லாததொரு தேசவிசேஷமுண்டாக அருளிச்செய்துவைத்தாரிறே. [புகுவீர்] இப்பேற்றுக்கு இசைவே அதிகாரமென்கிறார். அது ஒருநாடு முண்டாய், 'அது பெறவேணும்' என்னும் நசையு முண்டானாலும், ப்ரபலவிரோதிகள் கிடக்குமாகில் ப்ரயோஜநமில்லையே யென்னில், - [அலமந்துவீய அசுரரைச் செற்றான்] விரோதி போக்குகை நம்பணியோ? என்கிறார். தடுமாறி முடிந்துபோம்படி அஸுரவர்க்கத்தை அழியச்செய்தான். அவனுடைய [பலமுந்துசீரில்படிமின்] பலம்முற்பட்டிருக்கிற கல்யாண குணங்களிலே ப்ரவணராகுங்கோள். * ஸாஸகம் கர்த்துமவ்யயம் * என்னும்படி - ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யத்தாலே, ஸாதநதசையே தொடங்கி இனிதாயிருக்குமிறே. [ஓவாதே] "அபர்வணி கடல்தீண்டலாகாது" என்னுமாபோலே ஒரு நியதியில்லை இதுக்கு, மாறாதே ஆச்ரயிக்கப் பாருங்கோள். தமக்கு ரஸித்தபடியாலே, இடைவிடாமல் அநுபவியுங்கோளென்கிறா ரென்றுமாம். "நானும் சொன்னேன் நமரு முரைமின்" என்னுமாபோலே.

அஞ்சாம்பாட்டு—கீழே "இணைவனமெப்பொருட்கும்" என்றார்; அத்தை உபபாதிக்கிறார்.

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும் *
மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகுங்காவலோன் *
மாவாகியாமையாய் மீனாகிமானிடமாம் *
தேவாதிதேவபெருமான் என்தீர்த்தனே. 5

[ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்பட] கீழே "நீந்தருந்துயர்ப்பிறவி" என்றார்; இதிலே ஒருகால் விட்டுப்பிடிக்குமதுவு மில்லை யென்கிறார். உச்சிவீடும் விடாத தயரை விளக்கக்கடவதான ஜந்மந்தொடக்கமாக மற்றுமுண்டான ஐந்துக்கும்; அவற்றையுடைத்தான பதார்த்தங்களுக்கும். மூவாவென்கிற இத்தை கீழேகூட்டுதல்; மூவாத்தனிமுதலென்று மேலேகூட்டுதல். ப்ரவாஹரூபத்தாலே நித்யமாய்ப்போருகிற இதுக்குத் தனிமுதலென்னுதல், முசியாத அத்விதீயகாரணமா யென்னுதல். தான், "தன்பக்கலிலே வழிபடவேணும்" என்று நினைத்து

உபகரணங்களைக் கொடுத்துவிட, கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு வழிகெட நடவாநின்றால், 'இப்போது இங்ஙனே போயிற்றதாகில், க்ரமத்திலே நம்பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்பித்து மீட்டுக்கொள்ளுகிறோம்' என்று அநுமதிதாநத்தைப் பண்ணி உதாஸீநனாயிருக்கும்; இப்படி தன்னினைவைத் தப்பிப்போரச்செய்தேயும், கர்ஷகனாயிருக்குமவன் 'ஒருகால் பதர்த்ததிறே' என்று சோம்பிக் கைவாங்காதே மேலே மேலே கோலுமாபோலே, 'ஒருகாலல்லாவொருகாலாகிலும் ஆகிறது' என்று ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். "சோம்பாது இப்பல்லுருவையெல்லாம் படர்வித்த வித்தா" என்னக்கடவதிறே. இப்படி இவன் ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிப்பது எவ்வளவென்னில்; [மூவுலகுங்காவலோன்] ஸ்ருஷ்டிக்குக்கர்மீபவிக்கும் எல்லையளவும். கீழும், மேலும், நடுவுமென்னுதல்; க்ருதகம், அக்ருதகம், க்ருதகாக்ருதகமென்னுதல். [காவலோன்] சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலே ரக்ஷிக்கை. இப்படி ரக்ஷிப்பது தன்மேன்மை குலையாதே நின்றோவென்னில், [மாவாகி இத்யாதி] அகர்மவச்யனானவன் கர்மவச்யரோடொக்கப் பிறந்தாயிற்று. [மாவாகி] ஹயக்ரீவமூர்த்தியாய் அவதரித்தபடி. [ஆமையாய்மீனாகி] வித்யா ப்ரகாசகமான அவதாரங்கள். [மானிடமாம்] ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள். அநுஷ்டேயார்த்த ப்ரகாசகமான அவதாரங்கள்; * மர்யாதாநாஞ்ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா சஸ: * என்றும், * யத்யதாசரதி ச்ரேஷ்ட்ட: * என்றும் சொல்லுகிறபடியே. இப்படி தாழவிட்டு அவதரிக்கிறவன்தான் ஆரென்னில், - [தேவாதிதேவபெருமான்] மநுஷ்யகந்தம்பொறுத தேவர்கள்கந்தம்பொறுத நித்யஸூரிகளுக்கு அவ்வருகானவன். [என்தீர்த்தனே] நல்ல போக்யஜாதம் இருக்க, நிஷித்தத்ரவ்யங்களை விரும்புவாரைப்போலே, தானும் தன்னுடைய குணங்களும் இருக்க, சப்தாதிவிஷயங்களை விரும்பிப்போந்த என்னை, அவற்றைவிட்டுத் தன்னையே விரும்பும்படியான சுத்தியைப்பிறப்பித்த சுத்தியையுடையவன். அன்றிக்கே, நான் இழிந்தாடும் துறையென்னுதல். ... ... (5)

ஆறும்பாட்டு—நீர்சொல்லுகிறவனுக்கு இந்த உத்கர்ஷமெல்லாம் உண்டோ? என்ன; முன்பே அர்ஜுநன் நிரூபித்து நிர்ணயித்த அர்த்தம் நாம் இன்று ஆராயும்படி குறைபட்டிருந்ததோ? என்கிறார்.

தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேற்பூந்தாமம் *
சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு *
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை *
பேர்த்துமொருவரால் பேசக்கிடந்ததே. 6

[தீர்த்தன்] * பாதோதகேந ஸ சிவஸ் ஸ்வசிரோத்ருதேந * என்றும், * பாவநார்த்தம் ஜடாமத்யே யோக்யோஸ்மீத்யவதாரணாத் * என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தன்திருவடிகளோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே அசுத்தரையும் சுத்தராக்கவல்ல சுத்தியையுடையவன். இது எப்போதுதான் செய்ததென்னும் அபேக்ஷையிலே, [உலகளந்தசேவடி] என்று, அத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறார்.—[குறைகொண்டு] தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு. [நான்முகன்குண்டிகைநீர்பெய்து] அருகேநின்ற தர்மதத்வம் இவன் நினைத்தவாறே ஜலமாய் இவன் குண்டிகையிலே ப்ரவேசித்தது. [மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி] ஸ்ரீபுருஷஸூக்தாதிகளைக் கொண்டு ஸ்துதித்து. [கறைகொண்ட கண்டத்தான் சென்னிமேலேறக் கழுவினான்] "யுக்தாயுக்த நிரூபணம் பண்ண அறியாதே இவனநீதியிலே கைவளராநின்றான்; அதுபோகவேணும்" என்று இவன் ஜடையிலே யேறும்படி அவன் திருவடிகளை விளக்கினான்; ஸ்ரீபாததீர்த்தங்கொண்டு துஷ்புத்ரர்கள் தலையிலே தெளிக்குமாபோலே. இவ்விடந்தன்னில் க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தமாயிற்று சொல்லுகிறது, ஸ்ரீவாமநாவதாரமென்? என்னில் க்ருஷ்ணவதாரத்துக்கும் வாமநாவதாரத்துக்கும், வரையாதே எல்லாரோடும் பொருந்துமது உண்டாகையாலே சொல்லுகிறார். [பூந்தாமம்சேர்த்தி] அர்ஜுநனுக்கு ஒரு தேவதை பக்கலிலே ஒரு அஸ்த்ரம் பெறவேண்டுவதாய் அவன் அதுக்கு உத்யுக்தனான ஸமயத்திலே, இவன் ச்ரமத்தை யாற்றுகைக்காக 'புஷ்பங்களை நங்காலிலேயிட்டு ஜீவி' என்று அருளிச்

செய்ய, அவனும் திருவடிகளிலேயிட, அந்த தேவதை ராத்ரியிலே ஸ்வப்நத்திலே அந்த புஷ்பங்களைத் தன்தலையிலே தரித்துக்கொண்டு வந்து அஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணிற்றாகச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தை அருளிச்செய்கிறார். பூமாலையென்னுதல், அழகியமாலையென்னுதல். [அவையே] அவற்றோடு ஸஜாதீயங்களன்றிக்கே. [சிவன் முடிமேல்தான்கண்டு] பாடேபார்ச்வத்திலே யன்றிக்கே அவன் தலைமேலே கண்டானாயிற்று [தான்கண்டு] ஆப்தர் சொல்லக் கேட்கையன்றிக்கே, ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலாதலன்றிக்கே, தானே கண்டானாயிற்று. ப்ரத்யபிஜ்ஞார்ஹமாம்படி ப்ரத்யக்ஷித்து. [பார்த்தன் இத்யாதி] அவன் ஸாரதியாய்த் தாழநிற்கச்செய்தேயும், அவனுடைய ஈச்வரத்வத்தில் கலங்காதே, * ஸது பார்த்தோ மஹாமநா: * என்கிறபடியே பேரளவுடைய அர்ஜுநன் நிரூபித்து, நிர்ணயித்து, * நம: புரஸ்தாதத ப்ருஷ்ட்டதஸ்தே * என்று அநுவர்த்தித்த [பைந்துழாயான்பெருமை] ஸர்வாதிகத்வத்யோதகமான திருத்துழாய் மாலையையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய பரத்வம், இன்று சில அறிவுகேடர், செல்லவிட்டு வரவிட்டு ஆராயுமளவாயிருந்ததோ? ... ... (6)

ஏழாம்பாட்டு—ஒருவன் அநுவர்த்தநங்கொண்டு நிச்சயிக்கவேணுமோ? அவனுடைய இஷ்டஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயன்றோ இஜ்ஜகத்து இருக்கிறது; இதுவே போராதோ பரத்வஹேது? என்கிறார்.

கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்ப்புக்கு
இடந்திடும் * தன்னுள்கரக்குமுமிழும் *
தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை * மால்செய்கின்றமா லார்காண்பாரே? 7

[கிடந்து] திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தபடியாதல்; * ப்ரதிசிச்யே * என்னும்படியாகக் கடற்கரையிலே சாய்ந்தபடி யாதல். * பாஹும் புஜகபோகாபம் * திருவநந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்று திருக்கையை மடித்துச் சாய்ந்தா லிருக்கும்படி. * அரிஸூதந: * கிடந்த கிடையிலே லங்கை குடிவாங்கவேண்டும்படி யிருக்கை. * ப்ரதிசிச்யே மஹோததே: ஒருகடலோடே ஒருகடல் ஸ்பர்த்தித்துச் சாய்ந்தாற்போலே யிருக்கை. [இருந்து] பரமபதத்திலே யிருந்தபடியாதல்; * உடஜே ராமமாஸீநம் * என்று ருஷிகளாச்ரமங்களிலே யிருந்து. [நின்று] திருமலையிலே நின்றபடி யாதல்; ராவணவதஸமநந்தரத்திலே கையும் வில்லுமாய் லங்காத்வாரத்திலே நின்ற நிலையாதல்; வாலியைக்கொன்று நின்ற நிலையாதல். * அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம்ததர்ச தநுரூர்ஜிதம்! ராமம் ராமாநுஜஞ்சைவ பர்துச்சைவாநுஜம் சுபா * என்கிறபடியே. அவர்களுடைய ஸ்த்ரீகள் பக்கலிலே கேட்குமித்தனையிறே இவனுடைய பரத்வம்; * தமஸ: பரமோ தாதா சங்கசக்ரகதாதர: * என்னுதல், * த்வமப்ரமேயச்ச * என்னுதல் சொல்லாநிற்பர்களிறே [அளந்து] தன்னதானபூமியை மஹாபலிபோல்வார் இருஞ்சிக்கொள்ள, அத்தை எல்லை நடந்து மீட்டுக்கொண்டு. [கேழலாய்க்கீழ்புக்கிடந்திடும்] நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறாயாத வாராஹவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, ப்ரளயஸலிலத்துக்குள்ளே முழுகி அண்டபித்தியிலே சேர்ந்த பூமியைப் பிரித்தெடுக்கும். [தன்னுள்கரக்கும்] ரக்ஷிக்க என்று ஒருபேரை யிட்டுக்கொண்டு கொம்பிலும் குளம்பிலும் கொள்ளாதே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தபடி. "மேலொருகாலம் ப்ரளயம்வரும்" என்று ஏலக்கோலி ப்ரளயம் வந்தாலும் 'இங்குண்டோ?' என்று இளைத்துக்காட்டலாம்படி முன்புத்தையதொன்றும் தெரியாதபடி வைக்கும். [உமிழும்] 'இவை என்பட்டன' என்று பார்க்கைக்காகப் பின்னை வெளிநாடு காண உமிழும். [தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்] மிகப்பணைத்த திருத்தோள்களாலே, ஆரும்படியாகத் தழுவும். [பாரென்னுமடந்தையை] ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை. பூமியை ப்ரகாரமாக வுடையளாகையாலே தத்வாசகசப்தத்தாலே சொல்லுகிறது. தன்விபூதியினுடைய ரக்ஷணம் ஒருதலையானால் அவன் படும் பாட்டை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டையாய் அதுக்கு அபிமாநியான ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டி அணைக்கும், அத்தாலே தானும் ஹ்ருஷ்டனாய் அணையாநிற்கும். [மால்] ஸர்வாதிகனான ஸர்வேச்வரன். [செய்கின்ற மால்] அவனேற்றுகிற பிச்சை. [ஆர் காண்பாரே] ஒருவராலே "இவ்வளவு" என்று பரிச்சேதிக்கலா யிருந்ததோ? ... (7)

எட்டாம்பாட்டு—அவனுடைய அத்புதகர்மங்களைத் தனித்தனியும் திரளவும் பரிச்சேதிக்கப் போகாது எத்தனையேனும் அளவுடையார்க்கு மென்கிறார்.

காண்பாராரெம்மீசன் கண்ணனையென்காணுமாறு *
ஊண்பேசில் எல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றா *
சேண்பாலவீடோவுயிரோ மற்றெப்பொருட்கும் *
ஏண்பாலுஞ்சோரான் பரந்துளனுமெங்குமே. **8**

[காண்பாராரெம்மீசன்கண்ணனை] ஸர்வேச்வரனா யிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்து எனக்குக் கையாளானவனை, அவன்தானே காட்ட நான்கண்டாற்போலே காண்பார்க்குக் காணலாமித்தனை போக்கி, ஸ்வயத்நத்தாலே சிலர்க்குக்காணப்புக்கால் காணப்போமோ? அது கிடக்க, காண்பார் சிலருண்டாயிற்று. [என்காணுமாறு] எவ்வளவைத்தான் காண்பது. அளவுடையார் சிலர் காண இழிந்தார்களென்னா, விஷயத்தைப் பரிச்சேதிக்கப் போகாதே. ஏன்தான் பரிச்சேதிக்கப் போகாதொழிகிற தென்னில்; - இதுவன்றோ அவனுடைய அபதானம் இருக்கிறபடி. அவனுடைய ஊணாகிற ஒரு செயலைச் சொல்லப்பார்க்கில், ஸர்வலோகங்களும் ஓரவதானத்துக்குப் போராது, இவ்வபதானத்தை யுடையவனை ஒருவராலே பரிச்சேதிக்கலா யிருக்கிறதோ? 'அவனுடைய செயல் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாது' என்கைக்கு, ஸ்வரூபமோதான் பரிச்சேதிக்கலா யிருக்கிற தென்கிறார். [சேண்பாலவீடோ] உயர்த்தியே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான பரம பதமென்ன, முக்தாத்ம ஸ்வரூபமென்ன, மற்றுமுண்டான தேவாதிகளென்ன, இவற்றை யுடைத்தான [ஏண்பாலும் சோரான்] எண்ணப்பட்ட ப்ரதேசங்களென்னுதல், எட்டுத்திக்கும் வ்யாபித்துவிடாதே நிற்கு மென்னுதல். [பரந்துளனுமெங்குமே] இப்படி வ்யாபிக்குமிடத்தில் ஒருகுறையுண்டாம்படி யிருக்கையன்றிக்கே, குறையற வ்யாபித்திருக்கும். ஆனபின்பு 'வ்யாபகவஸ்துவை வ்யாப்யத்திலே ஒன்று பரிச்சேதித்துக்காண்கை' என்று ஒரு பொருளுண்டோ? ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு—நீர்சொன்னது அநுபபந்நமாயிருந்ததீ!, 'ஒருவஸ்துவே அநேக பதார்த்தங்களிலே குறைவற வ்யாபித்திருக்கும்' என்றால் இது கூடுமோ? என்ன;—கெடுவிகாள், அவன் ஸர்வகதத்வத்தை இசையாத இரணியன்பட்டது படாதேகிடிகோ ளென்கிறார்.

எங்குமுளன்கண்ணன் என்றமகனைக்காய்ந்து *
இங்கில்லையாலென்று இரணியன்தூண்புடைப்ப *
அங்கப்பொழுதே அவன்வீயத்தோன்றிய * என்
சிங்கப்பிரான்பெருமை ஆராயுஞ்சீர்மைத்தே. **9**

[எங்குமுளன்கண்ணன்] இதுவாயிற்று அவன் சொன்ன தப்பு, ஸர்வேச்வரன் ஸர்வகதனென்றான். * மயா ததமிதம் ஸர்வம் * * ந ததஸ்தி விநா யத் ஸ்யாந் மயா * என்று அவன்தான் சொன்ன வார்த்தையாயிற்று இவன்தான் சொல்லிற்று. [என்றமகனைக்காய்ந்து] இவ்வர்த்தத்தைச் சத்ருவேசொல்லிலும் கேட்டபோதே காலிலே விழவேண்டும் வார்த்தை சொல்லிற்று; ப்ரமாணவிருத்தமான அர்த்தத்தைச் சொல்லிலும் கொண்டாட வேண்டும்படியாயிற்று ஸம்பந்தம்; பருவத்தாலுங் கொண்டாடவேணும்; * [பள்ளியிலோதிவந்த] பள்ளியோதும் பருவத்தி லுள்ளவைபடையக் கொண்டாட்டமா யிருக்கும். அதுக்கு மேதே, [தன் சிறுவன்] தன்வயிற்றிற்பிறந்தவன் வார்த்தை மிகவும் ப்ரியமாயிருக்கும். [வாயிலோராயிர நாமம்] அதுக்குமேலே திருநாமத்தைச் சொல்லிற்று. [ஒள்ளியவாகிப்போத] இவையொன்று மில்லையாகிலும் சொன்னபோதை இனிமைதான் கொண்டாடவேணும். [ஆங்கதனுக்கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனாகி] அஸஹ்யாபசாரமிறே. [பிள்ளையைச்சீறி] திருநாமஞ் சொன்னதுவே ஹேதுவாக 'புத்ரனன்று' என்று விட்டான் அவன்; திருநாமஞ் சொன்னவர்களோடே தமக்கு எல்லாவுறவுமுண்டாக நினைத்திருக்கையாலே இவர், [பிள்ளை] என்கிறார். [மகனைக்காய்ந்து] வயிற்றிலே பிறந்தவனா யிருக்கச்செய்தேயும் திருநாமஞ்சொல்லப்

பொறுக்கமாட்டாமே சீறினனாயிற்று. [இங்கு இத்யாதி] எங்குமுளனாகில் நீ சொல்லுகிற வன் இங்கில்லையாயிரானே என்று தூணையடித்துக்காட்டினான். * [அளந்திட்ட தூணையவன் தட்ட] 'முன்பே நரஸிம்ஹத்தை வைத்து நட்ட தூண்' என்னவொண்ணாதே; தானே தனக்குப் பொருந்தப்பார்த்து நறுக்கிநட்ட தூணாகையாலே. [அவன் தட்ட] வேறேசிலர் தட்டினார் களாகில், 'கையிலே யடக்கிக் கொண்டுவந்து தூணிலேபாய்ச்சினார்கள்' என்னவுமாமிறே; தானேயாயிற்று தட்டினானும். [அங்கு அப்பொழுதே] அத்தூணிலே, அடித்தவிடத்திலே, அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே. [அவன்வீயத்தோன்றிய] தன்தோற்றரவிலே, அவன்பிணமாம்படி தோற்றின. அதிர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டபோதை அட்டஹாஸமும், நாமடிக்கொண்ட உதடும், நெற்றியது கண்ணும் உச்சியது புருவமுமாய்க்கொண்டு தோற்றின போது பொசுக்கின பன்றிபோலே உருகினனாயிற்று பொன்னனாகையாலே. [என்சிங்கப் பிரான்பெருமை] ஆச்ரிதவர்க்கத்துக்காக நரஸிம்ஹமாய் உபகரித்தவனுடைய பாத்வம் இன்று சிலரால் ஆராயும்படி யிருந்ததோ? ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு—'இவர்களைவிடீர், நாம் முந்துறமுன்னம் இவர்களைப்போலேயாகாதே அவனை அநுபவிக்கப்பெற்றோமிறே' என்று ஸ்வலாபாநுஸந்தாநத்தாலே ஹ்ருஷ்டராகிறார்.

சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கநரகீறு *
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும் *
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற *
கார்முகில்போல்வண்ணன் என்கண்ணனைநான்கண்டேனே. 10

[சீர்மைகொள் இத்யாதி] ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நன்றான பரமபதம், பரிமிதஸுகமான ஸ்வர்க்கம், நிஷ்க்ருஷ்டதுஃகமேயான நரகம், இவைமுடிவாக, ஈரப்பாடுடையரான தேவர்கள் நடுவாக, மற்றுமுண்டான திர்யகாதிகளுக்கும். [வேர்முதலாய்வித்தாய்] த்ரிவிதகாரணமுந் தானேயாய். [பரந்து] * தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிசத் ததநுப்ரவிச்ய ஸச்ச த்யச்சாபவத் * என்கிறபடியே முந்துற இவற்றையடைய உண்டாக்கி, பின்னை இவற்றினுடைய வஸ்துத்வநாம பாக்த்வங்களுக்காக அநுப்ரவேசித்து, இப்படி ஜகதாகாரனாய்நின்று, [தனிநின்ற இத்யாதி] இப்படி ஜகச்சரீரனாய் நின்றவளவேயன்றிக்கே, தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே வர்ஷுகவலாஹகம்போலே யிருக்கிற அழகிய திருமேனியையுடையனா யிருந்துவைத்து க்ருஷ்ணனாய் வந்து அவதரித்து எனக்குக் கையாளானவனை நான் முந்துற முன்னம் கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார். .... (10)

நிகமத்தில் - இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்கவல்லார்கள் இத்திருவாய்மொழியிற் சொன்ன முக்தப்ராப்யபோகத்தைப் பெறுவரென்கிறார்.

கண்டலங்கள்செய்ய கருமேனியம்மானை *
வண்டலம்பும்சோலை வழுதிவளநாடன் *
பண்டலையிற்சொன்னதமிழ் ஆயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் *
விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வர் எம்மாவீடே. 11

[கண்டலங்கள்] "பூதலங்கள்" என்னுமாபோலே திருக்கண்களின் பரப்பைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. பரந்து சிவந்திருந்துள்ள திருக்கண்களையும், அவற்றுக்குப் பரபாகமாம்படி கறுத்த திருமேனியையுமுடைய ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாடிற்று. [வண்டு இத்யாதி] வெள்ளத்திலே அலைவாரைப் போலே தேன்வெள்ளத்திலே வண்டுகள் அலையாநின்றுள்ள சோலையை யுடைய திருவழுதிவளநாட்டையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. தலையான பண்ணிலே சொன்ன தமிழாயிற்று இப்ப்ரபந்தந்தான். அன்றியே, பண்ணின்மேலே சொன்ன வென்னுதல். ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லார்கள் * நாகஸ்ய ப்ருஷ்ட்டே * என்கிறபடியே, பரமபதத்திலே தங்கள் வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற இருந்து, எவ்

வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷமானது தங்களுக்கு விதேயமாம்படி பெறுவர். [விண்டலை] தலையான விண்ணிலே யென்னுதல், விண்ணின்மேலே யென்னுதல். அங்குள்ளார் தங்களாஜ்ஞாநுவர்த்தநம் பண்ணும்படியாகப் பெறுவர். ஆத்மலாபத்தளவு மன்றிக்கே, பரம புருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷத்தை ஆளப்பெறுவர். [வீற்றிருந்து] ஸாம்ஸாரிகமான ஸங்கோச மெல்லாந் தீரும்படி வீறுபட்டிருந்து. [ஆள்வர் எம்மாவீடே] "தன்பால் மனம்வைக்கத் திருத்தி வீடுதிருத்துவான்" என்று எனக்கும் என்பரிகரத்துக்கும் தருவானாகச் சமைந்து நிற்கிற பரமபதத்தை யாளப்பெறுவர்.

முதற்பாட்டில் இத்திருவாய்மொழியில் பரக்கச்சொல்லுகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, "ஸம்ஸாரமாகிற இக்கடலைக் கடக்கவேணும்" என்றிருப்பார்க்குக் கடத்திக்கொடுக்கு மென்றார்; இரண்டாம்பாட்டில் அவன் வேணுமோ? அவனோட்டை ஸம்பந்தமே கடத்துமென்றார்; மூன்றாம்பாட்டில் - அவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்கள் ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்றார்; நாலாம்பாட்டில் "அந்தமில்பேரின்பத்தைப் பெற வேணும்" என்றிருப்பார் அவனை ஆச்ரயியுங்கோ ளென்றார்; அஞ்சாம்பாட்டில் - கீழ் "இணைவனுமெப்பொருட்கும்" என்றத்தை விவரித்தார்; ஆறாம்பாட்டில் இவ்வுத்கர்ஷ மெல்லாம் அவனுக்கு உண்டோ? என்ன,—நாம் ஆராயவேண்டாதபடி அர்ஜுநன் பண்டே தெரிந்து அறுதியிட்டா னென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் - ஒருவன் அநுவர்த்தநங்கொண்டு அறிய வேணுமோ? அவனுக்கு இஷ்ட ஸர்வசேஷ்டாவிஷயமாயன்றோ ஜகத்து இருக்கிறதென்றார்; எட்டாம்பாட்டில் வ்யாப்தி தொடக்கமான அவனுடைய அபதாநங்கள் ஒருவரால் பரிச்சேதிக்க முடியாதென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதார் ஹிரண்யன் பட்டது படுவரென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் - ஏவம்பூதனனவனை நான் கண்டு அநுபவிக்கப் பெற்றே னென்றார்; நிகமத்தில் - இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

அணைந்தவர்கள் தம்முடனே யாயனருட்காளாம் *
குணந்தனையே கொண்டுலகைக்கூட்ட *— இணங்கிமிக
மாசிலுபதேசம்செய் மாறன்மலரடியே *
வீசுபுகழெம்மாவீடு.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம், எம்பெருமானார்திருவடிகளேசரணம், ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு: ப்ரவேசம்.

கீழில் திருவாய்மொழியிலே "நலமந்தமில்லதோர் நாடு புகுவீர்" என்று இவர் தாமும் அருளிச்செய்து, ஸர்வேச்வரனும் இவர்க்கும் இவர்பரிகரத்துக்கும் மோக்ஷங்கொடுப்பானாகப் பாரிக்க, அத்தைக்கண்டு; தேவரீர் எனக்கு மோக்ஷம் தந்தருளப் பார்த்ததாகில் இங்ஙனே தரப்பார்ப்பது; அதாகிறது "உனக்கு மோக்ஷங்கொள்" என்று எனக்காகத் தருகையன்றிக்கே, 'நமக்காகக்கொள்' என்று தேவர்க்கே யாம்படியாகத் தரவேணுமென்று தாம் நினைத்திருந்தபடியை அவன் திருமுன்பே ப்ரார்த்திக்கிறார். ஆனால் இதுதான் பின்னை இத்தனைநாள் நிஷ்கர்ஷியாதொழிவா னென்? என்னில்; அவன் மேன்மேலென குணாநுபவத்தைப் பண்ணுவிக்கையாலே அதுக்குக் காலம்போந்ததித்தனையல்லது, இது நிஷ்கர்ஷிக்க அவஸரம்பெற்றிலர். ஆனாலும் இப்போதும் குணாநுபவமேயன்றோ பண்ணுகிறதென்னில்;— அது அப்படியே; அவன் தம் பக்கலிலே மேன்மேலெனப்பண்ணுகிற விருப்பத்தைக்கண்டு, "இவனுக்கு இந்தவ்யாமோஹம் முடிய அநுவர்த்திப்ப தொன்றாயிருந்தது; நாம் இவனை மீட்டாகிலும் நம்முடைய ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிப்போம்" என்று பார்த்து, "நீ இங்ஙனே நில்" என்று அவனை நிறுத்திவைத்து ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறார். எம்பார் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப்புக்கால், இருந்தவர்களை "யார்" என்றுகேட்டுக் கதவுகளையும் அடைப்பித்து, குஹ்யமாகவாம் அருளிச்செய்வது. ப்ராப்யமாகில் இப்படியன்றோ இருப்பது, இவர் நிஷ்கர்ஷிக்க வேண்டுகிறதென்? என்னில்;—ஸர்வேச்வரன் இவ்வாத்மாவுக்கு

சேஷியாய் இவனும் சேஷபூதனாய், அவனுடைய உபாயபாவமும் நித்யமாயிருக்கச்செய்தே யன்றோ இவனுக்கு இன்று ஸ்வீகாரம் வேண்டுகிறது; அப்படியே, அவன் ஸ்வதந்த்ரனாகை யாலே நினைத்தபோது நினைத்தபடி கொள்வானொருவனாகையாலே, ப்ராப்திஸமயத்தில் அநு பவம் இருக்கும்படியையும் நிஷ்கர்ஷித்துப் பெறவேணுமிறே. உத்தரார்த்தத்திலும் இவ்வர்த் தத்தைச் சொல்லாநின்றதிறே. த்வயந்தன்னில் நிஷ்கர்ஷிக்க வேண்டுகிறதென்? என்னில்;— பூர்வார்த்தத்தாற் சொன்ன ஸாதநம் ஸர்வபலப்ரதமாகையாலே, ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் சரணம்புகுவார்க்கும் அவற்றைக்கொடுத்து விடுவானொருவனிறே ஸர்வேச்வரன். இது தன்னிலோடுகிறதென்? என்னில்;-"முக்தனாய் நிரதிசய ஸுகாநுபவத்தைப் பண்ணவுமாம், ஆத்மப்ராப்தியைப் பெறவுமாம்; ஆத்மவிநாசமேயாகவுமாம், நரகாநுபவம் பண்ணவுமாம், இவற்றில் எனக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தமில்லை; உனக்காய் வருமன்று இவையித்தனையும் வரவுமாம், எனக்காய்வருமன்று இவையித்தனையும் வேண்டா; ஆனபின்பு, தேவருக்கு உறுப்பாமிதுவே எனக்கு வடிவாம்படி பண்ணியருளவேணும்" என்று ஸ்வப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட பரிமாற்றந்தான் லோகத்தில் பரிமாறுவதொன்றல்ல; இவ்வாழ்வார்பக்கலிலே காணுதல்; ராமாயண புருஷர்களில் ஸ்ரீபரதாழ்வான், இளையபெருமாள், இவர்கள் பக்கலிலே காணுதல் செய்யுமித்தனை. கைகேயி "ராஜந்" என்ற சொல் பொறுக்கமாட்டாமே திரளிலே வந்து கூப்பிட்டானிறே. [* விலலாப ஸபாமத்யே *] ஒரு திரளாகவிருந்து என்னுடைய சேஷத்வத்தை அபஹரிப்பதே! * தஸ்யுபிர்முஷிதேநேவ யுக்தமாக்ரந்திதும் ப்ருசம் * என்னும் படி இழந்தவஸ்துவுக்குத் தக்கபடியாயிருக்குமிறே கூப்பீடும். [* ஜகர்ஹேச *] ஸந்த்யாவந்த நத்துக்குப் பிற்பாடரை சிஷ்டகர்ஹை பண்ணுவாரைப்போலே கர்ஹித்தான். * புரோஹிதம் * அழகியதாக இக்குடிக்கு முன்னடி ஹிதம்பார்த்தாய். [* ஸபாமத்யே புரோஹிதம் ஜகர்ஹே *] * நியமாதிக்ரமம் ரஹஸி போதயேத் * என்கிற நிலையும் பார்த்திலன், [* ராஜ்யஞ்சாஹஞ்ச ராமஸ்ய *] ஒருவனுக்கு இரண்டு வஸ்துசேஷமானால் ஒன்றையொன்று நிர்வஹிக்குமோ? ஆனால், ராஜ்யந்தான் என்னையாண்டாலோ? [* தர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி *] "பெருமாள் காடேறப்போனார், சக்ரவர்த்தி துஞ்சினான்; நாடு அராஜகமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது; நின்றீ ரில் ப்ரதாநர்தலையிலே முடியை வைக்கவேணும்" என்று பார்த்தாயித்தனைபோக்கி இதுக்கு விஷயபூதனான என்னைப் பார்த்து வார்த்தைசொல்லிற்றில்லை. [* கதம் தசரதாஜ்ஜாதோ பவேத் ராஜ்யாபஹாரக: *] அவர் போகட்டுப்போன ராஜ்யத்தை அபஹரித்து, அவரைப்பிரிந்த அநந் தரத்திலே முடிந்தவன் வயிற்றிலே பிறந்தேனும்படி எங்ஙனே நான்? இளையபெருமாள் "நில்" என்ன, * குருஷ்வ * என்றாரிறே. அந்வயத்தாலே தரிக்கக்கடவ வஸ்துவை வ்யதிரேகித்து நிற்கச்சொல்லுகையாவது அழிக்கையிறே. குரு என்னாதே, * குருஷ்வ * என்றாரிறே - ஆரு டைய ப்ரயோஜநத்துக்கு ஆர்தானிருக்கிறார்? உம்முடைய இழவுக்கு நீர் பதறுகிறதென்? * அநுசரம் * பண்ணும் ப்ரகாரத்தை விதிக்கிறார். நீர்தாம் "நில்" என்று அருளிச் செய்தது, நான், நிற்கச்சொல்லுகைக்கு யோக்யனாம்படியிருக்கையிறே; உம்முடைய சாயையை "நில்" என்று சொல்லிற்றிலீரே, சாயையோபாதி உம்மைப் பின் செல்வேனாக வேணும். "நீரும்நிழலும் வாய்த்திருப்பதொரு ப்ரதேசத்தைப் பார்த்துப் பர்ணசாலையைச் சமையும்" என்ன, "நந்தலையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வைத்தபோதே பெருமாள் நம்மைக் கை விட்டார்" என்று வேறுபட்டார். [* ஏவமுக்தஸ்து ராமேண *] "இதுக்கு முன்பெல்லாம் நம்குறையாலே யிழந்தோம்" என்றிருந்தோம்; இவர்தாமே நம்ஸ்வரூப மழியக் காரியம்பார்த் தார், இனி, 'நம்ஸ்வரூபம்' என்றொன்றுண்டோ?" என்று வேறுபட்டார். [* லக்ஷ்மண: *] பாரதந்த்ர்யத்தை நிரூபகமாகவுடையவர். [* ஸம்யதாஞ்ஜலி: *] நாம் நம் ஸ்வரூபத்தை யழித் துக்கொண்டவன்று நோக்குகையன்றிக்கே, சேஷிதானே யழித்தவன்றும் ஸ்வரூபத்தைத் தரவற்றாயிற்று அஞ்ஜலி. ஸர்வாபிமத ஸாதநமாயிற்று. [* ஸீதாஸமக்ஷம் *] பண்ணின அஞ்ஜலிக்கு அந்யபரதைபாவிக்க வொண்ணாதவள் ஸந்நிதியிலே. [* காகுத்ஸ்தம் *] பிராட்டி ஸந்நிதியும் மிகையாம்படியான குடியிற் பிறப்பை யுடையவரை. [* இதம் வசநமப்ரவீத் *] "இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுவானே" என்று கொண்டாடுகிறான் ருஷி. [* பரவாநஸ்மி *] உம்முடைய அஸ்மிதைபோலல்லகாணும் என்னுடைய அஸ்மிதை. இப்படிக்கொத்த பார

தந்த்ர்யத்தை யாயிற்று இவர் ஆசைப் படுகிறது. "இதுதான் ஒருவர் அபேக்ஷிக்கு மதுவு மல்ல, அபேக்ஷிப்பாரில்லாமையாலே நாம் கொடுத்துப்போரு மதுவுமல்ல; அவ்வழி புல் லெழுந்துபோயிற்றுக்காணும்" என்று அவன் அநாதரித்திருக்க; புருஷன் அர்த்திக்க வருமதிறே - புருஷார்த்தமாவது; "இப்பேறித்தனையும் நான் பெற்றேறுகவேணும்" என்று இவர் அபேக்ஷிக்க, அவனும் தலைதுலுக்கப்பெற்றாய்த் தலைக்கட்டுகிறார்.

முதற்பாட்டில், எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷத்திலும் எனக்கு அபேக்ஷை யில்லை, உன் திருவடிகளை என் தலையிலே வைக்கவேணு மென்கிறார்.

எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம் * நின்
செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்து * ஒல்லைக்
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே! *
அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே. 1

"ஆழ்வீர்! மோக்ஷத்தைக்கொள்ளும்" என்றான் ஈச்வரன், "வேண்டா" என்றார்; "மாவீடுகிடீர் - விலக்ஷணமான மோக்ஷங்கிடீர்" என்றான், "அதுவும் வேண்டா" என்றார். "எம்மாவீடுகிடீர்-ஐச்வர்யம், ஆத்மாலாபம்' என்றிருக்கவேண்டா, பரமபுருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷம்" என்றான்; அதுவும் எனக்கு வேண்டாவென்கிறார். எவ்வகையாலும் நன்றான; மோக்ஷத்திடையாட்டமும் [செப்பம்] செப்போம்; சொல்லோம். நீ ப்ரஸங்கிக்கவும் கடவை யல்லை, நான் ப்ரதிஷேதிக்கவும் கடவனல்லேன். [எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்] ஒரு தமிழன் "எம்மாவீட்டு விகல்பமும் செவ்வியவாம்" என்றான். அந்தப்பக்ஷத்திலே, வீட்டு விகல்பமாவது - ஸாலோக்யஸாரூப்ய ஸாமீப்யஸாயுஜ்ய மென்கிறவை. செவ்வியவாகை யாவது-ஸாலோக்யாதிகளெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலேயுண்டாகை. ஆனால் உமக்கு வேண்டுவ தென்? என்னில், [நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து] இது எனக்கு வேண்டுவது. செம் என்று - சிவப்பாய், மா வென்று - கறுப்பாய்; உன்னுடைய, அகவாய் சிவந்து புறவாய் ச்யாமமாய்; விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, நாற்றங்களுக்குத் தாமரையை ஒருபோலிசொல்ல லாம்படி யிருக்கிற திருவடிகளைக் கொண்டுவந்து என் தலையிலே வைக்கவேணும். அன்றிக்கே, செம்மையால் நினைக்கிறது - செவ்வையாய் ஆச்ரிதர்க்கு வருந்தவேண்டாதபடியான ஆர் ஜவத்தையுடைத்தாய்; மாவென்று-மஹத்தையாய், பரமபூஜ்யமான திருவடிகளென்னவுமாம். சேர்த்து என்றது - சேர்க்கவேணு மென்றபடி. கொக்குவாயும் படுகண்ணியும் போலே, உன் திருவடிகளும் என் தலையும் சேரவேணும். சேர்த்து என்று - ல்யப்பாகை யன்றிக்கே, விதி யாய், சேர்த்தருளவேணு மென்கை. * யாவந் ந சரணௌப்ராதுः பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ சிரஸா தாரயிஷ்யாமிநமே சாந்திர்ப்பவிஷ்யதி * பிள்ளாய்! உன்னுள்வெதுப்பு ஆறுவது எப் போது? என்றார்கள்: பெருமாளும் தமக்கு வகுத்தமுடி சூடி, நானும் எனக்கு வகுத்தமுடி சூடின அன்று என்றானிறே. [நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து] மயிர் கழுவிப் பூச்சூட இருப்பாரைப்போலே, இவரும் ஈறிலின்பத் திருவெள்ளத்திலே முழுகிப் பூச்சூட இருக்கிறார் காணும். "அப்படியே செய்கிறோம்" என்றான்; அக்க்ரமம் பற்றாது. [ஒல்லை] செய்து கொடு நின்று, "செய்கிறோம்" என்னவேண்டும். இப்படி த்வரிக்கவேண்டு மிடமுண்டோ? என்ன, [கைம்மாதுன்பங் கடிந்தபிரானே] நீ த்வரித்துவந்து விழும்படி அறியாயோ.? [* பரமாபதமாபந்நः *] ஸர்வேச்வரன் தன்னைப்பேணாதே வந்து விழும்படியான ஆபத்தாயிற்று. * மநஸா அசிந்தயத் * கூப்பீடோவிற்று. [கைம்மாதுன்பம்] ஆனையும் தன்னளவிலேயிறே நோவுபடுவது. துதிக்கை முழுத்தின ஆபத்திறே. அப்படி உமக்கு ஆபத்து உண்டோ? என்ன; அங்கு முதலையொன்று, எனக்கு முதலை ஐந்து; அங்கு ஆயிரம் தேவஸம்வத்ஸரம், இங்கு அநாதிகாலம்; அங்கு ஒருசிறுகுழி, இங்கு பிறவியென்னும் பெருங்கடல்; அதுக்கு சரீரநாசம், எனக்கு ஆத்மநாசம்; ஆனையின் காலையாயிற்று முதலைபற்றிற்று, இங்கு என்னு டைய நெஞ்சையாயிற்று அருவித்தின்றிடுகிறது; அனால் அதுக்கும் இதுக்கு முள்ள வாசி பாராய். [பிரானே] ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுடைய துःகத்தைப் போக்கின விதுவும், "தமக்குப்

பரிஹரித்தது" என்றிருக்கிறார். அதுக்கு உதவினமையுண்டு, உமக்கென்னென்ன,—[அம்மா] அதுக்கும் எனக்கும் ஒவ்வாதோ தேவரோட்டை ஸம்பந்தம். நீ ஸ்வாமியன்றோ. நீரார்? என்ன, [அடியேன்] நான் சேஷபூதன். இருவருடைய ஸ்வரூபத்தையும்பற்றி "தவிர வொண்ணாது" என்றபேக்ஷிக்கிறீரோ? என்ன, [வேண்டுவது] ராகப்ராப்தம். இதுவாகில் வேண்டுவது, இது செய்கிறோம்; இதுவும் இன்னுமெதுவும் வேணுமென்றான். [ஈதே] "நின் செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்து" என்ற இதுவே யென்கிறார். ... ... (1)

இரண்டாம்பாட்டு—முதற்பாட்டில் - காயிகமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; இதிலே - மாநஸமான பேற்றை அபேக்ஷிக்கிறார்.

ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதெஞ்ஞான்றும் * என்
மைதோய்சோதி மணிவண்ணவெந்தாய் *
எய்தாநின்கழல் யானெய்த * ஞானக்
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே. 2

கீழிற்பாட்டிலே "ஈதே" என்னச்செய்தேயும், "ஓரர்த்தத்தையே பலகால் கேட்டவாறே மற்றொன்றிலே தடுமாறிச் செல்லவுங்கூடுமே, இதிலே நிலைநின்றமை யறியவேணும்" என்று, இதுவும் இன்னுமெதுவும் வேணும் என்றான் [ஈதேயென்கிறார்.] "நீரிதிலேநிலை நின்றீர்" என்னுமிடம் நாம் அறியும்படி யென்? என்ன, [யானுன்னைக்கொள்வது] இருவருடையவும் தர்மியே இதில் ப்ரமாணம். ஸ்வாமியான உன்பக்கல் சேஷபூதனான நான் கொள்ளுமது இதுவே. நம்முடைய ஸ்வாமித்வமும் உம்முடைய சேஷத்வமும் கிடக்கச் செய்தேயன்றோ நெடுநாள் இழந்து போந்தது, ஆனபின்பு நமக்கு அதிசங்கை வர்த்தியா நின்றதுகாணும்; இது எத்தனை குளிக்கு நிற்கும்? என்ன, [எஞ்ஞான்றும்] யாவதாத்மபாவி இதுவே எனக்கு வார்த்தை. "இதிலே நிலைநிற்கும்படி உம்மை இத்துச்சிக்ஷை பண்ணுவித்தாரார்" என்றான் ஈச்வரன்; இப்படி யார் கற்பித்தார்? மற்றுமுண்டோ? தேவர்வடிவழகிறே! [என்மைதோயித்யாதி] மைதோய்ந்திருந்துள்ள தேஜஸ்ஸை யுடைத்தான மணியினுடைய நிறம்போன்ற திரு நிறத்தைக் காட்டி என்னை அநங்யார்ஹனாக்கி உன் சேஷித்வத்தை அறிவித்தவனே! அழகிது, உமக்குச் செய்யவேண்டுவதுதா னென்? என்ன, [எய்தா நின்கழல்யானெய்த] ஸ்வயத்நத்தாலொருவர்க்கும் ப்ராபிக்க வொண்ணாத திருவடிகளை "உன்னாலே பேறு" என்றிருக்கிற நான் ப்ராபிக்கும்படி பண்ணு. அது நீர் மயர்வறமதிநலம் பெற்றவன்றே பெற்றிலீரோ? வென்ன, [ஞானக்கைதா] இது நினைத்திருக்கு மளவு போராது, அது நான் 'பெற்றேன்" என்று தெளியும்படி பண்ணவேணும். அமிழ்ந்தினார்க்குக் கை கொடுத்தாற்போலே யிருக்கையாலே ஜ்ஞாநலாபம் "ஞானமான கையைத்தா" என்கிறார். இங்கே, எம்பார்க்கு ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அதாவது - "ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கு இரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கும் எளிதாய், ஏறுமவனுக்கும் எளிதாயிருக்குமிறே; அப்படியே யாகிறது" என்று. [ஞானக் கைதா] அங்ஙனன்றிக்கே, அது, பின்னை பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையார் பெறும் பேறன்றோ வென்ன, [ஞானக்கைதா] அவற்றையும் தேவரே பிறப்பித்து, தேவர் திருவடிகளைப் பெறவேணு மென்னவுமாம். அப்படி செய்கிறோமென்ன, [காலக்கழிவுசெய்யேலே] "ஒல்லை" என்றதுதானே யன்றோ எனக்கு எப்போதும் வார்த்தை. .... (2)

மூன்றும்பாட்டு—இதில் - வாசிகமான பேற்றை அபேக்ஷிக்கிறார்.

செய்யேல்தீவினையென்று அருள்செய்யும் * என்
கையார்சக்கரக் கண்ணபிரானே!
ஐயார்கண்டமடைக்கிலும் நின்கழல்
எய்யாதேத்த * அருள்செய் எனக்கே. 3

[செய்யேல் இத்யாதி] "கையும் திருவாழியும் பொருந்தியிருக்கிற இருப்புக் கண்டாயே, நம் பவ்யதை கண்டாயே; நம்மை அநுபவிக்கை அழகியதோ? க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே ப்ரவணனாய் அநர்த்தப்படுகை அழகியதோ" என்று கையில் திருவாழியையும் பவ்யதையையும் காட்டியாயிற்று இவருடைய விஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்தது; சாஸ்த்ரப்ரதாநாதிகளாலன்று. [ஐயார் இத்யாதி] "துஃகநிவ்ருத்தி வேணும்" என்கிறேனல்லேன்; * துர்க்கதாவபி * என்கிறபடியே, ஏதேனும் உத்க்ரமணஸமயத்திலும் உன் திருவடிகளை நான் இளையாதே ஏத்தும்படி பண்ணியருளவேணும். செறிந்த ச்லேஷ்மாவானது கண்டத்தை யடைக்கிலும் உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை நான் மாறாதே ஏத்தவல்லேனாம்படி பண்ணியருளவேணும். உத்க்ரமணதசை பார்த்திருப்பர்காணும் கோழைப் பையலார் வந்து மிடறு பிடிக்க. நீர் சொல்லுகிற அது ஒரு ஸுக்ருதபலமன்றோ வென்ன, - [அருள்செய்] "இவன் பெற்றிடுவான்" என்று இரங்கியருளவேணும். இது பின்னை? ஸர்வர்க்கும் ப்ரயோஜநமாகாதோ வென்ன, [எனக்கே] எனக்கு ஒருவனுக்கும் செய்தருளவேணும். .... (3)

எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்துமேன்று * என்
மனக்கேவந்து இடைவீடின்றிமன்னி *
தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே *
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே. 4

நாலாம்பாட்டு—இத்திருவாய்மொழியில் இவர் நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யமாவது - ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதி தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே என்றிறே; இவ்விடத்திலே எம்பார் அருளிச்செய்யும்படி - "ஸர்வேச்வரன் த்ரிவிதசேதநரையும் ஸ்வரூபாநுரூபமாக அடிமை கொள்ளாநின்றான்; நாமும் இப்படி பெறுவோமே யென்று". முக்தரும், நித்யரும், தாங்களும் ஆநந்தித்து அவனையும் ஆநந்திப்பிப்பர்கள்; பத்தர் தாங்கள் ஆநந்தியாதே அவனை ஆநந்திப்பிப்பர்கள்; * இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானிறே. "மயர்வற மதிநல மருளப் பெற்றவர், 'தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே' என்று ப்ரார்த்திப்பானேன்? 'திருவுள்ளமானபடி செய்கிறான்' என்றிராதே" என்று பிள்ளைதிருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க, "அது கேளீர்; முன்பு பிரிந்தன்று, பின்பு பிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றியிருக்கத் திருமார்விலே யிருக்கச்செய்தே, 'அகலகில்லேன் அகலகில்லேன்' என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே; அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப்பண்ணுகிறது" என்று அருளிச்செய்தார். எம்மாவீட்டி லெம்மாவீடாய், வைஷ்ணவஸர்வஸ்வமுமாய், உபநிஷத்குஹ்யமுமாய், ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே அபேக்ஷித்துப் பெறுமதாய், இவ்வாத்மாவுக்கு வகுத்ததுமான பாரதந்த்ர்யத்தை அவன் பக்கலிலே அபேக்ஷிக்கிறார். முதலிலே "ஆட்செய்" என்னவேணும்; ஆட்செய்யென்று - ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது. அதில் "எனக்காட் செய்" என்னவேணும்; எனக்காட்செய் என்று அப்ராப்தவிஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. எனக்கேயாட்செய் என்று தனக்கு மெனக்கும் பொதுவான நிலையைத் தவிர்த்து, "எனக்கேயாட்செய்" என்னவேணும். இதுதான் ஒழிவில்காலமெல்லா முடனாய் மன்னி நிற்கவேணும்; * க்ரியதாமிதி மாம் வத * என்கிறபடியே, "இன்னத்தைச் செய்" என்று ஏவிக்கொள்ளவேணும்; இப்படி ஒரு வார்த்தை அருளிச்செய்து கெடுங்கைநீட்டாக இருக்கவொண்ணாது, என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுரவேணும்; புகுந்தாலும் போக்குவரத்துண்டாகவொண்ணாது, ஸ்த்தாவரப்ரதிஷ்டையாக எழுந்தருளியிருக்கவேணும், இருந்து கொள்ளும் கார்யமென்? என்றால், [தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே] ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதியாகக் கொள்ளவேணும். அது சூடுமவனுக்கும் பூசுமவனுக்கு முறுப்பாய் மிகுதிகழித்துப் போகடு மித்தனையிறே. ஒருமிதுநமாய்ப் பரிமாறாநின்றால் பிறக்கும் இனிமையும் இரண்டு தலைக்கும் ஒத்திருக்குமிறே, அங்ஙன் என்னுடைய ப்ரீதிக்கு நான் அந்வயித்தவனாகவொண்ணாது. "நின்" என்றும், "அம்மா" என்றும் - முன்னிலையாக ஸம்போதித்துக்கொண்டு போரா நிற்கச்செய்தே, இங்குப் படர்க்கையாகச் சொல்லுவானென்? என்னில்; "ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிற ஸமயத்திலே திருமுகத்தைப் பார்க்கில் வ்யவஸாயங் குலையும்"

என்று, கவிழ்ந்திருந்து கையோலைசெய்து கொடுக்கிறார். [எனக்கே கண்ணனை] "தனக்கேயாக" என்றபின்புத்தை, எனக்கேயிறே. புருஷார்த்தமாகைக்காகச் சொல்லுகிறார். ஒரு சேதநனிறே அபேக்ஷிப்பான். நீர் அபேக்ஷிக்கிற இது செய்வோமாகப் பார்த்தால் எல்லார்க்கும் செய்யவேணுங்காணு மென்ன, [யான்கொள்] ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை நீ பிறப்பிக்க அத்தாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய நான் ஒருவனும் பெறும்படி பண்ணவேணும். உமக்கும் எப்போதும் நம்மாற்செய்யப்போகாதென்ன, [சிறப்பே] பலகால் வேண்டா, ஒருகால் அமையும்; அது தன்னிலும், திருவாசலைத் திருக்காப்புக்கொண்டு ஒருவர் அறியாதபடி சிறப்பாகச் செய்யவும் அமையும். சிறப்பாகிறது - ஏற்றம். அதாவது - புருஷார்த்தம். ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தைக் கொண்டருளவேணு மென்றபடி. சிறப்பாவது - முக்தியும், ஸம்பத்தும், நன்றியும். இவற்றில், நான் உன்பக்கல் கொள்ளும் மோக்ஷம் உனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமதுவே. உன்பக்கல் நான் கொள்ளும் ஸம்பத்தென்னவுமாம். நன்றியென்னவுமாம். ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு—கீழ் மநோவாக்காயங்கள் மூன்றுமுண்டான பேற்றை ஆசைப்பட்டு, இவைமூன்றுமுண்டான அநுபவத்தில் உன்னுடைய ப்ரீதியிலே அந்தர்ப்பூதனுமிதுக்கு மேற்பட எனக்காயிருக்கு மாகாரத்தைத் தவிர்க்கவேணு மென்றார்; "இதுதான் ஸம்ஸாரிகள் பக்கல் பரிமாறுவதொன்றல்ல, இவர்தாம் தம்மை யாராகநினைத்து இந்தப் பேற்றை அபேக்ஷிக்கிறார் என்று ஆராய்ந்துபார்ப்போம்" என்று நீர்ஆராய்த்தான் நம்மை இப்படி அபேக்ஷிக்கிற தென்ன; "தேஹமே ஆத்மா" என்பார்; கேவலதேஹத்துக்கு இந்த்ரியமொழிய அநுபவ மில்லாமையாலே "இந்த்ரியங்களேகாண் ஆத்மா" என்பார்; அந்த இந்த்ரியங்களும் மநஸ்ஸஹகாரமில்லாதபோது பதார்த்தக்ரஹணம் பண்ணமாட்டாமையாலே "மநஸ்ஸேகாண் ஆத்மா" என்பார்; "அம்மநஸ்ஸுதனக்கும் ப்ராணங்கள் ஸஹகரிக்கவேண்டுகையாலே ப்ராணங்காண் ஆத்மா" என்பார்; "இவையெல்லாமுண்டானாலும் அத்யவஸாயம் வேணுமே, அதுக்குக் கருவியான புத்திதத்வமேகாண் ஆத்மா" என்பார்; "இவையித்தனைக்கும் அவ்வருகாய் ஜ்ஞாநகுணகமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாயிருப்பதொன்று ஆத்மா" என்பாராகா நிற்பர்கள்; அதில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை, ஏதேனுமாகவுண்டான வஸ்து தேவர்க்கு உறுப்பாமிதுவே வேண்டுவதென்கிறார், * வபுராதிஷு யோபி கோபி வா * என்றார்போலே.

சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கநரகம் *
இறப்பிலெய்துக வெய்தற்க * யானும்
பிறப்பில்பல் பிறவிப்பெருமானை *
மறப்போன்றின்றி யென்றுமகிழ்வேனே. 5

[சிறப்பில்வீடு] நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவன் நித்யஸூரிகளுடைய அநுபவத்தைப் பெற்று அநுபவிக்கக்கடவதாகச் சொல்லுகிற மோக்ஷம், பரிமித ஸுகத்தை யுடைத்தான ஸ்வர்க்கம், நிஷ்க்ருஷ்டதுஃகமே யான நரகம்; இவற்றை சரீரவியோக ஸமயத்தில் ப்ராபிக்க, ப்ராபியாதொழிக. இதுக்குக் கருத்தென்? என்னில்; தேஹாதிரிக்தனு யிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டாகவுமாம், தேஹமே ஆத்மாவாகவுமாம், இதில் நிர்ப்பந்தமில்லை யென்கை. தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொரு வஸ்து உண்டாகிலிறே ஸ்வர்க்காத்யநுபவங்களுள்ளது, கேவலதேஹம் இங்கே தக்தமாகக் காணாநின்றோமிறே. [யானும்] சசப்தத்தாலே - நான் இப்பேறித்தனையும் பெறுவதுகாணென்கிறார். ஸ்வரூபநிர்ணயத்தில் நிர்ப்பந்தமின்றிக்கே, "நான் ஆரேனுமாக அமையும்" என்று இருக்கிற நானும். [பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை] பிறக்கைக்கு ஹேதுவான கர்மமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, கர்மவச்யரும் பிறவாத ஜன்மங்களிலே பிறக்கவல்ல ஸர்வாதிகனை. * அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே * [மறப்பொன்றின்றி] அவதாரங்களிலும் சேஷ்டிதங்களிலும் ஒரு மறப்பின்றிக்கே. [மறப்பொன்றின்றி] இத்தலையிலுள்ளதெல்லாம்மறக்கலாம், அத்தலையிலுள்ளதொன்றும் நழுவவொண்ணாது.

[என்றும்மகிழ்வேனே] மகிழ்ச்சியென்றும், அநுபவமென்றும் - பர்யாயம். அநுபவிப்பேனென்கிறார். ஆக, இத்தாலே - ஸ்வரூபமும் வெளியிடுகிறார். பெருமானென்கையாலே - தம்முடையசேஷத்வமும், மறப்பொன்றின்றி என்கையாலே - ஜ்ஞாத்ருத்வமும், என்றுமென்கையாலே - நித்யத்வமும், மகிழ்வு என்கையாலே - போக்த்ருத்வமும். ... (5)

ஆறும்பாட்டு—தேவாதிபதார்த்தங்களை உண்டாக்கினாற்போலே, என்னையும் உன்னை யநுபவிப்பேனும்படியாகப் பண்ணவேணு மென்கிறாராதல். அன்றியே, தேவாதிபதார்த்தங்களுக்கு ஓரோஸ்வபாவம் நியதமாம்படி பண்ணினாற்போலே, எனக்கு உன்னை யநுபவிக்குமதுநியதஸ்வபாவமாம்படி பண்ணியருளவேணு மென்கிறாராதல்.

மகிழ்கொள்தெய்வம் உலோகமலோகம் *
மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்தவம்மானே *
மகிழ்கொள்சிந்தை சொற்செய்கைகொண்டு * என்றும்
மகிழ்வுற்று உன்னைவணங்கவாராயே. 6

[மகிழ்கொள்தெய்வம்] போக்யபோகோபகரண போகஸ்த்தாநங்களாலே மநுஷ்யரிற் காட்டில் ஆநந்தப்ரசுரராயிருந்துள்ள தேவர்கள். [உலோகம்] லோக்யத இதி - லோகः என்கிறபடியே, சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமான அசித்து. [அலோகம்] இவற்றை க்ரஹிக்கும் ஸாதநங்களால் க்ரஹிக்கப்படாதே சாஸ்த்ரைக ஸமதிகம்யமான சித்வஸ்து. [மகிழ்கொள்சோதி] தாஹகமான தேஜःபதார்த்தம். சந்த்ரஸூர்யர்களென்னவுமாம். இவற்றை யுண்டாக்கின ஸர்வேச்வரனே. * பஹுஸ்யாம் * என்கிறபடியே தன்விகாஸமாகையாலே [மலர்ந்தவென்கிறார்.] சிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மமே காரணமுமாய் கார்யமுமாகக் கடவதிறே. நீர் சொன்னவையெல்லாம் செய்தமை யுண்டு, உமக்கு இப்போது செய்ய வேண்டுவதுதா னென்னென்ன, [மகிழ்கொள் இத்யாதி] என்னுடைய ஹ்ருதயம் உன்னை யநுபவித்து மகிழ்ச்சியை யுடைத்தாம்படி பண்ணவேணும்; என்னுடைய வாக் வ்யவஹாரமும் அப்படியேயாகப்பண்ணவேணும்; என்னுடைய வ்யாபாரமும் ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாகப் பண்ணும் கைங்கர்யமாகவேணும், நானும் தனியே யநுபவித்து ப்ரீதியையுடையேனும்படி பண்ணவேணும், என்றும் இப்படி நான் உன்னை யநுபவிக்கும்படி வரவேணும். ... (6)

ஏழாம்பாட்டு—தம்முடைய அபிநிவேசத்தாலே, எல்லாக்காலமும் என்னை அடிமை கொள்ள வரவேணு மென்கிறார்.

வாராய்உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ் *
போராதே யான்வந்தடையும்படி
தாராதாய் * உன்னையென்னுள்வைப்பிலென்றும்
ஆராதாய் * எனக்கென்று மேக்காலே. 7

உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளின்கீழே புநராவ்ருத்தியில்லாத பேற்றை நான் பெறும்படி உன்னை எனக்குத் தாராதே யிருக்கிறவனே! வாராத இன்னாப்பாலே, தாராதாய் என்று - இத்தை அவனுக்கு நிரூபகமாகச் சொல்லுகிறார். அங்யபரோக்தியிலே - ப்ராப்பத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார். தரநினையாவிட்டால் நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறவத்தைத் தவிர்க்கவுமாமிறே. அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லாநின்றது. நிரதிசயபோக்யனான உன்னை பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் பண்ணுதபோது தரிக்கமாட்டாத என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே உன்னைக்கொண்டு புகுந்துவைக்குமிடத்தில், ஒருநாளும் அமையாதபடி யிருக்கிறவனே. [எனக்கென்றுமெக்காலே] எனக்கு எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாவவஸ்த்தையிலும், வாராய் - வரவேணும். உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் போராதேயான் வந்தடையும்படி தாராதாயென்னுதல், வாரா யென்னுதல். ... . (7)

எட்டாம்பாட்டு—அத்யல்பகாலமாகிலும் சேஷியாய் என்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெறில், பின்னை யொருகாலமும் இதுவும்வேண்டா என்று, தமக்கு அடிமைசெய்கையிலுண்டான விடாயின்மிகுதியை அருளிச்செய்கிறார்.

எக்காலத்தேந்தையாய் என்னுள்மன்னில் * மற்று
எக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன் *
மிக்கார் வேதவிமலர்விழுங்கும் * என்
அக்காரக்கனியே! உன்னையானே. 8

[எக்காலம் இத்யாதி] இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி - "இனிக்கூறிட வொண்ணாதபடி சிறுகூறான அத்யல்பகாலத்திலும், நீ ஸ்வாமியான முறை தப்பாதபடி என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுரப்பெறில், மற்றெக்காலத்திலும் - இதொழிந்த எல்லாக் காலத்திலும், யாதொன்றும் வேண்டேன், பின்னை இதுதானும் வேண்டேன். ஜ்வரஸந்நிபதிதர் 'ஒருகால் நாக்கு நனைக்க' என்னுமாபோலே 'க்ஷணகாலம் அநுபவிக்க அமையும்' என்னும்படியான விஷயமுண்டோ? வென்ன, [மிக்காரித்யாதி] - பவதநுபவத்தில் மிக்காராய், * யத்ர ருஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா: * என்கிறபடியே வேதத்திலே விமலராக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள நித்யஸூரிகள் அநுபவியாநின்றுள்ள அக்காரம்போலவும் கனிபோலவுமுண்டான உன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தவனே! அக்காரம் - வ்ருக்ஷமாய், அதுகோட்புக்குப் பழுத்தபழம்போலே நிரதிசயபோக்யனானவனே! அக்காரக்கனி என்கிற இது - அவர்களுக்கு ஸர்வவிதபோக்யங்களும் தானே யென்னுமிடத்துக்கு உபலக்ஷணம். [உன்னையானே] இப்படி நிரதிசயபோக்யனை உன்னை, உன்சுவடறிந்த நான், எக்காலத்தெந்தையா யென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன்." இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இது பொருள் அழகியது; இவ்வாழ்வாருடைய ப்ரக்ருதிக்குச் சேராது, பெறிலும் பெறுதொழியிலும் சிறுகக்கோலமாட்டார்; இங்ஙனேயாகவேணும்" என்று அருளிச்செய்வர். "[எக்காலத்து இத்யாதி] எக்காலத்திலும் எனக்கு சேஷியான நீ நான் சேஷமான முறை தப்பாமே வந்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், [மற்று - யாதொன்றும் வேண்டேன்] - பின்னை இதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்." (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு—"மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும்" என்று நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணுகிறபடியை அநுஸந்தித்தார்; அவர்களோடொத்த ப்ராப்தி தமக்கு உண்டாயிருக்க, இழந்திருக்கிறபடியையும் அநுஸந்தித்து அநர்த்தப்பட்டே னென்கிறார்.

யானேயென்னை யறியகிலாதே *
யானேயென்தனதே யென்றிருந்தேன் *
யானேநீ யென்னுடைமையும்நீயே *
வானேயேத்தும் * எம்வானவரேறே. 9

[யானே] என் இழவு பகவத்க்ருதமல்ல, அவன் எதிர்சூழல்புக்குத் திரியாநிற்க, நானேகிடீர் விநாசத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டேனென்கிறார். [என்னையறியகிலாதே] ராஜபுத்ரன் வேடன் கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னை வேடனாக ப்ரதிபத்திபண்ணுமாபோலே, ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ரகாரபூதனான என்னை யறியாதே. [யானேயென்தனதேயென்றிருந்தேன்] "அவனும் அவனுடைமையும்" என்றிருக்கை தவிர்ந்து, நானும் என்னுடைமையுமென்று வகுத்துக்கொண்டு போந்தேன். [இருந்தேன்] இப்படி நெடுநாள் போருகிற விடத்தில் ஒருநாள் அநுதாபம் பிறக்கவுமாமிறே, அதின்றிக்கே க்ருதக்ருத்யனாய் நிர்ப்பரனாயிருந்தேன்; "தீவினையேன் வாளாவிருந்தேன்" என்னுமாபோலே - * அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி * என்கைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, ஒருகார்யமில்லாதாரைப்போலே கையொழிந்திருந்தேன்; "முடிந்தேன்" என்றாற்போலே யிருக்கிறதிறே; ஒருநாளை யிழவே போந்தி

ருக்க, அநாதிகாலம் இழந்துபோந்தேன். அங்ஙனன்றோ அர்த்ததத்வமென்ன, [யானேநீ] * அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யச்ச * என்று நிற்பர்களாயிற்று முக்தர், * மத்தஸ்ஸர்வமஹம் ஸர்வம் * என்று நிற்பர் ஸம்ஸாரத்தில் தெளிவுடையார்; * அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி * "நான் ராஜபுத்ரன்" என்னுமாபோலே, "நான் ப்ரஹ்மம்" என்னலாம்படியிறே ஸம்பந்த மிருக்கும்படி. * ஸ வாஸுதேவ: * என்றதுவாஸுதேவ சரீரமென்றபடியிறே. [என் உடைமையும் நீயே] - * யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம் * என்னுமாபோலே. இது எங்கே பரிமாறக் கண்டு சொல்லும் வார்த்தை? என்ன, நித்யஸூரிகளுடைய இப்படியன்றோ உன்னை யநுபவிப்பது. * மஞ்சா:க்ரோசந்தி * என்கிறபடியே [வானேயேத்துமென்கிறது]. [எம்வானவரேறே] - அவர்கள் தங்கள் சேஷத்வாநுரூபமாக அடிமைசெய்யாநிற்க, இவனும் தன் சேஷித்வத்தால்வந்த உத்கர்ஷந்தோற்ற இருக்கும் இருப்பு. எம்என்று - எனக்கும் அவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இழந்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார். .... (9)

பத்தாம்பாட்டு—"யானேயென்தனதே யென்றிருந்தேன்" என்று நீர் அநுதபிக்கும்படி பண்ணினோமாகில் உமக்குச் செய்யவேண்டுவதொன்றுண்டோ? நீர் இங்ஙனே கிடந்து படுகிறதெதுக்காக வென்ன; இதுக்காக வென்கிறார்.

ஏறேலேழும்வென்று ஏர்கொளிலங்கையை *
நீறேசெய்த நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி *
தேறேலென்னை உன்பொன்னடிச்சேர்த் *தொல்லை
வேறேபோக எஞ்ஞான்றும்விடலே. 10

[ஏறேலேழும்வென்று] ஏறுகில் ஏழையும் வென்று. நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களேழையும் வென்று. [ஏர்கொளிலங்கையை] தர்சநீயமாய்க் கட்டுடைத்தான லங்கையை. * அஹோ வீர்யமஹோ தைர்யம் * என்று திருவடி மதிக்கும்படியான லங்கையை. * பபூவ புத்திஸ்து ஹரீச்வரஸ்ய * ராவணனும் ஸ்திரீகளுமாயிருக்கிற இருப்பைக் கண்டவாறே, தானுமொரு ஸமுதாயத்துக்குக் கடவனாகையாலே இங்ஙனேயிருப்பதொரு புத்தி பிறந்தது * யதீத்ருசீத்யாதி * பையல், தானும் ஸ்த்ரீகளுமாயிருக்கிற இருப்பைப் பெருமாளும் பிராட்டியுமாயிருக்க ஸம்வதித்தானாகில், இந்த ஐஸ்வர்யம் குலையாதிருக்கலாயிற்றுக்கிடீர். * இமா யதா ராக்ஷஸராஜபார்யாஸ் ஸுஜாதமஸ்யேதி ஹி ஸாதுபுத்தே: * 'சத்ருக்களுக்கும் நன்மைவேணும்' என்றிருக்கும் புத்தியை யுடையவனுக்கு. [நீறேசெய்த] பிராட்டி யருளிச்செய்தபடியே பஸ்மசேஷமாம்படி பண்ணின. [நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி] ராவணனைப் பரிகரத்தோடேகொன்று, கையும்வில்லுமான வீரஸ்ரீயோடே நின்றநிலை அவ்விரோதிகளைப் போக்கினாற்போலே என்னுடைய விரோதிகளையும் போக்கவேணு மென்கிறார். [தேறேலென்னை] நப்பின்னைப்பிராட்டி போட்டை ஸம்ச்லேஷத்தில் ப்ரதிபந்தகம் போக்க அமையும், ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளளவில் அவளைப்பிரித்த ராவணனை முடிக்க அமையும், அவர்களை உனக்காக்கவேண்டா; பண்டே உனக்காயிருக்கையாலே; அப்படியே "இவன்விரோதிகளைப் போக்கி நமக்காக்கினோமாகில் இனியென்" என்றிருக்கவொண்ணாதே! என்னளவில். தேறேனென்று பாடமானபோது தெளியேனென்னுதல், தரியேனென்னுதல். ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்? என்ன, - [உன்பொன்னடிச்சேர்த்தொல்லை] "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலை சேர்த்து" என்று தொடங்கின அர்த்தத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார். [உன்பொன்னடி] கல்லுக்கும் சைதந்யங் கொடுக்க வல்ல அடியன்றோ. சேர்த்து - சேர்த்தருளவேணும். ஒல்லை - நானிசைந்தபோதே சடக்கெனத் திருவடிகளில் திவ்ய ரேகையோபாதி சேர்த்தருளவேணும். அவ்வளவும் போராது. "இவனுக்கு எல்லா உத்கர்ஷமும் பண்ணிக்கொடுத்தோம், ஆகில் இனியென்" என்னவொண்ணாது. நீ எல்லாவுயர்த்திகளும் பண்ணித்தந்தாலும் நானெல்லாத்தாழ்வுகளும் பண்ணிக்கொள்வேன், என்னை என்கையில் காட்டித்தாராதொழியவேணும். .... (10)

நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்கவல்லார் இதிற்சொன்ன ப்ராப்யத்தைப் பெறுவ ரென்கிறார்.

விடலில்சக்கரத்தண்ணலே மேவல் *
விடலில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
கேடலிலாயிரத்துள் இவைபத்தும் *
கேடலில்வீடுசெய்யும் கிளர்வார்க்கே. 11

"'நாம்விடுகிறோம்' என்று அதிசங்கை பண்ணுகிறதென்? நாம் ஒருவரையும் விடோங்காணும்" என்று கையில் திருவாழியைக் காட்டினான். [விடலில்சக்கரத் தண்ணலே] ஒருகாலும் விடாத திருவாழியைக் கையிலேயுடைய ஸர்வேச்வரனைக் கவி பாடிற்று. [மேவல்விடலிலித்யாதி] அவன் ஸ்வபாவத்தாலே கிட்டி அவனைப்பிரியில் தரியாதபடி பரமோதாரரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். வண்மையாவது - இவ்வநுபவத்துக்குப் பாசுரமிட்டு உபகரித்த உபகாரம். [கேடலிலாயிரம்] இவ்வாத்மாவுக்கு அநர்த்தகந்தம் வாராதபடி ஹிதத்தை ஆராய்ந்தருளிச்செய்த இதுதான். அவற்றில் இப்பத்தும் - கிளர் வார்க்கு - கேடலில் வீடுசெய்யும். "வரில்போகடேன், கெடில்தேடேன்" என்றிருக்கை யன்றிக்கே ச்ரத்ததாநராயிருப்பார்க்கு, அநர்த்தகந்தரஹிதமாய் அஹங்கார மமகாரங்களை யுடைத்தன்றிக்கே "தனக்கே யாகவேணும்" என்று இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான பேற்றைப் பண்ணித்தரும்.

முதற்பாட்டில் காயிகமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; இரண்டாம்பாட்டில் மாநஸமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; மூன்றாம்பாட்டில் வாசிகமான பேற்றை அபேக்ஷித்தார்; நாலாம் பாட்டில் ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தார்; அஞ்சாம்பாட்டில் நீராராய் இப்பேற்றை அபேக்ஷித்தீ ரென்ன, நான் ஆராயிடுக, உன்னையநுபவித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேணுமென்றார்; ஆறாம்பாட்டில் த்ரிவிதகரணங்களாலும் உன்னை ப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும்படி பண்ணியருளவேணு மென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் அப்படி சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னாதானார்; எட்டாம்பாட்டில் ஸ்வரூபாநுரூபமாக் நீ க்ஷணகாலம் என்னோடே யநுபவிக்கப்பெறில், பின்புள்ள காலமெல்லாம் வேண்டேனென்றார்; ஒன்பதாம் பாட்டில் உன்னை யநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்து வைத்து, அது கிடையாதபடி நானே அநர்த்தத்தைச் சூழ்த்துக்கொண்டே னென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் எனக்கு ஒருநாளும் "ஜ்ஞாந விசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே" என்று என்னை என் கையிற் காட்டித்தாராதொழிய வேணு மென்றார்; இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார் ... . (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.
எம்மாவீடும் வேண்டா வென்றனக்குன் தாளிணையே *
அம்மாவமையுமெனவாய்ந்துரைத்த * நம்முடைய
வாழ்முதலாமாறன் மலர்த்தாளிணைசூடிக் *
கீழ்மையற்று நெஞ்சேகிளர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாந்திருவாய்மொழி—கிளரொளி: ப்ரவேசம்

"கீழ் எம்மாவீட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்குத் திருமலையை யாச்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "அங்ஙனல்ல, இவர் பாட்டுத்தோறும் 'ஒல்லை' 'ஒல்லை' என்றும், 'காலக்கழிவு செய்யேல்' என்றும் - த்வரிக்கப்புக்கவாறே, 'நமக்கும் அறிவித்து நாமும் இவர்காரியஞ்செய்யக்கடவதாக அறுதியிட்டால், 'சரீரஸமநந்தரம் பேறு தப்பாது' என்று அறுதியிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவர் இப்படி த்வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாம் அடிமை கொள்ளவேணுமென்றுபோலே யிருந்தது; இனி இவர்க்கு நாம் நினைத்தபடி பரிமாறுகைக்கு

ஏகாந்தமான தேசமேதோ' என்று ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கிப்பார்த்து வரச்செய்தே 'இவ்விடம் சால ஏகாந்தஸ்த்தலமாயிருந்தது' என்று திருமலையிலே ஸந்நிதி பண்ணியருளி, 'நாம் உமக்கு முகந்தருகைக்காக வந்து நின்றோம், நீர் இங்கே வந்து நினைத்தவைகளெல்லாம் பரிமாறி அநுபவியும்' என்று தெற்குத்திருமலையிலே நிற்கிற நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அத்தையநுஸந்தித்து; பகவான் ப்ராப்யனானால் அவன் வர்த்திக்கும் தேசமும் ப்ராப்யமாகக்கடவதிறே; அத்தாலே, திருமலையோடு, அத்தோடு சேர்ந்த அயன்மலையோடு புறமலையோடு, திருப்பதியோடு, போம்வழியோடு, 'போகக்கடவோம்' என்று துணியும் துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்க்கதமாய் அநுபவித்து இனியராகிறார்" என்று.

முதற்பாட்டு—திருமலையை ப்ராபிக்கையே இவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷார்த்தமென்கிறார்.

கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம் *
வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில் *
வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை *
தளர்விலராகில் சார்வதுசதிரே.

[கிளரொளியிளமை இத்யாதி] "திருமலையையாச்ரயியுங்கோள்" என்றார்; "செய்கிறோம்" என்று ஆறியிருந்தார்கள்; கெடுவிகாள் எத்தை விச்வஸித்துத்தான் நீங்கள் ஆறியிருக்கிறது; * வயோஹ்ய ஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே * யன்றோ, "வாள்களாகி நாள்கள்செல்ல" வன்றோ நீங்கள் ஆறியிருக்கிறது-கழிந்தபருவத்தை உங்களாலேதான் மீட்கப்போமோ? [கிளரொளியிளமையென்றது] மாநஸச்ரத்தையாய், பிறந்த இச்ச்ரத்தை இதில்நின்றும் மாறி விஷயாந்தரத்திலே பிறப்பதற்கு முன்னே. ஒருவனுக்கு ஒருவிஷயத்திலே ஒருகால் ச்ரத்தைபிறக்கும், அவன்தனக்கே அவ்விஷயத்திலே அச்ரத்தை பிறக்கக்கடவதாயிருக்கும்; ஆக, பிறந்த ருசி மாறுவதற்குமுன்னே என்னுதல். அங்ஙனன்றிக்கே, * ப்ராப்யம் * என்னும் ப்ரதிபத்தி பிறந்தாலும், 'கரணபாடவமில்லையே' என்று கைவாங்க வேண்டாதபடி, கரணபாடவமுள்ளபோதே யென்னுதல்; * பால்யே க்ரீடநகாஸக்தா: * என்று, * தஸ்மாத் பால்யே விவேகாத்மா யதேத * என்றுநின்றதிறே. [வளரொளி] ஸ்வத:வ்ருத்திக்ஷயாதிகளில்லாதவனுக்கு விகாரத்தைப் பிறப்பிக்க வற்றாயிற்று தேசஸ்வபாவம். நாட்செல்ல நாட்செல்ல வளராநின்றுள்ள புகரையுடையனாய், ஆச்சர்யசக்தியுக்தனான ஸர்வேச்வரன், அவதாரங்கள் போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசம். [வளரிளம் பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை] அடிமைசெய்கிறவர்கள் கிளரொளியிளமையை யுடையவர்கள், அடிமைகொள்ளுகிறவன் வளரொளிமாயோன், அடிமைசெய்கிற தேசம் வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை; ஆக, இப்படி அடிமை செய்யுமவனும், அடிமைகொள்ளுமவனும், அடிமை செய்யும் தேசமும் ஒத்த பருவமாயாயிற்று இருப்பது. வளரவளர இளகிப்பதித்துச் செல்லா நிற்குமாயிற்று சோலை. [தளர்விலராகில்] * யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி * இத்யாதி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் வரும் அநர்த்தமாகிறது - திருமலையைக் கிட்டாமை யென்றிருக்கிறார். "திருமலைப்ராப்பம்" என்னும் புத்திபிறந்து லபிக்கைக்கு விரோதியாய் வரும் அநர்த்தபாகிகளன்றியே ஒழியவேண்டில். [சார்வதுசதிரே] திருமலையைக் கிட்டு மிதுவே இவ்வாத்மாவுக்குச் சதிர்; அல்லாதவையெல்லாம் இளிம்பு. "கண்ணுக்கிலக்கான விஷயங்களைவிட்டு வேறே சிலவற்றைப் பெறுகைக்கு யத்நியாநின்றீகோளீ" என்று நீங்கள் நினைத்திருக்குமதுவே இளிம்பு; இதுவே சதிர்.

இரண்டாம்பாட்டு—திருமலையோடு சேர்ந்த ஸ்ரீபதியைக் கிட்டுகையே பரம ப்ரயோஜநமென்கிறார். அன்றிக்கே, திருமலைதன்னையே சொல்லுகிறதாதல். அன்றிக்கே, திருப்பதியையாதல்.

சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியைமதியாது *
அதிர்குரல்சங்கத்து அழகர்தங்கோயில் *
மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை *
பதியதுவேத்தி எழுவதுபயனே. 2

[சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியைமதியாத] சதிரிளமடவார் விஷயமாக நீங்கள் பண்ணும் தாழ்ச்சியை ஒன்றாக புத்திபண்ணாதே யென்னுதல். சதிரிளமடவார் தாங்கள் பண்ணும் தாழ்ச்சியை மதியாதே யென்னுதல். மதித்தால் ப்ரயோஜநமில்லாமையேயன்று, மேல் நரகம், இங்கு சிஷ்டகர்ஹை * பக்தாநாம் * என்று பரார்த்தமாய், நிரதிசய போக்யமாயிருக்கும் விஷயமன்றே. சதிரையுடையராயிருப்பர்கள் - பிறரை யகப்படுத்திக்கொள்ளுகைக் கீடான விரகை யுடையராயிருப்பர்கள். செத்துக்காட்டவுங்கூட வல்லராயிருக்கை. சதிரையும் பருவத்தினிளமையையுங் காட்டியாயிற்று அகப்படுத்துவது. கீழே "கிளரொளியிளமை", என்றதே, அப்பருவங்கண்டவிடத்தே இழுத்துக்கொள்ளும் முதலைகளாயிற்று விஷயங்கள். [அதிர்குரல் இத்யாதி] திருக்கையின் ஸ்பர்சத்திலே எப்போதும் ஒக்க முழங்காநின்றுள்ள ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருக்கையிலேயுடையராய் அச்சேர்த்தியழகாலே அதுதன்னையே தமக்குத் திருநாமமாக உடையவர், "ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கான நிலம்" என்று திருவுள்ளத்தாலே விரும்பி, "என்னது" என்று ஆதரித்து வர்த்திக்கிற கோயில். [மதிதவழ் குடுமி] சூற்பெண்டுகள் சுரமேறுமாபோலே, சந்த்ரன் தவழ்ந்தேறாநின்றுள்ள சிகரத்தையுடைய திருமலை. மாலிருஞ்சோலையாகிற - பதியென்னுதல், மாலிருஞ்சோலையில் பதியென்று திருப்பதியைச் சொல்லுதல். [பதியதுவேத்தியெழுவது பயனே] ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்திவிசேஷத்தைபண்ணி உஜ்ஜீவிக்குமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநம்; அல்லாதவை நிஷ்ப்ரயோஜநம். ப்ரயோஜநமென்றது - ப்ராப்ய மென்றபடி. ... (2)

மூன்றும்பாட்டு — உத்தேச்யத்துக்கு இதெல்லாம் வேணுமோ? திருமலையோடு சேர்ந்த அயன்மலையை யடைய அமையு மென்கிறார்.

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே! *
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில் *
மயல்மிகுபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை *
அயன்மலையடைவது அதுகருமமே. 3

[பயனல்ல இத்யாதி] பயனல்லவாக நினைத்திருக்கிறது - பரமபதத்திலிருப்பையும், அல்லாத அவதாரங்களையும். அன்றியே, [பயனித்யாதி] ப்ரயோஜநசூந்யமானவற்றைச் செய்து ஒருப்ரயோஜநமில்லை. செயலும் பலமும் இரண்டும் ப்ரயோஜநமாயிற்று தாம்பற்றின விஷயம், * ஸாஸநம் கர்த்தும் * என்னக்கடவதிறே; ஸாதநதசையிலும் து:கரூபமாய், பலவேளையிலும் து:கமிச்ரமாயிருக்கிற ஸ்வர்க்க தத்ஸாதநங்களையாயிற்று இவர் நினைத்திருக்கிறது. [நெஞ்சே] - விஷயாந்தரத்துக்கும் இவ்விஷயத்துக்கும் உண்டான நெடுவாசி உனக்கு அநுபூதமிறே. [நெஞ்சே] பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாயிறே நெஞ்சுதான் இருப்பது. இவ்வளவிலும் இவ்விஷயத்தை அகலுகைக்குக் காரியம்பார்த்தாய் நீயிறே. [புயல் மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில்] பயனான விஷயந்தானிருக்கிறபடி. வர்ஷுகவலாஹகம் போலே யிருக்கிற வடிவழகையுடையவர் அவ்வடிவழகை ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி வர்த்திக்கிற கோயில். வர்ஷுகமான மேகம்போலே ஜலஸ்தலவிபாகமின்றிக்கே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணி வர்த்திக்கிற தேசமென்றுமாம். இத்தால் - தமக்கு ப்ராப்யப்ராபகங்கள் ஒருவனேயாயிருக்கிறபடி. [மயல்மிகுபொழில்சூழ்] சோலைச்செறிவாலே புக்கார்க்கு இருண்டிருக்கு மென்னுதல்; அன்றியே போக்யதாப்ரகர்ஷத்தாலே நெஞ்சை யிருளப்பண்ணு மென்னுதல். [மாலிருஞ்சோலை அயன்மலை] திருமலையோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தனக்குப் போரகவுடைத்தான மலை. * அகஸ்த்யப்ராதா * என்னுமாபோலே. [அடைவததுகருமமே] அதொன்றுமே கர்த்தவ்யம், அல்லாதவையடைய அகர்த்தவ்ய மென்கிறார். ... ... (3)

நாலாம்பாட்டு—கர்மபந்தத்தைப்போக்கி ஆச்ரிதரானவர்கள் அடிமை செய்து வாழுகைக்கீடாம்படி ஸர்வேச்வரன் வர்த்திக்கிற திருமலையை ஆச்ரயிக்கையே ஸத்ருச மென்கிறார்.

கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே *
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில் *
வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை *
திருமலையதுவே அடைவதுதிறமே. 4

[கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே] "இது நம்மாற்செய்துதலைக்கட்டப்போமோ திருமலையை யாச்ரயிக்குமதொழிய" [என்று இங்ஙனே ஆழ்வான் ஒருருவிலே பணித்தானும்] அங்ஙனும் நிர்வஹிக்கக்கடவது. அன்றிக்கே, "கருமவன்பாசம் கழிக்கைக்காகவும், உழன்றுய்கைக்காகவும்", என்று இங்ஙனே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி ழூராஸுரன் அநேகமாயிரம் பாசங்களாலே தன்னை மறைய வரிந்துகொண்டிருந்தாற் போலேயிறே அவித்யாதிகளாலே தன்னை மறைய வரிந்துகொண்டிருக்கும்படி. கர்மமாகிற வலியபாசங்களைக் கழிக்கைக்காகவும், தன் பக்கல் கைங்கர்யத்தைப்பண்ணி யுஜ்ஜீவிக்கைக்காகவும். * பரித்ராணாய ஸாதூநாம் * என்கிறபடியே - விரோதிகளைப்போக்கி உஜ்ஜீவிப்பிக்கையிறே அவதாரங்களுக்கு ப்ரயோஜனம். [பெருமலையெடுத்தான்] அரியன செய்தும் ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுமவன்; * கோகோபீஜநஸங்குலம் அதீவார்த்தம் * என்று - இடையரும் இடைச்சிகளும் நோவுபட, ஒருமலையையெடுத்து நோக்கினவன், அந்த ஐச்வர்யத்தோடே வந்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிற கோயில். [பெருமலை] பஞ்சலக்ஷங்குடியும் நிழலிலே யொதுங்கலாம்படியிறே மலையின்பரப்பு. பீடு - பெருமை. அதாவது - ஐச்வர்யம். ஆபத்ஸகத்வாதிகள் ஒரு மலையை ஆதேயமாகக்கொண்டு ரக்ஷித்தவன் ஒருமலையை ஆதாரமாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்க நிற்கிற விடம். பசுக்களுக்கும் இடையருக்கும் ரக்ஷகனானகையால் வந்த ஐச்வர்யத்தோற்ற வர்த்திக்கிற கோயில். [வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலை] * ஸமுத்வஹந்தஸ்ஸலிலாதிபாரம் பலாகிநோ வாரிதரா நதந்த: மஹத்ஸு ச்ருங்கேஷு மஹீதராணாம் விச்ரம்ய விச்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி * என்கிறபடியே சூற்பெண்டுகள் சுரமேறுமாபோலே யாயிற்று மேகங்கள் சஞ்சரிப்பது. ஊர்க்கு இரண்டாயிற்று மழை,—நின்றவிடத்திலே நின்று வர்ஷிப்பதொரு மேகமும், போவதுவருவதாயிருப்பதொரு மேகமும்; "புயல்மழை வண்ணர்" என்கிறதிறே. மாலிருஞ்சோலையாகிற திருமலையை ஆச்ரயிக்குமிதுவே, திறம் - செய் திறம். செய்யவடிப்பது இதுவே. மாலிருஞ்சோலையை யுடைத்தான திருமலையை யென்னுதல். மாலென்று - பெருமை. இருமையென்றும் - பெருமை. ஒன்று - ஒக்கத்திலே, ஒன்று - பரப்பிலே. ... ... (4)

அஞ்சாம்பாட்டு—திருமலைக்குப் புறம்பான மலையை ப்ராபிக்கையே நல்விறரென்கிறார்.

திறமுடைவலத்தால் தீவினைபெருக்காது *
அறமுயலாழிப் படையவன்கோயில் *
மறுவில்வண்சுனைசூழ் மாலிருஞ்சோலை *
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே. 5

[திறமுடைவலத்தால்] திறம் - ஸமூஹம். வலம் - பலம். திறண்டபலத்தாலே ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யமாகிற மஹாபாபத்தைக் கூடுபூரியாதே. [அறமுயல் இத்யாதி] * லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத: * என்கிறபடியே - ஸர்வேச்வரனிலும் ஆச்ரிதரக்ஷணத்திலே முயலா நின்றுள்ள திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவன் வந்து வர்த்திக்கிற தேசம். ஸர்வேச்வரன் கடைக்கணித்துவிட, அரைக்ஷணத்திலே வாராணஸியை தஹித்து வந்துநின்றானிறே. [மறுவில் இத்யாதி] * ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸன்மனுஷ்யமநோ யதா * என்கிறபடியே, மறுவற்று ஆழ்வார்திருவுள்ளம்போலே தெளிவையுடைத்தாய், தர்சநீயமாய் ஊற்றுமாறாத சுனை

களாலே சூழப்பட்ட மாலிருஞ்சோலைப் புறமலை சாரப்போமிதுவே பகவத்ப்ரத்யாஸத்தி வேண்டியிருப்பார்க்கு வருத்தமற லபிக்கலாம் நல்விரகு. ... ... (5)

ஆறாம்பாட்டு—திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தை பண்ணுமிதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு நல்ல தென்கிறார்.

சிறியேனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே *
உறியமர்வெண்ணெ யுண்டவன்கோயில் *
மறியோடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை *
நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே. 6

[சிறியெனநினைமின்] இது நல்விரகென்று புத்திபண்ணுங்கோள். [கீழ்மைசெய்யாதே] நான் சொல்லுகிற தொழிய, தண்ணிதானவற்றைச் செய்ய நில்லாதே. அதாவது - ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராவண்யம். [உறிஇத்யாதி] உறிகளிலே சேமித்துக் கள்ளக்கயிறுருவிவைத்த வெண்ணெயை "தெய்வங்கொண்டதோ" என்னலாம்படி களவுகண்டு அமுது செய்தவன் வந்துவர்த்திக்கிற தேசம். இத்தால் - அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரிக்க மாட்டாதவ னென்கை. [மறியொடு பிணைசேர்மாலிருஞ்சோலை] குட்டியும் தாயும் பிரியாதே வர்த்திக்கிற தேசம். ரக்ஷ்யரக்ஷகங்கள் தம்மில்பிரியாதே வர்த்திக்குந் தேசமென்கை. [நெறி இத்யாதி] நெஞ்சிலே யடிபடும்படியாகத் திருமலையை அநுஸந்திக்குமதுவே நன்மை யாவ தென்னுதல்; அன்றிக்கே, நெறிபடுகைக்கு நினைக்குமதுவே - மார்க்கசிந்தைபண்ணுமதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு நன்மையாவ தென்னுதல். [அதுவே நினைவதுநலம்] அத்தை நினைக்கு மதுவே விலக்ஷணம்; அதொழிந்தவை யெல்லாம் பொல்லாத தென்கை. (6)

ஏழாம்பாட்டு—திருமலையைச் சென்றுகிட்டி நிரந்தரவாஸம் பண்ணுகையே இவ்வாத்மாவுக்கு வெற்றி யென்கிறார்.

நலமெனநினைமின் நரகழுந்தாதே *
நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில் *
மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை *
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே. 7

[நலமெனநினைமின்] நான் சொல்லுகிற வார்த்தையை நன்மையென்று புத்திபண்ணுங்கோள். விலக்ஷணமான புருஷார்த்தமென்று புத்திபண்ணுங்கோள். [நரகழுந்தாதே] நரகங்களும் இவர்களுக்கு வ்யவஸ்திதமாயிறே யிருப்பது; * யஸ்த்வயாஸஹ ஸஸ்வர்க்க: * "காட்டிலே போமது து:கம், படைவீட்டிலே யிருக்குமது சுகம்" என்றாயிற்று பெருமாள் அருளிச்செய்தது; அங்ஙனல்ல, ஸுகது:கங்கள் வ்யக்திதோறும் வ்யவஸ்திதமாய்க்காணுமிருப்பது; யாதொன்று உம்மோடே பொருந்துகிறது, அது ஸுகமாகிறது, உம்மையொழியப் படைவீட்டிலிருக்கு மிருப்பு து:கமாகிறது. * இதி ஜாநந் * தந்தாமுக்கில்லாதவை, பிறர் பக்கலிலே கற்றறியவேணும் காணும் * பராம் ப்ரீதிம் * உம்மைப்போலே நிறுத்தல்ல காணும் என்னுடைய ப்ரீதி யிருப்பது. நம்மில் உனக்கு ப்ரீதிபரையாகச் சொன்னாய், அதுக்கு நம்மைச் சொல்லுகிறதென்? என்ன * கச்ச ராம மயாஸஹ * * அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி * என்று நான் புறப்பட்டபடியே, என்னை முன்னே போகவிட்டுப் பின்னே வரப்பாரும். * நச ஸீதா த்வயா ஹீநா * என்றாரிறே இளையபெருமாள். [நரகழுந்தாதே] பிரிவால்வரும் க்லேசாநுபவம் பண்ணாதே. [நிலம் இத்யாதி] வராஹகல்பத்தின் ஆதியிலே மஹாவராஹமாய், அண்டபித்தியிலே சேர்ந்து உருமாய்ந்த பூமியை ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்துக்கொண்டேறின நிருபாதிகஸௌஹார்த்தமுடையவன், அவதாரங்கள்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதியாதே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற தேசம். [மலமறு] சந்த்ரபதத்துக்கு அவ்வருகே வளர்ந்து நிற்கையாலே, அவன்போம்போது சிகரங்களிலே, தேய்ப்புண்டு சாணையிலே யிட்டாற்போலே களங்கமறு

நிற்கு மென்னுதல்; அறிக்கேன், "திருமலையாழ்வார்தாம் ஜ்ஞாநலாபத்தையுண்டாக்குவர்" என்று பிள்ளான் வார்த்தை. [வலமுறையெய்தி] கால யவந ஜராஸந்தாதிகளைப்போலே யன்றிக்கே, அநுகூலமான முறையிலே கிட்டி, மருவுதல் வலமென்னுதல், வரமென்னுதல் - பலவத்தர மென்னுதல், ச்ரேஷ்டமென்னுதல். ... ... (7)

எட்டாம்பாட்டு—திருமலையை நிரந்தரமாக வலஞ்செய்கையே வழக்கென்கிறார்.

வலஞ்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே *
வலஞ்செய்யுமாய மாயவன்கோயில் *
வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை *
வலஞ்செய்து நாளும் மருவுதல் வழக்கே. 8

[வலஞ்செய்து இத்யாதி] ஸர்வேச்வரன் தன்னை ஆச்ரயிக்கைக்கு உறுப்பாகத் தந்த மநுஷ்யசரீரத்தைக்கொண்டு பலத்தையுண்டாக்கி, பின்னை அவனை ஆச்ரயிக்கையன்றிக்கே இதர விஷய ப்ராவண்யத்துக்கு உடலாக்கி அநர்த்தப்படாதே. [வலஞ்செய்யும்] திருச்சித்ர கூடபரிஸரத்திலே பிராட்டியையுங்கூடக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு உலாவினாற்போலே, பிராட்டி கையைப்பிடித்துக்கொண்டு அழகர் ஆதரத்தோடே ஸஞ்சரிக்கிற தேசம். * ய ஆத்மதா பலதாः * என்கிறபடியே - தன்னையுங் கொடுத்து, தன்னை யநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையுங் கொடுக்கும் ஆச்சர்யபூதனை க்ருஷ்ணன் வர்த்திக்கிற தேசம். [வலம்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை] கீழ் "விண்ணோர்வெற்பன்" என்றார், இங்கே "வானோர்மாலிருசோலை" என்கிறார்; இதுக்கு நினைவென்? உகந்தருளின தேசமெல்லாங்கிடக்க வென்னில்; ப்ரஜைக்குத் தாயினுடைய அவயவமெல்லாங் கிடக்க முலைக்கண்ணிலேயிறே வாய்வைக்கலாவது, அப்படியே இங்கு "தென்னனுயர்பொருப்பும் தெய்வவடமலையும்" என்கிற முலையாகையாலே அவர்களுக்கேயா யிருக்கிறது. [வானோர்மாலிருஞ்சோலை] பெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது லக்ஷ்மணபரதர்கள் பின் தொடர்ந்தாற்போலே, ஸர்வேச்வரன் இங்கே போருகையாலே நித்யஸூரிகளும் போந்து வலஞ்செய்யாநிற்பர்கள். [வலஞ்செய்து] நாமும் இவர்களோடேகூட அங்கே அநுகூலவ்ருத்திகளைப்பண்ணி. "பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணாநிற்கப் பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு போனேன்; அல்லாதார் கடுங்குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள், திருக்கோபுரங்களையும் திருமாளிகைகளையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்வர். [நாளும்மருவுதல்வழக்கே] நித்யஸூரிகளுடைய யாத்ரையே தனக்கு யாத்ரையானால் பின்னை மறுவலிடாதிறே. இதுவே வழக்கு. ... ... (8)

ஒன்பதாம்பாட்டு—"திருமலையைத் தொழுவோம்" என்று அத்யவஸித்து நினைக்கையமையும் விஜயஹேது வென்கிறார்.

வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமூழ்காது *
அழக்கொடியட்டான் அமர்பெருங்கோயில் *
மழக்களிற்றினஞ்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே. 9

[வழக்கெனநினைமின்] நான் சொல்லுகிற இதுவே முறையென்று புத்திபண்ணுங்கோள். [வல்வினைமூழ்காது] உங்களால் போக்கிக்கொள்ளவொண்ணாத மஹாபாபங்களைப் பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்திகோளாகில். அழனென்று - பேய்க்குப் பேர்; கொடியென்று - பெண்ணுக்குப் பேர்; பேய்ப்பெண்ணென்றபடி. அழனென்று - பிணமாய், அத்தால் - பேயென்றபடி. பூதனையை முடித்தவன் "இங்ஙனொத்தவிரோதிகள் வந்தபோதாக நம்மை நெடுங்கைநீட்டாக்கி வைக்கவொண்ணாது" என்று நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே ச்லாக்யமான கோயில். [மழம் இத்யாதி] அங்குண்டான திர்யக்குகளும் அழகரோடு ஓரினமாயாயிற்று இருப்பது. இள

வானைக்கன்றுகள் இனமினமாகச் சேராநின்றுள்ள திருமலையை: லக்ஷணோபேதமாயிருப்ப தொரு ஆனைநின்றவிடத்தே ஆயிரம் ஆனை வந்து சேராநிற்கும்; அங்கு நிற்கிறதும் சோலை மழுகளிறிறே, "தென்னானை" யிறே. திருமலையைத் தொழவேணும் என்னும் மநோரதத்திலே துணிவதே இவ்வாத்மாவுக்கு விஜயஹேது. ... ... (9)

பத்தாம்பாட்டு—பலபடியாலும் திருமலையே பரமப்ராப்யமென்று உபக்ரமித்தபடியே உபஸம்ஹரிக்கிறார்.

சூதென்றுகளவும் சூதும்செய்யாதே *
வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில் *
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே. 10

[சூதென்று] நமக்கு நல்லவாய்ப்பாயிருந்ததென்று சூதும் களவும் செய்யாதே, சாஸ்த்ரங்கள் இவற்றை நிஷேதிக்கையாலே அவற்றையுஞ் சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, களவாவது * சோரேணாத்மாபஹாரிணா * என்கிற ஆத்மாபஹாரமாய், சூதாவது - ஸாத்விகனாய் ப்ராமாணிகனாயிருப்பானொருவன் "ஸர்வேச்வரன் ரக்ஷகன்" என்று விச்வஸித்திருந்தால், "காண்கிற தேஹத்துக்கவ்வருகே ஓரீச்வரனாவதென்? ஆத்மாவாவதென்" என்று காணக்காண அபஹரிக்கை. [வேதமித்யாதி] இவை ஒருவர்க்கு வாராதபடி வேதார்த்தத்தை விசதீகரித்த கீதோபநிஷதாசார்யன் வர்த்திக்கிற கோயில். [மாதுறுமயில்] மாதென்று - மார்தவத்தைச் சொல்லுகிறதாய், ஸுகுமாரமாய் தர்சநீயமான மயிலென்னுதல்; பேடையையுற்ற மயிலென்னுதல். அங்குள்ள ஸத்வங்களெல்லாம் மிதுநமேயாய் வர்த்திக்குமென்கை. [போதவிழ்மலையே] கொடியும் தண்டும் சருகும் இடையிடையிலே பூவுமாயிருக்கையன்றிக்கே, திருமலை தன்னை முட்டாக்கிடப் பூத்துக்கிடக்குமித்தனை. திருமலையைக்கிட்டுமதுவே இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநமாய்த் தலைக்கட்டுவது, அல்லாதவையெல்லாம் வ்யர்த்தவ்ருத்திகளென்கிறார். ... ... (10)

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றாரை, இத்திருவாய்மொழிதானே ஜன்மத்தைப் போக்கி அழகர் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடு மென்கிறார்.

பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தவன் புகழ்மேல் *
மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன் *
தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துளிப்பத்து *
அருளுடையவன்தாள் அணைவிக்கும்முடித்தே. 11

[பொருள் இத்யாதி] ப்ரயோஜநப்படுமென்று இந்த லோகங்களை உண்டாக்கினவனுடைய கல்யாணகுணவிஷயமாக அஜ்ஞாநகந்தமில்லாத ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது இது தான். இவற்றையுண்டாக்கி கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்துவிட்டால், கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு சப்தாதி விஷயங்களிலே ப்ரவணராய்க் கைகழியப்புக்கால், "நம்நினைவு தப்பிற்றிறே" என்று நெகிழ்ந்து கைவாங்குகையன்றிக்கே, "ஒருநாளல்லாவொருநாளாகிலும் ப்ரயோஜநப்படாதோ?" என்று பலகாலும் உண்டாக்காநிற்கும்; மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே அவனுடைய குணவிஷயமாக மருளில்லாதவராயிற்று இவ்வாழ்வார். ப்ரபந்தமோவென்னில், [தெருள்கொள்ளச்சொன்னவோராயிரம்] மருளுண்டாய்க் கழியவேண்டிற்று இவர்க்கு, இவருடைய ப்ரபந்தம் அப்யஸித்தார்க்கு முதலிலே அஜ்ஞாநந்தானில்லை. கேட்டார்க்குத் தெளிவைப் பிறப்பிக்கும்படியாயிற்று அருளிச்செய்தது. தம்முடைய ஜ்ஞாநத்துக்கடி ஈச்வரன், இவர்களுக்குத் தாம் அடியாக வந்தது. ப்ரபந்தந்தான் செய்வதென்? என்னில், [அருளுடை இத்யாதி] அருளையிட்டாயிற்று வஸ்துவை நிரூபிப்பது. அருளையுடையவன் திருவடிகளிலே சேர்த்துவிடும். அதுசெய்யுமிடத்தில்

[முடித்தே] ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தை வாஸநையோடே போக்கித் திருவடிகளிலே சேர்த்து விடும். ஒருஜ்ஞாநலாபத்தைப்பண்ணித் தந்துவிடுமளவன்றிக்கே, அர்த்தக்ரியாகாரியா யிருக்கும்.

முதற்பாட்டில் கடுகத் திருமலையாழ்வாரை ஆச்ரயிங்கோ ளென்றார்; இரண்டாம் பாட்டில் திருமலையோடு ஸம்பந்தித்த ஸ்ரீபதியை ஆச்ரயிக்கச்சொன்னார்; மூன்றாம்பாட்டில் அத்தோடுசேர்ந்த அயன்மலை யமையு மென்றார்; நாலாம்பாட்டில் "திரிதந்தாகிலும்" என் கிறபடியே திரியவும் திருமலையை ஆச்ரயிக்கச்சொன்னார்; அஞ்சாம்பாட்டில் அத்தோடு சேர்ந்த புறமலையை ஆச்ரயியுங்கோ ளென்றார்; ஆறாம்பாட்டில் திருமலைக்குப்போம் மார்க்க சிந்தைபண்ண வமையுமென்றார்; ஏழாம்பாட்டில் அவ்வழியோடு சேர்ந்த திருமலையை ஆச்ர யிக்கச்சொன்னார்; எட்டாம்பாட்டில் நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திரு மலையே பரமப்ராப்ய மென்றார்; ஒன்பதாம்பாட்டில் "திருமலையைத் தொழக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவ தென்றார்; பத்தாம்பாட்டில் எல்லாப்படியாலும் திருமலை யாழ்வாரை ஆச்ரயிக்கையே புருஷார்த்த மென்று தலைக்கட்டினார்; நிகமத்தில் இதுகற்றார்க் குப் பலம் அருளிச்செய்தார்.

முதல் திருவாய்மொழியாலே "மணியை வானவர்கண்ணனைத் தன்னதோரணியை" என்ற விலக்ஷணவிஷயமாகையாலே, பிரிந்தார் கண்ணுஞ்சுழலை இடப்பண்ணு மென்றார்; இரண்டாம் திருவாய்மொழியாலே - அவ்வோபாதி கூடினாலும மறப்பிக்கு மென்றார்; மூன் றாந்திருவாய்மொழியாலே - கூடினவிஷயந்தான் நிரதிசயஸுகரூப மென்றார்; நாலாந்திருவாய் மொழியாலே - அவ்விஷயத்துக்கு தேசிகரோடு அநுபவிக்கப் பெறாமையாலே மோஹங்கத ரானார்; அஞ்சாந்திருவாய்மொழியாலே - தாம் அசைபட்டபடியே வந்துகலந்தபடி சொன் னார்; ஆறாந்திருவாய்மொழியாலே - தம்இழவுக்கும் அவன் அதிசங்கைபண்ணு மென்றார்; ஏழாந்திருவாய்மொழியாலே - தம்முடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளையும் விஷயீகரித்தபடி சொன்னார்; எட்டாந்திருவாய்மொழியாலே - அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை அருளிச் செய்தார்; ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியாலே - ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணினார்; பத்தாந்திரு வாய்மொழியாலே - நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யத்தை லபிக்கைக்குத் திருமலையாழ்வாரை ஆச்ரயிக் கச்சொன்னார். ... ... (11)

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

கிளரொளிசேர்கீழுரைத்தபேறுகிடைக்க *
வளரொளிமால்சோலைமலைக்கே * தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும்நீடுபுகழ்மாறன்தாள் *
முன்சேலுத்துவோம்எம்முடி.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து ஸம்பூர்ணம்.
